

Panopticum II

Het tijdperk van de leugens

Artikels d.d. 12 juli tot 23 november 2020

Jan Bauwens

Colofon

*Titel: Panopticum II.
Het tijdperk van de leugens.
Artikels d.d. 12 juli tot 23 november 2020*

D/2020/Jan Bauwens, uitgever

Copyright: Jan Bauwens, Serskamp 2020

Auteur: Jan Bauwens

Druk 2020

Omslagillustratie: Jan Bauwens

ISBN: 90-77532-

NUR: 730

Trefwoorden: filosofie

Inhoudsopgave

Macht en moraal	15
1. Zo werkt vernedering.....	15
2. Perversies: economie en oorlogslogica	18
3. Over het opleggen van het zwijgen.....	23
3.1. Kamer 101.....	23
3.2. Tweehonderdvijftig euro.....	25
3.3. Megalomanie.....	29
3.4. De modernijid der potentaten.....	33
3.5. De nieuwe clerus.....	36
3.6. Uniformisering.....	41
Waarom de pandemie zal blijven	46
Corona en de Autarkie	49
Corona of de privatisering van het laatste natuurlijke gemeengoed	53
Opgepakt.....	58
Vrijheid, voortaan een koopwaar als een ander.....	63
Onzichtbare handen.....	67
Corona en de collectieve zelfmoord.....	72
Supervoorschriften die het volk de das omdoen?.....	77
Aldus wordt het onrecht gelegitimeerd.....	82
Het tijdperk van de leugens.....	86
1: De parrhêsia in het coronatijdperk.....	86
2: De structureel verbannen waarheid.....	89
3: Ostracisme jegens senioren.....	92
4: Waarheid en moed.....	95
5: Het wegpraten van de waarheid	98
6. Leugen en psychose (deel 1).....	103
7. Leugen en psychose (deel 2).....	110
8. Een psychose met verworven rechten.....	115
9. Is de EU een criminele organisatie?.....	132

10. De leugen van het nationalisme.....	134
11. Over de cynici en de narren.....	138
12. Het cynisme in religie, politiek en kunst.....	141
13. Hoe corona ontmaskert.....	143
14. De paradox van de tegendraadse maar ware ethiek	146
15. Apollo's advies aan Diogenes: 'Vervals de munt!'	148
16. Het ware leven is radicaal anders.....	151
17. Corona en de uitvluchten.....	153
18. De verborgen waarheid.....	156
19. Liegen om te moorden.....	161
20. Waarheid versus gehoorzaamheid.....	165
Denkend aan deze pandemie.....	172
Corona en consensus.....	180
Corona en de waarheid.....	182
1. De nakende hergeboorte van het geduld.....	182
2. Een gelegenheid tot verandering	186
3. Onwetendheid en zekerheid.....	191
4. Onzekerheid en macht.....	195
5. 'Big Brother ziet u, hier vloekt men niet': iedereen gratis aan de ketting! Iedereen gratis naar het graf!.198	
6. Nog één kleine stap.....	202
7. Waarheid en waanzin.....	211
8. De volksgezondheid als politiek wapen.....	214
9. Het vergaan van de wereld.....	218
10. De ultieme dystopie.....	222
11. De straf en de zondebok: god op aarde.....	226
12. Complotten rond corona.....	229
Intermezzo: 'Konijnenmalthusianisten'?.....	233
13. De goddelijke komedie.....	234
14. Al is de waarheid nog zo snel, de leugen	

achterhaalt haar wel!.....	236
15. Wetenschap, altijd in de kinderschoenen.....	239
16. Per brief.....	244
17. Het wrede lot van de weerlozen.....	248
Intermezzo: Woorden zijn niet zomaar woorden.....	258
Een intermezzo met Omsk Van Togenbirger.....	263
18. Corona, een voorlopige synthese.....	266
Intermezzo: Pinoccio keizer.....	269
19. Woonstbetreding tegen corona?.....	273
20. Kortetermijndenken en corona.....	278
21. Nikolai Berdyaev en de aap uit de mouw.....	282
Corona en de vrijheid.....	287
1. Vrijheid, waarheid en macht.....	287
2. De terugkeer naar de slavernij.....	290
3. Corona en die andere golven.....	292
4. Bevrijding en tegendoelmatigheid.....	297

Macht en moraal

1. Zo werkt vernedering

In 1962 publiceerde de Amerikaanse psycholoog Leon Festinger zijn beroemd geworden theorie van de cognitieve dissonantie die zegt dat wij ernaar streven om onze overtuigingen en gedragingen met elkaar in overeenstemming te brengen omdat het onaangenaam (dissonant) aanvoelt wanneer dit niet het geval is. Daarbij zouden wij veeleer onze overtuigingen dan ons gedrag veranderen: wij zullen met andere woorden zoeken naar zogenaamde uitvluchten om te kunnen blijven doen wat we altijd al deden.

De theorie van Festinger in acht genomen alsook het feit dat men kan vaststellen dat iemand een ander onderworpen heeft op het ogenblik dat hij hem kan verplichten om te liegen, blijkt dat de dissonantie ontstaan uit een tegenspraak tussen iemands overtuiging en die van zijn rivaal, vervelender is dan de dissonantie ontstaan uit een tegenspraak binnen iemands eigen overtuiging en gedrag. Maar wie het in overeenstemming brengen van zijn overtuigingen en zijn gedrag niet langer nastreeft, heeft in feite zichzelf opgegeven en wordt op dat ogenblik door zijn tegenstrever effectief gebroken.

Het bieden van weerstand aan een rivaal is hetzelfde als het bieden van weerstand tegen de zelfverloochening die zich voltrekt waar men toestaat dat zich een hiaat vormt tussen wat men weet en wat men doet en die zelfverloochening is uiteraard een vorm van zelfvernietiging: iemand wordt niet verslagen tot het ogenblik dat hij zichzelf opgeeft. Een voorbeeld uit de praktijk.

Iemand draagt een mondmasker omdat hij anders een boete van 250 euro moet incasseren: hij gehoorzaamt de autoriteiten maar zijn motief dissoneert met dat van de autoriteiten; hij streeft namelijk niet het welzijn van de volksgezondheid na maar het eigen financieel gewin. Zijn motief blijft echter verborgen zolang hij het niet uitspreekt maar het niet uitkomen voor de eigen mening is naast een mogelijke opportuniteit uiteraard ook een zwakte en die blijkt waar de autoriteiten, in functie van het verstevigen van hun macht, de te onderwerpen burger uitdagen om hen tegen te spreken wanneer zij zeggen dat hij gemotiveerd is om de volksgezondheid te dienen want op het ogenblik dat een gezagsdrager verklaart dat de mensen blijf geven van een uitstekende burgerzin, wordt de burger er ook toe verleid om zich met dit compliment te sieren en om zijn egoïstisch doch verborgen motief (geheel ongezien) te verloochenen en dus te verwisselen met het motief dat hem door de autoriteiten wordt aangereikt. Doet hij dat, dan verzet hij zich niet langer tegen de aan de gang zijnde machtsstrijd: hij onderwerpt zich aan de autoriteiten door zijn eigen overtuiging te verloochenen en de door de autoriteiten geuite overtuiging te gaan belij-

den. De morele kwaliteit van die zelfverloochening is hier niet aan de orde, het gaat hier om een methode van onderwerping die sinds jaar en dag wordt toegepast door heersers zonder dat de onderworpenen zich daar rekenschap van geven.

Vreemd genoeg wordt bij deze methode van onderwerping de kar voor het paard gespannen: eerst wordt een gedrag afgedwongen en pas daarna wordt een overtuiging aangereikt waarbij de te onderwerpen burger ertoe verleid wordt om (geheel leugenachtig) te belijden dat hij uit (de zich eigen te maken) overtuiging handelt.

Maar diezelfde methode is krachtens de theorie van de cognitieve dissonantie uiteraard ook van toepassing op heel wat andere terreinen en een daarvan betreft de vernietigingspoging die gekend is als de tactiek van de vernedering: door mensen te verwijten dat zij minderwaardig zijn, ontstaat bij hen een dissonantie omdat zij weten dat deze aantijging niet strookt met de waarheid. Als nu het verwijt lang en hard genoeg herhaald wordt, dan kan de dissonantie tussen de waarheid en de leugen dermate groot worden dat de weerstand tegen het leugenachtige verwijt breekt: de vernederde geeft dan de waarheid op en brengt zijn overtuiging én zijn gedrag in overeenstemming met het verwijt van wie hem vernederen. Vanaf dat ogenblik treft de pijn van de vernedering het slachtoffer inderdaad niet langer omdat ze strookt met zijn nieuw gedrag: hij gedraagt zich als iemand die minderwaardig is. Maar het kwalijke gevolg is apert.

Deze bijzonder gesofisticeerde vorm van misdaad waarbij het slachtoffer aldus vaak tot misdadiger gemaakt wordt, is nog steeds vaak miskend terwijl hij zeer ingrijpend is. Het recht van de sterkste grijpt zo diep in de werkelijkheid in dat het niet slechts bepaalt wat waar en onwaar of wat goed en kwaad is: wie macht heeft over anderen, lijkt tevens te beschikken over de macht om die anderen slecht te maken.¹

2. Perversies: economie en oorlogslogica

Ter gelegenheid van de Vlaamse televisiedebatten over de coronasterfte bij vooral ouderlingen, lieten verschillende figuren uit de geneeskundige en de politieke wereld zich ontvallen dat, heel anders dan ten tijde van de Spaanse griep een eeuw geleden, de meeste dodelijke slachtoffers gelukkig mensen waren die sowieso niet lang meer te leven hadden. En toen gingen plotseling meerdere stemmen op die de stelling verdedigden dat men met betrekking tot het geleden verlies niet zozeer moest kijken naar de - zowat tienduizend - verloren levens maar veeleer naar de verloren levensjaren: voor mensen die gemiddeld amper twee jaar in een zorginstelling vertoeven, zo stelden zij, betekent een coronadood dan een verlies van hooguit een jaar, wat voor die leeftijdsgroep dan resulteert in een totale 'sterfte' van vijfduizend levensjaren. In die calculus zouden dan, rekening houdend met het feit dat de gemiddelde leeftijd in België 81,5 jaar bedraagt (een cijfer uit

¹ Tekst d.d. 12 juli 2020.

2018), ingevolge de actuele pandemie geen 5000 levens doch 5000 levens gedeeld door 81,5 jaar of dus 'amper' 61 volledige mensenlevens verloren zijn gegaan.

De hier aldus gehanteerde logica mag dan wel hout snijden met betrekking tot de economie van een land: vanuit menselijk maar ook vanuit louter juridisch oogpunt is het niet alleen de reinste onzin maar is het tevens een bijzonder gevaarlijke denkpiste. Zonder de minste twijfel brengt het introduceren van de economische logica in juridische en humanitaire zaken niets minder dan de wreedheid van het Derde Rijk aan de orde: Adolf Hitler schreeuwde in zijn toespraken de massa toe dat het ontoelaatbaar was om jonge, gezonde mensen aan het front te laten sneuvelen om de zieken, de ouderlingen en alle andere onproductieve thuisblijvers in leven te houden en in een volgende stap werden die onproductieven parasieten genoemd waarna het volk prompt de andere kant op keek toen de nazi's hen op industriële schaal gingen euthanaseren.

Meer bepaald werden de 'parasieten' massaal vergast of zoals dat hier te lande het geval was met de krankzinnigen werden zij verkapt vermoord middels het 'vetvrij dieet' en dit met het medeweten van het verantwoordelijke medische korps van de psychiatrische instellingen.² Dit historisch feit illustreert eens te meer hoe onze beschaving niet veel meer blijkt dan een laagje

2 Zie: Thys, Erik, *Psychogenocide. Psychiatrie, kunst en massamoord onder de nazi's*, Epo, Berchem 2015, pp. 231-267.

vernis en hoe overtuigingen zich overeenkomstig de werking van de cognitieve dissonantie³ binnen de kortste keren schijnbaar moeiteloos plooien naar de grillen van ongeacht welke nieuwe machthebber.

Wie aldus praten, "spelen met slangen", zoals Paul Celan het in zijn beroemd en aangrijpend gedicht *Fuga van de dood*⁴ uitdrukte. De onverschilligheid jegens de gruweldaden is naar het oordeel van Primo Levi erger dan de gruweldaden zelf en het dulden van de ijskoude economische logica inzake het menselijke getuigt van een ongeëvenaarde arrogantie en brutaliteit.

Maar in het tijdperk van de brutaliteit zijn we inmiddels al een hele poos beland: de nieuwe helden heten Hannibal of Ivan de verschrikkelijke, zij hebben stoeien aanhangers en vormen bendes; wie daarentegen nog opkomen voor de rechten van de zwakkeren of voor de rechtvaardigheid tout court, worden afgeschilderd als watjes, belachelijk gemaakt en vermoord. En die dingen moeten stilgehouden worden. Jamal Khashoggi, Maarten Luther King, Óscar Romero, Anna Politkovskaja...

Intussen reeds een halve eeuw geleden had Ivan Illich het over de nu meer dan ooit actuele middeldoelomkering die bij uitstek spreekt uit de praktijk van de aan-

3 <http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=3227062>

4 Zie voor de Servische en de Duitse versie: <https://www.lyrikline.org/de/gedichte/todesfuge-66?showmodal=sr#.WIN2fSou3C> ; zie voor een vertaling naar het Nederlands:

https://www.dbnl.org/tekst/_awa001200201_01/_awa001200201_01_0033.php (Nederlands)

bidding van het gouden kalf, het tot god geworden ruilmiddel. Maar niet alleen het geld, al onze moderne werktuigen zijn doelen op zich geworden, inclusief het onderwijs en de geneeskunde. Met betrekking tot de actualiteit vat Willy Coolsaet het als volgt samen: *"Ivan Illich wijst erop hoe in de 19e eeuw de grote besmettelijke ziekten, cholera, pokken, enz., juist niet verdwenen zijn door medisch ingrijpen - het is een hardnekkige mythe en wensdroom dat zo op te vatten - maar door verbeterde levensomstandigheden, door betere voeding en meer hygiëne."*⁵

Edoch, doordat onze instrumenten hun essentie, namelijk hun utilitair karakter, hun specifieke dienstbaarheid en dus ook hun doel hebben verloren, worden ze steeds meer gebruikt in functie van doelen die niet langer de hunne zijn: zij worden met andere woorden misbruikt. Voor de producent is elk instrument sowieso een middel om geld te verdienen en het legt hem geen windeieren als hij in zijn product de behoefte aan een volgend exemplaar inbouwt middels een geprogrammeerde beperking van de levensduur. Maar ook voor de consument is een auto niet langer een instrument om tijd te besparen: het voertuig dient nogal eens om de tijd mee door te brengen, om de verveling te verdrijven of om een sociale status tentoon te spreiden. Voeding heeft steeds vaker de functie van snoep; de pc met zijn gigantische mogelijkheden wordt in vele gevallen louter aangewend voor de instandhouding van verslavende computerspelletjes; onderwijsinstellingen werken de

⁵ <https://www.sampol.be/2003/01/denken-aan-ivan-illich>

opvoeding tegen om te kunnen verdienen aan hun leerlingen en zij verworden tot centra voor lucratieve werkgelegenheid in de carrousel van een vriendjespolitiek die de incompetentie promoot en de vorming van leerlingen maar ook die van wél competente leerkrachten te kakken zet⁶; de kerk gebruikt het christendom om haar wereldse macht en haar bezittingen te waarborgen en wanneer andersgelovigen één van de talloze leegstaande kerken als gebedshuis gaan gebruiken, ba-zuint de paus zijn diepe gekrenktheid daarover de wereld rond⁷; criminelen spannen het justitie-apparaat via dure advocaten voor hun kar⁸; universitair onderzoek wordt door zogenaamde sponsors vervalst⁹ en politieke beslissingen komen niet meer ten goede aan het volk maar plegen roofbouw op de mensen, zelfs de democratie wordt door de dictatuur geïnstrumentaliseerd.

Het christendom heeft alle heidense waarden omgekeerd maar de filosofie van Nietzsche verwoordt de massale verwerping van die moraal: de sterkste gaat zijn natuurrecht terugeisen, hij wil dat mensen beesten blijven en hij haat wie oor hebben voor de zwakkeren. De perversies die in de wereld van vandaag doorbreken, hebben alles te maken met de verwerping van het christendom: zij ontnemen de zin aan alle dingen om

6 <http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=3223953>

7 <https://www.kerknet.be/kerknet-redactie/nieuws/paus-franciscus-verdrietig-over-herbestemming-hagia-sophia>

8 <https://bendevannijvel.com/2013/08/27/duizenden-criminelen-kopen-hun-vervolging-af/>

9 <https://www.demorgen.be/nieuws/sponsors-beinvloeden-wetenschappelijk-onderzoek~b3f76cdc/>

die vervolgens om te plooiën. De ploegscharen worden tot wapens omgesmeed, de geneeskunde dient voortaan om te verzieken, de volgelingen van Hippocrates fabriceren met het mes op de keel een biowapen dat, eenmaal losgelaten, verder geheel uit eigen beweging het mensdom decimeert. Wat een macht, wat een vernuft!¹⁰

3. Over het opleggen van het zwijgen

3.1. Kamer 101

Net voor de bevrijding in 1945 beval Hitler om de lijken van de vergaste gevangenen uit de concentratiekampen op te graven en ze naar ovens te brengen om ze aldaar te verbranden tot stof en as, tot rook die zich naar verhoopt zou verspreiden in de lucht en die aldus helemaal in het niets zou verdwijnen. Paul Celan spreekt erover in zijn *Fuga van de dood*.¹¹ Van ene Zalman Lewental werd een geschrift teruggevonden uit augustus 1944, behorende tot de zogenaamde 'Auschwitz-rollen', waarin hij schrijft: "*We dachten dat de Duitsers koste wat het kost alle sporen van hun eerdere misdaden wilden uitwissen.*"¹²

Sporen uitwissen was ook wat de Saoedische regering deed nadat zij de journalist en vrijheidsstrijder Jamal Khashoggi had laten vermoorden ter gelegenheid van

10 Tekst d.d. 15 juli 2020.

11

https://www.dbnl.org/tekst/_awa001200201_01/_awa001200201_01_0033.php

12 https://nl.wikipedia.org/wiki/Crematorium_II

zijn bezoek aan de Saoedische ambassade in Istanboel op 2 oktober 2018 en ofschoon een internationaal mensenrechtenonderzoek van de VN op 7 februari 2019 rapporteerde dat de journalist op gruwelijke wijze werd omgebracht door regeringsleden van Saoedi-Arabië, probeerde de Amerikaanse president ervoor te zorgen dat het een doofpotzaak werd: er stonden economische belangen op het spel en de Saoedische kroonprins die een appartement in de Trumptower in Midtown Manhattan NY betrok, behoorde tot de intimi van de presidentiële familie.

De geschiedenis staat bol van de sporenwissers maar het opruimen van stoffelijke resten is wel een van de meest primitieve vormen van deze activiteit; het opleggen van het zwijgen aan ooggetuigen die tevens slachtoffers zijn, gebeurt even dikwijls door hen monddood te maken, wat wil zeggen: door hen de mond te snoeren, zoals heden letterlijk met het mondmasker gebeurt bij quasi alle wereldburgers, wat overigens bovendien de marxistische stelling illustreert dat niet staten doch standen elkaars tegenstrevers zijn: aan het roer verschuilt zich een nog onafgekondigde 'wereldregering' waarin wij volgens de oudste religieuze geschriften zo- waar de duivel zelf moeten zien.

Of een gewoon mondmaskertje helpt tegen de verspreiding van het nieuwe coronavirus is zoals iedereen weet een vraag waarover medici het klinkend oneens zijn en menigeen waarschuwt zelfs voor de gezondheidsrisico's van een door de adem warm en vochtig gehouden stoflap voor de mond die een paradijs is voor microben

van allerlei slag. Wat het carnavaleske kleinood des te meer doet, is de massamens op cynische wijze onderwerpen aan het nieuwe gezag en dit volgens de door George Orwell in 1948 gesuggereerde wet, gepubliceerd in 1984: *"Freedom is the freedom to say that 2+2=4"*, wat tevens wil zeggen dat men pas macht heeft over iemand als men hem of haar kan doen zeggen dat *1 plus 1* gelijk is aan *3* en ofschoon de machthebber het volk valselijk prijst om zijn burgerzin (terwijl hij wars van alle pedagogische basis- en beleefdheidsregels de wandelaar vanop borden op zitbanken toesnauwt dat hij maar moet gaan 'luieren' in zijn eigen 'kot'), dwingt hij in feite gehoorzaamheid af met het rudimentaire middel van gevangenisstraffen en boetes, wat conditionering is - een onderwerpingsmethode waarvan wij dachten dat zij enkel toepasselijk werd geacht voor circus- en huisdieren. De anderhalve meter en het samenscholingsverbod vervolmaken het isolement dat ook de hoofdrolspelers van Orwells dystopische roman vernietigt: onder druk van afschuwelijke foltering in kamer 101 verraden Winston en zijn geliefde Julia elkaar, wat hun band definitief vernietigt, hun isolement compleet maakt en de macht van de staat absoluut.¹³

3.2. Tweehonderdvijftig euro

"Want er staat geschreven: Verderven zal Ik de wijsheid der wijzen, en het verstand der verstandigen zal Ik verdoen." (1 Korintheërs 1:19)¹⁴

¹³ Tekst d.d. 21 juli 2020.

¹⁴ <https://www.bible.com/nl/bible/328/1CO.1.NBG51>

"(...) wat voor de wereld dwaas is, heeft God uitverkoren om de wijzen te beschamen" (1 Korintheërs 1:27)¹⁵

Misdadigers zijn egoïsten: zij hebben geen schuldgevoelens omdat dit gevoelens zijn voor anderen maar ze vrezen er wel voor dat hun gewetenloosheid openbaar wordt en hun op die manier tot nadeel strekt en daarom vrezen zij wel de schande en de straf. Om die reden wissen zij de sporen van hun daden uit, onder meer door hun slachtoffers zelf uit te wissen: door moord, door het doen verdwijnen van de lijken of door het monddood maken van getuigen. De nazi's trachtten net voor de bevrijding de skeletten van de vergaste gevangenen nog snel in gigantische ovens te verbranden, samen met Jamal Khashoggi verdwijnen talloze klokkenluiders in het niets en vandaag wordt de ganse wereldbevolking letterlijk de mond gesnoerd door een financiële maar een alles behalve culturele of morele elite. De aanmaning om alleen naar het officiële nieuws te luisteren¹⁶ komt bijna letterlijk uit de wereldberoemde

15 <https://www.bible.com/nl/bible/328/1CO.1.NBG51>

16 In de corona-update van vandaag 21 maart gebiedt de woordvoerder van het Nationaal Crisiscentrum Yves Stevens letterlijk: *"Volg eerst en vooral enkel het officiële nieuws op. Ga niet verder op geruchten, vals nieuws, enzovoort, enzovoort. Dat kan alleen maar onzekerheid veroorzaken."* Alsof er iets was dat meer onzekerheid kon zaaien dan het verbod op vrije mening, want dat is het verbod op kritische bedenkingen en het stellen van vragen. En meteen voegt hij daar aan toe dat een speciaal opgeleid team psychosociale

roman van George Orwell over de absolute dictatuur¹⁷, maar ze komt uit de mond van de woordvoerder van een panel dat zich (andermaal zoals Big Brother) op televisie presenteert als onze engelbewaarders terwijl, sinds de satan Onze-Lieve-Heer meenam naar een hoge berg en Hem daar beloofde dat Hij mits een knieval alles mocht hebben wat Hij van daaruit kon over-
schouwen, het evangelie is dat de wereld des duivels is.¹⁸ De feiten liegen er niet om maar wij worden de mond gesnoerd.

Het contrast tussen de pretenties van de nieuwe machtswellustelingen en hun eigenlijke aard komt aan het licht waar zij de tekst "BLIJF FIETSEN ALLEMAAL" schilderen op straten waar kinderen sneuvelen omdat daar in de verste verte geen fietspaden te bekennen zijn. Hun hypocrisie is apert waar zij hardwerken-
de burgers van wie zij op hun ministeries meertaligheid en beleefdheid eisen, toesnauwen dat zij maar moeten luieren in hun eigen kot.¹⁹

steun zal verlenen aan burgers die met onzekerheden kampen.
17 De 'newspeak' onder big Brother weert alle meningen die niet afkomstig zijn van 'de Partij' want die zijn 'misdenk' of 'crimethink'.

18 "Het is evangelie" of "het is een evangelische waarheid": Christus immers sprak de duivel niet tegen, zoals Mattheüs getuigt: Hij herinnerde er slechts aan dat er geschreven staat dat gij de Heer uw God niet zult verzoeken. Zie: *Mattheüs 4:1-11*. NBG: <https://www.bible.com/nl/bible/328/MAT.4.NBG51>

19 Wars van alle pedagogische basis- en beleefdheidsregels wordt de vermoeide en getormenteerde wandelaar vanop borden op zitbanken door zijn oversten toegesnauwd dat hij maar moet gaan 'luieren' in zijn eigen 'kot'. Het is best

Zij die als ze over zichzelf spreken, de mond vol hebben over topmensen, experts, specialisten, supercommando's en teams die luisteren naar nog imposantere superlatieven, zeggen bij monde van de woordvoerder van het Nationaal Crisiscentrum dat een speciaal opgeleid team psychosociale steun zal verlenen aan burgers die met onzekerheden kampen maar als onzekere burgers met hun vragen naar de verantwoordelijken toekomen, blijken die niet alleen op de hoogte van de achterpoortjes van de Wetstraat maar tevens van haar achtervensters.²⁰ Ja, ook het onbeantwoord laten van vragen is een manier om mensen de mond te snoeren, alvast waar zij die het antwoord schuldig blijven, bij wet onkwetsbaar zijn want de geest van de wet heeft die onkwetsbaarheid bedoeld om de vragen van de burger op te lossen.

Tweehonderdvijftig euro, zo zegt mijn buurman, heb ik moeten neertellen voor mijn zoon die de anderhalve meter was vergeten en ge weet toch wat de rechters dan zeggen? Neen, weet gij dat niet? Ze blijken uitermate verontwaardigd over de respectloosheid voor het leven van de bejaarden onder wie inderdaad de meeste corona-doden vallen. Maar over de vrije handel in bijvoorbeeld alcohol die niet alleen gebruikers treft maar

mogelijk dat ministers zich niet laten verplaatsen in Toyotas Corollas en dat zij verblijven in residenties maar een 'kot' is voor de beesten.

20 Ooggetuigen zagen hoe de ministers Somers en Crevits via de vensters vluchtten voor de journalisten in de Wetstraat:

<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2020/07/18/pieterjan-desmedt-over-raamincident/>

ook dagelijks onschuldige kinderen op weg naar school, blijkt niet de minste verontwaardiging te bestaan en zelfs niet bij de rechters, integendeel. Ik geloof zelfs dat drankslijters aan wie de staat vergat subsidies te verschaffen ter compensatie van verliezen geleden ingevolge deze crisis, hun verontwaardiging daarover bij de rechters kunnen kenbaar maken. En gij weet toch wat die rechters dan zeggen? Neen, weet gij dat niet? Of kunt ge het niet zeggen? Ja, ik zie u naar uw masker wijzen, wat een vernuftig alibi, samen met het samenscholingsverbod, de contactopsporing en al die andere maatregelen waarvan de duivel zegt dat zij bedoeld zijn om u te bewaren voor het kwaad. Of voor het spreken van kwaad. Over hem. Ja, ge zijt niet alleen, ook rechters zijn mensen: om tegen het hele circus niets te moeten ondernemen, verschuilen ook zij zich achter de letter van de wet.²¹

3.3. Megalomanie

Veel te jong overleed in 2015 de veelzijdige Vlaamse kunstenaar Dirk Biddeloo, een van de zeldzame beoefenaars van de bijzonder complexe kunst van de tragiekomedie. Zijn omvangrijk werk getuigt van een grote originaliteit en diepgang en zo maakte hij ons attent op een bizarre doch helaas ware en wrede wet inzake de menselijke psychologie: elke misdadiger wordt gelaakt maar een kampioen in de misdaad wordt alras een held. Het summum van een zekere zaak doet haar verkeren in haar tegendeel.

21 Tekst d.d. 22 juli 2020.

Kijk maar naar Napoleon, massamoordenaar en griezel van de bovenste plank, van wie alom ter wereld standbeelden werden opgericht, naar wie lanen en pleinen zijn genoemd, dure restaurants, sterke dranken en bonbons. Het tragie-komische van het verschijnsel trok de aandacht van de artiest. Dit bijzondere facet van de realiteit kent vele toepassingen en variaties en een ervan bestaat in de ongeëvenaarde overtuigingskracht van het irrationele dat als het ware elke logica te boven gaat.

Het zal zeker niemand ontgaan zijn dat ter gelegenheid van het nieuwe paradigma, of moet men het gewoon hebben over de machtswissel die aan het licht komt met de zogeheten coronacrisis, de zich verlicht achtende geesten het overnemen van de geestelijken van wel eer zodat men denkt te kunnen spreken van een verschuiving van de waarden die, zoals de ernstige filosofen het ons leren, de dragers van de waarheid zijn: men spreekt over een waarheidswaarde (de waarde van een waarheid) maar niet over het al dan niet waar zijn van waarden omdat waarden nu eenmaal een meer fundamenteel karakter hebben dan waarheden. Maar die visie op een dan toch ingrijpend aan de gang zijnde gebeuren kon weleens al te simplistisch blijken: het zou immers ook zo kunnen zijn dat hier noch waarheden noch waarden in het geding zijn maar veeleer brute verkoop-technieken. En die stelling vraagt uiteraard een woordje uitleg.

Zoals de op macht beluste potentaten van vandaag het voorstellen, wordt in het huidige spel de stok gewisseld tussen de (al dan niet vermeende) dragers van het ge-

loof en de (al dan niet vermeende) dragers van de rede. Het is de hoogste tijd, zo formuleren zij het die zich de volgelingen van het nieuwe atheïsme achten, dat god eindelijk gaat plaatsmaken voor de wetenschap, zodat de vooruitgang niet langer wordt belemmerd door esoterische geschriften van duizenden jaren oud die op de keper beschouwd kant noch wal raken. Het respect voor de traditie, hoe waardevol zij ook moge geweest zijn toentertijd, is misplaatst waar zij het leven zelf in de weg gaat staan. De tijd is gekomen dat de paus bij wijze van zeggen het hoofd moet worden afgehakt en dat het Vaticaan met zijn stokoude en in wezen zielige kardinalen plaats ruimt voor een comité van aanbidders van het menselijk vernuft: nu niemand nog vreest voor het latere hellevuur maar des te meer voor het huidige fysieke leed, moet de religie plaatsmaken voor de wetenschap. Niet god is alomtegenwoordig doch de nieuwe, neutrale en geheel onpersoonlijke wetten die de mens te boven gaan en die de wereld hebben omgevormd tot het panopticum dat voortaan het bestaan van allen stuurt. Aldus de nieuwe heersers. Maar misschien zien zij de zaken niet zoals zij zijn. Misschien overschatten zij zichzelf en begaan zij hier de vergissing van hun leven. Misschien, zoals al gezegd, heeft de kentering gewoon te maken met verkoop-technieken, of beter gezegd: met een gebrek aan onderlegdheid in verkoop-technieken bij de zichzelf aan de wereld opdringende nieuwe garde. En nu moeten wij terug naar de hoger vermelde bevinding van Dirk Biddeloo en meer bepaald naar een bijzondere toepassing daarvan.

Want net zoals kampioenen in de misdaad niet langer doorgaan voor misdadigers maar veeleer voor kampioenen, zodat zij niet langer gelaakt worden maar alom geëerd, net zo lijkt het bizar doch waar te zijn dat kampioenen in de redeloosheid wiens vertogen bol staan van mysteries, ongerijmdheden en volstrekt onmogelijke zaken, qua overtuigingskracht, hun rivalen die de kunst van de welsprekendheid verstaan, wetenschappelijk geschoold zijn en beschikken over alle kennis en tevens over heel veel macht, met gemak de loef afsteken. Pausen, kardinalen, bisschoppen, kanunniken, broeders, heiligen en paters verstaan een zekere kunst waarvan zogenaamd verlichte geesten helemaal geen kaas gegeten hebben en die zij ook nooit ofte nimmer onder de knie zullen krijgen. Want net zoals de wet van de liefde de redelijke gronden van de intermenselijke verhoudingen in haar schaduw stelt, net zo ontnemen fantastische parabels, zinnebeelden en onwaarschijnlijk mysterieuze gebeurtenissen het licht aan alle vormen van de wiskunde, de logica en de exacte en positieve wetenschappen.

Maar dit verschijnsel blijkt ook nog veel meer in te houden dan slechts de verkooptechnieken want het vermeend irrationele dankt zijn succes niet aan het feit dat mensen in de grond nog middeleeuwers zouden zijn met een afkeer voor de rede en een verknochtheid aan de oude sprookjes: het is een feit omdat de mysterieuze brouwsels van het mensdom schoon en waardevol zijn, terwijl datgene wat zich aandient als de wetenschap, zich verkijkt op eigen ingebeelde glorie terwijl het in wezen niets anders inhoudt dan een poging tot be-

schrijving van het geheel der dingen dat alle begrip te boven gaat en ook de dorheid van de zogenaamde feiten.

De orde van de nieuwste machtswellustelingen vergist zich kwalijk in het geloof dat het mensdom haar wel zal volgen in haar megalomanie; diep in zijn ziel immers draagt elke mens die authentiek is, de waarheid met zich mee omdat de waarheid met het zichzelf-zijn samenvalt. Deze wijsheid van de door de waarheid bezeten mystici, zo dikwijls en oneindig schoon bezongen, blijft onkenbaar voor wie waarheid beschouwen als een mogelijk bezit. De machtsgreep van de nieuwe potentaten is zo ijdel als het geld waarmee zij zwaaien en ook even vruchteloos. De waanzin van de huidige coup zal wellicht helaas pas blijken als eerst het gigantische massagraf verschijnt bij de verhoopte bevrijding want even simplistisch gaan de analfabete autocraten nu te keer als toentertijd de nazi's deden, die immers geloofden dat zij het kwaad bestreden terwijl zij de duivel zelf bleken te zijn.²²

22 Tekst d.d. 22 juli 2020.

3.4. De moedernijd der potentaten

Moraal is een wispelturig ding, precies omdat het alles te maken heeft met macht: wie heersen, bepalen wat moet, wat mag en wat iemand zijn of haar kop kan kosten. Het summum van het goede is uiteraard de machthebber zelf, die zich verlustigt in het uitdelen van alle goeds: hij wil namelijk de bron zijn van het leven en in analogie met het verschijnsel 'penisnijd', zou men over potentaten kunnen zeggen dat zij lijden aan 'moedernijd': machtwellustelingen benijden moeders die van nature leven geven, zij benijden de godinnen maar hun ongeluk is fataal omdat zelfs de koeien dichter bij de godheden staan dan de machtigste der vorsten.²³

Anders dan de godheid die het leven uit zichzelf geeft, moet de potentaat eerst anderen van hun bezit beroven vooraleer hij kan aanvangen met het uitdelen van rijkdommen. Maar omdat mensen gehecht zijn aan wat zij hebben en zij zich dus niet zomaar laten bestelen, moet de potentaat ook vechten, folteren en moorden: teneinde de schenker van het leven te kunnen uithangen, moet hij eerst doden. Hij kan pas god *spelen* als hij eerst de duivel *is*.

Anders dan de goden, is de potentaat zelf geen levensbron maar legt hij er beslag op: hij eigent zich het godendom toe, hij speelt wat hij niet is en ook nimmer worden kan en daarom is zijn bestaan onecht: potentat-

23 In het Hindoeïsme is de koe (vaak genoemd: "de moeder van alle schepselen") heilig omdat zij in feite een supermoeder is die met haar melk alle mensen voedt en tevens helpt op de akkers waar zij de ploeg trekt.

ten leven niet, hun leven waarop wij ons verkrijken, is toneel. De goddelijkheid van potentaten is onecht maar des te echter is hun moordenaarschap: doden kost hen geen enkele moeite maar geen van hen kan leven scheppen. Precies daarom verlangen zij toneel van wie zij overheersen: leugens kan men alleen maar spelen. Potentaten wensen het door god geschonken leven om te buigen tot een schouwtoneel waarin zichzelf god zijn en door anderen als god erkend worden. Alle potentaten willen dat het volk de religie afzweert en hen aanbidt en dat is dan ook de basis van de moraal. In een goddeloze wereld is de moraal noodzakelijkerwijze de aanbidding van de mens met aan de top van het mensenvolk de heerser. Maar, andermaal: de heerser is geen mens en hij is ook geen godheid, hij is een acteur die een godheid opvoert, een onpersoon die zweert dat hij die godheid is en die van alle anderen eist dat zij die leugen gaan belijden. In die dwang bestaat de uitoefening van zijn macht en uit die dwang spruiten alle wetten voort en de moraal.

In het christendom is de godheid niet de heerser: de superioriteit van de godheid toont zich in zijn dienaarschap. De christelijke god is zoals de heilige koe, die leven geeft, voedt en helpt en precies daarom aanbeden wordt; in het oude Hindoeïsme is de Heilig Koe een voorafspiegeling van het Lam Gods. Wereldse heersers doden en dreigen de aanbidding van hun persoon af; de moraal die zij opleggen is die van de onderwerping. Goden daarentegen schenken het leven en ook de vrijheid en worden daarom spontaan vereerd. Wie de aanbidding niet hoeven af te dwingen staan moreel hoger

dan wie de onderwerping van anderen danken aan dwang en aan geweld en daarom ook getuigen het gebruik van dwang en van geweld niet van macht en kracht maar daarentegen van zwakheid. Alleen de zwakken wensen de omerta te handhaven, zij handelen in het duister en vrezen het licht omdat licht even dodelijk is voor hen als voor de vampiers.

3.5. De nieuwe clerus

Aan iemand het zwijgen opleggen kan op heel gesofisticeerde manieren gebeuren en zo is het een ware kunst om aan mensen het spreken te beletten. In onze beschaving doet men dit door reeds aan kinderen aan te leren wat zij niet mogen en wel moeten zeggen, tegen wie ze moeten spreken en hoe dan wel en ook wie ze niet te woord moeten of mogen staan. Het protocol, de regels van beleefdheid en voornaamheid, de geplogenheden, het gewenste (of dus: het door anderen opgelegde) gedrag, de voorschriften, de gedragsregels: het gaat allemaal over wat men moet en niet mag zeggen en doen. Niet de spreker of diegene die handelt, bepaalt wat hij zegt en doet maar wel de voorschriften van wie hem overheersen en waaraan hij zich dient te houden - op straffe van boete, vrijheidsberoving, uitstoting uit de groep, lijfstraffen en nog andere folteringën.

Een beleefd persoon, iemand die zich aan het protocol houdt, iemand die voornaam is, de regels van de taal volgt en het verwachte gedrag tentoon spreidt, is iemand die niet langer zichzelf is: hij speelt een rol die hem werd opgelegd door wie hem beheersen of bezit-

ten; hij is een lijfeigene maar ook een 'zieleigene' want behalve zijn lijf werden ook zijn spreken en zijn denken ontvreemd. Het beschaafde volk bestaat uit personen die slechts schijnbaar zichzelf zijn want in feite zijn zij emanaties van hun overheerser, die al hun lichamen bezit en ook hun zielen. Door al hun monden spreekt hij, met al hun hoofden denkt hij, met al hun handen doet hij wat hij ook maar wenst.

God schiep de mens als een vrij wezen maar van die vrijheid is sinds lange tijd helemaal niets meer te bekennen. Alle mensen werden opgegeten, verteerd en in een andere vorm weer uitgebraakt, meer bepaald als het veelkoppige monster dat gehoorzaamt aan een wet die niet de wet van god is, dat een leider volgt die niet de heiland is en dat een toekomst tegemoet gaat die niet de toekomst van de mens kan zijn.

In de hoogdagen van het katholicisme was niemand onder ons zichzelf: allen waren wij gelovigen, schapen in een kudde geleid door een goede herder en het spreken werd ons belet door de heilige plicht om na te zeggen wat ons werd voorgezegd, door het refrein 'bid voor ons' alsmaar te herhalen in de litanie van alle heiligen, door te beamen wat werd gedebiteerd, door bolletje na bolletje, tien Weesgegroeten, een onzevader, weer tien Weesgegroeten, dat alles drie keer, een schietgebedje, en dat allemaal nog eens drie keer om zo een rozenkrans te hebben.

De woorden van een ander, dezelfde woorden voor iedereen, verhinderden uiteraard het eigen spreken en

daartoe waren ze ook bedoeld. De zwijgplicht van de broeders en de nonnen in de kloosters, het luisteren naar de voorlezer tijdens de maaltijden, de eeuwig herhaalde gewijde teksten in de heilige mis: het verhinderde allemaal het eigen spreken; het aanhoudende gezang en het geroezemoes der gebeden camoufleerde de stilte van het opgelegde zwijgen.

God, hemelse Vader, ontferm U over ons.

God, Zoon, Verlosser van de wereld,

God, heilige Geest,

Heilige Drievuldigheid, één God,

Heilige Maria, bid voor ons.

Heilige Moeder van God,

Heilige Maagd der maagden,

Heilige Michaël, Gabriël en Rafael,

Heilige Abraham, bid voor ons.

Heilige Mozes,

Heilige Elia,

Heilige H. Johannes de Doper,

Heilige Jozef,

Alle heilige patriarchen en profeten,

Heilige Petrus en Paulus, bid voor ons.

Heilige Andreas,

Heilige H. Johannes en Jacobus,

Heilige Thomas,

Heilige Mattheus,

Alle heilige apostelen,

Heilige Lucas,

Heilige Marcus,

Heilige Barnabas,

*Heilige Maria Magdalena,
Alle heilige leerlingen van de Heer,
Heilige Stefanus, bid voor ons.
Heilige Ignatius van Antiochië,
Heilige Polycarpus,
Heilige Justinus,
Heilige Laurentius,
Heilige Cyprianus,
Heilige Bonifatius, ...*

Met de aan de gang zijnde kentering lijken de gebeden verdwenen en de vrijheid herwonnen maar dat is slechts schijn want nu hebben alleen specialisten kennis van zaken en recht van spreken en zij zeggen ons alles voor, alleen zij weten wat gebeurd is, gebeurt en te gebeuren staat, alleen zij weten wat ons te doen staat, zij kennen onze plicht en zij bevelen:

*Mondmasker op,
mondmasker af,
anderhalve meter,
maakt ons landje beter,
handjes wassen,
met ether en zeep,
handschoenen dragen,
ellebogen geven,
mondmasker paraat,
verluchten allemaal,
en blijf in uw kot,
sporten en terug,
één en twee,
één en drie,*

*twee en drie en
één en vier!
En nu opnieuw
op maat en ja!
Mondmaskers op,
mondmaskers af,
wie zijn plicht niet doet,
wordt zwaar beboet,
met anderhalve meter
wordt ons landje beter.
En nu allen samen!
Mondmasker op en
mondmasker af en
de handjes wassen en
twee en drie!
Luister alleen
naar het officiële nieuws!
Anderhalve meter,
maakt ons landje beter.
En nogmaals nu,
allen samen in koor!
Mondmasker op,
mondmasker af...*

*Heilige Thomas Becket,
Heilige John Fisher en Thomas More,
Heilige Paulus Miki,
Heilige Isaac Jogues en H. Johannes de Brébeuf,
Heilige Petrus Chanel,
Heilige Carolus Lwanga,
Heilige Perpetua en Felicitas,*

*Heilige Agnes,
Heilige Maria Goretti,
Alle heilige martelaren,
Heilige Leo en Gregorius, bid voor ons.
Heilige Ambrosius,
Heilige Hieronymus,
Heilige Augustinus,
Heilige Athanasius...* ²⁴

3.6. Uniformisering

Het mondmasker kent vele variaties want verplichte maskerades zijn geen nieuwigheid en bovendien zijn ook de 'verantwoordingen' voor de opgelegde verkleedpartijen niet aan hun proefstuk toe want als geen andere maatregel doet het uniform het eigene, het unieke, de persoonlijke preferentie en uiteindelijk ook de menselijke persoon die daarmee samenvalt, teniet om alleen nog een menselijk exemplaar over te houden dat immers in dat opzicht even perfect vervangbaar is als een exemplaar van een roman, een auto of een dweil.

De staat is niet in persoonlijkheden geïnteresseerd, in tegendeel staan die het liegen van de machthebber aardig in de weg en daarom ook was het eerste wat Stalin deed, toen hij in 1940 Polen binnenviel: (meer dan twintigduizend) Poolse officieren executeren (het 'bloedbad van Katyn') samen met nog duizenden andere intellectuelen en hetzelfde deed Hitler met de universiteitsprofessoren in Kraków.²⁵ Het systematisch op-

24 Tekst d.d. 24 juli 2020.

25 <https://mijnpolen.nl/1032-2/>

pakken en opbergen van intellectuelen in de Sovjet-Unie is ons bekend uit De Goelag Archipel van Nobel-prijswinnaar Aleksandr Solzjenitsyn en vandaag worden journalisten, vrijheidsstrijders en klokkenluiders met het instemmende medeweten van zogenaamde progressieve landen vermoord waarna de moorden verdonkeremaand worden en er door de machthebbers wereldwijd een soort van omerta wordt opgelegd: de moord op Jamal Khashoggi en de vervolging van Julian Assange zijn exemplarisch voor die praktijken in de jongste politieke geschiedenis en hier te lande is de zaak van Belgisch Congo opnieuw actueel.

Het uniform als beproefde methode om mensen te beroven van wat het meest menselijke aan hen is, kent een lange geschiedenis. In zijn werk over de slavernij beschrijft de Zweedse historicus Dick Harrison hoe in het kader van het transport van 12 miljoen negerslaven in de 15de tot de 20ste eeuw, de Afrikanen, nadat zij gevangengenomen waren en klaargemaakt voor de overtocht over de Atlantische Oceaan om op de plantages in Amerika te gaan sneuvelen, vooreerst van hun kleren werden ontdaan.²⁶ In het aangrijpende getuigenis Barracoon van Zora Neale Hurston verhaalt Oluale Kossula, overlevende van het laatste slavenschip, in

26 Dick Harrison, De geschiedenis van de slavernij van Mesopotamië tot moderne mensenhandel, Uitgeverij Omniboek, Utrecht 2019. (Oorspr.: Slaveriets historia, Historiska Media, Zweden 2015). Zie ook: Zo werd Europa groot en rijk: <http://blogimages.bloggen.be/tisallemaiet/attach/93208098663.pdf>

een unieke getuigenis over de grote vernedering van die ontkleding die de ontmenselijking van de gevangenen tot doel had: de slavenhandelaars wilden de zwarten er voor hun kopers [de slavenkopers worden in het fragment hieronder door de verteller 'Hoeveel-kosten' genoemd] doen uitzien alsof zij slechts beesten waren welke als bezittingen (lijfeigenen) konden worden beschouwd. Oluale Kossula vertelt:

"Toen we gereed waren (...) om het schip op te gaan, namen de Hoeveel-kosten ons onze gewone kleren af. We probeerden onze kleren te redden, we waren het niet gewend om geen kleren aan te hebben. Maar ze namen ons alle kleren af. Ze zeiden: 'Er zijn genoeg kleren waar jullie naartoe gaan'. O Heer, ik schaamde me zo! We kwamen zonder kleren aan op Amerikaanse bodem en de mensen zagen dat we naakte wilden waren. Ze zeiden dat we geen kleren droegen. Ze wisten niet dat de Hoeveel-kosten ons onze kleren hadden afgenomen".²⁷

Ook op andere slavenmarkten verschenen de slaven naakt en werden zij door hun kopers gekeurd zoals vee. Het uniform van de naaktheid viel tevens de gevangenen in de concentratiekampen van de nazi's te beurt en ook in de eerste krankzinnigengestichten die in feite gevangnissen voor werklozen, landlopers en andere arme drommels waren, werd men tot de naaktheid veroor-

27 Zora Neale Hurston, Barracoon. Oluale Kossula, overlevende van het laatste slavenschip, De Geus BV, Amsterdam 2019, pag. 111.

deeld en dus tot de onpersoonlijkheid. Opvallend genoeg gebeurt hetzelfde met patiënten in consultatiekammers van artsen en in klinieken en bij operaties vinden mensen het zelfs oké dat zij ook nog eens de huid worden afgestroopt, weliswaar omdat hulp anders onmogelijk is maar de zaak is hier dat in al deze gevallen al dan niet noodzakelijk de mens inderdaad herleid kan worden tot zijn (dierlijk) lijf of tot het geheel van zijn organen door hem van zijn kleren te ontdoen en hem in feite te bekleden met het universele depersonaliserende adamskleed. De navenante schaamte is dan identiek met de ontdekking van het (al dan niet te verantwoorden) geobjectiveerd worden, tot ding herleid worden door anderen en waar dit onterecht gebeurt, is sprake van een immorele ingreep door wie macht doen gelden over andermans bestaan. Maar in zekere zin doet het uniform hetzelfde: het ontdoet mensen van hun persoonlijke kledij en het legt hen aldus voor een deel het zwijgen op.

Het uniform kent men bij uitstek voor soldaten in het leger omdat de mens in die hoedanigheid tot de absolute gehoorzaamheid wordt veroordeeld: de onderdaan ligt op bevel van zijn meester en als soldaat doodt hij op zijn bevel omdat hij in die functie volledig aan zijn meester toebehoort: het uniform wist de persoon van de soldaat als het ware helemaal uit. Getrouwen van Adolf Hitler hebben verklaard dat zij na de dagtaak, bij het verwisselen van hun uniform voor hun burgerkledij, in feite ook van persoonlijkheid wisselden en zo konden zij mét het uniform ook het moordenaarsgeweten achter zich laten. Het uniform mag niet gedragen

worden buiten functie en bij pensionering moet het ook weer ingeleverd worden, waarna het door anderen verder kan gedragen worden, wat illustreert dat hier de functionaliteit voorop staat en wordt ingevuld door compleet vervangbare burgers want dragers van een uniform vertegenwoordigen een ander dan zichzelf.

Bijzonder drastisch is de maatregel van het mondmasker niet alleen om gezondheidsredenen maar ook en vooral omdat het masker de mimiek verbergt waarvan bekend is dat die, meer nog dan de taal, de communicatie tussen mensen regelt omdat deze uitdrukking geeft aan emoties zoals vreugde en verdriet, kwaadheid, angst, afkeer en verbazing die, zoals Charles Darwin als eerste opmerkte, universeel zijn. Mimiek ontstaat door een complex samenspel tussen de hersenen en (een twintigtal) gelaatsspieren en het masker verbergt naast de bewuste, ook de spontane (of: echte) gemoedstoestanden die opwellen vanuit de hersenstam en die spieren (zoals Duchenne's spier) activeren die alleen door de beste beroepsacteurs bewust te sturen zijn. Mondmaskers doen mensen gelijken op Parkinsonpatiënten en naast de anderhalve meter, de bubbels en het samenscholingsverbod maken zij dat de intermenselijke communicatie die de motor vormt van alle maatschappijen en van het mensdom of de wereld als geheel, grondig verstoord wordt, om niet te zeggen geheel teniet gedaan.

Zonder de minste twijfel kan men stellen dat de mondmaskerade inzake de intermenselijke communicatie zo wat iedereen op het verkeerde been zet, wat er zal voor

zorgen dat binnen de kortste keren ook het nog resterende verkeer tussen mensen vierkant draait en deze manier om mensen het zwijgen op te leggen komt uiteraard alleen de heersers ten goede, gehoorzamend aan de aloude wet der potentaten: *divide et impera!*²⁸

28 Tekst d.d. 27 juli 2020.

Waarom de pandemie zal blijven

De pandemie is over de eerste jaarhelft heen en maakte tot vandaag zo'n 700.000 doden wereldwijd. Wetende dat er 7 miljard mensen leven, is dat een gemiddelde werelddodentol van 1 op 10.000 mensen. In België met zijn 10 miljoen inwoners vielen 10.000 doden of dus 1 dode per 1000 Belgen. Men hoeft geen rekenwonder te zijn om te zien dat in het land met de ontelbare virologen, bacteriologen, infectiologen, wereldvermaarde klinieken, medische instituten vol topdokters, gevorderde preventieve gezondheidszorg en alle denkbare sanitaire voorzieningen, uitgerekend 10 keer meer doden vallen dan gemiddeld in de wereld. Toch zijn het uiteraard kwatongen die geloven daaruit te mogen afleiden dat de alhier ten strengste gehandhaafde coronamaatregelen verantwoordelijk zouden zijn voor de vertienvoudiging van het aantal dodelijke slachtoffers in gevolge deze kwaal. Wat ons wél zorgen baart, is de steeds vaker gehoorde opmerking dat deze pandemie nooit kan voorbijgaan en wel om een zeer voor de hand liggende reden.

Zoals iedereen kan nagaan in om het even welke encyclopedie, maakt het griepvirus jaarlijks wereldwijd helemaal niet meer slachtoffers dan het nieuwe coronavirus heden doet: Wikipedia bijvoorbeeld geeft een jaarlijks aantal griepdoden tussen 290.000 en 650.000²⁹,

29 <https://nl.wikipedia.org/wiki/Griep>

wat niet opmerkelijk verschilt van het te verwachten dodental ingevolge corona. Wanneer men bovendien de kennelijk rampzalige invloed van de maatregelen in rekening brengt, kon het zelfs niet verwonderen als mocht blijken dat het aantal coronaslachtoffers nog ver beneden de verwachtingen bleef. Maar de zaak die ons mag verontrusten is de volgende.

Griepvirussen duiken jaarlijks op en maken telkenjare ook honderdduizenden slachtoffers. Maar voor het eerst in de geschiedenis werd vandejaar een griepvirus gedemoniseerd. Het nieuwe coronavirus gedraagt zich grosso modo zoals elke andere griep maar om de een of andere duistere reden hebben onze medici dit virus voorzien van een speciale, duivelse naam. Terwijl alleen god in staat is om leven te scheppen uit het niets (de zogenaamde 'creatio ex nihilo'), kunnen ook mensen scheppen uit het niets maar dan geen leven doch uitsluitend dood. En dit jaar gaf de mens het leven aan een (nieuwe) demon: de geest is uit de fles en strenge natuurwetten verbieden dat de wet van de entropie (de wet van het verval van energie) ooit omgekeerd zou kunnen worden, zodat een terugkeer van de geest naar de fles even onmogelijk is als het omkeren van het verloop van de tijd.

Met betrekking tot de huidige tragedie wil dit zeggen dat vanaf dit hoogst rampzalige jaar, telkenjare weer de griepepidemie zich als een demon zal voordoen, maatregelen zal eisen en het voordien zo onbevangen leven zal blijven bezetten en beheersen. Want naamgeving is schepping en wat eenmaal leeft, poogt zich te handha-

ven en ook voort te planten: zowel al het kwade als het goede, de dood gelijk het leven.³⁰

³⁰ Tekst d.d. 6 augustus 2020.

Corona en de Autarkie

Voor wie de benen het laten afweten kan een stok een dankbare knecht zijn maar wie er omwille van een modgril een wandelstok op nahouden, kunnen zichzelf ernstige schade toebrengen: ter hoogte van het bekken en het dijbeen zit een spier die naar de wandelstok genoemd werd, precies omdat zij afsterft van zodra men met een stok gaat lopen en zo maakt de stok zichzelf onmisbaar ten koste van de eigen mobiliteit - de autarkie inzake onze beweeglijkheid.

De autarkeia was een oud-Grieks ideaal van (vooral economische maar ook persoonlijke) zelfvoorziening, zelfbedruiping of onafhankelijkheid - een ideaal dat in de huidige uiterst interdependente wereld al te gauw wordt aan de kant geschoven als een asociaal symptoom dat vaker het programma kleurt van nationalisten en fascistten zoals Nazi-Duitsland en Noord-Korea maar ook dat van allerlei sektarische gemeenschappen en wel vanuit hun paranoia jegens een al dan niet vermeende boze buitenwereld. Maar de kritiek op het streven naar autarkie krijgt wel een aardige deuk in het licht van het fundament van de huidige wereldeconomie omdat die vrijwel onverbiddelijk stoelt op autarkie en wel in het stringente beginsel van het privébezit dat de integrale rechtsstaat met zijn specifieke wetten en culturele verworvenheden schraagt: een overdreven op zichzelf bestaan is uit den boze maar een principiële afwijzing van elk streven naar zelfstandigheid is rond-

uit hypocriet en daarom onhoudbaar. Persoonlijke onafhankelijkheid is een te prijzen goed in een wereld waarin, als puntje bij paaltje komt, het recht van de sterkste nog altijd de lakens uitdeelt en daarvan konden de zielen van de vijfduizend door corona omgekomen oudjes uit de OCMW-rusthuizen wel meespreken. Men moet geen wandelstok begeren zolang men nog goed te been is, ook al lopen burens met zo'n stok te paraderen, ook al is hij in de mode of wordt hij door zorgverstrekkers de hemel in geprezen: hulp is mooi maar gewis en zeker is zelfstandigheid nog beter.

Een perversie in de huidige cultuur bestaat erin dat mensen systematisch tot klant worden gemaakt (lees: zij worden uitgebuit) onder het mom van tegemoetkoming en hulp. Op die manier verkoopt men niet alleen trapliften maar ook auto's, elektrische tandenborstels, automatische rolluiken en huishoudhulpjes allerlei. Men staart zich blind op het aangeprezen gemak dat deze spullen brengen maar eenmaal men met die ondingen opgezadeld zit en men er afhankelijk is van geworden, sterven geheel ongemerkt doch in sneltempo de spieren af die tot dan toe het werk verrichtten dat die moderne spullen overnamen. Soms resulteert het handeltje in banale toestanden, zoals bij mijn buurman die zich elke ochtend per auto naar de gym begeeft waar hij een uur lang op een gesofisticeerde hometrainer rijdt om de schade die zijn auto aan zijn spieren toebrengt, te compenseren.

Doch niet alleen fysieke wandelstokken schaden de gezondheid, er zijn ook steeds meer opdringerige mentale

ondersteuningen en boodschappers die proberen om de werking van de eigen geest lam te leggen en prompt zijn plaats in te nemen. Zoals wij allen weten, wordt het geheugen lui gemaakt door smartphones die een seintje geven als het 'tijd' is; de online-calculator doodt onverbiddelijk het vermogen tot hoofdrekenen; simpele redeneringen en elementaire logica worden door allerlei applicaties met artificiële intelligentie overgenomen maar ook het morele oordeel, het geweten en het vermogen om gevaren in te schatten, veiligheid te kunnen garanderen en goed en kwaad te kunnen onderscheiden, verdwijnt gestaag onder de invloed van een troep zich van alle kanten en om de haverklap opdringende regels, normen, stijlen, modes en kortstondige en om de haverklap veranderende wetten.

Met die laatste chaos aan mentale bezetting heeft de mensheid in de afgelopen maanden wereldwijd uitgebreid kennis kunnen maken. De hele heisa rond een ordinaire griep heeft niet alleen een wereldtentoonstelling ingeluid met als hoofdattractie de arrogantie van de politieke en de medische mallemolen maar tevens heeft zij middels het venijnige systeem van onrechtmatige beboeting aan de kritische burger de reflex onttrokken om te reageren tegen het zich opdringen van de perverse plicht om tegen de heilige geest te zondigen. Van de nieuwe generatie zullen weinig mensen het nog weten, maar volgens het geloof dat hier vroeger heerste, is er één zonde die niet kan vergeven worden en dat is de zonde tegen de heilige geest. Die zonde bestaat erin dat men tegen beter weten in de waarheid geweld aandoet.

Zoals elke zonde wordt ook deze bestraft en wel evenredig met haar ernst: wie bezwijken voor de met heuse sancties afgedwongen plicht om tegen 'zwart', 'wit' te gaan zeggen, verliezen alras het eigen oordeels- en beslissingsvermogen en daarmee ook de eigen autarkie en identiteit. Wie afzien van het verzet tegen opgedrongen leugens omwille van de last, zullen binnen de kortste keren een heel andere last moeten torsen en wel een last die onomkeerbaar blijkt: de last bestuurd te worden door onbekende derden die anonieme automaten blijken en die hun gang gaan net zoals virussen dat doen, die namelijk de cellen van het lichaam van hun gastheer naar binnen dringen om daar vervolgens het celbrein te vernietigen en door het hunne te vervangen. En opnieuw resoneert hier de slotzin uit *De woorden en de dingen* van de Franse filosoof Michel Foucault: "...want dan kunnen wij er wel zeker van zijn dat de mens zal verdwijnen, zoals een gelaat van zand bij de grens der zee".³¹

31 Tekst d.d. 8 augustus 2020.

Corona of de privatisering van het laatste natuurlijke gemeengoed

"Spendeer uw geld niet aan de lotto want de kans dat gij het groot lot wint, is even groot als de kans dat hier een ooievaar overvliegt die in de vlucht zijn behoefte doet in die fles daar in de tuin." Het zijn de wijze woorden van mijn grootvader en tot onbegrip van de burens heeft voor zover mij bekend niemand van zijn kinderen of kleinkinderen ooit op de lotto gespeeld. Mijn grootvader stamde uit een oorlogstijdperk vol ontzaglijk leed en alsof het een troost was van de Heer, genieten wie lijden ook de bijwerking van de wijsheid en op die manier deed mijn grootvader ook enkele voorspellingen waarvan alras één bewaarheid werd: "Ikzelf zal het misschien niet meer meemaken", zo waarschuwde hij, "maar er komt gewis een tijd dat men water zal verkopen."

Iedereen woont ergens en kan op zijn grond een put boren, die stroomt vanzelf vol water, met een emmer aan een zeel of met een pomp haalt men het naar hartenlust naar boven. Vele duizenden jaren lang was dat een vanzelfsprekendheid en alleen wijsheid kon bevroeden dat dit niet eeuwig duren zou. Het betrof de vrees beroofd te worden en dan nog door soortgenoten, want het mag eindelijk worden gezegd, de tijd daartoe is rijp: privatisering is regelrechte diefstal en het recht op privaatbezit is de legalisering van diefstal, de wette-

lijke bescherming van rovers en van misdaad zonder meer.

Ooit kon de mens vrij jagen, het bos was gemeengoed; hij leefde van de pluk van bessen, fruit en granen in het wild. Maar wild bestaat niet meer: de domesticatie heeft van wilde beesten vee gemaakt dat wordt gefokt op stallen en evenzo worden voortaan planten op privé-gronden gekweekt. Van zowel dieren als van planten wordt het genetisch materiaal bewerkt tot nieuwe niet-natuurlijke vormen: de natuurlijke verdwijnen; de artificiële zijn gepatenteerd, wat wil zeggen dat zij voortaan het bezit van iemand zijn en dus ontoegankelijk voor wie er niet voor betalen.

Niemand kan nog zomaar een huisje bouwen ergens aan de rand van een bos en verder met rust gelaten worden. Niemand mag nog jagen, plukken of vissen. Ook naar water boren om zijn dorst te lessen is verboden en verse lucht is nog slechts voorradig voor wie in staat zijn om daar veel geld voor neer te tellen: armen wonen in sloppenwijken langs autosnelwegen. Ook de rivieren waar wij in hete zomers zwempartijen hielden, zijn voortaan verboden terrein, alsook de meren en de poelen, zelfs de zee wordt opgeëist door burgemeesters die in honderdduizenden jaren oude duinen die zij de hunne achten, hun rijke vriendjes huisvesten die vaak fortuin hebben gemaakt met de gewetenloze productie van nooit meer wegwerkbare afvalbergen.

Een stukje grond om te wonen; water om de dorst te lessen; wild, vissen en bessen om de honger te stillen

en zelfs een partner om een gezin mee te stichten: niets van dat alles is nog gratis want het werd allemaal ontheiligd, in beslag genomen, in bezit genomen door lieden die zichzelf boven de goede en vrijgeveige godheid hebben geplaatst maar die noch goden zijn, noch mensen doch demonen.

Gods natuurlijke schepping wordt afgewezen door het hoofdpersonage van Goethe's *Faust* en door hem ingepalmd met de methode van de afpersing: wie niet betalen, komen niet aan bod. Het inerte geld neemt prompt de plaats in van het zaad van wie het de vruchtbaarheid benijdt, de banken doen zich voor als akkers, onwetenden als bezitters van waarheid, criminelen als bronnen van goedheid en schijnartiesten trachten de goddelijke schoonheid van de natuur in hun schaduw te stellen door voor hun creaties gigantische sommen te eisen. Het paradijs heeft plaatsgemaakt voor een afzichtelijke kermis. En vandaag wordt godbetert ook nog eens onze gezondheid in beslag genomen.

We beseffen niet dat we iets bezitten tot op het ogenblik dat het ons wordt ontnomen. Gezondheid was altijd al een zo vanzelfsprekend goed dat er zelfs geen woord had voor bestaan als er geen ziekten opdoken. Met de oude dag en zijn kwalen maken alleen de gelukkigen onder ons kennis en zieke mensen zijn veel eerder de uitzondering dan de regel maar sinds kort is gezondheid niet langer een goed dat men kan verliezen: sinds kort is gezondheid een goed dat niemand bezit tenzij hij en zij het eerst kopen.

De minderheid van wijzen hebben het ooit voorspeld: als men vergiften gaat aanwenden om ziekten te bestrijden, hetzij bij planten, dieren of mensen, belandt men al gauw in een toestand waar men niet langer zonder die vergiften verder kan. Insecticiden, bestrijders van schimmels, bacteriën en virussen en medicamenten allerlei: zij verzwakken de natuurlijke afweer en maken zichzelf onmisbaar zoals de wandelstok dat doet en alle andere gemakartikelen, moordende genotsmiddelen en drugs. De bewering dat de mens zijn brood moet verdienen in het zweet van zijn aanschijn is geen waarheid omdat hij in de bijbel staat en om die reden is hij evenmin een geloofsartikel: de ondervinding zelf heeft de waarde van het gezegde hard gemaakt en niet geheel vruchteloos werd om die reden de spreuk dat men niet moet lopen doch op tijd vertrekken ,vervangen door het geloof dat beweging even noodzakelijk is als brood en werd het ideaal van de geslaagde burger gewijzigd van de dure sigaren rokende dikkerd in zijn fauteuil naar de magere werkmens.

Medicamenten zijn beslist een heil als zij correct worden aangewend, trouwens evenals ons dagelijks voedsel dat dodelijk wordt eenmaal we er teveel tot ons van nemen: de oude regel van de juiste middelmaat blijft gelden, het tomeloze vooruitgangsgeloof ten spijt. Vandaag dienen medicijnen zich niet langer aan als een noodzakelijk kwaad maar zij dringen zich op als een onmisbaar goed: pas als men ze inneemt, kan men gezond zijn - zo willen zij ons laten geloven. Alsof zij de gezondheid zelf in pacht hadden. En zo gaan zij met hun leugens uiteraard dezelfde toer op als de religie

van weleer en dat is de preventieve toer: het voorkomen van het kwaad, waarvoor men uiteraard eerst bevreesd gemaakt moet worden, zoals men bevreesd was voor de hel, door de consumptie van onder meer vaccins, en dat alles in het kleedje van de volksgezondheid, zodat niemand zich eraan onttrekken kan zoals dat ook het geval was met de dienstplicht of de bereidheid om soortgenoten te doden voor het welzijn van het eigen volk - de gewetensbezwaarden avant-la-lettre waren verraders en kregen de dood met de kogel.

Niemand zal betwisten dat de heilkunde een gift is uit de hemel, tenminste zolang zij heilkunde blijft, wat wil zeggen: de kunde en de kunst om te genezen. Sinds enkele decennia kennen wij de waarschuwing van cultuurfilosoof Ivan Illich met betrekking tot de ziekmakende werking van de heilkunde. Het is andermaal de wandelstok die zich onmisbaar maakt en die er op deze bedrieglijke manier voor zorgt dat zijn fabrikant zich niet met een doordeweekse Toyota Corolla moet verplaatsen. Of hoe het kapitalisme er andermaal voor zorgt dat de gezondheid van de mensheid wordt opgeofferd aan de sociale status van een handvol superrijken.³²

32 Tekst d.d. 9 augustus 2020.

Opgepakt

Beste,

Ik ben vanavond naar een toespraak gaan luisteren. Als ik een beetje verward overkom, vergeef het me dan want ik kan het ook niet helpen, ik ben er nog altijd niet goed van. Ik kan je niet zeggen waar de toespraak plaats had, het was een geheime locatie, zal ik maar zeggen, en toch was er aardig wat volk... De spreker, sta mij toe: over de spreker ga ik voorlopig niets zeggen, ik zal u zelfs niet vertellen of het een vrouw was of een man. Ik kan u alleen toevertrouwen dat de spreker opgepakt werd nog voor de toespraak ten einde was. Jawel, opgepakt, zoals men doet met sprekers in China en in Rusland, maar dit gebeurde wel hier. De andere aanwezigen, zo zal je je beslist afvragen: zij zullen het toch ook vertellen? Wel, ja, uiteraard zullen ook zij er over vertellen, maar zij zullen ook wel aanvoelen dat ze niet alles mogen zeggen, er zijn mensenlevens mee gemoeid. Eigenlijk is het een beetje komisch dat ik dit moet zeggen want wat is het leven van één mens vergeleken bij... Maar laat ik met de deur in huis vallen, laat ik je vertellen wat de spreker allemaal te zeggen had. Ik zal het hebben over 'hem', zonder uit te sluiten dat het ook een vrouw kon zijn. Je moet begrijpen dat dit het beste is voor iedereen, als er zo weinig mogelijk bekend wordt over het gebeuren zelf, want men zoekt momenteel, ja, men zoekt met massa's politiemensen, men kamt ganse gebieden uit, er staat ook wat op het

spel en je zal onmiddellijk begrijpen wat ik bedoel, er hangt bijzonder veel van af, om niet te zeggen alles. Maar laat ik nu vertellen wat de spreker te zeggen had en je zal begrijpen dat dit geen evenementje is. Luister dus goed, ik hoop dat ik het gezegd krijg, ik zal bondig zijn en to the point.

De spreker is een begeesterd iemand, zonder twijfel. Zijn (of haar) verschijning op het podium was innemend, voor ieder van ons, toehoorders. Hij had haast om alles gezegd te krijgen omdat hij ook wel wist dat men hem zou onderbreken en weghalen en dat is dan ook gebeurd. Daarom was hij bondig. Maar ik zal nog bondiger zijn, ik mis immers de kalmte om het allemaal rustig op een rijtje te kunnen zetten. Luister alsjeblieft aandacht, lees dit en onthoud het allemaal en verscheur dan de brief die nu voor je ligt, leg hem in een plas met water totdat de inkt is opgelost. Ja, dat lijkt mij het allerbeste om te doen. Maak er dan een bolletje van, laat het drogen tot het hard is, maak een mik en catapulteer het bolletje recht in de Schelde. Maar lees dit eerst, ik zal geen woord te veel zeggen. De zaken zitten zo.

De spreker prentte ons eerst in, of beter: hij vroeg ons: wat is het probleem vandaag, het grote wereldprobleem? Het antwoord lag voor de hand, uiteraard, het was vandaag weer 38° in de schaduw. De wereld is al een keer vergaan door water en nu dreigt hij te vergaan door vuur, zo zegde hij. Is iedereen het daarmee eens? Sla er de statistieken op na van de afgelopen twintig jaar. De aarde warmt op en hij doet dat veel en

veel sneller dan verwacht. En dat is het eerste punt. Een zekerheid. Nog een keer: de aarde warmt op en als dat zo blijft duren, is binnen vijftig jaar alle leven weg. Neen, mijn beste, dit is geen spelletje, dit zijn feiten. En dan sneed hij het tweede punt aan.

Tweede punt, zo zei hij dus: de oorzaak van de opwarming. En ook daarover is iedereen het vandaag eens: broeikaseffect door vervuiling. Onze atmosfeer is een dun vliesje, het rot zit erin, het gaat om zeep. Vervuiling, punt. Dat was het tweede punt. En dan het derde. Zie je, mijn beste: zo rap ging het, maar blijkbaar nog niet rap genoeg. Derde punt dus.

Derde punt: de oorzaak van vervuiling. Ook daarover is iedereen het momenteel definitief eens. Wij vervuilen omdat wij verbruiken en het verbruik is zo gigantisch omdat er zoveel mensen zijn. Als er zoveel mensen blijven, dan zal de vervuiling de opwarming nog dramatischer maken en zijn wij binnen vijftig jaar of nog veel eerder allemaal dood. En nu zal je het al zien aankomen, mijn beste: de wereldbevolking moet naar beneden. Het is niet dat zij naar beneden zou moeten, zie je: zij moet, punt uit. En dan werd het gevaarlijk, de spreker begon zich te haasten, zienderogen. Ongelooflijk dat hij daarbij nog kalm kon blijven, haastig maar kalm was hij. De toehorende massa stond te zweten, druipnat was iedereen, men kon een muis horen lopen, niet alleen de warmte zorgde voor die dingen maar dus ook en vooral wat er gezegd werd. En schrik nu niet, mijn beste. Ik probeer het te zeggen zoals het gezegd werd.

Iedereen heeft het al opgemerkt, de hele wereld rond: er is iets met het coronagebeuren. Neen, geen complot-theorieën nu, voor een keer niet. Maar er is iets leugenachtigs aan het coronagebeuren. Eerst zegt men zwart, dan weer wit. Enfin, ik zal die details hier overslaan maar ook over deze zaak is iedereen het eens: wij worden momenteel de wereld rond belogen. Ja, inderdaad, het is allemaal opgezet spel. Maar kijk, hoe kan het ook anders: de toekomst van de wereld staat op het spel, zo geloven zij althans: het al dan niet voortduren van het leven op aarde. Blijf alsjeblieft ernstig nu en volg de stappen van de redenering, we zijn er haast.

Een groep geleerden, zal ik maar zeggen, en mensen met macht, hebben een strategie uitgewerkt om het tij te keren. Ja, iemand heeft uit de biecht geklapt, daarover straks misschien meer. Je kan het al raden: de wereldbevolking moet omlaag, van 7 miljard naar 700 miljoen. Naar één tiende van het huidige aantal dus. De vraag luidt echter: hoe doe je dat? Begrijp je? Maar ze doen het en ze weten dat er een kans op slagen is... op voorwaarde dat het plan niet lekt. Je weet toch ook, als men eerst het plan onder het volk brengt, dan volgen gepalaver, discussies, voor- en tegenstanders, democratische stemmingen... en het strandt! Het lukt nooit! Dus de eerste regel, begrijp je, is: strikt geheim! Maar goed, het plan: ik vertel het zo kort mogelijk.

Men wil dus de mensen onvruchtbaar maken. Je weet, dit is niet het eerste infertilisatieprogramma in de ge-

schiedenis. Ik ga ze hier niet opsommen, ik heb immers haast, maar wat ik nog zeggen moet: in het verleden, het was allemaal geklungel. Deze keer willen zij het goed doen. Iedereen moet een inspuiting krijgen. Met middelen die onvruchtbaar maken, inderdaad. Niet iedereen, uiteraard, maar bijna iedereen, enfin, dat is een onderwerp apart, soit. En dan dus die vraag: hoe speelt men dat klaar, begrijp je? Hoe krijg je de ganse wereldbevolking zo ver dat geen mens zich niet wil laten inspuiten?

De rest hoeft ik al niet meer te vertellen, mijn beste: vandaar het vaccin. Het zo fel begeerde vaccin. En wat heeft men allemaal al niet afgelogen om het vaccin zo fel begeerd te maken, begrijp je. Ongelooflijk toch, dat men iedereen zo ver gekregen heeft, niet? Pure massapsychologie. Maar het zal werken. Men moet nu haast maken, natuurlijk. Het vaccin vinden vooraleer de zaak helemaal lekt. Eerlijk gezegd geloof ik niet dat de lek veel invloed zal hebben. Miljarden mensen hebben tientallen eeuwen lang de gekste dingen geloofd.

Zo, nu weet je het. Hou je goed, mijn beste. Doe de groeten en misschien tot later.

O.V.T.³³

33 Tekst d.d. 10 augustus 2020.

Vrijheid, voortaan een koopwaar als een ander

Wie dezer dagen nog wil wandelen in de stad moet over een wel uitzonderlijk sterk ademhalingsapparaat beschikken: de combinatie van de achtendertig graden Celsius, de aanhoudende overschrijding van de ozondrempel én het mondmasker dat tevens goed over de neus moet zitten, is niet van de poes en zo wordt het flauwvallen op de stoep in onze winkelstraten het nieuwe normaal. Echter, op koele terrasjes waar het goed toeven is, vindt men die maskers helemaal niet: lachende toeristen achter een schuimend glas zijn kennelijk ontheven van de plicht om zich met het onding te ontsieren, ja: soms kan men zich niet ontdoen van de indruk dat zij met de gemaskerde paupers lachen. Immers, de achterliggende redenering voor de dan toch niet te versmaden vrijstelling van het risico op een megaboete van tweehonderdvijftig euro, luidt kaduuk genoeg dat men nu eenmaal niet kan drinken met een masker voor de mond. Paradoxaal genoeg gaat men wél op de bon wanneer men door de winkelstraten fietst met achtendertig graden, terwijl fietsers in die hitte uiteraard meer dorst hebben en meer pertinente nood aan water uit hun drinkfles dan wie luieren op een schaduwrijk terras. Zelfs rokers hoeven het masker niet te dragen; kettingrokers worden zelfs volledig van de plicht tot maskerdracht ontslagen. De achterliggende redenering daar luidt dat men nu eenmaal niet kan

roken met een masker op terwijl het tweede deel van de redenering, dat wel nog aanwezig was waar het de dorst betrof en de nood aan water, hier uiteraard niet langer hout snijdt: het leven van rokers hangt helemaal niet af van de inname van nicotine, zeer integendeel zelfs en derhalve worden de door hoge boetes afgedwongen regels niet geschraagd door een consistente logica, terwijl rechtspraak gespeend van consistentie regelrechte kromspraak is.

Men zou warempel gaan vermoeden dat de door de wetgever aangevoerde argumenten, louter drogredenen zijn maar toch noemt men hen kwatongen die beweren dat de eigenlijke logica achter dit toneel, platte uitbuiting is. De verborgen agenda immers luistert naar de regel dat wie betalen via de consumptie van hetzij drank, hetzij tabak, niet worden beboet omdat zij rijker zijn dan wie met hun persoonlijk aan het waterkraantje opgevulde drinkbus maar genoeg moeten nemen: de rijken kopen de vrijheid terug die eerst aan iedereen ontnomen werd precies zoals zij straks ook de gezondheid kunnen terugkopen die eerst aan allen werd ontfremd - en verder aan de armen voorgoed zal onthouden worden.

Uitgerekend een van onze vooraanstaande virologen, bekend om zijn sociaal engagement, merkt in de media op dat hij moeite heeft met de toenemende privatisering van het zeestrand: kennelijk palmen kustburgermeesters zomaar stukken van het strand in om die dan te verhuren aan hoteluitbaters die daar hun achtertuin van maken, welke zij op hun beurt verhuren aan

strandzeteltoeristen. Deze commercianten blijken te geloven dat de zee hen toebehoort en dat zij zoals een marktproduct verkocht kan worden aan de rijken, en derhalve ook kan onthouden worden aan wie aan deze veelvraten die zich schuldig maken aan discriminatie en chantage, geen tol wensen te betalen. Men lijkt er vanuit te gaan dat geldelijke middelen rechten zijn, niet alleen inzake de ruil van eigendommen maar tevens inzake de beschikking over de natuur en haar rijkdommen. Die sociopaten geloven dat men geen mens kan zijn als men niet eerst burger is: in hun zich liberaal achtende gevangenislogica is alles in privébezit, bestaan sans-papiers helemaal niet en hebben alleen burgers rechten en die burgers moeten dan ook nog voldoen aan voorwaarden die zij hen opleggen naar het goedgevoelen van hun fascistische burgerwachtenmoraal en die te maken hebben met origine, huidskleur, kledingdracht, taal, cultuur, mode, trends en persoonlijk vermogen. De arrogantie van de burgerij en haar dure advocaten kent geen grenzen meer; het onrecht wordt ingeschreven in de grondwet terwijl die gefundeerd werd met de bedoeling om de vrijheid van iedereen te garanderen en door de inperking van het recht van de sterkste, de wilde natuur of de wet van de jungle te overstijgen.

De kaduke en buitenwettige regeltjes waarmee in opdracht van een bezittende klasse vandaag alom aan paupers stokslagen worden uitgedeeld die mensen kreupel achterlaten, hebben helemaal niet zomaar te

maken met een gevaar van ontluikend fascisme: zij zijn het fascisme in zijn volle ornaat.³⁴

³⁴ Tekst d.d. 12 augustus 2020.

Onzichtbare handen

Toen de ouders van Oedipus zich verzetten tegen de voorspelling van het orakel van Delphi door hun kind weg te brengen naar het gebergte, beseften zij niet in welk een onmogelijke positie het menselijk handelen zichzelf brengt wanneer het ingaat tegen wat er in de sterren geschreven staat.³⁵ De logica van het denken staat tegenover de irrationaliteit van het gebeuren zoals een onooglijke mier tegenover een verpletterende olifant. De redelijkheid die zichzelf verheven acht boven de noodlottigheid van de gang van de geschiedenis is een gevaarlijke waanzin. Wie zich verzetten tegen de schikgodinnen, maken zich schuldig aan de hybris welke nooit ongestraft blijft. Het denken te aanzien als de toplaag van de realiteit is het op zijn kop zetten van de orde der dingen. Het geloof in de redelijke verklaarbaarheid van alle gebeuren steunt op dezelfde denkfout die het gedrocht van het fysicalisme tot leven wenst te wekken. De aanbidding van de rationaliteit is de minachting voor de hogere magische lagen van de werkelijkheid die alle zijnden beheersen. De waanzin van het tijdperk van de chaos, dat vaart in het zog van het narrenschip en achter hetwelk het panopticum opdoemt, bestaat in het geloof dat de kunst redelijke funderingen

35 Zie: Kris Vansteenbrugge, *Uit het schuim van de zee. De Griekse mythologie in 136 verhalen*:

<http://www.bloggen.be/dzeus/> en

<http://www.bloggen.be/pierpont/>

heeft, dat het schone en het goede verklaarbaar zijn en dat de liefde een zaak is van louter chemie: de narren die zichzelf als experts weten te verkopen, hebben dit bedacht met het oog op eigen gewin en tot grote rampspoed van de rest van de wereld.

De 'onzichtbare hand' van de Schotse filosoof Adam Smith vermag het inzake de economie om de ijver voor eigen gewin in welvaart voor allen te doen verkeren omdat de vrije markt van vraag en aanbod zichzelf reguleert maar zij houdt geen rekening met de 'onzichtbare voet' van de critici van Smith welke zich toont in wél zichtbare afvalbergen, monopolievorming en armoede. Zonder planning loopt alles alras in het honderd maar het geloof dat de natuurlijke, de sociale en de culturele evolutie op planning berusten, resulteert uit een nog grotere denkfout waarbij mensen geloven hun eigen kleine geplande wereldje te mogen projecteren op en extrapoleren naar het grote geheel waarvan zij deel uitmaken. Er is geen god die als een goede huisvader de geschiedenis naar haar voltooiing voert, er zijn slechts de natuurlijke beweging van, in het beste geval, de opgang en de ondergang en gebeurlijk de eeuwige terugkeer van die onverklaarbare en meedogenloze 'golven' zoals bezongen door Friedrich Wilhelm Nietzsche in zijn *Also sprach Zarathustra. Ein Buch für Alle und Keinen* uit 1883-1885. Een analyse van de geschiedenis komt steeds achteraf en is in wezen nog meer oneigenlijk dan de analyse van een kunstwerk omdat het denken hooguit een beschrijving van de feiten kan zijn die het naholt.

Vandaag sterven mensen aan SARS-CoV-2 maar de navente oversterfte wordt alras gevolgd door een vergelijkbare ondersterfte, wat betekent dat de overwinning op één doodsoorzaak slechts kan resulteren in een verandering van die oorzaak: de dood zelf blijft. Wij geloven al te graag dat ziekten de dood veroorzaken maar op een dieper niveau is het net andersom de sterfelijkheid die de ziekten in het leven roept en daarom ook blijven die komen in een eindeloze reeks. De illusie dat het stelselmatig wegnemen van alle oorzaken van overlijden ooit kon resulteren in het eeuwig leven, steunt op het aloude geloof in een paradijs voorafgaand aan de zondeval die de dood welke voordien onbestaande was, in de wereld zou hebben gebracht: zij miskent dat reeds de geboorte, de dood in zich heeft en wel als haar eigen kind dat het koestert als een moeder. Nog eerder zou een moeder haar kind verstoten dan dat de geboorte de dood zou verwerpen want de dood zit in het leven dieper gegrift dan het kind in de moeder omdat uiteindelijk de dood de moeder van het leven is: het ondraaglijke besef van het niet-zijn of de chaos is als een bliksem die het tijdelijke wonder van de orde verwekt.

De overeenkomst die het leven met de dood heeft gesloten, staat in de sterren geschreven: zij gaat al het particuliere boven het hoofd en zij regeert alles wat wij kennen omdat zij een hogere laag is van de realiteit waaraan wij met ons hebben en houden onderworpen zijn. Er is geen verzet mogelijk tegen wetten zonder welke dat verzet zelf onmogelijk zou zijn en zo is bij voorbaat het leven gehoorzaamheid verschuldigd aan

zijn eindigheid. De eindigheid is geen jammerlijke begrenzing doch een fundament van het bestaan, zoals de kaars dat is voor de vlam.

Het verschijnsel van de complottheorieën bij de huidige pandemie verschilt in essentie allerm minst van het religieuze verschijnsel dat immers eveneens stoelt op de wens of de hoop dat wat ons overkomt, in goede handen is of tenminste in *iemand's* handen, zodat het in goede handen komen kon. Zoals de grond van de achtervolgingswaan ligt in de wens van de zieke dat hij wel belangrijk genoeg zou zijn om achtervolgd te worden, zo grondt het geloof in complotten achter het ongeluk in de naïeve wens dat ongelukken er niet *zomaar* zijn, dat ze wel altijd verdiend zijn en teweeggebracht en dat ze derhalve ook vermeden konden worden - als men zich maar aan zekere geboden hield. Het geloof in voorschriften die geluk garanderen resoneert met het geloof in complotten die ongeluk brengen vanuit de wens dat het ongeluk kon afgewend worden mits het achterhalen en het verslaan van de vermeende samenzweerders. Het boze wordt bedacht vanuit de hoop het ooit te kunnen uitroeien, alsof het goede de oertoestand was en het kwaad een duivel die roet in het eten kwam gooien. Gevreesd mag worden dat het er in de werkelijkheid net andersom aan toe gaat en dat het goede een broze en precaire constructie is middenin ellende en allerlei kwaad. Pandemieën zijn de regel, precies zoals natuurrampen en alle mogelijke pijnen die zo bedrieglijk 'onvolkomenheden' worden genoemd om de illusie te voeden dat het volkomene oorspronkelijk was en ergens een bestaan had en een recht van bestaan, zoals

het ooit verloren (en derhalve misschien wel terug te winnen) paradijs - maar ook dat bleek ommuurd. We zullen ze wel vinden, de demonen die het virus ontworpen hebben, en we zullen hen straffen, en de ziekte zal verdwijnen, samen met de dood - aldus de achterliggende, ijdele hoop.

Reeds Homeros die leefde van 800 tot 750 v.C. verhaalt over Oedipus en toen in diens geboortestad Thebe de pest uitbrak, werd zij beschouwd als een straf - volgens het orakel een straf voor een onbestrafte moordenaar. De blinde ziener Tiresias wees met beschuldigende hand Oedipus aan die daarop zichzelf de ogen uitstak. Uiterekend in het huidige tijdperk der goddeloosheid treedt het gevecht van de mens met zijn noodlot opnieuw op de voorgrond, aldus de aloude tragiek herstellend van ons volstrekt tegendoelmatige handelen waar wij geloven in een vijand die we derhalve ook konden verslaan. De laïciteit blijkt niet doorgedrongen, in wezen zijn wij primitief gebleven en hechten wij, zoals een mossel aan zijn schelp, vast aan de hardnekigste illusies en de meest vergezochte complotten. Niet de hel van ziekte en dood maakt de mensheid ongelukkig maar het feit dat haar helden en goden maar evenzeer haar demonen slechts spoken bleken te zijn.³⁶

36 Tekst d.d. 18 augustus 2020.

Corona en de collectieve zelfmoord

Het is allerm minst zo dat seksualiteit in onze cultuur taboe is in de zin dat er niet mag over gesproken worden en zelfs het tegendeel is waar, aldus Michel Foucault in de aanzet tot zijn *Geschiedenis van de seksualiteit*: men wordt verplicht om over seks te praten - zo bijvoorbeeld sinds het Concilie van Trente in het sacrament van de biecht: "*Weggedoken achter een uitgezuiverd taalgebruik waarin hij niet meer onomwonden wordt genoemd, wordt de seks de prooi die als het ware uit het struikgewas wordt gejaagd door een discours dat niet van plan is hem enige schaduw of rust te gunnen*".³⁷ Door mensen te verplichten om over seks te praten, worden zij (door de machthebbers) beroofd van hun privacy en van hun meest intieme relaties en dat is fascisme. Michel Foucault legt uit hoe de machtsuitoefening over menselijke intieme relaties slechts een onderdeel is van een alles en allen omvattende beheersing van onderdanen. De macht organiseert de staat met het oog op het uitoefenen van controle over alle beschikbare energieën die aan personen onttrokken worden door

37 Michel Foucault, *Geschiedenis van de seksualiteit*, Boom uitgevers, Amsterdam, 2018, pag. 30. [Oorspronkelijk: *Histoire de la sexualité*, I. *La volonté de savoir*, Gallimard, Paris, 1976; II. *L'usage des plaisirs*, Gallimard, Paris, 1984; III. *Le souci de soi*, Gallimard, Paris, 1984]. Zie ook: Jan Bauwens, *Over seks en samenleving*: <http://blogimages.bloggen.be/tisallemaiet/attach/351190.pdf> :

hun wil uit te schakelen en deze te vervangen door de wil van de staat. De machtsgreep gebeurt via de politiek, de economie, de opvoeding en noem maar op en een bijzondere toepassing daarvan is de macht die de staat uitoefent over de intieme relaties van mensen onderling.³⁸ Het volgende citaat uit het genoemde artikel dateert uit 2019 toen van de coronapandemie nog geen sprake was:

"Machthebbers dringen door tot in de intiemste wezenskern van mensen en zij doen dat door zelfs de meest hechte en persoonlijke banden die mensen onderling met elkaar kunnen hebben, ondergeschikt te maken aan hun relatie met elk individu afzonderlijk. Het is bekend dat machthebbers beducht zijn voor samenscholing of bendevoering en om die reden moeten wie verenigingen stichten van welke aard dan ook, hiervoor eerst de goedkeuring van de overheid bekomen en geregeld verslag uitbrengen over de gevoerde activiteiten. Persoonlijke contacten tussen twee mensen kunnen uiteraard moeilijk verboden worden, al is de kerk erin geslaagd om dit alsnog te realiseren binnen de kloostermuren middels de regel numquam duo semper tres (wat wil zeggen: groepjes van twee zijn verboden, zij moeten altijd uit tenminste drie personen bestaan) – een regel die ervoor

38 Zie: Jan Bauwens, *Over seks en samenleving*, Serskamp 2019, pp. 3-5:
<http://blogimages.bloggen.be/tisallemaiet/attach/351190.pdf>

*zorgt dat als twee mensen samenzijn en misschien wel wat vertellen of bekokstoven, er altijd een mogelijk oog van het gezag aanwezig is in de vorm van de verplicht aanwezige derde. Maar ook contacten tussen twee mensen worden aan banden gelegd, bijvoorbeeld als zij van langdurige aard zijn of als zij een economische betekenis hebben. Het instituut van het huwelijk werd niet in het leven geroepen om mensen bij te staan doch om volledige controle uit te oefenen over alle mogelijke activiteiten die zich in dergelijke engagementen kunnen ontplooien en dan vooral inzake het kroost: de opvoeding van kinderen tot gehoorzame burgers – arbeidskrachten in vreedstijd, soldaten in tijd van oorlog. In 1984 moeit de overheid zich met principieel alle intieme relaties en die worden in feite in de kiem gesmoord met de meest gruwelijke middelen: Big brother bespioneert intieme contacten en vernietigt ze door de partners er middels foltering en toe te brengen dat ze elkaar verraden (– in de dystopische roman van Orwell geschiedt dat in de gevreesde room 101)."*³⁹

39 O.c., pp. 8-9. Dit artikel verscheen in afleveringen op de weblog *Tisallemait* in de periode van 17 februari 2019 (delen 1 tot en met 4) tot 11 maart 2019 (deel 10). De tekst gaat verder als volgt: " (...) *De psychologie leert ons dat als mensen weten dat zij gevolgd worden, zij hun gedrag gaan aanpassen aan de verwachtingen van wie hen volgen. Dit betekent zonder meer het definitieve einde van onze vrijheid.*

De folteringen uit 1984 zijn vandaag fikse boetes en gevangenisstraffen en dezer tijd (20 augustus 2020) wordt gewag gemaakt van de verplichte corona-test voor uit vakantie terugkerende toeristen terwijl her en der ook een verplichting tot vaccinatie in het vooruitzicht wordt gesteld.⁴⁰

Het beslag leggen op de intimiteit of het intimideren is het onder druk zetten van mensen om hen ertoe te brengen dat zij hun geheimen prijsgeven. Het zich toe-eigenen van geheimen is het naar zich toetrekken van macht omdat geheimen altijd sleutels zijn waarmee deuren kunnen worden geopend en waarmee de toegang tot voordien verboden plaatsen, mensen, relaties en informatie mogelijk wordt. Het inbreken in de intimiteit van anderen is een vorm van aftroggelarij, alleen gaat het in de aperte aftroggelarij om bezittingen zoals objecten, terwijl machtswellustelingen die

Het hedendaagse fascisme manifesteert zich niet langer met stokken of met geweren maar met het veel efficiëntere middel van de spionage die in feite de diefstal is van de privacy. Iemand zijn privacy ontnemen, is hem zijn wil ontnemen en wie willoos worden gemaakt, worden van zichzelf beroofd: zij doen slaafs wat van hen wordt verwacht door wie hen controleren, precies zoals degenen doen die onder hypnose zijn. De fascist van vandaag is hij aan wiens blik men zich niet kan onttrekken en zijn macht is nog groter dan die van de biechtvader van weleer die in feite zijn prototype is omdat men ongewild bij hem te biechten gaat – hij is de god uit de spreuk God ziet u, hier vloekt men niet." (O.c., p. 9).

40 <https://www.hln.be/nieuws/binnenland/toeristen-die-passen-voor-verplichte-coronatest-riskeren-tot-4-000-euro-boete-en-zelfs-celstraf~a45dd1fc/>

mensen op verkapte wijze aftroggelen (zoals agenten van een religie dat doen via de biecht, wetenschapslui via enquêtes en politici in ruil voor loze beloftes), het gemunt hebben op het aftroggelen van uiterst gevoelige gegevens. In de natuur vertrouwen koppeltjes elkaar hun geheimen toe met het oog op het vormen van een hechte band in functie van het doorgeven van hun eigen leven voor het bestendigen van de soort maar waar machthebbers van mensen die gevoelige informatie afdreigen, gebruiken zij wat bestemd is voor het soortbehoud voor hun eigen persoonlijk nut, wat aan hun criminele activiteiten in feite een genocidaal karakter geeft. De aanslag op de privacy en op de intimiteit van de burgers binnen het fascisme heeft daarom alles met genocide te maken en waar het volk aarzelt om zich te verzetten tegen een fascistoïde regime is hoe dan ook sprake van 'genosuïcidaal' gedrag of een neiging tot collectieve zelfmoord. Waar inzake de corona-pandemie, die per definitie alle volkeren van de hele wereld omspant, opportunisten een verkapte fascistoïde politiek tot ontwikkeling brengen, krijgt hun gebeurlijk succes de niet mis te verstane betekenis van een daadwerkelijke zelfmoordneiging van de menselijke soort.⁴¹

41 Tekst d.d. 20 augustus 2020.

Supervoorschriften die het volk de das omdoen?

In *De macht om te beschikken over leven en dood* heeft Michel Foucault het over de onderwerping van de bio-macht (de machtsuitoefening over het volk als verzameling van lichamen via allerlei regelingen inzake volksgezondheid, opvoeding, geboorteregeling, levensduur, seksualiteit...): *"de gecontroleerde inpassing van de lichamen in het productieapparaat en de afstemming van de demografische verschijnselen op de economische processen."*⁴² Het volk wordt in het machtsdenken allerm minst beschouwd als een geheel van personen maar inderdaad als een louter instrument: *"Omdat het kapitalisme behoefte had aan groei, moest iedereen sterker, bruikbaar en volgzamer worden; er waren machtsmethoden nodig die de krachten, de vaardigheden en het leven in het algemeen verder ontwikkelden, zonder dat daarmee de onderwerping mocht worden bemoeilijkt."*⁴³ Foucault wijst in dat verband op de historische functie van de ascetische moraal maar ook op het feit *"dat het functioneren van de norm aan belang*

42 Michel Foucault, *Geschiedenis van de seksualiteit*, Boom uitgevers, Amsterdam, 2018, pag. 142. [Oorspronkelijk: *Histoire de la sexualité*, I. *La volonté de savoir*, Gallimard, Paris, 1976; II. *L'usage des plaisirs*, Gallimard, Paris, 1984; III. *Le souci de soi*, Gallimard, Paris, 1984].

43 *Ib.*, pag. 143.

wint ten koste van het systeem van recht en wet."⁴⁴ De wet handhaaft zich met de dreiging van de dood maar gaat steeds meer normaliseren (reguleren, indijken) in plaats van te dreigen en seks is dan van belang omdat het *"de toegangsweg is tot het leven van het lichaam en ook tot het leven van de soort [en aldus] dient tot matrijs voor disciplineren en tot vertrekpunt voor regulering. (...) [Er is] een reeks van uiteenlopende tactieken die in wisselende verhoudingen het doel van de fysieke disciplineren combineren met dat van de bevolkingsregulering.*"⁴⁵

Nu voltrekt zich de machtsuitoefening middels het opleggen van normen en zoals reeds George Orwell het in zijn 1984 heeft beschreven is de maatstaf voor haar succes haar vermogen om haar onderdanen te laten liegen. Het afdreigen van de meest vergezochte geloofsbelijdenissen middels de doodstraf, het verlies van sociaal aanzien, werk en inkomen, bestaat al bij primitieve volkeren en in feite verwijst Sigmund Freud ernaar in zijn *Totem und Tabu*: de macht vestigt zich middels heilige (lees: 'onaantastbare', 'absurde') voorschriften waarvan de naleving verplicht is op straffe van de dood.

Zo bijvoorbeeld worden in het Westen sinds twee millennia massaal de rooms-katholieke dogma's beleden - vandaag door zowat 1,3 miljard mensen en dit aantal groeit nog steeds.⁴⁶ Deze dogma's of onbetwistbare

44 Ib., pag. 145.

45 Ib., pag. 147.

46 Tussen 2005 en 2014 groeide het aantal rooms-katholieken

leerstellingen dienen door de gelovigen kritiekloos geaccepteerd te worden en verheffen zich aldus per definitie boven het redelijke en het natuurwetmatige, zij vloeken met de meest elementaire zintuiglijke observaties van alle mensen en met het gezond verstand en hun acceptatie wordt afgedwongen zonder scrupules, te beginnen met de methode van inlijving die geschiedt onmiddellijk na de geboorte en derhalve zonder het medeweten of de instemming van de betrokkene zelf.

Mede het feit dat *in casu* dit geloof sinds oudsher een pact heeft gesloten met de politiek die zich sowieso opportunistisch oriënteert, doet de volgende, in wezen vanzelfsprekende maar niettemin moeilijk te bevatten vraag rijzen: is het denkbaar dat de macht die zich gedurende vele duizenden jaren met beproefde methoden heeft weten te bestendigen, nu plotseling is gaan afzien van haar machtsmiddelen en tactieken waarvan de eerste en de belangrijkste bestaat in het dwingen van haar onderdanen om leugens te gaan belijden?

Nadat de klassieke machtsvormen in diskrediet gebracht werden, is het weliswaar dit wat men de onderdanen wil laten geloven maar alles wijst erop dat slechts de vorm verandert waarin de macht zich voordoet terwijl haar essentie onveranderd blijft alsook de manier waarop zij zich manifesteert. De tiara's en de kazuifels zijn vervangen door moderne uniformen en hetzelfde geldt voor de titulatuur. De te belijden leugens zijn nieuw maar het blijven uiteraard leugens om-

aan met 14 pct. terwijl de wereldbevolking toenam met 11 pct.
Zie: https://nl.wikipedia.org/wiki/Rooms-Katholieke_Kerk

dat macht alleen meetbaar is met haar vermogen om mensen leugens te doen belijden.

De aan de gang zijnde kentering is niet meer dan een vervelling, de slang blijft dezelfde en ook haar gif, haar prooi en haar jachtgebied. Van oudsher was religie verbonden met hygiëne en daarom ook in naam van de volksgezondheid verplicht: de kuisheidsvoorschriften, de regels over de omgang met voedsel, wat gegeten mocht worden en wat niet. Ook de nieuwste, zich wereldwijd opdringende voorschriften, die schijnbaar uit de lucht komen vallen en die de bestaande wetten en in dezelfde beweging ook de democratieën en de macht van het volk met een tot voor kort ondenkbare agressie in een mum van tijd in hun schaduw wisten te stellen - ook deze nieuwste voorschriften dienen zich aan als regels met betrekking tot de hygiëne en de volksgezondheid omdat reeds beproefd werd dat zij zich aldus kunnen legitimeren: zij doen zich voor als hoogst noodzakelijk maar zij zijn een zoveelste poging tot inperking van de vrijheid met het uitvlucht van de veiligheid.

Het politieke terrorisme als voorgehouden volksvijand heeft ondanks de bruutheid waarmee het werd getoond - de onthoofdingen - gefaald omdat de dreiging van zijn gevaar te gering is gebleken. Met het bioterrorisme - geïllustreerd door torenhoog opeengestapelde lijkkisten en verontrustende cijfers - lijkt het gevaar dit keer veel dichterbij, het komt van binnen in plaats van van buiten, het zit in de wezenskern, in het lijf van in principe iedereen en een eind aan de dreiging is pas denkbaar als iedereen zich onderwerpt aan een remediëren-

de overheid en toelaat dat die fysiek ingrijpt, inspuit, vaccineert. Hoe verleidelijk met de dood op de hielen maar, de hele geschiedenis in ogenschouw genomen: wie kan de overheid nog vertrouwen?⁴⁷

47 Tekst d.d. 23 augustus 2020.

Aldus wordt het onrecht gelegitimeerd

Op het einde der tijden, aldus de bijbel, zal het kaf van het koren gescheiden worden en het gaat hier wel degelijk over de goeden en de bozen en derhalve over moraal en verantwoordelijkheid. Het vermoeden kon nu rijzen dat de vergelijking met het kaf en het koren een beetje oneigenlijk is omwille van het feit dat het kaf het nu eenmaal niet helpen kan dat het slechts kaf is terwijl het koren evenmin redenen heeft om op zijn hoge voedingswaarde prat te gaan. De bozen daarentegen worden immers verondersteld het eeuwige vuur te verdienen omdat zij door eigen toedoen bozen zijn en ook de goeden hebben verdienste aan hun hemel. Maar het onrechtmatig vergelijken van de goeden met het koren en de bozen met het kaf verraadt een dieper gelegen onrecht: de scheiding van het kaf en het koren grijpt niet plaats in de eindtijd maar daarentegen aan het prille begin van de tijd en wel door toedoen van wie in dezer met geheel onterecht de bijbel schermen, zijnde de gezagsdragers van de kerk.

Het onderwijs, de scholing, de universiteiten: zij ontstonden binnen de kloostermuren ingevolge de bekende evangelische oproep tot het onderrichten van alle volkeren. Alleen kregen zij binnen de kerk, die immers een pact sloot met de staat - en dan bij voorkeur met de kapitalistisch georiënteerde staat en zo mogelijk met het fascisme -, een bijzonder concurrentieel karakter. Om niet te zeggen dat opleidingen allerhande alras een

zaak van wedijver werden, met de navenante 'afval': het kaf werd geëlimineerd en het koren overgehouden zoals dat ook in de natuur het geval is bij de gratie van het recht van de sterkste. In de evolutie immers overleven enkel zij die sterk en intelligent zijn en de zwakkeren moeten het bekopen. En dat dit niet veel meer met het christendom kan te maken hebben, is van bij het begin ook duidelijk. De natuur elimineert middels haar methode van de *survival of the fittest* de zwakkeren van bij het prille begin en **de kerk helpt de natuur daarbij een handje** met exact dezelfde methode in haar onderricht aan scholen en aan universiteiten: middels de meedogenloze stresstests van de examens worden de besten uitverkoren om dan het voortouw te kunnen nemen in het maatschappelijke leven dat hen in het zog van de natuur een tweede keer beloont omdat zij nu eenmaal - tweemaal - natuurlijkerwijze de knapsten en de sterksten zijn terwijl wie niet slagen, sociaal afvallen en andermaal worden gestraft met hard labeur, een gering loon, slavernij, ziekte en een vroege dood. En speelt hier bovendien niet het erfkwaad daar het kroost van de aldus gestraften meestal eenzelfde lot te wachten staat?

Het christendom wordt een eerste keer en dan eigenlijk definitief gefnuikt waar haar zelfverklaarde vertegenwoordigers een pact sluiten met de wereldlijke machten, er daarbij voor zorgend dat zij de communistische staatsvormen uit de weg gaan, die in feite de (christelijke) gelijkheid verdedigen en de wrede (natuurlijke) concurrentie een halt toeroepen. Doorheen de eeuwen is die strijd van de kerkelijke machten tegen de antika-

pitalistische staten een onbetwistbaar gegeven. De in 2014 snel heilig verklaarde paus in hoogsteigen persoon is in Latijns-Amerika zijn missionarissen gaan bekeuren omdat zij met hun bevrijdingstheologie partij kozen voor de armen en niet mee wilden heulen met de gruwelijke dictaturen aldaar en ook in Europa werkte de kerk samen met de nazi's: zij sloot haar ogen voor de gruwel van de concentratiekampen en hielp na de oorlog via de zogenaamde 'rattenlijn' de beulen het land uit, zij steunde fascistten zoals Mussolini en Franco en ook vandaag deelt zij politieke en sociale standpunten met extreemrechts.

Een tweede keer vertrappelt de kerk het christendom dat immers tegen het onrecht van de natuur in, de zwakkeren helpt vanuit een ethiek die de natuur overstijgt en de clerus doet dat door met volle overgave de staten te dienen daar waar zij streven naar heerschappij en macht: zij schildert niet alleen de godheid af als een wereldlijk heerser in zijn volle luister en ornaat met een vertegenwoordiger op aarde met wereldlijk en politiek gezag - om niet te zeggen een keizer - maar zij garandeert zoals gezegd dat het recht van de sterkste of de wet van de jungle de goddelijke goedkeuring bekommt om te worden doorgetrokken van het natuurlijke naar het culturele en sociale domein met het beamen van een zogenaamd evangelisch onderricht dat in wezen een meedogenloze wedijver verkapt.

Als klap op de vuurpijl gaat de kerk vervolgens schermen met een Bijbelse voorspelling die zij eigenhandig van bij het begin heeft in elkaar geflanst: de scheiding

van het kaf en het koren. En haar doel is niet mis te verstaan de legitimatie van de bestraffing van de zwakkeren door hen de schuld te geven van een onrecht dat geheel natuurlijk is van aard - uitgerekend het onrecht dat de bestaansreden uitmaakt van het christendom als zodanig dat immers de roeping heeft het te bestrijden.⁴⁸

48 Tekst d.d. 24 augustus 2020.

Het tijdperk van de leugens

1: De parrhêsia in het coronatijdperk

Een benadering van dictators als wreedaards zonder meer, heeft weinig nut voor een goed begrip van het verschijnsel. Een meer empathische aanpak is wellicht vruchtbaarder met het oog op een kritische reflectie. In die optiek is een dictator in de eerste plaats uiteraard een machtswellusteling zoals elke politicus, alleen onderscheidt hij zich door de combinatie van een bijzondere zelfoverschatting met een onderschatting van de complexiteit van de politieke opdracht, met name in zijn waan dat hij zou beschikken over het unieke vermogen om het volk welvaart en geluk te brengen terwijl hij zulks in werkelijkheid alleen maar gelooft en belooft, hierbij ook nog eisend dat het volk dit voltallig beaamt en zich tevens het recht toe-eigenend om de 'ongelovigen' (die zijns inziens immers dat beloofde geluk in de weg staan) te bestraffen.

De dictator is de paternalist bij uitstek omdat hij gelooft dat hij de vrijheid van het volk mag beperken op grond van alleen maar zijn op waanzin berustende overtuiging dat hij aldus meer welvaart en geluk zal brengen en het verband met de huidige politieke toestand in de wereld mag reeds duidelijk zijn: veiligheid en volksgezondheid hebben altijd behoord tot de meest verleidelijke muizenvallen van regimes die hun dicta-

toriaal karakter verkappen door het voor te stellen als de verzorgingsstaat, de heilstaat of het ware en enige geloof. De vrijheidsbeperkingen die zich legitimeren als noodzakelijke veiligheidsvoorschriften klinken even frustrerend als de dienstplicht in oorlogstijd en voor gewetensbezwaarden is ook dit keer geen plaats omdat in dictaturen ongehoorzaamheid sowieso wordt afgestraft: alleen de dictator heeft recht op een geweten. Dat houdt ook in dat hij aan de burgers het hebben van een geweten ontzegt: hij depersonaliseert het volk en gebruikt het als verlengstuk van het eigen lichaam.

De waan die de dictatuur schraagt, dient vanzelfsprekend bij hoog en bij laag te worden verdedigd en zij krijgt vorm in een leer, een doctrine, zoals die van de rooms-katholieke kerk, het communisme, het fascisme of de dictatuur die aan zichzelf het uitzicht geeft van de perfecte democratie. Onvermijdelijk is de doctrine van het enige ware geloof bij voorbaat een gigantische leugen en die leugen kleurt de hele samenleving onder het juk van de autocratie. Maar verkappingen kennen hun grenzen: vanaf een zeker punt gaan als het ware de dijken die de aanzwellende stroom van aan het licht komende waarheden binnen de perken moeten houden, het begeven en worden de regels die de vrijheden van de burgers fnuiken, lachwekkend, ware het niet dat de spot ten strengste werd bestraft omdat zij wordt beschouwd als heiligschennis.

Gezegd moet hier worden dat het discours dat de leugens in het zadel houdt, een retorisch karakter heeft, terwijl de redenaar zaken verdedigt waarin hij niet

noodzakelijk zelf gelooft: hij is de advocaat van wie hem betalen en hij gebruikt zijn kunst om er zichzelf mee te verrijken. Tegenover de retorica echter, staat het vrijmoedige spreken, de *parrhêsia*: sinds oudsher het fundament van de filosofie dat steeds meer aan actualiteit wint en dat vandaag de aandacht verdient. De Franse filosoof Michel Foucault bevroedde het belang en de noodzaak van het vrijmoedige spreken en wijdde er zijn laatste colleges aan.

In zijn situering achteraf in de publicatie van die colleges verklaart Frédéric Gros ze als een terugkeer naar de wortels van de filosofie met Socrates en de cynici die het vrijmoedige spreken beoefenden: zij deinsden er niet voor terug met onaangename waarheden de toorn van hun toehoorders te riskeren en de vagebondachtige berooidheid van hun afwijkende levenswijze was de zichtbare uitdrukking van het op de proef stellen van het bestaan door de waarheid.⁴⁹ De *parrhêsia*, aldus Foucault, is *"de moed tot waarheid van de spreker die, ondanks alles, het risico neemt de hele waarheid te zeggen die hij denkt, maar ze is ook de moed van de gespreksgenoot om de krenkende waarheid die*

49 Michel Foucault, *De moed tot waarheid. Het bestuur van zichzelf en de anderen II, Colleges aan het Collège de France (1983-1984)*, met woord vooraf en redactie door François Ewald en Alessandro Fontana. Situering en redactie door Frédéric Gros. Vertaling door Ineke van der Burg. Uitgeverij Boom, Amsterdam 2011, pp. 389-405. [Oorspronkelijk: *Le courage de la vérité. Le gouvernement de soi et des autres II. Cours au Collège de France (1983-1984)*, Paris: Gallimard/Seuil 2009].

hij hoort voor waar aan te nemen".⁵⁰ Het eerste wordt zeldzamer maar misschien nog erger is dat het laatste in de regel quasi nooit meer het geval is: klokkenluiders worden gevierendeeld (of in nog kleinere stukjes gesneden) en mensen die iets te zeggen hebben worden onhoorbaar ingevolge het lawaai van de massa's praatbarakken die het absolutistische regime op ons af stuurt om ons de oren te stoppen.

In de *parrhêsia* of het vrijmoedige spreken bestaat een band tussen de spreker en wat hij zegt, wat in de retorica volkomen ontbreekt.⁵¹ Zo is de retorica het verworpen van het spreken tot de kunst van het liegen en zij leidt tot de waanzin die zich in deze tijd genadeloos manifesteert in velerlei vormen waarvan de coronagekte momenteel de meest pregnante is. Genezing is pas mogelijk mits het vrijmoedige spreken dat vandaag helaas al te vaak wordt afgestraft met karaktermoord en moord omdat de gespreksgenoot de moed mist om de krenkende waarheid ook voor waar aan te nemen.⁵²

2: De structureel verbannen waarheid

De parrhêsiaast of de vrijmoedige spreker, aldus Michel Foucault, onderscheidt zich van de profeet, van de wijze en van de onderwijzer: hij spreekt immers niet over de toekomst of het lot doch over het heden en hij spreekt duidelijke taal (waar de profeet het over de

50 *O.c.*, pag. 32.

51 *O.c.*, pag. 32.

52 Tekst d.d. 25 augustus 2020.

eindtijd heeft en in raadsels spreekt), hij heeft een heilige plicht om te spreken (waar de wijze zich vaker in stilzwijgen hult) en zijn spreken is risicovol, hij staat er persoonlijk borg voor, het is ethisch geladen (waar de onderwijzer slechts plichtmatig kennis doorgeeft).⁵³

Het begrip *parrhêsia* duikt voor het eerst op bij Euripides als het *burgerrecht* om zijn mening te geven over zaken van algemeen belang en buitenlanders, bannelingen, slaven en geschandaliseerden missen het. Maar wat later (in de vierde eeuw v.C.) geldt de *parrhêsia* plotseling niet langer als een recht doch als *"een gevaarlijke praktijk met dubbelzinnige gevolgen, die niet zonder voorzorgsmaatregelen en beperkingen uitgeoefend kan worden."*⁵⁴

Foucault legt uit dat dit komt doordat bij uitstek de Atheense democratie die prat gaat op dit recht van spreken het 'ethisch onderscheid' verliest: *"De waarden lijken zich om te keren en de democratie verschijnt nu juist als de plaats waar de parrhêsia (het waarheidsspreken, het recht om je mening te geven en de moed om tegen die van anderen in te gaan) steeds on-*

53 Michel Foucault, *De moed tot waarheid. Het bestuur van zichzelf en de anderen II, Colleges aan het Collège de France (1983-1984)*, met woord vooraf en redactie door François Ewald en Alessandro Fontana. Situering en redactie door Frédéric Gros. Vertaling door Ineke van der Burg. Uitgeverij Boom, Amsterdam 2011, pp. 34-53. [Oorspronkelijk: *Le courage de la vérité. Le gouvernement de soi et des autres II. Cours au Collège de France (1983-1984)*, Paris: Gallimard/Seuil 2009].

54 *O.c.*, pag. 57.

mogelijker of in elk geval gevaarlijk wordt [voor de stadstaat](...) omdat de vrijheid om het woord te nemen allen, wie dan ook, gegeven is"⁵⁵, dus ook aan dronkaards, gekken, dieven en vleiers, wiens meningen het algemeen belang schaden maar ook het belang van het individu dat dit spreekrecht goed gebruikt.

Zo voert in de *Apologie* Socrates aan dat hij zich niet eerder publiekelijk heeft doen gelden omwille van het gevaar van het vrijmoedige spreken. [Socrates:] *"(...) want niemand zal het er levend afbrengen die zich eerlijk (gnêsiôs: uit nobele motieven; M.F.) wil verzetten tegen een massa [want die] stelt zich bloot aan de dood."*⁵⁶

"Hoe komt het dat het ware vertoog in de democratie machteloos is?", zo vraagt Foucault zich af en hij komt tot een bijzonder besluit: de democratie kan de goede van de slechte redenaar niet onderscheiden, zij moet hoe dan ook luisteren naar de meerderheid (de slechtsten) terwijl de besten in de minderheid zijn: het spreken van waarheid is in een democratie *structureel* onmogelijk.⁵⁷

En aldus sluiten voor Plato de democratie en het waarheidspreken elkaar uit en in dat verband vergelijkt hij de democratie dan ook met het beruchte narrenschip en derhalve moeten goede bestuurders *"zich baseren op een waar vertoog, dat democraten en demagogen zal*

55 *O.c.*, pag. 57-58.

56 *O.c.*, pag. 59.

57 *O.c.*, pag. 60-67.

verbannen".⁵⁸ Aristoteles is het daarmee niet eens en het thema blijft onbeslist.

Vermeldenswaardig in dat verband is het verschijnsel van het ostracisme: *"de maatregel waarover de Atheense stadstaat beschikte en die het volk toestond om een individu te verbannen, niet zozeer vanwege een vergrijp of een misdaad die het zou hebben begaan, maar enkel en alleen omdat zijn prestige, zijn voortreffelijkheid, de bijzondere eigenschappen waar hij blijk van gaf, hem te zeer boven de andere burgers plaatsten."*⁵⁹ Dit principe werd verdedigd op grond van de mening dat een volk is zoals een schilderij dat door dergelijke uitschietende details ontsierd wordt!⁶⁰

3: Ostracisme jegens senioren

Ostrakon is het Oud-Griekse woord voor *potscherf* en *ostrakismos* betekent *schervengericht*⁶¹: de uitsluiting van iemand uit een groep, uit een gemeenschap of uit het maatschappelijke leven.⁶² In de Helleense stadstaat Athene werd namelijk met potscherven gestemd over iemands verbanning.⁶³ Meer bepaald betreft het begrip

58 *O.c.*, pag. 68-69.

59 *O.c.*, pag. 74.

60 Tekst d.d. 27 augustus 2020.

61 <http://www.etymologiebank.nl/trefwoord/ostracisme>

62 G.J. van Wyk (2007), *Etimologiewoordeboek van Afrikaans, Supplement*, Stellenbosch: "**ostrasisme** s.nw.: Uitsluiting of verbanning van iemand uit 'n groep, gemeenskap of die maatskaplike lewe. Uit Ndl. *ostracisme* (1824)."

63 *O.c.*: "In antieke Griekeland is potskerwe dikw. as 'n soort

de stemming over burgers die men te voortreffelijk of te invloedrijk achtte.⁶⁴ Tegenwoordig verwijst de term naar de sociale uitsluiting van minderheden. Volgens psycholoog Kipling Williams voelt de dorsale *cortex cingularis anterior* van de hersenen, die lichamelijke pijn registreert, ook deze "sociale verwonding" wanneer een persoon wordt geostraceerd.⁶⁵

De reden voor de uitsluiting van minderheden is een zaak van *kwantiteit* en kan dus zowel hun te hoog geachte als hun te laag geachte kwaliteit betreffen. Zo worden allochtone arbeiders vaker uitgesloten, niet omdat zij minder goed zouden zijn maar daarentegen omdat zij beter presteren (bijvoorbeeld met een betere prijs-kwaliteitverhouding): autochtonen vrezen dan immers voor de eigen positie en voor de verworven rechten welke in feite voorrechten zijn. Men kan het ostracisme zelfs ontwaren in de *numerus clausus* voor kandidaat-geneeskundestudenten omdat het ook daar gaat om de verbanning van een (vermeend) teveel aan kwaliteitsvolle mensen.

stembrief gebruik by 'n stemming wanneer besluit is of 'n persoon uitgesluit of verban moet word."

64 <https://ivdnt.org/zoeken-in-woordenboeken?w=ostracisme> :

"1. In het oude Athene het gebruik om een al te invloedrijk man, van wien gevreesd kon worden dat hij tot tiran zou uitgroeien, voor tien jaar te verbannen na een stemming hierover door de vergadering der burgers; bij de stemming worden potscherven gebruikt waarop de naam van den betrokken persoon geschreven stond; schervengerecht./ 2. Het uitstooten, het streng weren, het doelbewust negeeren, het wegsturen, vooral van personen."

65 <https://nl.wikipedia.org/wiki/Ostracisme>

Om oneigenlijke redenen worden artsen ouder dan vijftenzestig niet langer toegelaten om in klinieken te werken en met betrekking tot senioren in het algemeen lijkt onze wetgeving vrijwel geen onderscheid te maken tussen ouder (senior) zijn en ziek of dement zijn. Uitsluiting is een wrede manier waarop mensen vrijwel zonder kans op verweer monddood worden gemaakt, wat des te meer wraakroepend is waar het mensen betreft die uitzonderlijk geoefend en/of ervaren zijn, wat in de regel het geval is met senioren. Maar hier is vooral onrecht in het spel.

Waar een gegeven uit de statistiek (de toegenomen kans op dementie bij vijftenzestigplussers) blijkt de voorrang te krijgen op een *feit* met betrekking het toekennen of het ontzeggen van rechten aan een willekeurig individu (dokter *X* is gezond, geleerd, ervaren, geoefend, onafhankelijk en objectief), wordt het recht flagrant geschonden en is sprake van een misdaad verwant aan het racisme dat immers een gelijkaardige beoordelingsfout denkt te kunnen te legitimeren, zoals in de redenering die aan de basis ligt van de apartheid: "Zwarten worden (overigens geheel onterecht) statistisch beschouwd als minder hygiënisch dan blanken en derhalve verdient de zwarte dokter *X* niet dezelfde rechten als de blanke dokter *Y*."

Het ostracisme jegens senioren verkapt de uitsluiting van getalenteerde, vaak gezonde, zeer bekwame en ervaren mensen met het Alzheimer-sprookje dat zijn geloofwaardigheid al te vaak dankt aan de combinatie van de grove leugens van de ostracerende partij met de

onmacht van de geostraceerde partij waarbij deze laatste (de onmacht) veel vaker te wijten is aan de Platoonse wijsheid van waaruit men het verkiest om kwaad te ondergaan in plaats van het te doen, dan aan een gebrek aan mentale of fysieke weerbaarheid. Al te vaak maken kinderen misbruik van de wetenschap dat zij door hun ouders niet zullen veroordeeld worden, laat staan voor de rechter gesleept, wanneer zij het nalaten om hun een menswaardige oude dag te bezorgen. De drempel tot het benadelen (*in casu*: het dumpen) van mensen om welke reden dan ook, wordt lager als het mensen betreft waarvan men weet dat zij zich niet zullen wreken en die wet is ons bekend uit de relationele sfeer maar beperkt zich uiteraard niet tot huwelijksrelaties of andere wettelijke verbintenissen.^{66 67}

4: Waarheid en moed

De *parrhêsia* of het vrijmoedige spreken heeft te maken met de *alêtheia* (het ont-dekken van de waarheid in de filosofie) maar ook met de *politeia* (de macht) en met het *êthos* (in de *psychê*) zoals bij uitstek bij Socrates "*die liever de dood trotseert dan afziet van het waarheidspreken, maar dit waarheidspreken niet oefent door op het podium, in de Volksvergadering, voor het volk onverbloemd te zeggen wat hij denkt. (...)*"

66 Tekst d.d. 27 augustus 2020.

67 Andere verwijzingen:

https://en.wikipedia.org/wiki/Kipling_Williams ;

<http://www.etymologiebank.nl/trefwoord/ostracisme>

<https://ivdnt.org/zoeken-in-woordenboeken?w=ostracisme>

Hij doet dat door de zielen te toetsen in een ironisch ondervragingsspel."⁶⁸ Foucault bespreekt dit aan de hand van een fragment uit de *Apologie* en een uit de *Phaedo* waaruit blijkt dat Socrates het vrijmoedige spreken niet via de politiek had kunnen beoefenen. *"Socrates (...): 'Neemt u het mij alstublieft niet kwalijk dat ik de waarheid zeg (de waarheid is: als ik aan politiek gedaan had, dan was ik dood; M.F.) want niemand zal het er levend afbrengen die zich eerlijk wil verzetten tegen een massa, zomin hier als elders, en die wil verhinderen dat er in de staat onrecht en onwettelijkheid wordt gepleegd.'*"⁶⁹ Alsnog beoefent Socrates het vrijmoedige spreken want: *"'(...) een man van enige waarde berekent zijn daden niet 'naar de kans op leven of dood'."*⁷⁰ Overigens werd ook Solon die ten tijde van de dreigende dictatuur protesteerde, monddood gemaakt: hij werd door de vleiers van de volksvergadering prompt gek verklaard. De opdracht van Socrates bestond erin zijn medeburgers *"aan te sporen zich niet om hun bezit, hun reputatie, hun eer en ambten maar om zichzelf te bekommeren, dat wil zeggen om hun*

68 Michel Foucault, *De moed tot waarheid. Het bestuur van zichzelf en de anderen II, Colleges aan het Collège de France (1983-1984)*, met woord vooraf en redactie door François Ewald en Alessandro Fontana. Situering en redactie door Frédéric Gros. Vertaling door Ineke van der Burg. Uitgeverij Boom, Amsterdam 2011, pag. 97. [Oorspronkelijk: *Le courage de la vérité. Le gouvernement de soi et des autres II. Cours au Collège de France (1983-1984)*, Paris: Gallimard/Seuil 2009].

69 O.c., pag. 102.

70 O.c., pag. 109.

rede, de waarheid en hun ziel (phronesis, alêtheia, psychê).⁷¹ De godheid heeft zich om de mensen bekommerd en bekommerde zich daarom om Socrates, en hij heeft zich om zijn medeburgers bekommerd door hen duidelijk te maken dat zij zich om zichzelf moeten bekommeren.⁷² *"Voor een goed mens (dat is natuurlijk Socrates; M.F.) bestaat geen kwaad noch in zijn leven, noch na zijn dood. Zijn lot (dat van de goede mens; M.F.) laat de goden niet onverschillig."*⁷³ Maar men moet zich hoeden voor de ziekte die erin bestaat anderen na te praten of de mening van een onnadenkende meerderheid te delen: *"de ziel wordt bedorven, vernietigd, beschadigd door meningen die niet op hun waarheid onderzocht, getoetst en beproefd worden."*⁷⁴ Het was overigens van deze ziekte dat Socrates en de zijnen genezen werden door (de genezende god) Asclepius die hij om die reden nog een haan schuldig was.⁷⁵

Foucault onderzoekt het thema van de moed (om de waarheid te spreken maar ook om die te aanhoren, met

71 *O.c.*, pag. 111.

72 *O.c.*, pag. 115-116.

73 *O.c.*, pag. 127.

74 *O.c.*, pag. 131.

75 *O.c.*, pag. Foucault wijdde een gans college aan de interpretatie van de laatste woorden van Socrates: in tegenstelling tot vele auteurs die beweren dat de ziekte waarvan Socrates genezen was, het leven was, verdedigt Foucault de uitleg van Georges Dumézil (in: *Le Moyne noir en gris dedans Varenne - Sotie nostradamique*, Gallimard, 1984) die aantoont dat 'ziekte' slaat op een ziekte van de ziel, namelijk deze die optreedt waar men zelf niet nadenkt maar anderen napraat. Zie: *O.c.*: pp. 121-141..

name in de dialectiek) aan de hand van de *Laches* van Plato waarin Socrates' gesprekspartners de moedige vooraanstaande Atheners Nicias en Laches zijn. Het is een onderzoek naar de morele voorwaarden die het subject toegang tot de waarheid geven en toestaan de waarheid te zeggen⁷⁶: het subject moet zuiver zijn maar moet tevens de moed hebben tot waarheid.⁷⁷ Zonder de moed om zich af te zetten tegen het oordeel van de massa, beliegt men ook zichzelf. Zo kan men niet komen tot zorg voor zijn kinderen als men niet bereid is om in te zien dat men hen verwaarloost wanneer men zich teveel met andere zaken bezighoudt waarvan men zich (geheel leugenachtig) voorhoudt dat ze belangrijk zouden zijn; men kan niet doen wat men wil en wat goed is als men zich gedraagt naar de smaak van anderen.^{78 79}

5: Het wegpraten van de waarheid

Het is bijna onbegrijpelijk dat keer na keer opnieuw politici zichzelf de das omdoen omdat zij blijken te geloven dat leugens hun kunnen helpen om het hoofd boven water te houden nadat zij gefraudeerd hebben of handelingen hebben gesteld die getuigen van de verre gaande onbekwaamheid en onverantwoordelijkheid in het zog van allerlei onterechte aanstellingen ingevolge vriendjespolitiek, valse beloften en nog ander bedrog.

⁷⁶ *O.c.*, pag. 153.

⁷⁷ *O.c.*, pag. 154.

⁷⁸ *O.c.*, pag. 155-167.

⁷⁹ Tekst d.d. 1 september 2020.

Dat valt alleen maar te begrijpen in het licht van het bijzonder alarmerende feit dat leugens hen inderdaad al te vaak van dienst blijken te zijn - althans voor een beperkte tijd.

Dat dergelijk grotesk bedrog uiteindelijk betaald wordt met mensenlevens moet te allen prijze verborgen worden gehouden en daarom ook worden deze moorden voorgesteld als sterfgevallen, ongelukken of structurele onvolkomenheden waarbij dan kant-en-klaar excuses opduiken die het ondanks alles blijven doen: 'niets loopt altijd zoals het hoort', 'niemand is volmaakt', 'een ongeluk is gauw gebeurd'.

De moordenaars gaan vrijuit en de grenzen van het toelaatbare worden almaar verlegd maar het meest intrigerende van deze kwesties is wellicht het feit dat het moordwapen bij uitstek in al deze gevallen nauwelijks of helemaal niet wordt opgemerkt.

Het moordwapen is niet een machinegeweer of een dosis vergif. En het moordwapen is zo geniaal dat het pas na de moord opduikt. Het moordwapen is een doelbewust oeverloos gepraat in de media na de feiten, een gepalaver dat er moet voor zorgen dat de getuigen (ook al zijn dat principieel alle mensen) niet langer de feiten zien maar voortaan alleen nog wat het gepraat daarvan probeert te maken.

Immers, als een moord gepleegd wordt en een gigantische dosis bedrieglijk gepraat naast de eigenlijke kwestie is in staat om nadien die moord af te schilderen als een sterfgeval, een ongeluk of een 'normale' onvol-

maaktheid, dan is dat gepraat het tovermiddel bij uitstek om van een moord een sterfgeval te maken, om een moord te verbergen en mét de moord de dader of de moordenaar. Uiteraard is er dan ook al helemaal geen sprake meer van bestrafing. Maar dit betekent heel concreet dat het gepalaver achteraf in de media de perfecte moord mogelijk maakt en dat deze leugens derhalve het moordwapen bij uitstek zijn omdat zij de doodsoorzaak verleggen van 'moord' naar 'sterfgeval'.

De wezenlijke verklaring voor de mogelijkheid van het perfecte moordwapen is zodoende het feit dat bij een moord niet alleen de mens die werd vermoord, slachtoffer is: het eerste en belangrijkste slachtoffer is altijd de waarheid. En de waarheid wordt vermoord middels leugens. De leugenaars zijn wezenlijk niet te onderscheiden van de moordenaars. De waarheid is een zaak van leven en dood en daarom ook een zaak van moed.

Moord is bij wet verboden, wat betekent dat moord bestraft wordt maar om aan de straf te kunnen ontkomen, dient de moord te worden ontkend. Het oeverloze gepraat achteraf doet dat: leugens kunnen weliswaar de dode niet weer tot leven wekken maar wat zij wél doen, is dit: zij proberen te ontkennen dat de dode een resultante is van een moord en derhalve trachten zij om van een persoonlijke veroorzaker van iemands dood, een onpersoonlijke oorzaak te maken.

Er zijn een aantal beproefde methoden welke in staat zijn om moord gemakkelijker te maken door die te verdoezelen. De eerste is de gedeelde verantwoordelijk-

heid: niet één dader maar een groep is verantwoordelijk en dus eigenlijk niemand - een methode die benut wordt in het executiepeloton met de ene losse flodder tegenover de tien echte kogels, wat ervoor zorgt dat niemand als dader kan worden aangewezen in geval bijvoorbeeld later de executie onterecht zou blijken. Een volgende is het groter maken van de afstand tussen dader en slachtoffer, zowel in ruimte als in tijd maar ook in taal, bekendheid en zo meer. Wat lang geleden is, hoeft niet meer zo nodig te worden onderzocht en wat ver van mijn bed is, raakt mijn koude kleren niet. Nog een andere methode is demonisering, naast economische motieven of nog andere in feite niet ter zake doende redenen die tot doel hebben elkeen zand in de ogen te strooien terwijl zij een beroep doen op oneigenlijke driften en verlangens. Moord op criminelen of wie (ingevolge demonisering) daarvoor doorgaan, is niet erg omdat (al dan niet vermeende) misdadigers zo-gezegd geen groot verlies kunnen vormen en hetzelfde geldt voor ouderen, ongeborenen en zieken; in die gevallen brengt de moordenaar geen kwaad in de wereld - integendeel, zo wordt dan geoordeeld. De nazi's vernietigden massa's mensen over wie zij oordeelden dat zij teveel geld kostten aan de maatschappij.

De bestaansreden van de media, de zogenaamde 'vierde macht', is de waarheid aan het licht te brengen en derhalve de leugen te bestrijden, wat uiteindelijk de bescherming van het leven ten goede komt. Journalisten roepen verantwoordelijken ter verantwoording in het openbaar en stichten zodoende een rechtspraak die wordt bijgewoond door een publiek waarvan principi-

eel iedereen deel uitmaakt en dat in feite als rechter zal functioneren, bij uitstek ter gelegenheid van verkiezingen. Maar waar journalisten dulden dat de vragen die zij tot de verantwoordelijken richten, beantwoord worden met een gepraat dat klinkt zoals een antwoord omdat het geluid voortbrengt, terwijl het eigenlijk elk mogelijk antwoord verbergt op zo'n manier dat de toehoorder het niet eens merkt, doen zij hun werk niet naar behoren.

Uiteraard verraden zich de leugenaars maar zij doen dat slechts voor de meest verstandigen onder de toehoorders terwijl het groot publiek vooral de tijd en de energie mist om daar lang genoeg bij stil te staan: het is niet de taak van Jan met de pet maar die van de journalist om ook duidelijk te maken dat het om leugens gaat waar ondervraagden de media misbruiken om mensen zand in de ogen te strooien. Temeer daar het zoals gezegd inderdaad gaat om zaken van leven en dood.

Plato leefde 2400 jaar geleden en heel terecht keert de hedendaagse filosoof Michel Foucault inzake de moeilijke waarheidskwestie terug naar de Socratische dialogen want er is kennelijk niets nieuws onder de zon.⁸⁰

80 Tekst d.d. 2 september 2020.

6. Leugen en psychose (deel 1)

Omsk Van Togenbirger, het is alweer een hele tijd geleden en misschien is nu het ogenblik gekomen voor een update van onze gesprekken, dacht ik...

OVT: Tja, een update: u weet toch wat dat wil zeggen?

Het aanpassen van de data aan de actuele situatie?

OVT: Inderdaad en dat betekent dat onze data altijd voorlopig blijken. Maar als onze data, onze gegevens, onze kennis per definitie voorlopig is: wil dat niet zeggen dat ze altijd onjuist is?

Daar ziet het naar uit, ja.

OVT: En kan kennis die onjuist is nog langer kennis heten?

Bigot neen!

OVT: Welaan, dan zitten we met de zogenaamde wetenschap in hetzelfde schuitje als met de waarzeggerij, nietwaar? De weermannen en weervrouwen, bijvoorbeeld: moeten ook zij niet welhaast dagelijks het weerbericht updaten?

Nu je het zegt...

OVT: Toch weerhoudt dat hun er niet van om voorspellingen te doen voor een hele week; sommigen voorspellen het weer voor veertien dagen en er zijn er die beweren te kunnen berekenen wat de komende winter

zal brengen! En wil dat niet zeggen dat men helemaal geen lessen trekt uit zijn fouten?

De mensen volharden...

OVT: In de boosheid, jawel. De weerman ziet dat hij dagelijks de weersvoorspelling voor de komende dag moet bijstellen en toch brengt hij telkenmale een nieuwe voorspelling voor de komende twee weken. Onverbeterlijk toch?

Er moet nu eenmaal een voorspelling zijn...

OVT: Er moet nu eenmaal kennis zijn, bedoel je? Maar kennis is het niet, dat moesten we zopas besluiten. Maar wat is het dan wel? Het is de volharding in een welbepaalde leugen! Het is de volharding in de leugen dat kennis mogelijk is maar tegelijk is het ook de zich onvermoeibaar telkens opnieuw opperende pretentie dat de voorspelling dit keer correct zal zijn, dat de kennis dit keer juist zal zijn, dat wat men vertelt dit keer kennis zal zijn: geen gok maar een door ware kennis gedragen voorspelling. En worden wij niet telkenmale gedwongen om dat ook te geloven?

Tweehonderdvijftig euro mag je wel een dwangsom noemen, ja.

OVT: Herinner je je nog wat Ivan Illich een halve eeuw geleden zegde over al die maatregelen welke genomen worden ten tijde van epidemieën?

Jazeker: ze brengen evenveel aarde aan de dijk als de bezweringen van de religieuzen.

OVT: Ik zal het nog eens letterlijk citeren. In de inleiding tot zijn *Grenzen aan de geneeskunde*, waarvan de ondertitel luidt: *Het medisch bedrijf - een bedreiging voor de gezondheid?* schrijft de cultuurfilosoof dat uit onderzoek blijkt "dat artsen in de laatste honderd jaar epidemieën niet sterker beïnvloed hebben dan priesters in vroeger tijden."⁸¹ En zijn het niet uitgerekend de wetenschappers en dus degenen die zich almaar beroepen op onderzoeksresultaten, die de waar gebleken resultaten van dit onderzoek waarover Illich schrijft, aan hun laars lappen?

Dat kan niemand ontkennen.

OVT: En wat moet men daaruit besluiten, denk je?

Men leert niet van zijn fouten.

OVT: Men is selectief in het aanhalen van onderzoeksresultaten! Van het ene onderzoek neemt men de resultaten aan voor waar en van het andere verwerpt men ze. En dat is exact wat sommige pharmareuzen doen die zogenaamd wetenschappelijke research sponsoren: zij vervalsen onderzoeksresultaten in dubbelblind onderzoek door er middels gesofisticeerd bedrieglijke methoden voor te zorgen dat deelnemers die hun verwachtingen afstraffen, niet zullen meegeteld worden.

81 Ivan Illich, *Grenzen aan de geneeskunde. Het medisch bedrijf - een bedreiging voor de gezondheid?* Het Wereldvenster, Baarn 1978. (Oorspronkelijke titel en uitgave: *Medical Nemesis - The Expropriation of Health*, Marion Boyars, Londen 1975), p. 21.

Is dat niet een wat gratuite bewering?

OVT: Herinner je je de Franse gezondheidsgoeroe Montignac?

Ja...

OVT: De man was een volslagen leek inzake gezondheidskwesties en geneeskunde maar hij kreeg het voor mekaar om wetenschappelijk onderzoek te laten resulteren in de raadgeving om dagelijks wijn te drinken. Achteraf bleek het te gaan om omkoping en leugens. En ken je Luc Montagnier?

De professor die het aidsvirus identificeerde en die daarvoor de Nobelprijs voor de Geneeskunde ontving?

OVT: Inderdaad. Wel, de man heeft bepaalde dingen verklaard over het nieuwe coronavirus, nietwaar?

Je bedoelt dat hij op televisie verteld heeft dat het gaat om een gefabriceerd virus?

OVT: Juist. Maar de man wordt opzij geschoven. Hij zou onwetenschappelijk bezig zijn, hij heeft immers ooit een theorie verdedigd in verband met al dan niet vermeende pseudowetenschap, meer bepaald homeopathie.

Is dat dan geen pseudowetenschap?

OVT: Dat weet ik niet, ik ben niet onderlegd in die zaken. Maar wat ik wel weet is dit. Als je ongeacht waar een apotheek binnenstapt, kan je zien dat ruim de helft van de winkel volgepropt staat met homeopathische

medicamenten, zie je? Zijn alle apothekers dan pseudo-wetenschappers? Begrijp je? Het ene onderzoek citeert men, het andere veroordeelt men. Ik zeg u: er is een verborgen maatstaf. En raadt eens dewelke.

Geld?

OVT: Uw woorden, maar de eerlijkheid gebiedt mij u bij te treden. Als men voor de verborgen maatstaf 'geld' invult, komt men inzake het geven van verklaringen voor zagezegd vermeend onbegrijpelijke standpunten of wetten, zelden of nooit bedrogen uit. Maar over het kapitalisme met zijn middel-doelomkering gaan we het niet nog een keer hebben en ook de pharmaceutische industrie, die kampioen inzake omzet en winsten, kennen we al. Maar er is nog een vis die tussen de mazen van onze netten ontsnapt is.

En dat is?

Hoe mistiger een probleem, hoe mistiger de oplossingen mogen zijn.

Wat bedoel je daarmee?

OVT: Het weer is een netelig probleem, van het weerbericht duldt men derhalve dat het nu en dan eens naast zit, iets waaraan men niet moet denken met betrekking tot de rekenkunde bijvoorbeeld.

Eén en één is twee.

OVT: Precies! Het weer, maar ook de gezondheid: niemand is in staat om exact te definiëren wat gezondheid

nu precies inhoudt. Meestal stelt men zich tevreden met een negatieve definitie.

Gezondheid is de afwezigheid van ziekte.

OVT: Exact. Maar dan rijst de vraag wanneer sprake kan zijn van ziekte: iemand die bijvoorbeeld traint om een marathon te kunnen lopen, maakt zichzelf tijdens die training een beetje ziek, nietwaar? Hij brengt zichzelf in zuurstofschuld, beschadigt zijn spiercellen, brengt allerlei balansen uit hun evenwicht... maar uiteindelijk gelooft hij daardoor toch gezonder te zullen worden.

Ja, dat zal wel zo zijn...

OVT: Men zou ook kunnen zeggen dat ziekte een proces is dat noodzakelijk is om gezond te kunnen worden. Een ontsteking bijvoorbeeld is een ziekte maar het is op de keper beschouwd de vorming van een dicht bloedvatennetwerk met het oog op het herstellen van een wonde, zie je? Als men ontstekingsremmers neemt, wordt de ontsteking gestopt maar evenzeer het genezingsproces, zie je? Soms is het levensnoodzakelijk om een ontsteking een halt toe te roepen, bijvoorbeeld bij verstikkingsgevaar; zo simpel is het uiteraard ook allemaal niet. Vaker definieert men gezondheid ook als een evenwicht, en dat terwijl het volmaakte evenwicht pas intreedt met de dood. Dit alleen maar om te zeggen dat gezondheid een ingewikkelde kwestie is. En een gevolg daarvan is dat men duldt van complexe problemen dat zij complexe oplossingen vereisen. Weermannen mogen er al eens naast zitten maar geneesheren mogen

dat ook, zie je? En hoe groter het specialisme is dat zij beoefenen, des te meer vrijheid krijgen zij om hun werk te doen, versta je?

Ja, het lijkt mij niet meer dan normaal dat de faalkans toeneemt naarmate een taak lastiger is en dat men niet kan verwachten dat een landing op Venus evenveel slaagkans heeft als het correct uitspreken van de zin waarin die waarheid verkondigd wordt.

OVT: Maar dat heb je heel goed begrepen. En laten we nu tot de pointe komen. Als gezondheid een moeilijk en complex probleem is als het gaat over fysieke gezondheid, wat dan gezegd van geestelijke gezondheid? Om te beginnen bestaat er wel zoiets als geestelijke gezondheidszorg maar het begint al te kriebelen als men zich daarbij gaat afvragen of er wel zoiets als de geest bestaat, zie je? Als een gebroken arm genezen lukt door de arm goed te spalken, de tijd zijn werk te laten doen en het bewegingsapparaat met kine weer op het oude peil te brengen, dan zal het behandelen van een psychose toch wat ingewikkelder wezen, nietwaar? Als het gebroken bot onzichtbaar is, zijn er nog de Röntgenstralen om het zichtbaar te maken maar hoe zichtbaar is een psychose? Ik wil alleen maar zeggen: als het determineren van een virus en het binnen de perken houden van een pandemie een lastig karwei is: wat dan gezegd van een massapsychose die de wereld rond gaat, een panpsychose, om het zo maar eens te zeggen?

Is daar dan sprake van?

OVT: Steeds meer artikels in allerlei vakbladen hebben het over bijzonder zware problemen bij steeds meer mensen, overal ter wereld, waarbij er een zeker verband is met de huidige pandemie. Maar die problemen, die geestelijke problemen zijn, staan in een dubbele verhouding tot de pandemie.

Wat bedoel je met een dubbele verhouding?

OVT: Er zijn psychosen die voortkomen uit de pandemie maar er zijn er ook die ze veroorzaken of althans verergeren, of vervormen, zie je? Maar daarover moeten we het een andere keer hebben want ik moet naar de apotheek en die gaat dadelijk dicht. Ontstekingsremmers halen, voor iemand met corona, en ook anti-depressiva. Tot een volgende keer dan maar?⁸²

7. Leugen en psychose (deel 2)

Omsk Van Togenbirger, je ging nog iets vertellen over een verband tussen de pandemie en een panpsychose: die zouden elkaar kunnen veroorzaken, zei je, in de twee richtingen dus?

OVT: Laten we niet van stapel lopen, mijn beste: de zaak is ingewikkeld. Om te beginnen zijn de begrippen die we gebruiken allerminst klaar en duidelijk. Je weet wat een psychose is?

Een geestesziekte... een toestand waarbij iemand het contact met de werkelijkheid kwijt is?

82 Tekst d.d. 4 september 2020.

OVT: Dat is kort en bondig maar niet fout. De zaak is alleen dat men hier uitgaat van een te makkelijke tweedeling tussen de werkelijkheid en het beeld daarvan in onze geest. Het doet allemaal een beetje denken aan de achteraf heel terecht veroordeelde Cartesiaanse dualistische werkelijkheidsopvatting waarbij lichaam en ziel als twee verschillende zaken worden gezien: materie en geest.

Maar de twee zijn verweven?

OVT: Er zijn geen twee verschillende werelden of dat is tenminste de hedendaagse positief wetenschappelijke opvatting, al is dit al te simpel uitgedrukt. Maar om het vooralsnog zo eenvoudig mogelijk voor te stellen, kan men zeggen dat de geest niet buiten de werkelijkheid staat, dat hij er deel van uitmaakt en ermee interageert. En men hoeft niet in de extremen van het fysicisme of het idealisme te verzanden als men inziet dat noch de materie noch de geest datgene zijn wat men zich ervan voorstelde toen men dat woordenpaar begon te gebruiken. Want we moeten het nu eenmaal doen met woorden die hun oorsprong vinden in een tijdperk van vele duizenden jaren geleden, toen er nog helemaal geen sprake was van bijvoorbeeld neurofysiologie. Maar om het dus simpel te houden: onze geest is niet een projectie van een werkelijkheid buiten ons; er is geen buiten en geen binnen; wij zijn met ons hele hebben en houden een onderdeelje van één geheel. Daarbij is de materie omzeggens minder materieel dan wij ooit dachten en de geest is omzeggens meer stoffelijk dan wij dachten. De groei van wat leeft, is veel meer

dan dode materie, alleen al omdat groei, verandering is en verandering is niet iets louter materieel want naast materie is er ook tijd in het spel. En het denken wordt door scheikundige stoffen beïnvloed en mede mogelijk gemaakt.

En wat heeft dat nu te maken met onze opvatting over de psychose?

OVT: We definiëren psychose alsof we nog leefden in de dualistische wereld van de zeventiende-eeuwse René Descartes. Er is niet een buitenwereld die voor iedereen dezelfde is en een persoonlijke geest die, als hij gezond is, een geïkt beeld heeft van die buitenwereld, zodat dan alle gezonde geesten op elkaar lijken omdat zij allemaal op dezelfde manier de buitenwereld zien. Levende wezen hebben gemeenschappelijke kenmerken maar ook heel wat onderlinge verschillen. De zichtbaarheid is niet een objectieve eigenschap van de buitenwereld welke wij met het gezichtszintuig registreren: zonder onze ogen bestaat er in de buitenwereld gewoon geen zichtbaarheid. Hetzelfde geldt voor hoorbaarheid en voor alle mogelijke kenmerken van de werkelijkheid: het zijn dingen die wij kennend merken en zonder onze zintuigen en onze waarneming is er helemaal niets. Chaos misschien maar daarvan hebben wij slechts een negatief begrip, wij kunnen dat onmogelijk doorgronden. Wezens van dezelfde soort hebben weliswaar een gelijkaardig werkelijkheidsbeeld maar nooit exact hetzelfde. Wij zullen een kat niet psychotisch noemen omdat haar werkelijkheidsbeeld sterk verschilt van het onze en haar eigen kijk op de zaken is

helemaal geen waan, het is een kijk die aansluit bij het wezen zelf van de kat. Mensen die behoren tot verschillende culturen met verschillen in overtuigingen en in geloof hebben vaak totaal verschillende opvattingen van de werkelijkheid en de cultuurwetenschappen hebben ervoor gezorgd dat wij opvattingen uit andere culturen niet langer gaan beschouwen als foutief of als waanzinnig.

Wat vroeger wél gebeurde?

OVT: Zeer zeker, kijk maar naar de megalomanie van het westen doorheen de geschiedenis: de bekeringsijver van het christendom. Ook de ijver om te onderwijzen is in wezen een ijver om welbepaalde dingen te onderwijzen die men zelf vanzelfsprekend vindt omdat het eigen overtuigingen zijn terwijl men andermans opvattingen vreemd vindt, alleen omdat ze onbekend zijn: xenofobie. Ik heb je toch al verteld waar het woord barbaar vandaan komt? Het Griekse woord 'barbaros' betekent 'brabbelaar' omdat de Hellenen ervan uit gingen dat wie geen Grieks spraken, helemaal niet konden spreken maar gewoon maar wat brabbelden zoals men dat ook nog zegt over de geluiden die dieren maken.

Geloof jij dan dat dieren onderling communiceren?

OVT: Zelfs planten doen dat en doet het echt geen belletje rinkelen als je kunt vaststellen dat huisdieren in staat zijn om mensentaal te verstaan terwijl het omgekeerde nooit het geval is? Maar we dwalen van ons onderwerp af!

Vroeger beschouwden wij werkelijkheidsopvattingen die van de onze verschilden als fout of als waanzinnig...

OVT: Inderdaad en dat gebeurde uit onbegrip. Welnu, hetzelfde kan men tot op zekere hoogte zeggen over mensen over wie wij geloven dat zij in een waan leven: wij begrijpen hen gewoon niet!

Bedoel je dan dat wanen niet bestaan?

OVT: Wanen bestaan maar ze zijn geen onzin, ze zijn dikwijls heel functioneel voor de persoon in kwestie. Mijn buurman noemt mijn overbuurvrouw waanzinnig omdat zij elke dag op de hoek van de straat naar de grot gaat om daar te bidden en een kaars te branden voor een stenen Mariabeeld. Maar mijn buurman zelf gaat maandelijks naar de psycholoog en hij klaagt dat die helemaal niets zegt, hij luistert alleen maar, zo vertelt mijn buurman. Maar dat doet het beeld in de grot ook en dat beeld kan veel beter luisteren dan de psycholoog, de psycholoog probeert het beeld na te bootzen maar hij zal daar nooit perfect in slagen. De waan van mijn overbuurvrouw is dus nog zo gek niet, zie je. Iedereen heeft zo zijn eigen wanen en over niemand kan men zeggen dat hij er vrij van is en mocht zo iemand opduiken die zou beweren dat hij de werkelijkheid precies ziet zoals die is, dan kon men hem heel terecht gek verklaren. Maar nu bestaat de ellende van de psychologie er net in dat men er eigenlijk vanuit gaat dat dit het ideaal is van de geestelijke gezondheid! Iemand is geestelijk gezond als het beeld dat hij heeft

van de werkelijkheid, ook volledig met de werkelijkheid strookt! Maar dan zeg ik u: dit zijn opvattingen uit de zeventiende eeuw! Wat zeg ik? Het is een waanzin die men nooit geloofd heeft!

En wat heeft dat nu te maken met de pandemie?

OVT: Heel eenvoudig: mensen die kritiek hebben op de aanpak van de al dan niet vermeende pandemie worden beschouwd als psychotisch omdat hun werkelijkheidsbeeld niet overeenstemt met dat van de virologen terwijl het werkelijkheidsbeeld van de virologen wordt beschouwd als waarachtig want als wetenschappelijk: de opvatting bij uitstek die volkomen vrij is van wanen! En begrijp je nu waar de waanzin zit? Maar ik moet nu naar de apotheek, om pillen voor mijn overbuurvrouw, antipsychotica, middelen tegen waanvoorstellingen. Je moet weten, sinds korte tijd gaat zij nu naar een psycholoog. Zij klaagt daar niet over, alleen dat het wel wat meer kost dan een kaars...⁸³

8. Een psychose met verworven rechten

In mei van dit jaar publiceerde René Stockman, die een congregatie leidt die zich wijdt aan de verzorging van geesteszieken, het opiniestuk: ***Gender, een gevaarlijke dwaling***.⁸⁴ Het artikel is een reactie op de menselijke evolutie naar meer zelfbeschikking en dit specifiek met

⁸³ Tekst d.d. 5 september 2020.

⁸⁴

https://broederstockman.be/opiniestukken/#Gender_een_gevaarlijke_dwaling

betrekking tot de seksualiteit. Stockman vindt dat onze zelfbeschikking te groot wordt en dat men zich wat betreft de seksualiteit niet moet verlaten op wat de wetenschappen leren en op wat de democratie wil maar dat men zich moet onderwerpen aan de voorschriften uit de bijbel, die volgens het katholieke geloof het woord van God is.⁸⁵

- *Omsk Van Togenbirger, we hebben de tekst hier bij de hand: wat moeten wij denken over dit geschrift van de generale overste van de Broeders van Liefde? Dwalen de hedendaagse wetenschappers zoals de kerk dat ook beweerde over de middeleeuwse sterrenkundigen zoals Giordano Bruno die op de brandstapel belandde wegens ketterij? Of dwaalt de kerk?*

OVT: De kerk is ervan overtuigd dat zij niet kan dwalen, zij wordt immers geleid door God zelf. Ja, ik zie je glimlachen maar weet dat waanzin zich niet van de wijs laat brengen! Wie in een psychose gevangen zitten, geraken daar niet zomaar uit!

- *Is het geloof dan een psychose?*

OVT: Een psychose met verworven rechten. Kijk, de katholieke mensvisie is wezenlijk psychotisch, ze huldigt het middeleeuwse principe '*quod non est in scriptis, non est in mundo*'⁸⁶, wat inhoudt dat men ernaar streeft om de realiteit aan te passen aan de eigen me-

85 Letterlijk vertaald: 'Wat niet in de [Heilige] Schrift staat, bestaat ook niet in de wereld'.

86 Zie ook: <http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=3220341>

ningen, zoals men ook deed inzake de sterrenkunde, wat achteraf absurd bleek. Absurd is het dit keer ook maar vandaag zou men beter moeten weten! In het nieuwe mensbeeld daarentegen erkent men nederig de realiteit en schikt men zijn opvattingen zo goed mogelijk naar de werkelijkheid en dat is wetenschap.

- Stockman heeft het aan de stok met het begrip 'gender': "'gender' staat voor de gedrags- en identiteitsaspecten van geslacht, ter onderscheiding van lichamelijke en biologische aspecten", zo schrijft hij en zijn kritiek luidt: "De natuurlijke band tussen enerzijds de lichamelijke en biologische kenmerken die het geslacht van iemand bepalen en anderzijds de identiteit en het corresponderende gedrag dat hij of zij hiermee vertoont, wordt verbroken."

OVT: Zijn de lichamelijke en biologische kenmerken die het geslacht van iemand zouden moeten bepalen dan altijd zo eenduidig? Bovendien hebben de identiteit en het corresponderende gedrag niet alleen te maken met de zichtbare kenmerken maar ook met wat nog verborgen ligt in de hersenen, met ervaringen en met psychische zaken. Voorhouden dat er alleen mannen en vrouwen bestaan en bovendien voorschrijven aan welke verwachtingen zij dan moeten voldoen, maakt mensen ongelukkig die zich in geen van de twee voorgeschreven geslachten kunnen vinden, hetzij om fysieke redenen hetzij om andere. A propos: het vertrekpunt is een begrippenpaar - *man-vrouw* - en dat wordt niet in vraag gesteld.

- *Stockman klaagt aan dat mensen zelf hun geslacht kunnen kiezen, hun gender, zonder nog rekening te moeten houden met hun biologische identiteit, zo schrijft hij.*

OVT: Laat ik eens een vergelijking maken. Stel dat wij geconfronteerd worden met een kat die blaft. Ga je dan zeggen tot dat dier: jij mag niet blaffen want je bent een kat, een kat hoort te miauwen, wat jij doet is tegen je natuur? Als je zo oordeelt, wil je dat de feiten zich schikken naar jouw kennis ervan, nietwaar? Als bovendien je kennis zich beperkt tot wat een zesduizend jaar oud geschrift over die zaken zegt omdat je gelooft dat dit de waarheid is dan is de waanzin wel compleet, zo dunkt mij. Wel, dat is wat Stockman doet als hij oordeelt dat men zich moet voelen zoals men eruit ziet of dus zoals mensen van jou verwachten dat je je voelt. En dat is bovendien geen gewone psychose: in een psychose wil je dat de werkelijkheid zich naar je eigen mening schikt maar hier wil je dat de werkelijkheid zich schikt naar andermans mening. Te gek voor woorden. En dan die biologische identiteit: men doet alsof dit een objectief gegeven is maar men ziet over het hoofd dat de daarvoor toegepaste criteria van menselijke makelij zijn. Dit is een ode aan het blinde handelen en derhalve godslasterlijk omdat wij geboren zijn met het vermogen om kennis te ontwikkelen.

- *Bestaat er dan helemaal geen natuurlijkheid meer?*

OVT: Kijk, laat ik eens een vergelijking maken uit de rekenkunde. Je weet wat natuurlijke getallen zijn? 1, 2,

3 en zo voort, er zijn er oneindig veel en men kan ze allemaal bekomen door er telkens eentje bij te tellen. Ze zijn allemaal natuurlijk, maar we zijn al aan het tellen, nietwaar? Optellen, dat moeten we immers doen om de hele rij te bekomen. Maar uit de bewerking van het optellen komt de bewerking van het aftrekken voort, dat kan niemand verhinderen die aan het rekenen gaat en wat gedaan als men een groter getal van een kleiner gaat aftrekken? $3-5$ bijvoorbeeld? Moet men dan zeggen dat dit niet gaat? Wel neen, we zullen zeggen dat $3-5$ gelijk is aan -2 en dat is dan een negatief getal. -2 *appelen* vindt men niet in de natuur maar misschien wel in de mensenwereld, meer bepaald als het aantal appelen dat iemand aan een ander verschuldigd is. Het vermenigvuldigen van natuurlijke getallen brengt wel natuurlijke voort maar van vermenigvuldigen komt al gauw delen en wat gezegd van $4:3$? Of $10:3$? Dat laatste is een irrationeel getal, men kan het niet eens gewoon schrijven want aan het aantal cijfers na de komma komt geen eind. En een rekenkundige kan die 'onnatuurlijke getallen' toch niet uitsluiten? Ze komen immers vanzelf voort uit de natuurlijke van zodra men er simpele bewerkingen gaat op uitvoeren. Wel dan, het leven is geen dode natuur en zeker geen dood geschrift in een dode taal. De veranderingen die het leven ondergaat zijn ook veel complexer dan simpele rekenkundige bewerkingen. Wie willen dat het leven zich schikt naar dode letters en wie op grond daarvan alle leven dat dit weigert te doen, uitsluit, die willen dat alleen de dood bestaat. Wanneer de generale overste van een congregatie van mensen die geestes-

zieken verzorgen, er dergelijke meningen op nahouden, dan vraag ik mij niet alleen af of zij niet geestesziek zijn maar tevens vraag ik mij dan af of zij geen geesteszieken *maken*.

- *Stockman heeft het over een nieuwe ideologie met wortels in het feminisme: "Totale gelijkheid tussen man en vrouw werd het streefdoel en het wegwerken van alle verschillen die de vrouw maar op enige manier zou kunnen discrimineren", zo schrijft Stockman en dan verklaart hij dit: "Niemand zal twijfelen aan het belang van de totale gelijkwaardigheid van man en vrouw, maar daarvoor hoeft men zijn eigen seksuele identiteit niet te verloochenen. Gelijkwaardigheid is nog steeds iets anders dan gelijkheid!"*

OVT: Kennelijk heeft de auteur geen oog voor het feit dat het protest der feministen precies gaat over de gelijkheid *als mens* ondanks de geslachtelijke verschillen: als wie solliciteren voor een job in het onderwijs minder kansen hebben als zij vrouw zijn, is dit een onrecht en aan de basis daarvan ligt het onterecht relevant achten van het geslacht voor de functie. Het geslacht is van geen betekenis voor de functie van leraar en in dat opzicht zijn man en vrouw gelijk, daarover gaat de hele discussie. Waar die *menselijke* gelijkheid geloofend wordt, is sprake van discriminatie en van onrecht. Zo ook zijn zwarten en blanken als mens niet gelijkwaardig maar gelijk zonder meer. Zegt men dat zij als mens gelijkwaardig zijn, dan zegt men dat ze als mens verschillen. Maar het menszijn is verstrengeld met het man-zijn, met het vrouw-zijn of met het nog-anders-

zijn en daarom is er onrecht waar men de realiteit van dit nog-anders-zijn miskent. Het onvermogen om zijn opvattingen in overeenstemming te brengen met de werkelijkheid - de werkelijkheid van in dit geval het feit dat er intersekse bestaan, homo's en nog andere seksuele varianten naast de man en de vrouw waarvan sprake in Genesis - is wezenlijk psychotisch.

- *Stockman ziet "de steeds voortschrijdende verabsolutering van de autonomie en de zelfbeschikking" als boosdoener in het ontstaan van de gendertheorie.*

OVT: Nogmaals, de gendertheorie is niet uit den boze en waarom zou zelfbeschikking uit den boze zijn? Zelfbeschikking is een goede zaak omdat heteronomie betekent dat het eigen leven afhankelijk wordt van de beschikking van derden, wat impliceert dat men ervan uitgaat dat mensen ongelijk zijn want men kent aan bepaalde mensen het recht toe om over anderen te beschikken. Meer bepaald is dat lijfeigenschap!

- *Dan schrijft Stockman dat bijgevolg "de snelle opgang van de gendertheorie alles te maken heeft met de maatschappelijke revolutie waarin we ons momenteel bevinden."*

OVT: Die maatschappelijke evolutie is inderdaad abolitionistisch: de wereldgemeenschap wil af van de slavernij. De kerk wil er kennelijk naar terugkeren.

- *Stockman schrijft dat men overdrijft met autonomie: "Vanaf de jaren '60-'70 van vorige eeuw is men doorgeslagen", zo schrijft hij: "men is deze autonomie en*

zelfbeschikking gaan koppelen aan het streven naar absolute vrijheid en het afschudden van alle banden die deze vrijheid zou kunnen belemmeren."

OVT: Dit is volstrekt onjuist en uitgerekend de democratie staat daarvoor borg. In de democratie wordt de individuele vrijheid beperkt door wetten die in functie staan van het waarborgen van de vrijheid voor *iedereen* alsook in functie van de noden van de gemeenschap in zoverre deze instrumenteel is voor de persoonlijke vrijheden - behalve in zekere communistische dictaturen.

- "Voor de vrouw", aldus Stockman, "betekende dit onder andere los komen van de band tussen seksualiteit en voortplanting, waarbij de artificiële anticonceptie het antwoord gaf."

OVT: Artificialiteit is geen zonde en natuurlijkheid is evenmin een heil: zonder menselijk ingrijpen is overleving voor de mensheid onmogelijk, gebeurlijk ook op het vlak van het voortbestaan van de soort, ongeacht of het gaat over anticonceptie of over kunstmatige bevruchting. Er is een toestand denkbaar waar artificiële anticonceptie het einde van de soort ingevolge overbevolking zou kunnen verhinderen.

- Een vreemde zin vind ik deze: "Voortaan zou men seksueel kunnen genieten waarbij men het krijgen van kinderen bewust uitsloot, hetgeen ook tot een enorme denataliteit in het Westen heeft geleid, met alle maatschappelijke gevolgen van dien."

OVT: In die zinswending ontwaart men de verborgen opvatting dat het kroost de straf is voor het seksueel genot: wie seksueel genieten, mogen zich ook niet onttrekken aan de natuurlijke gevolgen ervan. Die opvatting is niet houdbaar, zij gaat uit van het denken in termen van wraak: 'voor wat, hoort wat'. Ook de opvatting dat kinderen krijgen het doel is van seksuele betrekkingen is niet houdbaar en wel om dezelfde redenen waarom de theorie van het 'intelligent design' niet houdbaar is. Maar tegelijk wordt een gebrek aan kroost - de 'denataliteit' - een straf genoemd, zodat in feite gezegd wordt dat de aanvankelijke straf noodzakelijk is. Bovendien worden de zaken hier op hun kop gezet omdat het overbevolkingsprobleem ontkend wordt. Op de koop toe heeft de paus nog niet zo lang geleden gezegd dat wij niet mogen kweken zoals de konijnen...

- Stockman noemt de abortuskwestie een uitwas van de overdreven zelfbeschikking: 'baas in eigen buik'.

OVT: Dat is een andere problematiek, de twee mogen niet vermengd worden. Zelfbeschikking betekent immers ook dat men niet mag beschikken over het leven van een kind en dat het nog niet geboren is, doet daar helemaal niets aan af. Daar spreekt men zichzelf inderdaad tegen.

- Een ander gevolg, zegt Stockman, is de ondermijning van het huwelijk dat immers die absolute vrijheid belemmert, de vrijheid om zich met meer dan één persoon te verbinden.

OVT: Het huwelijk wordt niet verboden, integendeel, het wordt ook ingevoerd voor homo's! Iedereen blijft de vrijheid behouden om zich al dan niet met één persoon te verbinden, zoals iedereen ook vrij is om al dan niet kloostergeloften af te leggen. Neen, aan die vrijheid wordt helemaal niet geraakt! Wel waar is dat het huwelijk niet meer kan opgelegd of afgedwongen worden en dat bijvoorbeeld ook binnen het huwelijk sprake kan zijn van verkrachting en is dat dan geen vooruitgang? Gelukkig is vandaag de oeverloze ellende aan het licht gekomen die resulteerde uit de hypocriete moraal van destijds waar feitelijk het recht van de sterkste heerste onder een dekmantel van geloof en trouw. We mogen ook niet vergeten dat bijvoorbeeld Abraham vele vrouwen had, polygamie was toentertijd kennelijk geen obstakel voor Jahweh: het huwelijk is een relatief jonge uitvinding.

- *"Waarom zou een man zich moeten binden aan een vrouw, wanneer hij of zij zich eerder aangetrokken voelde tot iemand van hetzelfde geslacht?", zo schrijft Stockman op een wat verwijtende toon.*

OVT: Andermaal een verkapt pleidooi voor lijfeigenschap: waarom zou een derde aan iemand dat recht mogen onzeggen!? En dat de seksualiteit kan gescheiden worden van de gezinsvorming blijkt uit de praktijk van de instellingen voor wezen maar ook uit de praktijk van adoptiegezinnen en uit de praktijk van het onderwijs dat dan toch een belangrijk deel van de opvoeding van de ouders overneemt en is dat dan schadelijk voor de kinderen? Veel schade wordt toegebracht door

vooroordelen welke al te vaak in het leven geroepen worden door irrationele geloofsovertuigingen.

- *Stockman heeft het over "het duidelijke verschil tussen de XY en de XX chromosomen bij mannen en vrouwen."*

OVT: Ik ben geen specialist ter zake maar ik kan mij inbeelden dat zekere beoefenaars van de medische wetenschappen hier steigeren. Ik beperk mij hier tot de vraag: wat gedaan met de intersekse? Jammer dan voor de onvolmaakt geachten op deze wereld? Enkel rechten voor wie beantwoorden aan dictatoriale voorschriften? Of kiezen wij dan toch voor de democratie die dit onrecht voorkomt?

- *"Vanouds vonden ouders het logisch hun kinderen in lijn met hun biologische identiteit op te voeden, zelfs indien ze een kind van het andere geslacht hadden gewenst.", zo schrijft Stockman.*

OVT: Er zijn nog dingen die men vroeger logisch of normaal vond. Abraham vond het normaal zijn oudste zoon te onthoofden en op de brandstapel te offeren aan Jahweh.

- *De moderne opvoeding legt een hypotheek op de identiteit van het kind en brengt ernstige problemen mee, schrijft Stockman.*

OVT: Problemen veroorzaakt door de betrokkenen of door een maatschappij die onder de druk van dictatoriale wetten oordeelde dat het zo niet kon omdat alleen wie tot een meerderheid behoren, rechten hebben?

- *"De mens is zijn lichaam en heeft niet zomaar een lichaam", schrijft Stockman.*

OVT: Precies daarom slaat het katholieke voorschrift dat men wel homo mag zijn maar het niet mag doen, op niets.

- *Stockman verwijt het aan de moderne mens dat hij, wat hij noemt, een dualistische antropologie hanteert: "de mens heeft een lichaam, zoals hij ook andere zaken heeft, en daar kan hij dus ook naar eigen goed-dunken mee omgaan, steeds met het recht op absolute vrijheid als argument."*

OVT: Andermaal: heeft een derde dan meer recht op iemands lichaam dan diegene die met zijn lichaam samenvalt? Wij zeggen toch 'mijn lichaam' en niet bijvoorbeeld 'het lichaam waardoor ik leef maar waarvan de paus van Rome de eigenaar is'?

- *Stockman klaagt aan dat de gendertheorie wettelijk afdwingbaar werd gemaakt.*

OVT: Maar dat is het geval met elke wetenschappelijke theorie. Een moordenaar kan zijn onschuld niet bewijzen met bijvoorbeeld de verklaring dat hij op twee plaatsen tegelijk aanwezig was en het is de wetenschap die oordeelt dat zulks onmogelijk is, ook al wordt gezegd dat de stichter van het *Opus Dei* het geheim van de zogenaamde bilocatie onder de knie had maar dat zijn dan verworven en gesubsidieerde wanen. Alle gekheid op een stokje maar onwetenschappelijke zaken worden in geen enkele rechtbank geduld. Over de we-

tenschappelijkheid van de dingen moet men niet licht oordelen: dat een theorie wetenschappelijk verantwoord is, betekent dat principieel iedereen die dat wenst, ze op haar waarheid kan toetsen en eventueel bezwaren kan inbrengen of veranderingen kan eisen en die zelf kan bewerkstelligen, namelijk door aan wetenschap te doen. Dat kan men niet zeggen over ongeacht welke religieuze overtuiging. Wel, wil je een democratie of een theocratie? Het islamfundamentalisme toont ons waar dat laatste toe leidt.

- *Stockman klaagt aan dat een kind voortaan zelf kan bepalen of het zal worden opgevoed als jongen of als meisje of als neutraal.*

OVT: En is het dan geen goede zaak dat de betrokkene zelf kan beslissen over het eigen leven en niet een of andere dictator? Wordt het bijvoorbeeld ook geen tijd dat een kind zelf kan beslissen of het al dan niet wordt gedoopt?

- *"Schoolboeken moeten worden aangepast om alle sporen van het archaïsch onderscheid tussen man en vrouw, tussen vader en moeder te doen verdwijnen.", zo klaagt Stockman.*

OVT: Uiteraard moet men ophouden met het onderwijzen van onzin en met het indoctrineren van mensen met dictatoriale wetten.

- *Stockman klaagt aan dat de seksuele identiteit flexibel wordt en dat dit vloekt met de biologie.*

OVT: Het tegendeel is waar: verandering is eigen aan het leven, het alternatief is stagnatie en uiteindelijk de dood. Andermaal: het willen opleggen van eigen ideeën aan de werkelijkheid is waanzin.

- *"Hoe is het mogelijk", zo schrijft Stockman, "dat deze theorie, of moeten we zeggen, deze ideologie uiteindelijk wereldwijd werd verspreid en nu ook overal greep op heeft?"*

OVT: Die uitspraken verraden een nostalgie naar een welbepaalde dictatuur, want dat is het alternatief voor democratie en wetenschappelijkheid.

- *Stockman beweert dat de zijns inziens nefaste en ongelimiteerde evolutie het werk is van talloze goed georganiseerde en gesubsidieerde westerse lobby-groepen tijdens een aantal belangrijke VN-wereldconferenties.*

OVT: De evolutie was en is er onder de invloed van de democratie en de wetenschappen die wezenlijk democratisch zijn: niemand wordt er buiten gesloten, iedereen krijgt de kans zijn waarheden te bewijzen en eenmaal bewezen moeten ze door iedereen ook erkend worden. Het idee dat duistere groeperingen hier aan het werk zouden zijn, is paranoïa. Andermaal: hier is niets anders gaande dan de vervanging van de dictaturen door de democratie en het streefdoel is ontvoogding en zelfbeschikking: het overwinnen van de slavernij. Niemand mag over andermans leven beslissen: niemand heeft dat recht. Er zijn principieel geen uitzonderingen

denkbaar op het recht op zelfbeschikking. Geen limieten dus.

- Stockman waarschuwt tezamen met het Vaticaan "dat via de genderideologie een totaal nieuwe antropologie ontwikkeld wordt die afwijkt van de christelijke mensvisie."

OVT: De katholieke, bedoelt hij. Maar wordt het niet de hoogste tijd dat het oude mensbeeld wordt bijgesteld? Voor katholieken een verschrikking, uiteraard, want zij zien aldus hun macht tanen! De grondslag van de gendertheorie is uiteindelijk het geluk van alle mensen en niet alleen dat van hen die beantwoorden aan de norm gesteld door een zekere dictatuur. En dat elke band met de medemens en de maatschappij verworpen wordt, zoals Stockman beweert, is een flagrante leugen en het tegendeel is waar: het huidige mensbeeld is democratisch en wetenschappelijk, en dit zeer in tegenstelling tot het voorgaande, dat theocratisch was: dictatoriaal en irrationeel. De theorie van het gezin als vanouds de hoeksteen van de maatschappij klopt trouwens ook niet. Ooit leefden mensen in andere eenheden, bijvoorbeeld in stamverband; het klassieke gezin is een maatschappelijk maaksel van de jongste eeuwen.

- Stockman schrijft: "De beleving van de seksualiteit wordt voortaan een totaal individuele keuze, volledig losgekoppeld van de relatie tussen een man en een vrouw binnen het huwelijk en eveneens volledig losgekoppeld van de voortplanting."

OVT: De katholieke kerk heeft seksualiteit gekoppeld aan voortplanting vanuit de idee dat voortplanting het unieke doel is van de seksualiteit. Mensen zouden geen seks mogen beleven behalve met het oog op voortplanting want alleen dat is natuurlijk. Toch is er geen verbod op seksualiteit voor onvruchtbare koppels, er kan immers altijd een wonder gebeuren. Welnu, dat geldt dan ook voor homokoppels. In de katholieke optiek van de natuurlijke bedoelingen is bijvoorbeeld ook pianospelen zonde, onze vingers zijn niet gemaakt voor het klavier want muziekinstrumenten zijn niet natuurlijk, ze groeien immers niet aan de bomen.

- Stockman klaagt aan dat de seksualiteit nu wordt verengd tot een louter hedonistisch gebeuren en dat het krijgen van kinderen wordt verengd tot een recht van de ouders.

OVT: Aan niemand wordt verboden om de seksualiteit te gaan beleven volgens de katholieke leer. De zaak is alleen dat men daartoe niet langer wordt verplicht. Meer vrijheid voor iedereen en minder zeggenschap over andermans zaken.

- Over adoptie door homokoppels schrijft Stockman: "Door adoptierecht te verlenen aan koppels van hetzelfde geslacht ontnemen men kinderen een normale vader- en moederrelatie en wordt het hebben van kinderen als een recht opgeëist om in eigen behoefte voldoen en niet meer beschouwd als een gave en een daaraan verbonden opgave."

OVT: 'Normaal' betekent: 'volgens de norm'. Welke norm? Ook normen groeien niet aan de bomen. En het wordt hoogtijddat enkele vastgeroeste normen die bestaan bij de gratie van een ziekelijk respect voor stokoude teksten, veranderen.

- *Stockman wil dat het onderwijs inzake seksualiteit de bijbel volgt.*

OVT: Onderwijs dient *up to date* te zijn, overeenkomstig de wetenschappelijke bevindingen en zeker niet fundamentalistisch. Het fundamentalisme is een geestesziekte. Men moet de waanzin niet onderwijzen en nog veel minder moet men het onderwijs in de waanzin subsidiëren want dat is achteruitgang. Bovendien is de katholieke mens- en wereldvisie helemaal niet christelijk. Men raadplege de geschiedenis!

- *Stockman vreest dat "de gender-ideologie gezien kan worden als een rechtstreekse aanval op de Kerk en haar doctrine die daardoor steeds meer maatschappelijk in de marginaliteit wordt geduwd."*

OVT: Eindelijk!

- *Stockman besluit: "Tegelijk staat de Kerk voor een ware uitdaging een nog sterkere profetische rol te vervullen in de huidige maatschappij. Profetie heeft immers steeds twee bewegingen: een beweging om de waarheid te verkondigen en een beweging om af te keuren wat met deze waarheid niet strookt."*

OVT: Profetie is tovenarij en hoort thuis in lang vervlogen tijden.⁸⁷

9. Is de EU een criminele organisatie?

De EU is beslist geen criminele organisatie en alvast is ze dat niet volgens haar eigen wetten omdat criminaliteit per definitie samenvalt met wat zich bevindt in de illegaliteit terwijl de EU door haar wetten geconstitueerd wordt en dat geldt uiteraard voor alle landen en politieke eenheden. Het is mogelijk dat bijvoorbeeld de VN over bepaalde handelingen van de EU oordeelt dat die in strijd zijn met de mensenrechten en zij kunnen eveneens veroordelingen uitspreken over wetten of geboden die gelden binnen een religie terwijl, omgekeerd, een religieuze instantie kan oordelen dat bepaalde mensenrechten misdadig zijn. Zo is voor een katholiek abortus ontoelaatbaar en wel ingevolge het uiterst belangrijke gebod "Gij zult niet doden!" terwijl daarentegen volgens de VN abortus moet erkend worden als een mensenrecht.

In deze zaken knelt het schoentje wel vaker daar waar het wetten betreft die bedoeld zijn om het land of de landengroep waarin zij van kracht zijn te beschermen tegen bedreigingen van buitenaf of tegen interne gevaren. Zo vallen dictaturen hun dissidenten aan teneinde het hoofd te kunnen bieden aan de wil van een verdrukte bevolking of zij kunnen beslissen om geboortebeperving te verplichten om niet ten onder te gaan in-

⁸⁷ Tekst d.d. 7 september 2020.

gevolge een dreigend overbevolkingsprobleem en geen enkel land zal zich van het gebruik van wapens onthouden als het door andere landen wordt aangevallen terwijl burgers wel legerdienst kunnen weigeren omdat zij gewetensbezwaard zijn.

In verband met de relativiteit van misdaad ingevolge het ontbreken van wereldwijd en eeuwig geldende wetten is het vluchtelingenprobleem bijzonder actueel omwille van een klaarblijkelijke morele misdaad met proporties die naar het genocidale neigen, gepleegd door een machtige statengroep van honderden miljoenen welstellende burgers tegen een paar miljoen totaal verkommerde oorlogsvluchtelingen en dit alles binnen het kader van de eigen wetten van de daders. Omdat zij handelen volgens de letter van door hen tot wetten uitgeroepen eisen, geloven de Europese burgers dan dat zij het recht ook aan hun zijde hebben.

Schrijnende toestanden doen zich voor in de door de EU geconstrueerde feitelijke concentratiekampen waarin vooral om asiel vragende oorlogsvluchtelingen en dus slachtoffers van geweld intussen jarenlang als misdadigers opgesloten zitten zonder enig vooruitzicht om ooit nog vrij te komen. Het voorhouden aan de wereldbevolking dat die schrijnende toestanden een onvermijdelijk gevolg zijn van de toepassing van deugdzame wetten, mag wel de allergrootste leugen heten van de huidige tijd.

Men kan opmerken dat de uiteindelijk moordende leugen een daad is van de meerderheid van het volk omdat

in democratische landen de wetten worden gestemd overeenkomstig de eisen van de meerderheid der burgers waarbij het ultieme criterium voor goed en kwaad uiteindelijk door de meerderheid wordt bepaald en dit heet de tirannie van de meerderheid. Uiteindelijk ontbreekt het de moderne democratieën aan wetten die moeten verhinderen dat volkstirannieën zich kunnen vormen: zo'n wetten zijn noodzakelijk omdat de tirannie van de meerderheid de democratie zelf ondermijnt, alleen al omdat die de weerstand oproept van buitenstaanders. Buitenstaanders kunnen immers maar weinig begrip opbrengen voor de betrokken onrechtplegers die hun eigen kwaad goedpraten met het gelogen argument van de zelfbescherming. Het principe van de wraak wil nu eenmaal dat men een ander niet zal helpen zonder de verzekering dat men die hulp ooit zal terugkrijgen en wel met rente. Edoch, in dat geval is er inderdaad geen sprake van hulp: in dat handeltje geldt slechts het recht van de sterkste, gecamoufleerd als hulp.⁸⁸

10. De leugen van het nationalisme

De wantoestanden in de door de EU geconstrueerde feitelijke concentratiekampen voor oorlogsvluchtelingen zijn niet het onvermijdelijke gevolg van de toepassing van deugdzame wetten: zij zijn het resultaat van een rigiditeit die voortkomt uit het ontbreken van em-

⁸⁸ Tekst d.d. 9 september 2020.

pathie of inlevingsvermogen bij een vaak verwende westerse bevolking.

Empathie is inlevingsvermogen, het is de natuurlijke menselijke mogelijkheid om zich in te leven in de gevoelens van anderen en om met hen mee te voelen, ook en vooral wanneer zij lijden. Empathie ontbreekt waar die anderen ons bedreigen omdat medeleven dan de goedkeuring van die bedreigingen betekent. Soms voelen mensen spontaan mee met noodlijdenden maar even vaak zijn zij daar helemaal niet toe geneigd omdat zij vrezen aldus zelf in nood te zullen komen.

De beslissende factor voor de bereidheid tot bijstand is uiteraard het oordeel of die noodlijdenden al dan niet kunnen beschouwd worden als behorende tot de eigen gemeenschap. En de nadruk ligt hier op het werkwoord 'kunnen' want groeperingen zijn geen vaststaande feiten, het zijn werkelijkheden die zich voortdurend vormen. Noodlijdenden kunnen immers beschouwd worden als mogelijke (toekomstige) bondgenoten en dus als 'eigen volk' dat nog in wording is. Het positieve aan een noodtoestand is dat hij die wording zelf mogelijk maakt doordat hij perspectieven schept in de richting van een eenmaking de immers de bedreiging wegneemt: de energie welke besteed werd aan de verdediging tegen anderen kan voortaan benut worden om hen te helpen omdat hulp vertrouwen wekt en derhalve van vijanden vrienden maakt.

De beweging van de geesten die aanstuurt op een voortgang in die richting, is geheel tegengesteld aan de

beweging die vandaag binnen Europa aan de gang is omdat het nationalisme verdeelt, verbreekt en uiteen doet vallen. Nationalisme is daarom ook bevreesd en xenofob, rigide, fascistisch, wantrouwend, verstoken van empathie, elitair, racistisch, klassen scheppend en verdelend.

Uiteraard mag vereniging niet betekenen dat onderlinge verschillen worden uitgewist omdat een algehele uniformisering van alle leden gelijkstaat met hun vernietiging als vrije personen. Zoals alle grote denkers doorheen de geschiedenis het zo dikwijls hebben herhaald is de voorwaarde voor eenwording het respect voor het anders zijn van anderen. Deze basishouding betekent dat men anderen niet mag willen veranderen, dat men hun vrijheid moet respecteren.

Paradoxaal genoeg wordt het respect voor de vrijheid van anderen pas mogelijk van zodra men heeft ingezien en ook aanvaard dat de vrijheid voor een groot stuk onvrijheid is. Want vrijheid is vrijheid om zichzelf te zijn terwijl dit zelf een gegeven is dat de eigen keuze overstijgt omdat elk individu deel uitmaakt van een cultuur. Bovendien overstijgt het eigen zijn ook de culturele bepaaldheid omwille van de natuur.

Deze voor de menselijke vooruitgang onontbeerlijke inzichten worden ons uiteraard niet bijgebracht door rijkdom, welstand en oeverloos genot en zo ziet men dat rijke regio's de neiging hebben om zich af te scheuren van armere streken teneinde niet te hoeven delen in andermans miserie. De tendens van het rijke nationalis-

tische Catalonië om zich onafhankelijk te maken van de rest van het (verpauperde) Spanje was onlangs nog in de actualiteit. In eigen land kennen wij de nijd van de Vlaamse nationalisten die niet willen delen met de armere Walen. In Italië wenst het rijke noorden het arme zuiden niet langer te steunen. De rijke Hollanders weigeren economische hulp aan de heel erg door corona getroffen Italianen als zij niet mee hun politiek mogen bepalen en ga zo maar door. Rijkdom versterkt het egoïsme en staat empathie in de weg.

Rijk maakt dom omdat overdadige luxe en genot ongevoelig maken voor het leed van anderen: mensen die vooralsnog gespaard bleven van alle leed, kunnen door de band maar moeilijk worden bewogen tot medelijden met anderen omdat zij niet weten wat het is om te moeten lijden. Het is een vreemde paradox maar een even waarachtige wet dat men al te vaak eerst zelf moet lijden om met anderen mee te kunnen lijden. De jongste uitspraken van de huidige paus dat plezier en genot een goddelijke oorsprong hebben⁸⁹, zijn zeer in strijd met de leer van Christus die voorhoudt dat plezier en genot een kwaad zijn omdat zij, in tegenstelling tot het geluk dat de vrucht is van opoffering en leed, nooit tot bevrediging leiden: genot is wezenlijk verslavend en wordt nagejaagd tot de dood van wie erdoor gecompromiteerd worden omdat de ultieme bevrediging uitblijft.

Een nog grotere paradox doet zich voor waar wij enerzijds moeten inzien dat medelijden met anderen zonder

89 <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2020/09/10/openhartige-paus-franciscus-heeft-het-over-culinair-en-seksueel/>

de eigen ervaring van het lijden vrijwel onmogelijk is terwijl het bevorderen van leed aan anderen een kwaad is. Niemand kan de oorlog willen voor een volk omdat die bevorderlijk zou zijn voor de algemene empathie. Maar van oudsher bestaat voor die paradox een beproefde oplossing: mensen moeten in de opvoeding worden aangeleerd zichzelf niet te verwennen maar daarentegen hard te werken. Het plezier van noeste arbeid is van een heel andere orde dan het genot dat in zijn jongste boek door de huidige paus geprezen wordt en dat alleen het ego streelt, het egoïsme bevordert en daarmee ook het elitarisme, het fascisme, de politiek van het eigen gelijk en het verdelende nationalisme.⁹⁰

11. Over de cynici en de narren

De zorg voor zichzelf die Socrates in opdracht van de goden aan zijn medeburgers moet bijbrengen, bestaat erin dat hij hen moet leren dat zij rekenschap over hun levenswijze moeten kunnen afleggen.⁹¹ Op de keper beschouwd gaat het om verantwoordelijk handelen:

90 Tekst d.d. 11 september 2020.

91 Michel Foucault, *De moed tot waarheid. Het bestuur van zichzelf en de anderen II, Colleges aan het Collège de France (1983-1984)*, met woord vooraf en redactie door François Ewald en Alessandro Fontana. Situering en redactie door Frédéric Gros. Vertaling door Ineke van der Burg. Uitgeverij Boom, Amsterdam 2011, pag. 184. [Oorspronkelijk: *Le courage de la vérité. Le gouvernement de soi et des autres II. Cours au Collège de France (1983-1984)*, Paris: Gallimard/Seuil 2009].

een handelwijze waarover men, wanneer er naar gevraagd wordt, een antwoord kan geven. En dat antwoord situeert zich in de logos, de taal, de discussie, die haar waarachtigheid ontleent aan de kwestie of zij met de levenswijze in overeenstemming is.⁹² Pas daar waar woord (*logos*) en daad of leven (*bios*) onderling overeenstemmen kan men spreken over een esthetisch bestaan of een schoon leven.⁹³ In feite zou men kunnen zeggen dat deze stelling reeds verwijst naar het christendom waar de waarheid(swaarde) bepaald wordt door het getuigenis: iets is zoveel waard als men er wil voor betalen.⁹⁴ In de filosofische strekking van het cynisme is het vrijmoedige spreken radicaal verbonden met een ascetische levenswijze.⁹⁵ De cynicus is de kaskopos, diegene "die men een stukje voor het leger uitstuurt om zo onopvallend mogelijk te kijken wat de

92 *O.c.*, pp. 171-184.

93 *O.c.*, pp. 187-192. Foucault wijst in verband hiermee op een tweesprong in de westerse filosofie: deze die de ziel (*psychê*) centraal plaatst en deze die niet spreekt over de ziel maar over het leven (*bios*), het gedrag of de bestaanswijze.

94 Zie het slot van: <http://www.bloggen.be/hetgoedezoeken/>: "*De prijs van het graan is uw geld; de prijs van een stuk land is uw zilver; de prijs van een parel is uw grond; maar de prijs van de naastenliefde zijt gijzelf*". Dat betekent: iets is zoveel waard als gij ervoor moet betalen en het meest waardevolle is dus datgene waarmee ge met uzelf betaalt. "*Uw schepper eist alles van u*" ("*Totum exigit te, qui fecit te*"). "*Bemin en doe wat je wil*" ("*Dilige, et quod vis fac*"). Alle moraal vloeit vanzelf voort uit alles wat uitdrukking geeft aan de liefde van God."

95 *O.c.*, pp. 195-197.

vijand doet."⁹⁶ "Hij is de dolende mens, de mens die voor de mensheid uit draaft. (...) Hij zal terugkeren om de waarheid te verkondigen."⁹⁷ *"De cynicus is de man met de stok, met de bedelzak, de mantel, met sandalen of op blote voeten, met de ruige baard, de smerige man (...) die zwerft, die nergens bij hoort. Hij heeft huis noch familie, haard noch vaderland."*⁹⁸ De levenswijze (...) speelt de rol van mogelijksvoorwaarde van het waarheidspreken (...) [want] men moet vrij van elke binding zijn. (...) De cynicus kan [aldus Epictetus] geen familie hebben, want in wezen is de menselijke soort zijn familie: *"Mens, alle mensen heeft hij in zijn hart gesloten, de mannen als zijn zonen, de vrouwen als zijn dochters. (...) Alle nutteloze verplichtingen moeten beperkt worden. Deze levenswijze (...) maakt het mogelijk alleen de dingen die onmisbaar zijn voor het leven in hun onherleidbare naaktheid te laten verschijnen."*⁹⁹ De banden tussen het cynisme en het christendom worden zichtbaar in een tekst van Gregorius van Nazianze waarin deze de soberheid van de cynicus prijst: *"(...) omdat [hij] van de hand in de tand leeft (...); omdat [hij] de wacht betreft voor het welzijn van de zielen; omdat [hij] de martelaar, de getuige van de waarheid (martyrôn tês alêtheias) [is]."*¹⁰⁰ *"In en door*

96 *O.c.*, pag. 197.

97 *O.c.*, pp. 197-198.

98 *O.c.*, pp. 200-201.

99 *O.c.*, pp. 201-202.

100 *O.c.*, pp. 203-204.

zijn leven het schandaal van de waarheid manifesteren, daarin ligt de kern van het cynisme."^{101 102}

12. Het cynisme in religie, politiek en kunst.

Omdat het cynisme meer een levenshouding is dan een leer, zijn maar weinig teksten van het cynisme bekend maar toch zou men een geschiedenis van het cynisme kunnen schrijven, zo zegt Foucault en hij gaat dan ook op zoek naar de nazaten van het cynisme in de politiek en in de kunst.¹⁰³ Hij wijst op een onderscheid tussen het oude cynisme (*Kynismus*) dat een rationele cultuurkritiek is en het hedendaagse cynisme (*Zynismus*) dat slaat op "*de moed om zelf je eigen schepper te zijn*" en dit oog in oog met de universele absurditeit¹⁰⁴ maar de

101 *O.c.*, pag. 205.

102 Tekst d.d. 13 september 2020.

103 Michel Foucault, *De moed tot waarheid. Het bestuur van zichzelf en de anderen II, Colleges aan het Collège de France (1983-1984)*, met woord vooraf en redactie door François Ewald en Alessandro Fontana. Situering en redactie door Frédéric Gros. Vertaling door Ineke van der Burg. Uitgeverij Boom, Amsterdam 2011, pp. 209-210. [Oorspronkelijk: *Le courage de la vérité. Le gouvernement de soi et des autres II. Cours au Collège de France (1983-1984)*, Paris: Gallimard/Seuil 2009].

104 *O.c.*, pp. 210-211. Het onderscheid *Kynismus* versus *Zynismus* is van de hand van Paul Tillich (*Der Mut zum Sein*, 1953) en van Klaus Heinrich (*Parmenides und Jona*, 1966); Foucault verwijst ook naar Arnold Gehlen (*Moral und Hypermoral*, 1969). Ook Peter Sloterdijk (*Kritiek van de cynische rede*, 1983) wordt vernoemd maar hier niet

kern blijft *"het leven als schandaal van de waarheid of van de levensstijl, de levensvorm als plaats waar de waarheid aan de dag treedt (de bios als alèthurgie)."105* Foucault wijst op *"de zeer nauwe verwantschap tussen de praktijk van de cynische soberheid als getuigenis of martelaarschap van de waarheid, en de christelijke ascese als eveneens een getuigenis van de waarheid (ook al gaat het om een andere waarheid)."106* Zo spoort Hiëronymus de christenen aan *"om niet onder te doen voor een filosoof als Diogenes."*¹⁰⁷ Het cynische leven wordt doorgegeven bij de monniken: in de bedelorden (de sobere franciscanen) en bij de dominicanen die *"zichzelf de Domini canes (de honden van de Heer) noemen."*¹⁰⁸ Er was het christelijk cynisme van de in lompen gehulde tot boetedoening oproepende Robert d'Arbrissel en de Waldenzen die zich tegen de verwerdlijkte kerk keerden.¹⁰⁹ Er was het militantisme van de revolutionaire bewegingen in de 18de en 19de eeuw: de geheime genootschappen, de socio-politieke organisaties (vakbonden) en de levensstijl met getuigenis van het 'ware leven', uitmondend bij Dostojewski, het Russische nihilisme, het Europese en Amerikaanse

besproken.

105 *O.c.*, pag. 212.

106 *O.c.*, pag. 213.

107 *O.c.*, pag. 214.

108 *O.c.*, pag. 214-215. [Het gaat om een bijnaam uit de middeleeuwen verwijzend naar de herdershonden van de Goede Herder, Christus, die zijn schapen (zijn volgelingen) leidt. De dominicanen zijn genoemd naar hun stichter, Dominicus Guzmán].

109 *O.c.*, pag. 212.

anarchisme en het terrorisme *"als levenspraktijk tot aan het sterven voor de waarheid (de bom die ook diegene die hem plaatst doodt) (...) als (...) een dramatische of krankzinnige radicalisering van die moed tot waarheid"*.¹¹⁰ Tenslotte belandt Foucault bij het cynisme in de kunst, vanaf de satire en de komedie in de oudheid, over het middeleeuwse carnaval tot de moderne kunst met het kunstenaarsleven zelf als kunst dat garant staat voor de kwaliteit van het werk: kunst gaat niet langer om ornament of imitatie maar legt het bestaan bloot en wordt polemisch, stelt de verworven waarden en normen steeds weer in vraag. En wat het cynisme is voor de levenspraktijk, is het scepticisme voor de kennis, uitmondend in het nihilisme.^{111 112}

13. Hoe corona onmaskert

Zolang het gezag uit één mond spreekt, mag het de meest onwaarschijnlijke fabels verzinnen: ze worden geloofd en wel met gretigheid! En het bewijs van die stelling wordt dag na dag geleverd door de geschiedenis zelf. Duizenden jaren lang slikte de ganse wereldbevolking de meest fantastische fabels uit de mond van een eendrachtig corps van clerici met aan het hoofd een onfeilbare paus, plaatsvervanger van god in hoogsteigen persoon en beterschap is niet in zicht: de aanhang der religies neemt nog toe. Weerklinken vanwege het bestuur echter verschillende meningen, dan is

110 *O.c.*, pag. 216-217.

111 *O.c.*, pag. 218-224.

112 Tekst d.d. 16 september 2020.

gehoorzaamheid niet alleen teveel gevraagd: gehoorzaamheid is dan zonder meer onmogelijk en dit op louter logische gronden. Worden bovendien de 'ongehoorzamen' - wie dat dan ook mogen zijn - bestraft, dan is het uitbliven van frustraties absoluut ondenkbaar.

Maar in de huidige constellatie rond corona is er een bijkomend probleem dat de zaak alleen maar drastisch kan verergeren. Dat het politieke gezag uit verschillende monden spreekt met onderling tegengestelde standpunten, is geen nieuws in een democratie. Maar dat wetenschapslui dat doen, is een heel ander paar mouwen. In de wetenschappen immers wordt niet gestemd over wat al dan niet waar is. Wetenschappelijke waarheden worden bevroed middels methodes die eenduidige resultaten moeten opleveren: er is slechts één natuurwet die de valbeweging beschrijft en zou er een tweede komen, dan zal binnen de kortste keren worden beslist dewelke van de twee correct is en dewelke fout.

De geneeskunde is geen exacte wetenschap, althans dat beweert zij over zichzelf en misschien is het wel zo dat dit niet alleen met betrekking tot de geneeskunde het geval is. Niemand immers zal ontkennen dat wetenschappelijke inzichten veranderen: zij *moeten* veranderen, zo niet zouden zij niet kunnen verbeteren, terwijl ook niemand kan beweren dat de ultieme kennis een definitieve verworvenheid is. Wetenschap vindt zichzelf elke dag weer opnieuw uit waar zij in haar toepassing de weerstand voelt van een werkelijkheid die aanpassingen en soms radicale herzieningen van de op dat ogenblik heersende kennis eist omdat zij de waar-

heid nu eenmaal geen geweld kan aandoen zonder tegelijk op te houden wetenschap te zijn. Wie zich wetenschapslui achten, kunnen derhalve bezwaarlijk voorwenden de ultieme kennis in pacht te hebben en zo is de exactheid van de wetenschappelijke kennis in zekere zin relatief te noemen. En dan komt de kat op de koord.

In het geseculariseerde Westen heeft de clerus in de jongste jaren haar krediet verspeeld en aan die evolutie worden tal van verklaringen gegeven, de ene al ongehoofwaardiger dan de andere. Misschien is het wel zo dat de kerk haar ondergang moet wijten aan het bezwijken voor de verleiding om te spreken, aan het niet langer beheersen van de tong waarover Christus zelf zegde dat men ze zeven maal zeven keer moet om-draaien alvorens een woord te zeggen. De aloude wet waaraan de machtigen der aarde zich doorheen alle eeuwen hebben gehouden, is de omerta, de wet van het zwijgen. In de confrontatie van de machthebber met zijn onderdaan is het de onderdaan die te biechten gaat, die opbiecht en die spreekt - de machthebber daarentegen hoort hem doch zwijgt in alle talen en wat hij nog zegt, is bevel of verdict. Zoals de paaiende vos de kraai de kaas ontfutselt in de beroemde fabel van Jean de La Fontaine, zo heeft de duivel de ijdele clerus tot groot-spraak verleid. In dezelfde beweging heeft hij zodoende aan de gezagsdragers van destijds de privacy ontfutselt en derhalve de ziel zelf: van gezag kan nu uiteraard geen sprake meer zijn, de kaas is gevallen, het lied van de clerus is uitgezongen. En exact dezelfde val maken

vandaag de priesters van de religie der Verlichting, die zich wetenschapslui noemen.

De vos van de La Fontaine heeft hen lof toegezwaard, ze zien en horen zichzelf dezer dagen maar al te graag in de rol van de alwetende, de held en de redder. Zo dicht bij de politici die hen om raad moeten vragen in deze kwestie van leven of dood, moet onwetendheid verborgen blijven en ligt grootspraak op de loer. Het verdiet der wetenschapslui klinkt niet langer harmonisch en een inconsistent betoog is zijn geloofwaardigheid fataal kwijt, innerlijke tegenspraken zijn het rot in de vrucht van vele eeuwen arbeid die straf baart in plaats van loon en waar zij op eer aasde, schande. Het onooglijke virus of wat men daarvoor aanzag, werd door de machtigen der aarde te baat genomen om het volk aan de leiband te leggen en met een muilband op te zadelen, om de mensen te maskeren alsof zij clowns waren in een grotesk carnaval dat zoals iedereen weet de grote vasten aankondigt, maar zoals altijd heeft Fortuna zelf heel andere plannen: corona maskeert het volk niet langer, corona ontmaskert en dat doet het virus meer bepaald met de heersers der aarde die het onooglijke ding voor hun kar meenden te spannen.¹¹³

14. De paradox van de tegendraadse maar ware ethiek

Uit het brede spectrum der cynici bespreekt Michel Foucault Demetrius, een sobere en ongekunstelde doch geleerde en integere aristocraat en zijn tegenpool Pere-

113 Tekst d.d. 19 september 2020.

grinus, een ostentatieve vagebond die het volk onderwees, uit Rome werd verdreven en christen werd. Lucianus portretteert hen in *De voortvluchtigen* waarin hij de Filosofie zelf aan het woord laat die de cynici veroordeelt als verachtelijke imitators en ook keizer Julianus veroordeelt hen, onder meer in de rede *Tegen Heraclitus* en in het geschrift *Tegen de onontwikkelde cynici*, waarin zij verweten worden waanzinnig, oneerbaar en goddeloos te zijn en vol doodsverachting. Maar heel positieve commentaren krijgen de cynici Diogenes, Crates en Demonax omdat bij hen geen tegenspraak bestaat tussen woord en daad. Foucault wijst op een opmerkelijke paradox: *"De cynicus bevindt zich werkelijk in de marge van de samenleving, [hij] wordt verjaagd, hij is dolend. Tegelijk verschijnt het cynisme als de universele kern van de filosofie. (...) De cynicus loopt rond de samenleving zonder erin toegelaten te worden. [De mensen hadden] een tweeslachtige houding tegenover het cynisme. Enerzijds de poging om een bepaalde cynische praktijk te discrimineren en te elimineren. Anderzijds de poging om uit die cynische praktijk (...) een zekere kern te halen die als de essentie (...) van het cynisme erkend wordt."*¹¹⁴

114 Michel Foucault, *De moed tot waarheid. Het bestuur van zichzelf en de anderen II, Colleges aan het Collège de France (1983-1984)*, met woord vooraf en redactie door François Ewald en Alessandro Fontana. Situering en redactie door Frédéric Gros. Vertaling door Ineke van der Burg. Uitgeverij Boom, Amsterdam 2011, pp. 227-238. [Oorspronkelijk: *Le courage de la vérité. Le gouvernement de soi et des autres II. Cours au Collège de France (1983-1984)*, Paris: Gallimard/Seuil 2009].

De cynici Parmenides en Prodicus spreken over het onderscheid tussen twee wegen waarmee ook Heracles geconfronteerd werd: de moeizame weg van de strengheid en makkelijke weg van de liederlijkheid, waarbij alleen de eerste duurzaam geluk brengt en hetzelfde thema vindt men in de voor het vroege christendom kenmerkende tekst *Didachê*: "*Er zijn twee wegen: een van het leven en een van de dood, maar het verschil tussen beide is groot.*"¹¹⁵

De twee wegen van de cynici zijn de lange, moeilijke weg van de *logos* (leer) en de korte en 'stomme' weg van de *askêsis* (ascese, levenswijze, ethiek) die werd doorgegeven middels voorbeelden en anekdoten van historische figuren ('filosofische helden') en die het christelijke ascetisme beïnvloedde. De filosofie werd een lerarenberoep, de laatste filosofische held was Goethe's *Faust* en het filosofische leven verplaatst zich naar het politieke domein: het revolutionaire leven.¹¹⁶

117

15. Apollo's advies aan Diogenes: 'Vervals de munt!'

Het vraagstuk dat Michel Foucault bezighoudt is in wezen dat van het ware leven: het cynisme is een vorm van waarheidspreken waarbij men van de waarheid getuigt door zijn levenswijze, wat in het christendom het martelaarschap is: de echte filosoof, aldus Gregorius

115 *O.c.*, pp. 238-244.

116 *O.c.*, pp. 244-249.

117 Tekst d.d. 23 september 2020.

van Nazianze, is de *martyrôn alêtheias* (de getuige van de waarheid).¹¹⁸ Om te beginnen is de waarheid de *alêtheia* of de onverborgenheid, het onbezoedelde, het directe en zo ook het rechtschapene, het onvergankelijke.¹¹⁹ De *logos alêthês* is een manier van spreken die niets verhuult, die eenduidig is en onweerlegbaar.¹²⁰ De *alêthês erôs* (de ware liefde) is een liefde die niets verbergt omdat ze niets te verbergen heeft, die zonder vermenging van lust en onlust is, zonder vermenging van de zintuiglijke lust en de vriendschap, eerlijk, direct, conform de regels en onvergankelijk en verwant met het ware leven (de *alêthês bios*), zowel in de Platoonse filosofie als in de christelijke mystiek.¹²¹

Het ware leven (*alêthês bios*) is onverhuld en kan het licht trotseren. "*Fel haat ik die man, als de poorten van Aïdes' woning, die in 't hart het ene verbergt en het andere zegt*", aldus citeert Socrates Achilles over de bedrieglijke Odysseus. Achilles zelf is oprecht, hij staat in het volle licht: hij zegt wat hij denkt, denkt wat hij

118 Michel Foucault, *De moed tot waarheid. Het bestuur van zichzelf en de anderen II, Colleges aan het Collège de France (1983-1984)*, met woord vooraf en redactie door François Ewald en Alessandro Fontana. Situering en redactie door Frédéric Gros. Vertaling door Ineke van der Burg. Uitgeverij Boom, Amsterdam 2011, pp. 255-256. [Oorspronkelijk: *Le courage de la vérité. Le gouvernement de soi et des autres II. Cours au Collège de France (1983-1984)*, Paris: Gallimard/Seuil 2009].

119 *O.c.*, pp. 256-257.

120 *O.c.*, pp. 257-258.

121 *O.c.*, pp. 258-259.

wil en doet wat hij wil, zonder veinzerij, *"eenvoudig en waar. (...) Bijgevolg is God het absoluut eenvoudige en ware, in woord en daad. Hijzelf verandert niet en evenmin leidt hij anderen om de tuin, noch door waanvoorstellingen, noch door woorden, noch door tekens die Hij zou verzenden aan slapenden of wakenden"*, aldus Plato (*De Staat*, Boek II).¹²² Het ware leven kan tevens niet bont zijn, het is onbewogen door allerlei zielsroerselen. Atlantis verging ingevolge de vermenigving van het goddelijke met het menselijke, zo vertelt Plato.¹²³ Het ware leven is ook recht, volgens de regels en de wetten. Na de dood zijn er zielen *"kromgegroeid door leugen en grootspraak"* maar ook zielen die *"heilig (hosiôs) en in het gezelschap van de waarheid (met' alêtheias) hebben geleefd"*, die derhalve schoon zijn en gelukkig.¹²⁴ Het ware leven ontsnapt aldus aan bederf en rust in zichzelf.¹²⁵

De cynicus Diogenes was de zoon van een bankier: zij werden wegens valsmunterij verbannen en wanneer Diogenes raad vraagt aan het orakel van Delphi, krijgt hij van Apollo de opdracht om de waarde van de munt (*nomisma*) [N.B.: *nomos* betekent: wet] te veranderen: hij moet het beeld erop [van diegene die borg staat voor de waarde ervan¹²⁶] vervangen door een ander dat

122 *O.c.*, pp. 259-260.

123 *O.c.*, pp. 260-261.

124 *O.c.*, pp. 262-263.

125 *O.c.*, pp. 263-264.

126 Onze eigen verduidelijking. Munten dragen de beeltenis van de keizer die borg staat voor hun waarde, wat wil zeggen dat wie deze waarde niet erkennen, door de heerser gestraft

de waarde van de munt beter garandeert. Zo brengen de cynici *"een leven tevoorschijn dat precies het tegenovergestelde is van wat traditioneel als het ware leven erkend werd. De munt overnemen, de beeldenaar veranderen en het thema van het ware leven in zekere zin laten grijnzen. Het cynisme als grimas van het ware leven. (...) Het gaat eerder om een soort carnavaleske voortzetting van het thema van het ware leven dan om een breuk met de waarden die in de klassieke filosofie golden wanneer het om het ware leven ging."*^{127 128}

16. Het ware leven is radicaal anders

De bios *kynikos* of het cynische leven, aldus Foucault, kenmerkt zich door een schandaal, het wordt afgekeurd en gekarikaturiseerd terwijl het niets anders op het oog heeft dan het aan het licht brengen van de waarheid, en misschien precies daarom, want door getuigenis af te leggen van het ware leven, zet de cynicus tevens de huichelarij van de burgerij te kijk. De cynicus brengt de moed op om aldus anderen te helpen om voor zichzelf te zorgen en in de socratische ironie riskeert en trotseert hij de woede, de ergernis en de wraak die hij opwekt *"door hun het beeld voor te houden van wat ze in gedachten toestaan en waarderen, maar in hun eigen leven verwerpen en afkeuren. Dat is het cynische schandaal."*¹²⁹ De cynicus zet zijn leven op het spel,

worden.

127 O.c., pp. 264-266.

128 Tekst d.d. 24 september 2020.

129 Michel Foucault, *De moed tot waarheid. Het bestuur van*

niet door de waarheid te zeggen maar door de manier waarop hij leeft. De filosofische levenspraktijk verdwijnt echter naarmate de religie die a.h.w. naar zich toe trekt en Spinoza is zowat de laatste die een filosofisch leven leidt, Leibniz is al een man van louter geschriften. Als het waar is dat de westerse filosofie het Zijn vergeten is [de *Seinsvergesseheit* van Heidegger¹³⁰], dan geldt dat voor Foucault eveneens m.b.t. het filosofische leven. Dit terwijl filosofie een voorbereiding op het leven hoort te zijn, een bekommernis om zichzelf, een zich beperken tot wat werkelijk nuttig is, waarbij het doen en het denken één zijn. Het cynische principe 'verander de waarde van je munt' staat naast het principe 'ken uzelf': je kunt je munt pas revalueren als je jezelf kent; *"je kunt je eigen ware bestaan te gelde maken op voorwaarde dat je jezelf kent."*¹³¹ *"Alexander zegt: als ik niet Alexander was, had ik Diogenes willen zijn; Diogenes antwoordt hem: maar de ware koning (de ware munt) ben ik."*¹³² *"Nomisma betekent munt maar ook nomos: de wet, de gewoonte."*¹³³

zichzelf en de anderen II, Colleges aan het Collège de France (1983-1984), met woord vooraf en redactie door François Ewald en Alessandro Fontana. Situering en redactie door Frédéric Gros. Vertaling door Ineke van der Burg. Uitgeverij Boom, Amsterdam 2011, pp. 269-272. [Oorspronkelijk: *Le courage de la vérité. Le gouvernement de soi et des autres II. Cours au Collège de France (1983-1984)*, Paris: Gallimard/Seuil 2009].

130 Onze eigen toevoeging.

131 O.c., pp. 273-280.

132 O.c., pag. 281.

133 O.c., pag. 281.

De benaming cynicus (van 'hond') verwijst enerzijds naar het hondse leven vrij van schroom en schaamte: *"Het is een leven dat in het openbaar en voor de ogen van iedereen doet wat alleen honden en dieren durven doen, terwijl de mensen het gewoonlijk verbergen"*¹³⁴, het is zedeloos, behoeftevrij; het is een leven dat blaft; een leven als van een waakhond die zich weet op te offeren om anderen te beschermen; het is *"de uiterste radicalisering en omkering van het ware leven"*¹³⁵; het authentieke leven van de cynicus doet het leven van de anderen te voorschijn komen als een valse munt; het cynische leven brengt de ware munt met haar werkelijke waarde in omloop.¹³⁶ Waar Plato sprak over de andere wereld, tonen de cynici het radicaal andere leven dat naar die andere wereld leidt. *"In de gnostische bewegingen en het christendom heeft men het andere leven, het leven van de ascese, het leven dat gebroken heeft en niets gemeen heeft met het gewone bestaan, proberen te denken als voorwaarde voor de toegang tot de andere wereld."*¹³⁷ ¹³⁸

17. Corona en de uitvluchten

"Kim Jong Un excuseert zich voor doden Zuid-Koreaanse ambtenaar" - aldus blokt een vrt-nieuwsbericht van 25 september 2020: *"Volgens het Zuid-Koreaanse*

134 O.c., pag. 281.

135 O.c., pag. 282.

136 O.c., pp. 282-283.

137 O.c., pp. 283-286.

138 Tekst d.d. 24 september 2020.

leger is de man doodgeschoten en werd zijn lichaam nadien overgoten met olie en in brand gestoken. 'Dat gebeurde in het kader van de coronamaatregelen', zegt Kim Jong Un nu."¹³⁹

- Of waar corona allemaal goed voor is, zo hoorde ik iemand zeggen naar aanleiding van dit bericht. Maar een tweede merkte onmiddellijk op dat eenzelfde commentaar kon gelden met betrekking tot de coronadoden hier te lande:

- Wie durft er een eed op te doen dat onder de tienduizend sterfgevallen, allemaal in quarantaine, waarbij de lijken direct en zonder publiek werden verast, er niet één is geweest die het hoekje om geholpen werd? U houdt het niet voor mogelijk, zo ging de commentator verder, maar het massaal beliegen van mensen is helemaal niks nieuws. De nazi's brachten massa's mensen om in gaskamers nadat ze hen lieten geloven dat zij daar alleen maar een douche zouden nemen.

- Maar dat is iets heel anders, wierp de eerste dan weer tegen: dat waren nazi's!

- Verantwoordelijken voor de psychiatrische instellingen hier te lande vermoordden talloze patiënten met het vetloze dieet: zij deden dat op bevel van de nazi's maar zelf waren zij allerm minst nazi's, zij waren zorgverleners en vaak ook nog goede katholieken, zo verklaarde de ander: zij deden wat van hen gevraagd werd: *Befehl ist Befehl!* Twintig jaar later publiceerde

¹³⁹ <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2020/09/25/kim-jong-un-excuseert-zich-voor-doden-zuid-koreaanse-ambtenaar/>

Stanley Millgram de verbluffende resultaten van zijn onderzoek gevoerd naar aanleiding van die op het eerste gezicht ongeloofwaardige gebeurtenissen onder de titel Gedragsstudie van gehoorzaamheid: maar liefst twee derden van de mensen blijken bereid om hun medemensen te doden op vraag van de autoriteiten. Het was allemaal wetenschappelijk verantwoord, zo werd het hun uitgelegd en dat bleek te volstaan. Guy van den Berghe schreef een bijzonder interessant boek over dit verdonkeremaande facet van onze werkelijkheid, het werd hier reeds besproken in twee teksten van respectievelijk 6 en 7 april l.l.¹⁴⁰

Het is nu eenmaal mijn job. Ik voer alleen maar een bevel uit. Rotten appels moeten verwijderd worden anders maken ze ook de gezonde ziek. We kunnen het nu eenmaal niet betalen. Zijn ouderen en zieken niet beter af als men hen laat inslapen? Als wij zelfs onze groenten veredelen, waarom zouden we het dan niet met mensen mogen doen? Er zijn nu eenmaal teveel mensen, de wereld gaat eraan tenonder. Foetussen zijn geen mensen...

- Het is misschien wel zo, zo zei hij tot besluit, dat hier te lande helemaal niemand zal vermoord worden onder de dekmantel van deze epidemie en laten we eens stellen dat dit inderdaad zo zou zijn. Maar dan vergeet u één ding: deze epidemie is een pandemie, wat wil zeggen dat zij zich uitstrekt over de ganse aarde. En hebt u

140 Zie: <http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=3214619> en <http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=3214664>

er een idee van hoeveel mensen vandaag leven in een dictatuur? Laat ik er enkele opsommen: Angola, Azerbeidzjan, Bahrein, Belarus (Wit Rusland), de Servische Republiek, Cambodja, Kameroen, Chad, de Volksrepubliek China, de Republiek Congo, Cuba, Egypte, Equatoriaal Guinee, Eritrea, Gabon, Hongarije, Iran, Jordanië, Kazachstan, Laos, Marokko, Montenegro, Noord Korea, Oman, Palestina, Qatar, de Russische Federatie, Rwanda, Saoedi-Arabië, Servië, Singapore, Zuid Soedan, Syrië, Tadjikistan, Turkije, Turkmenistan, de Verenigde Arabische Emiraten, Oeganda, Uzbekistan, Venezuela, Vietnam...^{141 142}

18. De verborgen waarheid

Het ware leven is vooreerst het onverhulde leven, aldus gaat Foucault verder met zijn studie van de cynici die op een bijzondere manier de waarheid aan het licht brengen en tegelijk de hypocrisie. Seneca houdt voor dat men moet leven alsof alles openbaar was (en men kan hier ook denken aan de Hollandse protestanten die des avonds hun gordijnen open laten): het ware leven verbergt niets omdat er geen kwaad in is, zo houden zij ons voor. Maar wellicht klopt alleen de omkering van deze stelling die een heel andere waarheid aan het licht brengt: *"een onverhuld leven is een leven dat niets*

141 Zie: https://en.wikipedia.org/wiki/Democracy_Index ; zie ook:

https://en.wikipedia.org/wiki/Authoritarianism#2000s_authoritarian_revival

142 Tekst d.d. 26 september 2020.

*kwaads doet omdat het niets verbergt*¹⁴³: men doet met andere woorden geen kwaad precies omdat de gordijnen open zijn. Waar anders zou de behoefte vandaan komen om aan anderen te tonen hoe goed men wel is als het niet was omdat men meer waarde hecht aan zijn reputatie dan aan de kwestie of men ook echt goed is? Men beschouwt het goede niet als een goed op zich doch men doet het met het oog op een beloning.

De cynicus daarentegen wil de radicale openbaarheid, hij schaamt zich niet voor zijn natuur omdat wat natuur is, goed is en hij kent derhalve helemaal geen intimiteit of privacy. Hij laat de gordijnen open, niet omdat hij zich schikt naar wat zijn toeschouwers van hem verwachten maar, andersom: het doet dat, de verwachtingen van zijn toeschouwers ten spijt. Hij schandaliseert wie de schande willen ontvluchten, hij verwerpt de cultureel aangeleerde schaamte en *"bevrijdt het [natuurlijke leven] van alle overeengekomen normen. Daarom verschijnt de filosofische levenswijze als radicaal anders dan alle andere."*¹⁴⁴

143 Michel Foucault, *De moed tot waarheid. Het bestuur van zichzelf en de anderen II, Colleges aan het Collège de France (1983-1984)*, met woord vooraf en redactie door François Ewald en Alessandro Fontana. Situering en redactie door Frédéric Gros. Vertaling door Ineke van der Burg. Uitgeverij Boom, Amsterdam 2011, pp. 291-294. [Oorspronkelijk: *Le courage de la vérité. Le gouvernement de soi et des autres II. Cours au Collège de France (1983-1984)*, Paris: Gallimard/Seuil 2009].

144 *O.c.*, pp. 294-295.

Het ware leven wil ook zuiver zijn, onvermengd en onafhankelijk en moet derhalve een leven in armoede zijn want rijkdom is afhankelijkheid. Wanneer Diogenes bij een fontein een kind ziet drinken uit zijn handen, ontoet hij zich van zijn kom, een overbodige luxe. Die werkelijke armoede van de cynicus heeft paradoxale gevolgen: ze leidt tot schandaal, lelijkheid en vuilheid die de beoefenaar afhankelijker maakt: ze mondt uit in slavernij en bedelarij die echter door de cynicus aanvaard wordt. *"Deze bedelstand maakte nu de cynische armoede uit, die tot een opzettelijk schandaal was doorgevoerd."*

Bovendien trotseert de cynicus de *adoxia*: de slechte reputatie of de smaad. *"Voor de cynicus is de systematische smaadpraktijk (...) een positief gedrag, een gedrag dat zin en waarde heeft"*, zoals bij bepaalde Hindoes.¹⁴⁵ In zekere zin komt daaruit de christelijke nederigheid voort, zij het met een eigen betekenis van zelfverloochening. De cynicus daarentegen trotseert de vernedering om zijn soevereiniteit te bevestigen.

Het ware leven is het totaal andere leven omdat het alleen de natuur tot principe heeft. *"Daarom wijzen de cynici natuurlijk het huwelijk en het gezin af en praktiseren zij de vrije liefde of maken zij daar aanspraak op. En daarom wijzen zij alle eettaoes en -conventies af. Diogenes (...) schijnt zelfs gestorven te zijn door het eten van een levende inktvis, die hem zou hebben doen stikken."*¹⁴⁶ Deze positieve waardering van de animali-

145 *O.c.*, pp. 295-302.

146 *O.c.*, pp. 302-304.

teit staat in fel contrast met de menselijke neiging zich van de dieren te willen onderscheiden. *"Zodra de behoefte een zwakte, een afhankelijkheid, een gemis aan vrijheid is, moet de mens geen andere behoeften dan die van het dier hebben, dan die welke door de natuur zelf bevredigd worden."* De animaliteit wordt een plicht en een uitdaging, een beproeving, een opgave. *"Het is een opgave voor jezelf en tegelijkertijd een schandaal voor de anderen."*¹⁴⁷

Michel Foucault laat ons met wezenlijke vragen achter. Is het ware leven zoals de cynici het opvatten, onverhuld en ontdaan van alle ballast, een schandaal voor de gecultiveerde mens omdat de cultuur een leugen is? Is de mens een onwaarachtig dier?¹⁴⁸

Dan snijdt Foucault het thema aan van het authentieke koningschap. De cynicus Diogenes ontmaskert de politieke koning en bewijst zijn eigen authentieke koningschap in de beroemde ontmoeting met Alexander (de Grote) zoals beschreven in de vierde redevoering van Dio Chrysostomos. Alexander is de almachtige maar in tegenstelling tot Diogenes is hij afhankelijk, onnatuurlijk (het product van een opvoeding), hij zegeviert niet over zijn ergste vijanden (zijn gebreken) en hij is vergankelijk. Foucault vertelt de beroemde Perzische rite waarbij men een krijgsgevangene een tijdje als een ware koning dient om hem daarna te geselen en op te

147 *O.c.*, pp. 305-307.

148 Tekst d.d. 26 september 2020.

hangen. Welnu, dat is het lot van alle wereldse koningen, zo verklaart Diogenes.¹⁴⁹

Diogenes is de echte doch miskende vorst, hij offert zichzelf op in een strijd om de anderen te redden, hij oefent zich in soberheid en uithoudingsvermogen, hij is zoals Heracles, zijn grote voorbeeld, die de wereld moet schoonmaken (het reinigen van de Augiasstallen). Hier is *"het thema van de deerniswekkende [athlios] atleet [athlêtes]"* die zijn koningschap verborgen houdt, *"een strijder die medelijden wekt door de hardheid van zijn lot (...). Pas na zijn dood zal Heracles verschijnen als wat hij werkelijk is, zal hij eindelijk erkend worden en zijn deerniswekkend koningschap een luisterrijk koningschap worden. Na zijn dood zal hij erkend, geëerd en vergoddelijkt worden en zal men hem Hebe als vrouw geven. (...) Deze held is precies die bedelaar (...). Deze koning, deze verborgen, deerniswekkende, bedelende koning gaat de verschillende heldendaden verrichten die bekend staan als de werken van Heracles."*¹⁵⁰

Diogenes houdt een lofrede op Heracles die de geestdrift van de toehoorders wekt. *"Hij was op de grond gaan zitten en verrichte een zekere onbetamelijke handeling"* waardoor men hem gek verklaarde: hij keert terug naar de oorspronkelijke animaliteit, bron van zijn authentieke koningschap dat zich aldus opnieuw *verbergt*.¹⁵¹

149 *O.c.*, pp. 311-320.

150 *O.c.*, pp. 320-325.

151 *O.c.*, pag. 326.

Het filosofische leven is in feite het militant leven, het leven van de waakhond die zich opoffert, *"de soldaat-strijder of strijder-atleet die tegen het kwaad van de wereld vecht"* met strijdlustige volharding. De militant wil de mensen wakker schudden met het oog op meer geluk. *"De koning en zijn nar, dat is een zekere transformatie van dat thema van de monarchie van de spot."* Het thema van de verborgen koning is cruciaal in het christendom waar God zelf (arme) mens wordt en zich verbergt als dienaar van de mensen, de gemaskeerde koning, het thema van *King Lear* ook.¹⁵²

Het cynisme mondt tenslotte ook uit in het christelijk ascetisme, de geestelijke strijd die de mens voert in zichzelf: *"De christelijke asceet is diegene die de hele wereld van haar demonen zuivert."*^{153 154}

19. Liegen om te moorden

In verband met corona voeren de media dezer dagen figuren op die ten gehore van principieel iedereen komen te vertellen dat de waarde van een mensenleven helemaal niet absoluut is: omdat zij in hun bekrompenheid geheel ongenueanceerd (de waarde van) alles en iedereen uitdrukken in termen van het ruilmiddel, oordelen zij dat ook mensen dienen herleid te worden tot hun economisch nut en zo hoort men dezer dagen dan ook de navenante onzin in de lijn van uitspraken zoals

152 *O.c.*, pag. 329.

153 *O.c.*, pp. 326-331.

154 Tekst d.d. 26 september 2020.

deze: *"De waarde van een mensenleven moet omgekeerd evenredig met de levensverwachting worden uitgedrukt."* Of: *"Wij moeten er niet in de eerste plaats naar streven om zoveel mogelijk mensenlevens te sparen maar veeleer moeten we het nastreven om een zo groot mogelijk aantal levensjaren te sparen."* Of nog: *"Het is niet evident dat inzake vaccinatie de zwaksten voorrang krijgen."*

In wat andere bewoordingen wordt aldus beweerd dat de waarde van iemands leven afneemt in de mate waarin dit leven verzwakt, wat in nog andere bewoordingen een bevestiging is van het recht van de sterkste of een veroordeling van niet alleen de christelijke maar ook de humanistische cultuur. En dat betekent zonder meer fascisme: het is geoorloofd om slagen toe te brengen aan wie niet in staat zijn zich te verdedigen. Hiermee, zoveel is duidelijk, geeft men zijn fiat aan de introductie van een oorlogstoestand.

Waar in een groep de solidariteit ontbreekt, hebben de zwakkeren geen enkele reden meer om nog langer bij de groep te blijven. Wie sowieso geen lakens krijgen van degenen die ze uitdelen, zouden wel gek moeten zijn om hen nog langer als hun oversten te blijven erkennen.

Onder degenen die de regel in twijfel trekken dat eerst de allerzwaksten bescherming verdienen, zijn er die zich verschuilen achter de redenering dat, aangezien de bestrijding van het virus het ultieme doel is, het nastreven daarvan niet noodzakelijk te vereenzelvigen is met

het geven van voorrang inzake bescherming aan de zwaksten. Die redenering is vals omdat daarin een foutte vooronderstelling schuilt: het ultieme doel van het maatschappelijke handelen in deze noodsituatie is namelijk helemaal niet het indijken van het virus maar wel het beperken van het aantal slachtoffers.

Een gelijkaardige schijnvertoning kennen wij intussen al geruime tijd inzake het overbevolkingsprobleem, waar sommigen stellen dat het ultieme doel van het maatschappelijke handelen aangaande deze problematiek het inperken van de overbevolking zou zijn, wat pertinent onwaar is: los van de vraag of er wel sprake kan zijn van overbevolking, moet in de eerste plaats rechtgezet worden dat wanneer van overbevolking sprake is, het gaat over de draagkracht van de aarde, vaak uitgedrukt in de zogenaamde ecologische voetafdruk: een teveel aan mensen kan slechts betekenen dat er meer zijn dan de aarde in staat is te dragen; er is dus een teveel van zodra het aantal als zodanig mensenlevens kost. Maar omdat die voetafdruk toeneemt naarmate het verbruik, de navenante vervuiling en derhalve de rijkdom toenemen, heeft hij niets te maken met het aantal mensen en al zeker niet met het aantal armen maar wel en vooral met wat die mensen allemaal vertieren en vervuilen terwijl de grootste vervuilers uiteraard de rijken zijn.

Als praatbarakken dan bovendien beweren dat men bij het reduceren van de overbevolking maar best eerst het aantal armen inperkt (wat effectief gebeurt middels infertilisatieprogramma's 'in den duik' in ontwikkelings-

landen) om aldus twee vliegen in één klap te kunnen vangen, is het hek helemaal van de dam.

In de twee genoemde gevallen is sprake van leugens, verborgen leugens weliswaar: een ultieme doelstelling wordt als vanzelfsprekend voorgehouden terwijl zij dat helemaal niet is. Op grond van die leugens staat het de bedriegers dan verder vrij om anderen uit te buiten. Inzake het zogenaamde probleem van de overbevolking buiten zij de zwakkeren (de armen in de derde wereld) nog meer uit door ze eerst uit te roeien om dan hun gronden te kunnen inpalmen en inzake corona buiten zij de zwakkeren (de ouderen, die immers de geringste levensverwachting hebben) nog meer uit door hen ter dood te veroordelen en de kosten van de zorg (die onze bejaarden na een levenslange bijdrage aan de maatschappij ook nog eens als niemand anders verdienen!) uit te sparen.

Als bovendien de praatbarakken die deze onzin mogen rondbazuinen hiertoe uitgenodigd door zenders welke gecontroleerd worden door de overheid, wil dit zonder meer zeggen dat de overheid een heuse slachting in gang zet of dat zij die geen halt toeroept. En dit fascisme kan best wedijveren met het fascisme ten tijde van de nazi's, toen Adolf Hitler in zijn toespraken de massa verontwaardigd toeschreeuwde dat het toch zeker niet door de beugel kon om jonge en gezonde mensen aan het front te laten sneuvelen teneinde de thuiszittende zieken en de ouderlingen in leven te houden.¹⁵⁵

155 Tekst d.d. 28 september 2020.

20. Waarheid versus gehoorzaamheid

Voor het cynische leven kiest men niet, het is een goddelijke opdracht, een roeping die men bij zichzelf moet ontdekken. De stoïcijn Epictetus heeft het over die roeping tot het voeren van een filosofische strijd voor het algemeen belang die vereist dat men van andere taken ontslagen wordt.

De cynicus is, zoals eerder al gezegd, een verkenner (*kataskopos*) maar ook een *episkopos*, een toezichhouder, een bisschop. Hij moet leren zijn vijanden te beminnen: *"Hij zal het geweld en de onrechtvaardigheid niet alleen dulden om zich te harden en voor te bereiden op alle tegenspoed die hem zou kunnen overkomen - dat is de klassieke vorm -, maar als een oefening in vriendschap, genegenheid, een in elk geval sterke band met het hele mensdom."* Foucault citeert Epictetus: *"Hij [de cynicus] moet als ezel geslagen worden en terwijl hij geslagen wordt degenen die hem slaan liefhebben alsof hij de vader en broer van hen allen is."*¹⁵⁶ Hij is een *"universele waker die over de slaap van de mensheid waakt. (...) Hij moet 'als een dokter zijn ron-*

156 Michel Foucault, *De moed tot waarheid. Het bestuur van zichzelf en de anderen II, Colleges aan het Collège de France (1983-1984)*, met woord vooraf en redactie door François Ewald en Alessandro Fontana. Situering en redactie door Frédéric Gros. Vertaling door Ineke van der Burg. Uitgeverij Boom, Amsterdam 2011, pp. 335-344. [Oorspronkelijk: *Le courage de la vérité. Le gouvernement de soi et des autres II. Cours au Collège de France (1983-1984)*, Paris: Gallimard/Seuil 2009].

de doen en iedereen de pols voelen (...) Hij is dus verantwoordelijk voor de mensheid (...) en aldus verbonden met het bestuur van de wereld." Terwijl de cynicus een buitenstaander is, is hij tegelijk de ware politicus.¹⁵⁷

En opnieuw daagt hier de verwantschap van het cynisme met het christendom: eenzelfde bekeringsijver en het ware leven als een strijd voor een veranderde wereld: *"Al ontbeert hij [de cynicus] ook alles, hij zal kunnen zeggen: 'Wat ontbreekt mij? Ben ik niet zonder kommer en angst, ben ik niet vrij?'"*¹⁵⁸ En de cynicus richt zich tot alle¹⁵⁹ mensen: *"Waar zijn jullie mee bezig, ellendelingen? Als blinden dolen jullie in het rond. Jullie volgen een vreemde weg (...) nadat jullie de ware weg (...) verlaten hebben. Jullie zoeken voorspoed en geluk waar ze niet zijn, en wanneer een ander ze aanwijst, geloven jullie hem niet."*¹⁶⁰

Foucault: *"In elk geval zien we volgens mij in het cynisme zich het grondpatroon aftekenen van wat in heel de christelijke en moderne traditie een belangrijke levensvorm is geweest, dat wil zeggen het grondpatroon van een leven dat zich wijdt aan de waarheid. (...) Haar uiteindelijke doel is te laten zien dat de wereld alleen naar de waarheid kan terugkeren (...) op voorwaarde van een (...) volledige verandering (...) van de relatie die men tot zichzelf heeft. In deze terugkeer*

157 O.c., pp. 344-348.

158 O.c., pp. 352-353.

159 O.c., pag. 359.

160 O.c., pag. 358.

*naar zichzelf, in deze zorg voor zichzelf ligt het principe van de overgang naar die andere, door het cynisme beloofde wereld."*¹⁶¹ *"Het idee van zendeling van de waarheid die zich onder de mensen begeeft om hun het ascetische voorbeeld van het ware leven te geven, hen naar zichzelf terug te voeren, hen weer op het rechte pad terug te brengen en een andere katastase van de wereld aan te kondigen, deze figuur maakt tot op zekere hoogte deel uit van de socratische erfenis, een gewijzigde erfenis. Maar u ziet ook dat ze een zekere overeenkomst met het christelijke model vertoont."*¹⁶²

Nog meer verwantschap vertoont het cynisme met het christelijke heremietendom, de animaliteit daarin, het dierlijke van de heilige kluizenaars die hun kleren van zich af gooien als het slijk van de aarde, ook bij de latere Franciscus van Assisi: het christelijke ascetisme dat toegang geeft tot de waarheid en zo ook tot de andere wereld.¹⁶³ Maar er is een belangrijk verschil: in het christendom komt daar de regel van de gehoorzaamheid bij, gehoorzaamheid aan God en aan zijn vertegenwoordigers: er ontstaat *"een nieuw type van machtsrelaties en een ander waarheidsregime."*¹⁶⁴

De *parrhêsia* of het waarheidspreken verandert hier dus van betekenis: waar de Grieken de waarheid situeren in het zelf ("ken uzelf"), wordt in het christendom de gehoorzaamheid aan God en aan zijn vertegenwoor-

161 *O.c.*, pag. 360.

162 *O.c.*, pag. 361.

163 *O.c.*, pp. 361-365.

164 *O.c.*, pp. 365-366.

digers aanbevolen om tot de waarheid te kunnen komen: de *parrhêsia* is een "gave Gods"¹⁶⁵ die het gebed mogelijk maakt waardoor de mens in verbinding met God kan treden.¹⁶⁶ De gehoorzaamheid ligt hierin dat men in het gebed aan God enkel vraagt wat in overeenstemming is met Zijn wil.¹⁶⁷ De *parrhêsia* wordt een apostolische deugd en in het martelaarschap getuigen de martelaren van de waarheid. *"Onverschrokken moed" ["die het vertrouwen in God is"] is hier de vertaling van parrhêsia"*¹⁶⁸ Gregorius van Nyssa wijst erop dat de eerste mens naakt was, *"met een vrijmoedigheid (en parrêsiâi) keek hij naar het aangezicht van God (...)"*: een verwantschap met de cynische naaktheid en soberheid en de moed tot waarheid, tot de marteldood.

Het aanvankelijke vertrouwen van de mens in zichzelf wordt zwakker, en maakt plaats voor *"het principe van een bevende gehoorzaamheid, waarin de christen God te vrezen heeft en de noodzaak moet erkennen dat hij zich aan Zijn wil en aan die van Zijn plaatsvervangers moet onderwerpen. We zien dan het thema van het wantrouwen tegenover zichzelf alsook de regel van het zwijgen tot ontwikkeling komen. Daardoor dreigt de parrhêsia als openheid van hart, als vertrouwensrelatie waarin de mens en God van aangezicht tot aangezicht staan en elkaar het meest nabij zijn, steeds meer als een soort hoogmoed en aanmatiging verschijnen."*¹⁶⁹

165 *O.c.*, pp. 369-372.

166 *O.c.*, pp. 372-373.

167 *O.c.*, pag. 374.

168 *O.c.*, pag. 376.

169 *O.c.*, pag. 378.

In het christendom ontstaan dan gezagsstructuren, de gehoorzaamheid aan oversten, vanuit *"het idee (...) dat het individu niet uit zichzelf in staat is voor zijn eigen heil te zorgen"* of met God te zijn van aangezicht tot aangezicht: hij moet zichzelf derhalve wantrouwen: *"Hij moet voor zichzelf een voorwerp van wantrouwen, van een oplettende, scrupuleuze, achterdochtige waakzaamheid zijn"*¹⁷⁰ omdat hij uit zichzelf slechts het kwade vindt.

De *parrhêsia* als zodanig verdwijnt, het nieuwe principe is de godvrezendheid en het wantrouwen in zichzelf dat de *parrhesia* toeschrijft aan de hoogmoed en ze het ergste van alles noemt en de volledige ondergang en de zelfverwaarlozing, terwijl ze aanvankelijk de zorg voor zichzelf beweerde te zijn.¹⁷¹

Twee polen tekenen zich in het christendom af: enerzijds de parrhêsiaistische pool die de *parrhêsia* positief waardeert, namelijk in de mystieke traditie en anderzijds de omkering hiervan in de anti-parrhêsiaistische pool, in de ascetische traditie van gehoorzaamheid en wantrouwen in zichzelf, welke in de ontwikkeling van deze religie het overwicht heeft gekregen.¹⁷²

Ziehier nog een heel beknopt en summier besluit naar aanleiding van de lectuur van deze laatste colleges van Michel Foucault. Socrates hield ons voor dat de waarheid in onszelf ligt en dat derhalve de zelfkennis aan de

170 *O.c.*, pp. 378-379.

171 *O.c.*, pag. 378-381.

172 *O.c.*, pag. 381-383.

grondslag ligt van de kennis van de waarheid: middels de *logos* kunnen wij de waarheid uit onszelf opdiepen, wat een soort van *maieutiek* of verloskunde is, die zich ontplooit middels de dialoog van mens tot mens welke de basis is voor de dialoog die men in zichzelf voert en die het denken is. In contrast met een hypocriete politiek brachten de cynici de waarheid opnieuw aan het licht met de eigen methode van de *parrhêsia* of het waarheidspreken en zij getuigden daar ook van met de eigen levenswijze die de daad bij het woord voegde, een ethiek die noodzakelijk een ethiek van armoede was met Diogenes als een van de grote voorbeelden. In die traditie leefden heel wat figuren, onder meer de Nazoreeër die door de Vlaamse auteur Ludo Noens in de traditie van het sjamanisme werd opgevoerd in *De terugkeer van de Nazoreeër* (2016).¹⁷³ Maar in de verdere ontwikkeling van het christendom werd het waarheidspreken in feite verkracht: het Romeinse Rijk dat in de militanten voor de waarheid opstandelingen zag, maakte van het Christendom een staatsgodsdienst en deze religie predikte voortaan de regel van de gehoorzaamheid aan God en aan zijn vertegenwoordigers: de paus en de clerus, die een contract sloten met de staat. De *parrhesia* werd geperverteerd: in plaats van het zelfvertrouwen te ondersteunen moest de mens op zoek naar heil voortaan zichzelf wantrouwen en zijn oversten bevend en blindelings gehoorzamen. Het vervolg

173 Ludo Noens, *De terugkeer van de Nazoreeër. Fabuleuze lotsbestemming van een bliksemsjamaan*, Aspekt 2016.

van deze onfrisse geschiedenis is ons allen intussen
welbekend.¹⁷⁴

174 Tekst d.d. 29 september 2020.

Denkend aan deze pandemie

Aan het soort van spoken dat iemand ziet, kan men weten tot welke groep hij behoort. De Romeinen van tweeduizend jaar geleden keken aan tegen het spook van de aangekondigde koning der joden: na de voorspelling van diens geboorte zag koning Herodes de Grote van Judea zijn macht bedreigd en hij liet alle jongens van twee jaar en jonger doden¹⁷⁵ maar de moordenaars zagen spoken want in tegenstelling tot het rijk waarover zijzelf de heerschappij nastreefden, bleek het rijk Gods niet van deze wereld. De katholieken en "alle machten van het oude Europa" zagen met de opkomst van het communisme een spook door Europa waren - het spook van hun eigen onmacht tegen alle door hen verdrukten die nu hun rechten kwamen opeisen.¹⁷⁶ Geconfronteerd met de vooruitgang en de moderne tijd met zijn vele vormen van emancipatie zag de kerk spoken die haar goddelijke waarheid dreigden te decimeren: zij zag het rijzen van een nieuwe zon die licht zou werpen op de mythen welke haar bastion van macht plachten te funderen. En ook de geesten van de Verlichtingsdenkers en van de vrijmetselarij zagen spoken waartegen zij tekeer gingen: vanuit hun onverstand

175 Zie: *Matteüs* 2:18.

176 "*Een spook waart door Europa*" - aldus de eerste zin van Het Communistisch Manifest van Marx en Engels uit 1848: <https://www.marxists.org/nederlands/marx-engels/1848/manifest/manif1.htm>

dat de rede het laatste woord moet hebben, vormden zij geheime genootschappen en loges die vergaderden in donkere kelders, uit angst voor de openbaarheid die nochtans het ultieme gericht is voor het wege van de waarheidswaarde van alle mogelijke uitspraken omdat waarheid rechtspraak is terwijl geen onrecht en geen leugen de klaarte van de openbaarheid kan verdragen.

Complotdenkers verdenken hun tegenstanders die op hun beurt deze complotdenkers ervan verdenken dat zij tegen hen complotteren. Maar paranoïde samenzweerders spelen allerm minst een onschuldig spel: dit specifieke genre van verdachtmakerijen dat voortspruit uit het azen op macht door verschillende partijen, resulteert uiteindelijk vrij vlot in het geweld van heuse genocides zoals de Nederlandse socioloog Abram de Swaen dat zo knap illustreerde in zijn werk getiteld *Compartimenten van vernietiging. Over genocidale regimes en hun daders*, onder meer en bij uitstek middels het bloedige conflict tussen Hutu en Tutsi in de Rwandese volkerenmoord.

Het beginsel verdeel en heers indachtig dat garant staat voor de macht over de onderdanen, maakten de kolonisatoren de bevolking van Rwanda wijs dat zij uit twee verschillende rassen bestond terwijl dit verschil een spook was dat echter kon bewerkstelligen dat onenigheid ontstond en daaruit genocide.¹⁷⁷

177 Abram de Swaan, *The Killing Compartments. On genocidal regimes and their perpetrators*, 2014. (Nederlandse vertaling: *Compartimenten van vernietiging. Over genocidale regimes en hun daders*, Prometheus, 2014). Zie o.m.:

Met Islamitische Staat en zijn terreur tegen het spook der 'ongelovigen' heeft de hele wereld kennis moeten maken maar nog diepere wonden sloeg de strijd tegen 'het kwaad' van de katholieke kerk in de hoogdagen van haar macht en bij uitstek ten tijde van de kolonialisering en de slavernij sedert Columbus en in de gruweljaren van de inquisitie, een tijdperk waarin zich een van de beroemdste verhalen uit de wereldliteratuur afspeelt: het spook waarvoor de kerk vlucht, is het gelaat

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=3040863>

Zie ook: *Verborgene massamoord*:

<http://blogimages.bloggen.be/tisallemaiet/attach/330786.pdf> .

Een fragment: *"De massavernietiging van Tutsi's (T) (aristocraten) en verdachte Hutu's (H) (boeren) door de Hutu-Power-beweging in Rwanda in het voorjaar van 1994 (voorafgestaan door wederzijdse slachtingen in 1959 [door H op T] en in 1962 [door T op H]) gebeurde met machetes maar bleek zorgvuldig voorbereid. De VN onttrok zich aan haar beschermingsplicht. H en T werden door de kolonisten bestempeld als verschillende rassen een puur verzinsel. (dS, 93-100) ... de fanatiekste voorstanders van een erfelijk onderscheid tussen T en H waren geobsedeerd door de mogelijkheid dat T zich als H konden voordoen om zo verwarring en verdeeldheid te zaaien (dS, 100) ... de referenties zijn identiteitskaarten... waarmee mogelijkwerwijze geknoeid werd en er zijn ook veel gemengde huwelijken. Toch doodden de Hutu-Power-moordcommando's talloze Rwandezzen puur op verdenking van Tutsi-herkomst of connecties, of enkel vanwege veronderstelde loyaliteit aan Tutsi's. (dS, 100) Uiterlijke Kenmerken zoals lichaamslengte hebben aanvankelijk niets met ras te maken, wel met rijkdom, met al dan niet doorvoed zijn. Op gelijkaardige wijze werd foutief een onderscheid verondersteld tussen Khmer en Vietnamezen en tussen zuivere Ariërs en andere Duitsers."*

dat zij te zien krijgt wanneer Dostojevski haar in De grootinquisiteur van Sevilla een spiegel voorhoudt want zij blijkt het evenbeeld van de duivel.¹⁷⁸

Van recenter datum en in het eigen continent moeten wij de massamoord betreuren van de paranoïde Anders Breivik wiens nagelaten geschriften zijn inspirators situeren in de xenofobe extreemrechtse politiek en in het katholiek fundamentalistische geloof.¹⁷⁹ Nog dichterbij de deur en tevens van nog recenter datum zijn de eveneens fundamentalistische katholieken die zich de gladiatoren voor het christendom noemen en die ook Europese dictatoriale regimes steunen die repressie voeren tegen de eigen bevolking.¹⁸⁰

Hitler, Mao, Stalin, Franco, Ceaușescu, Leopold II en talloze andere dictators voerden strijd tegen hun spoken of hun ingebeelde vijanden welke dan uitgerekend door die strijd tot leven kwamen, met massamoordpar-

178 Zie: Hoe Europa groot en rijk werd:

<http://blogimages.bloggen.be/tisallemaiet/attach/93208098663.pdf> alsook: Fundeert het catholicisme onze beschaving?: <http://blogimages.bloggen.be/tisallemaiet/attach/93208096418.pdf>

179 Zie: *Vrijheid van meningsuiting en immoraliteit*:

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2847183>

alsook: *Terug naar de middeleeuwen (delen 1 tot 5)*:

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=3139847>

en: Zendtijd voor criminelen: Over televisie, vrije meningsuiting, sensatie, kijkcijfers en macht:

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2205656>

180 Zie: De zwarte paus. Zo werkt extreemrechts:

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=3223342>

tijen tot gevolg. De spoken van Hitler waren het joodse ras en tal van andere zondebokken die opgepakt werden om dan op industriële wijze te worden afgeslacht - zes miljoen mensen in totaal. Onder het wanbeleid van Mao¹⁸¹ en van Stalin¹⁸² verhongerden miljoenen mensen van het eigen volk en de moordende terreur van de Securitate van Ceaușescu werd gevoed door niets anders dan zijn wantrouwen jegens de Roemeense burgers.¹⁸³

Securitate, Gestapo, KGB, FBI, CIA, Mossad en ontelbare andere geheime spionagediensten die zichzelf veiligheidsdiensten noemen, jagen op al dan niet tot leven gewekte spoken die ze dan 'uitschakelen' in het teken van de veiligheid; soms zijn die milities paramilitair of illegaal, zoals de zogenaamde 'burgerwachten' die nu vooral in Ierland terreur zaaien door het recht in eigen handen te nemen - uiteraard op onrechtmatige wijze - terwijl zij uitblinken in onverstand. Soms maken die milities deel uit van terreurgroepen maar ook als zij functioneren voor de nationale veiligheid blijft de vraag naar de legitimiteit en de representativiteit van het regime dat zij moeten dienen. Zelfs zagezegd 'on-

181 <https://historiek.net/het-lijdensverhaal-van-maos-onderdanen/50922/>

182 <https://www.trouw.nl/nieuws/honger-was-stalins-methode-om-onze-geest-te-breken~b765b983/?referrer=https%3A%2F%2Fwww.google.com%2Furl%3Fsa%3Dt%26rct%3Dj%26q%3D%26esrc%3Ds%26source%3Dweb%26cd%3D%26ved%3D2ahUKEwiYkPau8qHsAhWH3KQKHRd6BUEQFjABegQIBRAC%26url%3D>

183 <https://nl.wikipedia.org/wiki/Securitate>

verdachte' democratieën worden in het huidige tijdperk van de leugen uitgehold door parasitaire machten die azen op financieel gewin ten koste van het algemeen welzijn en zo zien wij dat in België weliswaar democratische verkiezingen worden gehouden maar dat - herhaaldelijk - een regeringsvorming zolang aansleept dat de stembrieven met daarop de verkiezingsresultaten als het ware verjaren, waarna op ogenschijnlijk arbitraire wijze machthebbers naar voren treden naar wiens namen men geheel vruchteloos kan gaan zoeken op de reeds verdufte en vergeten kieslijsten. En de media kijken eensgezind de andere kant op.

'De rol van de media', zo hoort men vaak zeggen, alsof de media nog een rol te spelen hadden, alsof zij onafhankelijk commentaar gaven, alsof het helemaal niet zo was dat zij nog slechts het 'officiële nieuws' verspreiden zoals hun wordt voorgekauwd door het heersende regime, of beter: door hen die het regime controleren terwijl zij zichzelf verborgen houden zoals alle machthebbers dat doen. Want zoals Michel Foucault het zegt, moet verborgen blijven waar de macht vandaan komt.

Oefent een regime macht uit, dan doet het dat op bijzonder verkapt manieren en met instrumenten die vaak het tegendeel beogen dan wat zij pretenderen, zoals bijvoorbeeld het onderwijssysteem, dat voorhoudt mensen kennis bij te brengen en derhalve de vrijheid te bevorderen terwijl, zoals Foucault verklaart, dat onderwijssysteem erop gericht is om kennis ondergeschikt te

maken aan de macht, zodat het systeem in kwestie de vrijheid fnuikt en alleen in dienst staat van de macht.

Het onderwijssysteem smooit het menselijk vernuft en de zelfredzaamheid in de kiem, de politiek neemt de burgers het zelfbestuur uit de handen en onderwerpt hen, de gezondheidszorg maakt van gezonde mensen pillenslikkers of patiënten, het instrument bij uitstek van de staatshuishoudkunde of de economie maakt zich meester van de mens en veroordeelt hem tot instrument dat haar draaiende moet houden en eeuwig moet doen groeien, het ruilmiddel van het geld wordt het ultieme doel en het gouden kalf neemt de plaats in van het Lam Gods: aanbidding betekent voortaan alleen nog strijd en doodslag.

Spionagediensten staan in het teken van de nationale veiligheid maar zij worden nimmer door de burgers zelf gecontroleerd maar men kan gissen dat zij moeten zorgen voor het goede functioneren van alle andere instellingen die de uitoefening van macht waarborgen en zij doen dat met name door die macht zelf uit te oefenen. Dat verborgen moet blijven waar de macht vandaan komt, betekent uiteraard dat zich haar instrumenten dienen te verkappen en het liefst zullen zij zich uitgeven voor het tegendeel van wat zij zijn, precies zoals de wolf die zijn in meel gedoopte poot toont aan de zeven geitjes om hun te doen geloven dat hij hun moeder is, waarna zij voor hem de toegang openen en zodoende van hun huis zijn restaurant maken en van zichzelf zijn maaltijd en zo verslindt hij hen, op eentje na dat zich verstopt heeft in de tijdmachine.

Hoedt u, zo waarschuwde moeder geit vergeefs, voor lieden die zich opdringen als uw medestanders, voor zaken die pretenderen uw veiligheid te zullen garanderen, voor allerlei helpers die u beloven zorg te zullen dragen voor uw kostbaarheden, voor uw dierbaren of voor nog vele andere begerenswaardige dingen: met uitzondering van de barmhartige Samaritaan en van wie zich ertoe verplicht weten krachtens harde wetten, zijn wie zorgbehoevende vreemdelingen in huis haalden te tellen op de vingers van één hand; twaalf kinderen was Europa dit jaar bereid om op te nemen - uit de vele duizenden vluchtelingen die nu aankijken tegen de winter.

En ook deze winter zal niet vragen of hij komen mag, hij hoeft zijn poot niet in het meel te dopen om wie hij wil bevrozen te misleiden. Maar tenminste één zal er ontsnappen om het allemaal na te vertellen en zo zal een ongelogen verhaal tenslotte de geschiedenisboeken in gaan en zich daar trachten te handhaven tussen alle leugens, een verhaal dat niet de heldendaden zal bezingen van een hoogdravend continent dat de mond vol heeft van mensenrechten maar veeleer een verhaal van onrecht dat zo weerbarstig was dat een goddelijk ingrijpen niet langer uit kon blijven. Wij weten dat ten tijde van het oude Hellas of nog vroeger, een epidemie uitbrak waarvan de oorzaak werd toegeschreven aan een onbestraft gebleven moord. Gewis is het een feit sinds het begin der tijden dat het lot van de rechtvaardigen de goden nooit onberoerd heeft gelaten.¹⁸⁴

184 Tekst d.d. 8 oktober 2020.

Corona en consensus

Wetenschap ontstaat uit twijfel, zo wees Rik Van Cauwelaert een gespreksgenoot van hem terecht die de bron van waarheid situeerde in de consensus¹⁸⁵ en zo lijkt het erop dat dit concept van wetenschappelijke waarheid recht uit de politiek komt: wij zijn overeengekomen dat dit de waarheid is en wie nog twijfelen, beschouwen wij als dwarsliggers en eigenlijk niet langer als collega's. Edoch, wie deze opvatting zijn toegevoegd, loochenen dat er een hemelsbreed verschil bestaat tussen enerzijds de openbaarheid die een sine qua non is voor de vinding van de waarheid en anderzijds de druk van de meerderheid die loodrecht staat op de geest van het wetenschappelijk onderzoek. Wetenschapslui die bezwijken (want het is echt een bezwijken) voor wat een meerderheid gelooft wat het geval is, hebben helemaal niets gemeen met uitvinders en vernieuwers of kortom met zoekers die een theorie verbeteren omdat verbetering sowieso verandering is en verandering is per definitie het anders maken dan tot nog toe was overeengekomen hoe de vork aan de steel zit. Het zich schikken naar wat een meerderheid gelooft wat het geval is, is allerm minst een wetenschappelijk te verantwoorden daad omdat het niet alleen helemaal onjuist is dat wat een meerderheid gelooft wat het

185 Zie de vrt-uitzending van *De Afspraak* d.d. 8 oktober 2020. De gespreksgenoot van Rik Van Cauwelaert was Maarten Boudry.

geval is, ook het geval zal zijn maar omdat het tevens geheel onmogelijk is dat het tegendeel altijd onwaar is: indien het tegendeel altijd onwaar was, dan was vooruitgang (die immers verbetering omvat en dus verandering) geheel uitgesloten. Precies omdat verandering en dus vooruitgang vereist dat wordt afgeweken van wat een meerderheid gelooft, gaat wetenschappelijke vooruitgang of wetenschappelijk werk zonder meer, altijd of per definitie in tegen een bestaande consensus. De dingen waarover men zegt dat er een consensus over bestaat, behoren niet langer tot de wetenschap omdat de essentie van de wetenschap haar activiteit is en niet haar (altijd of per definitie voorlopige) resultaten. En die activiteit kan onmogelijk van start gaan als daar niet eerst de twijfel is en wel in die mate dat in de wetenschappelijke activiteit nooit zekerheid bereikt kan worden want de wetenschappelijke geest zal altijd of per definitie openstaan voor tegenspraak. (Uiteraard bestaat er ook een grondig verschil tussen het dwarsliggen en de twijfel maar dat is een discussie rond de kwestie van de vakbekwaamheid).¹⁸⁶

186 Tekst d.d. 8 oktober 2020.

Corona en de waarheid

1. De nakende hergeboorte van het geduld

Een pandemie is tot nog toe een eerder uitzonderlijke gebeurtenis geweest in die zin dat een meerderheid van mensen dit nooit of slechts één keer in het leven meemaakt, want tot gevolg heeft dat men niet goed weet hoe ermee om te gaan: men moet zich verlaten op draaiboeken van honderd jaar geleden en het lijkt daardoor alsof de wereld dan bestuurd wordt door een automatische piloot waarop men dan maar moet vertrouwen. Maar als de angst paniek wordt, de zenuwachtigheid toeneemt, de vanzelfsprekende gang van zaken of het automatisme van het samenleven stukt en daardoor bij velen allerlei vormen van psychose gaan floreren die elkaar op de koop toe versterken, begint vrijwel iedereen te vrezen voor complotten - vaak omdat, indien men dit geloven kan, er misschien nog iets aan te verhelpen valt: de grond van het complotdenken is de immer weerbarstige hoop.

Het archetype van het complotdenken bestaat in het geloof dat een plaag, trouwens net zoals een oorlog of een ongeluk, een straf is van god, voor de zonden van de mensheid. Ten tijde van het oude Hellas, schreef de blinde ziener Tiresias de plaag die toentertijd onder het volk ging woeden toe aan de onbestrafte moord gepleegd door Oedipus op zijn vader en in de joodse cul-

tuur ligt dit denken in termen van schuld en boete aan de basis van de scheppingsverhalen: de wereld is een tranendal omdat de mens door ongehoorzaamheid aan god vervloekt werd en gestraft: hij werd uit het paradijs verjaagd - en opnieuw kan men doorheen de sluier van deze mythe de ongedurige hoop ontwaren want het verhaal vertelt tevens over een redder en een uitweg, een terugweg naar het paradijs, moeilijk weliswaar maar niet langer onmogelijk, althans zo beloven de mythen.

Zo ook wordt inzake de huidige pandemie naar verklaringen gezocht op het niveau van schuld en boete, alleen neemt dat bij volkeren die ongelovig zijn geworden, ietwat andere vormen aan: het is niet langer god die de mensen straft, het is het milieu, de natuur of de aarde die zich wreekt en dan worden het virus of zijn 'schepper' gepersonifieerd. Het kwaad dat ons overkomt wordt niet langer toegeschreven aan een godheid maar aan een gepersonifieerde natuur, aan de onpersoonlijke natuur of aan een of meer 'boze' mensen.

Mensen zijn egocentrische wezens en daarom wordt van uitzonderlijke gebeurtenissen van deze omvang pas moeilijk aangenomen dat zij nu eenmaal bij het leven horen: dit *kan* niet waar zijn, zo besluit men op grond van de ervaring dat dit nooit eerder in het eigen leven is gebeurd; dit kan niet waar zijn, er moet meer achter zitten!

De regeringen overal ter wereld vaardigen maatregelen uit om het virus in te dijken en meteen komt een deel

van het volk hiertegen in opstand, zij het met heel uiteenlopende motieven: er zijn er die zich onterecht gekortwiekt weten door vermeende dictators en er zijn er die verblind door hebzucht te allen prijze willen dat hun bedrijf standhoudt; er zijn er ook die de kust schoon zien om chaos te creëren en op rooftocht te trekken, opportunisten die azen op politiek voordeel en kwakzalvers die met remedies leuren.

Het feit van deze 'burgerlijke ongehoorzaamheid' of wat daarop dreigt te gaan gelijken, voedt de neiging om te vervallen in het simplisme waarbij de mensen worden ingedeeld volgens het criterium van het al dan niet hechten van geloof aan de realiteit van de plaag en men gaat alras over complotdenkers spreken, daarbij vergetend dat in feite elk van de twee aldus gecreëerde groepen én 'gelovers' én 'wantrouwenden' zijn maar dan met betrekking tot tegengestelde werkelijkheden.

Zij die geloven dat er van een plaag geen sprake is, wantrouwen de machthebbers die, naar zij vrezen, complotteren tegen het volk: zij vrezen niet het virus doch hun eigen leiders. En zij die geloven dat er wél een plaag is, vrezen het virus, hebben uiteraard vertrouwen in hun leiders en zij volgen de maatregelen die bedoeld zijn om de epidemie in te dijken.

Edoch, de houding van zowel de ene als de andere besproken groep berust op louter vermoedens en dat zijn zaken die hetzij verhoopt worden, hetzij gevreesd en derhalve allerminst zaken die men ook echt *weet*. Precies omdat tenslotte niemand ook echt *weet* of het virus

dat nu woedt, het mensdom zal decimeren ofwel snel zal afzwakken en verdwijnen met de stille trom - precies door het ontbreken van die ultieme kennis, kan hieromtrent alleen de tijd uitsluitel geven. Zolang moeten wij leren leven in en met onzekerheid.

In primitieve tijden wisten de eerste mensen te leven met onzekerheid en zo bijvoorbeeld vreesden zij elke avond opnieuw dat het mogelijk was dat daags nadien de zon niet meer zou opgaan: het ochtendgloren was telkens weer een bron van vreugde die bezongen werd: een nieuwe zon is opgestaan, een nieuw licht schijnt over de aarde. Insgelijks leden de eerste mensen bij de intrede van de winter onder de onzekerheid over een volgende lente en om die reden was de tijd van *prima vera* steeds weer een feest. De angsten voor het uitblijven van een heropstanding werden uiteraard veroorzaakt door onwetendheid maar tegenover dit gebrek aan kennis stond dan toch de verschrikkelijke zekerheid van de eindigheid van alle leven: het spookbeeld van de dood waaruit men alleen nog op de planken of in de literatuur verrijzen kon.

Vandaag wordt zelfs de dood van het toneel van de wereld verjaagd, vooreerst met het geloof maar verder ook met middelen die ons verdoven voor een werkelijkheid waaraan niet te tornen valt: pijnstillers en nu ook methodes die tenminste pretenderen dat wij op de confrontatie met onze eigen dood kunnen anticiperen: wij hoeven niet meer te strijden met ons eigen einde, wij hoeven de dood niet langer in de ogen te kijken, wij hoeven ons niet langer meer te confronteren met de

meest verschrikkelijke kant van het bestaan, als wij er alleen maar mee instemmen om ons voor dit kwaad te laten behandelen met wetenschappelijk onderbouwde methodes uitgevoerd door gespecialiseerde vaklui. Met euthanasie slapen wij alleen nog in en verder gebeurt alles geheel buiten onszelf om - althans dat houden wij ons voor.

Dit alles laat ons zien dat althans de 'beschaafde' mens van deze tijd niet meer gewend is aan onzekerheid en vaak ook niet meer in staat om de realiteit van de onzekerheid te verdragen. Nochtans is dit vermogen een bijzondere deugd, een vorm van lijdzaamheid in feite, die men nu eigenlijk weer moet leren beoefenen. De ongedurigheid van de verwende westerling moet plaats ruimen voor de onvolprezen deugd van het geduld. Pas wanneer wij erin slagen om ons neer te leggen bij het feit dat wij onwetend zijn omtrent die dingen die er echt toe doen, zullen wij in staat zijn om aan de pandemie het hoofd te bieden. Het is immers geen geheim dat als het mensdom binnen de kortste tijd zou verschrompelen of zelfs helemaal zou verdwijnen, waarschijnlijk niet dit virus de schuldige zal wezen.¹⁸⁷

2. Een gelegenheid tot verandering

Net voor zijn dood heeft de grote Franse filosoof Michel Foucault in het kader van zijn laatste colleges over waarheid en moed bij de Oude Grieken, het christendom gesitueerd in de tot nog toe vrij onbekende con-

187 Tekst d.d. 12 oktober 2020.

text van het cynisme of tenminste als een strekking die daarmee een zekere verwantschap vertoonde en dan vooral met betrekking tot de ethiek, waarbij zowel door de cynici als door de eerste christenen vooropgesteld wordt dat de ware leer de daad bij het woord voegt en dat de leermeester met zijn levenswijze en in extremis ook met zijn leven zelf (in het zogenaamde martelaarschap) borg staat voor de waarheid die hij verkondigt. De parrhêsia of het waarheidspreken dat wordt uitgedragen door de cynici maar ook door de eerste christenen, onderscheidt zich van de retorica of de welsprekendheid doordat in de parrhêsia de waarheid van het spreken aan het licht komt in het getuigenis van de verkondigers of dus in een zekere ethiek, terwijl men in de retorica enkel bekommerd is om de overtuigingskracht, de consistentie en de welluidendheid van het betoog waarbij de argumenten evenzeer als de leer zelf uit louter woorden bestaan en omzeggens van wind zijn. De welsprekendheid kadert in een specifieke woordenstrijd die gevoerd wordt door wie een zekere logos plegen te volgen waarbij niet de waarheid als zodanig wordt beoogd maar wel het binnenrijven van zijn gelijk zoals dat het geval is waar voor een rechter advocaten hun cliënt verdedigen ongeacht of deze ook echt vrij van schuld is, terwijl de waarheidspreker ofschoon hij kan vermoeden dat hij ongelijk zal krijgen en hij misschien zelfs zijn leven op het spel zet, recht door zee gaat omdat de waarheid zelf hem lief is en het welzijn van de ander aan wie hij de waarheid kenbaar tracht te maken.¹⁸⁸ En uitgerekend op

188 Michel Foucault, *De moed tot waarheid. Het bestuur van*

dit punt van zelfopoffering omwille van het heil van de medeburger of de naaste, is de verwantschap van de waarheidsprekers of de cynici met de eerste christenen treffend: het is in de context van eenzelfde regio en tijdsgeest dat quasi uit het cynisme zelf het christendom lijkt voort te komen bij de zogenaamde Nazoreeër die net zoals Diogenes en andere cynici geen geschriften naliet, voorbeeldig leefde en een grote schare volgelingen maakte waarbij in dit geval de politieke heersers zich bedreigd wisten in hun macht. Macht immers berust op leugens en leugenaars hebben uiteraard te vrezen van wie koortsachtig naar de waarheid zoeken.

Over hoe het oorspronkelijke christendom er echt heeft uitgezien, kan men redetwisten, in de eerste plaats omdat de evangeliën geen ooggetuigenverslagen zijn maar navertellingen die dateren van de tweede of de derde generatie na Christus en bovendien werd door de kerk een selectie gemaakt uit de bestaande en de later nog opgedoken teksten waarvan de inhoud soms sterk lijkt af te wijken van die van de vier canonieke evangeli-

zichzelf en de anderen II, Collèges aan het Collège de France (1983-1984), met woord vooraf en redactie door François Ewald en Alessandro Fontana. Situering en redactie door Frédéric Gros. Vertaling door Ineke van der Burg. Uitgeverij Boom, Amsterdam 2011. [Oorspronkelijk: *Le courage de la vérité. Le gouvernement de soi et des autres II. Cours au Collège de France (1983-1984)*, Paris: Gallimard/Seuil 2009]. Zie ook de weergave van de grondgedachten van dit werk in de twintig afleveringen van *Het tijdperk van de leugens*: <http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=3231145>

ën.¹⁸⁹ Wij weten dat het oorspronkelijke christendom geëvolueerd is van een barmhartigheidsethiek of een ethiek van dienstbaarheid aan de naaste naar bijna exact het tegendeel, namelijk een systeem dat streeft naar absolute wereldheerschappij en wat ons in deze geschiedenissen interesseert in het kader van de indrukwekkende en wereldomspannende plaag die sinds negen maanden het mensdom teistert zonder dat ook maar iemand weet hoe het allemaal zal uitdraaien, is de strijd die er toentertijd kennelijk heerste en ook vandaag nog heerst tussen enerzijds diegenen die, zoals de cynici en de eerste christenen, de waarheid zoeken en anderzijds diegenen die zich helemaal niets gelegen laten aan de waarheid en die, als zij hem kennen, hem verzwijgen of erover liegen en als zij hem niet kennen, voorwenden dat zij hem kennen wanneer hen dat tot enigerlei voordeel strekt en deze laatsten situeren zich *buiten* het kamp van de cynici en de eerste christenen en derhalve in het gewone vaarwater van de maatschappij.

Ten tijde van Nazi-Duitsland was het zo dat een elitaire minderheid met macht en met vermeende kennis van zaken middels gesofisticeerd bedrog in het verborgene het lot van een onwetende massa bezegelde door die op te offeren ten bate van zichzelf. Ten tijde van de cynici en van de eerste christenen gebeurde in feite het tegenovergestelde omdat deze elite in het bezit van ware

189 Hubertus Halbfas, *Das Christentum erschlossen und kommentiert von Hubertus Halbfas*, Patmos Verlag, Düsseldorf 2004, pag. 14.

kennis ervoor koos zichzelf op te offeren aan het volk ten bate van het volk, waarbij dit offer garant stond voor de waarde van hun kennis. Deze twee hier genoemde attitudes staan diametraal tegenover elkaar en men kan bevroeden dat zij een niet aflatende strijd voeren doorheen de ganse geschiedenis maar de inzet van hun strijd is niet de waarheid want die blijft uiteindelijk onbekend; de inzet is het goede en wel in die zin dat waar in de massa elkeen het eigen gewin nastreeft, er daarentegen ook enkelingen zijn die erin slagen om zichzelf in de schaduw te stellen van een hoger goed waaraan zij zichzelf opofferen: zij blijken in staat om een (hogere) werkelijkheid te ontwaren waarvoor de massa alsnog blind blijft.

Omdat "waarheid alleen kan bestaan in de vorm van de andere wereld"¹⁹⁰, zoals de slotzin van Foucault's voorbereidend handschrift tot zijn allerlaatste college luidt, loont het de moeite om aan het bestaan van die heel andere attitude aandacht te gaan schenken. Te meer daar het hier gaat over de zelfoverstijging van de mens, over zijn extase, die niet alleen in religie en mystiek opduikt maar ook binnen volstrekt ongelovige leerstellingen en bij uitstek daar waar de rede de duimen moet leggen, zoals in de quasi-verzen van Friedrich Wilhelm Nietzsche en in de kunst in het algemeen. Zoals een grondstelling van de grote Duitse wijsgeer Martin Heidegger verklaart dat het bewustzijn ontstaat vanuit de negativiteit en men zich derhalve bijvoorbeeld pas bewust wordt van het krijt waarmee men schrijft, op het ogen-

190 Michel Foucault, *o.c.*, pag. 386.

blik dat het breekt, zo ook kan men vaststellen dat een onderbreking van de normale maatschappelijke gang van zaken wellicht een noodzaak is voor een bewustwording van hetgeen men als samenleving aan het doen is en aldus ook een voorwaarde voor verandering. Dat verandering een noodzaak is, werd in de voorbije decennia overduidelijk, zowel met betrekking tot milieuzaken als wat betreft de wereldpolitiek, de economie en de vergroeiing van zowel de politiek en de economie als de wetenschappen en de techniek met het moordende want op hebzucht gebaseerde kapitalistische model.¹⁹¹

3. Onwetendheid en zekerheid

In de plaag die momenteel het mensdom teistert, is het waarheidspreken in het geding omdat bij uitstek de dood de ernst van de waarheid aan het licht brengt. Ofschoon alleen wat waar is, ook bestaat, is het paradoxaal genoeg niet zo dat iedereen altijd de waarheid zoekt. Daaruit volgt dat zij die niet wakker liggen van de waarheid, zich in feite ook niets aantrekken van het onderscheid tussen echt en onecht. Andermaal is het een paradox dat ook wat onecht is, in deze wereld kan bestaan, met name als een leugen of een schijn.

Een leugen is een uitspraak die zoals elke andere uitspraak klinkt en zo is er binnen het gebied van de taal ook helemaal geen verschil aantoonbaar tussen een leugen en een ware uitspraak. Edoch, de taal spreekt

191 Tekst d.d. 12 oktober 2020.

over een wereld die deze van de taal zelf overstijgt: de woorden in de taal spreken over dingen in een werkelijkheid die breder is dan deze van de taal want de dingen bestaan niet in de taal, alleen hun namen zijn in de taal aanwezig. Welnu, pas vanuit het perspectief van die bredere werkelijkheid wordt het verschil tussen de leugen en de ware uitspraak zichtbaar: aan een ware uitspraak beantwoordt iets in de bredere werkelijkheid waarop die uitspraak betrekking heeft en aan de leugen beantwoordt daar helemaal niets. Als taal een afspiegeling is van wat bestaat, dan verschillen leugens helemaal niet van dergelijke afspiegelingen omdat ze er eender uitzien en ook zo klinken maar ze *zijn* het niet want achter de leugen schuilt slechts de leegte.

In de leugen hebben de namen van de dingen geen betrekking op die dingen en daarom laten de woorden van leugenaars ons, die zich in die bredere werkelijkheid bevinden, als bestolen achter: zij beloven allerlei dingen door van die dingen de namen te doen klinken maar het blijft bij klanken die hooguit nog door hun echo worden gevolgd en verder is er niets meer. De leugen maakt ons verweesd, zij schept een leegte omdat zij een verwachting schept die niet wordt ingelost en dat die leegte niet niets is maar een echt bestaande werkelijkheid, bewijst haar pijnlijkheid. De leugen laat ons achter in een hel en op die manier moeten wij zaken als werkelijk ervaren die op de keper beschouwd helemaal niet bestaan.

Met de pijn die wij dan ervaren, betalen we in feite voor het bedrog waarvan we hebben genoten door het

te geloven: we hebben ermee ingestemd door aan de verleiding toe te geven. En het is eigen aan de realiteit waarin wij ons bevinden dat wij niet kunnen vermijden dat dit met ons gebeurt: het psychisch leed dat berokkend wordt, is even reëel als het fysieke leed en zoals het fysieke leed bewijst dat ons lichaam echt is en dat wij ons daarvan niet kunnen losmaken, zo ook bewijst het psychisch leed dat onze psyche echt is: wij hangen vast aan onze ziel precies zoals wij ook van ons lichaam niet te scheiden zijn zonder het leven erbij in te schieten.

De plaag die momenteel het ganse mensdom teistert, maakt ons collectief bewust van de hier genoemde toestand en derhalve van de ernst van het probleem van de waarheid. Wij kunnen niet ons leven willen redden en tegelijk geen acht slaan op het belang van het onderscheid tussen wat echt is en bedrog. En dat geldt ook inzake deze plaag: het helpt ons niet vooruit als wij soelaas zoeken in de leugen dat er van een plaag geen sprake is en dat alles enkel wijst op een complot. Die leugen ligt goed in de markt omdat zij ons benevelt met betrekking tot de realiteit van de plaag die ons herinnert aan niets minder dan de onafwendbaarheid van onze eigen dood. Het geloof in een complot laat toe dat wij gaan denken dat de plaag slechts een *hoax* is of een kostelijke grap en zo ook de werkelijkheid van onze eigen dood. De ijver waarmee mensen een complot verzinnen is recht evenredig met de angst voor het besef van de broosheid en de eindigheid van ons bestaan.

Edoch, hetzelfde geldt nu met betrekking tot de plaag waarvan de naam luidt: 'politiek'. Het helpt ons niet vooruit als wij soelaas zoeken in de leugen dat politici die in door loonarbeiders bekostigde limousines willen rijden, waarheidsprekers zijn die wij met onze ogen dicht kunnen geloven. Het is puur zelfbedrog als wij alleen het officiële nieuws beluisteren en denken dat democratie bestaan kan zonder onafhankelijkheid, inspraak van het volk, van buitenstaanders en kritiek. Blinde gehoorzaamheid aan leiders zoals in de beruchte uitvlucht '*Befehl ist Befehl*' ontslaat ons niet van onze plichten jegens onze medemensen en jegens de waarheid als zodanig. De ijver waarmee mensen een complot dat tegen hen gesmeed wordt, ontkennen, is recht evenredig met de angst voor het besef van de onherbergzaamheid van deze wereld.

De natuur maar ook de cultuur blijken ten langen leste bijzonder onherbergzaam: wij kunnen noch het virus noch onze politici vertrouwen; in de natuur geldt het recht van de sterkste en de mens is een wolf voor zijn medemens. Wij bevinden ons te midden van onzekerheden waarvan verwacht kan worden dat zij alleen nog zullen toenemen en zelfs de enige zekerheid die ons nog rest, biedt geen soelaas want het is de onbetwijfelbare zekerheid van onze dood. Veroorzaakt door corona maar evengoed door eender wat anders.¹⁹²

192 Tekst d.d. 13 oktober 2020.

4. Onzekerheid en macht

Dat er momenteel een echt gevaarlijk coronavirus woedt, lijkt waar te zijn maar ten langen leste kunnen wij dat niet weten omdat alleen de tijd dat kan uitwijzen. Of de politici de waarheid spreken, is weliswaar zeer twijfelachtig maar ten langen leste kunnen wij ook dat niet weten. Maar omdat de politici ons bezweren dat het coronavirus echt gevaarlijk is terwijl niemand dat kan weten omdat niemand in de toekomst kan kijken, weten wij met zekerheid dat de politici liegen. Neen, zij liegen niet: zij pretenderen iets te weten dat zij eigenlijk helemaal niet weten. Of eerder nog dit: zij zullen ons vertellen dat zij het zekere voor het onzekere nemen en zij geloven dat zij aldus hun handelwijze rechtvaardigen. Maar dan rest de vraag: welke is die zekerheid die zij dan te bieden hebben? Heeft de algemene verlamming van de wereld dan een of andere zekerheid te bieden?

Wie niet willen sterven aan vergiftiging, moeten ophouden met eten. Toegegeven, dan zullen zij omkomen van de honger maar alvast zijn zij dan in hun opzet geslaagd: zij zijn het gif te vlug af geweest. Zo ook gelooft men vandaag geheel onterecht dat men het virus te vlug af moet zijn. Wil men aan de dood ontsnappen, dan moet men ophouden met leven: warempel, de doden lopen geen enkel risico. Maar uitgerekend dat inzicht wil men aan het volk ontnemen.

Want machthebbers gedragen zich zoals verzekeringsmakelaars: alleen als zij erin slagen om de mensen

bang te maken, kunnen zij hen pluimen. Verzekeringsmakelaars verkopen zekerheid en wel met mondjesmaat want voor de volle honderd percent kan niemand zich verzekeren en zo weten ze ongeacht wie altijd aan het lijntje te houden. Risicobeperking is het toverwoord en dan mogen ook zij die de hoogste premie ophoesten, op twee oren slapen, zij hebben immers al het mogelijke gedaan.

Heb je hoge bloeddruk? Dan zal elke arts je bloeddrukpillen voorschrijven want dat is de veiligste keuze voor hemzelf. Inderdaad, *zijn* veiligste keuze en niet de uwe: als je die pillen neemt en je krijgt geen infarct, dan hebben ze gewerkt; krijg je alsnog een infarct dan kan je arts niets aangewreven worden, hij heeft immers al het mogelijke gedaan. Daarentegen oogst een arts die *geen* bloeddrukpillen voorschrijft, nooit lof: val je dood, dan ligt de schuld bij hem en val je niet dood, dan ben jij het medisch wonder.

Als geopperd wordt dat een virus huishoudt onder het volk, dan gedragen de leiders zich automatisch zoals de arts uit het verhaal hierboven: zij nemen maatregelen. Vallen er alsnog doden, dan beweren zij dat er zonder de remedie veel meer waren geweest. En wie kan zeggen dat zij ongelijk hebben? Alleen kan worden opgemerkt dat in die landen waar de hoogste boetes gelden voor het overtreden van de regels, tien keer meer mensen sneuvelen dan elders. Grofweg stierven tot op heden één miljoen mensen wereldwijd, dat wil zeggen één op tienduizend. In België heeft het virus één op duizend mensen gedood en dat is tien keer meer. Waar-

om slaan de epidemiologen van vandaag de epidemiologische studie in de wind die Ivan Illich nadrukkelijk heeft vermeld?

Andermaal: *"Een bestudering van de evolutie van ziektepatronen levert als bewijs op dat artsen in de laatste honderd jaar epidemieën niet sterker beïnvloed hebben dan priesters in vroeger tijden. Epidemieën kwamen en gingen, door beiden verwenst, maar door geen van beiden beïnvloed. Ze zijn even ongevoelig voor de rituelen die in medische klinieken uitgevoerd worden, als voor die welke bij religieuze altaren gebruikelijk waren. Het is wellicht nuttig een bespreking van de toekomst van de gezondheidszorg met de erkenning van dit feit te beginnen."*¹⁹³

Maar het weze herhaald: machthebbers handelen zoals verzekeringsmakelaars, zij maken het volk bang, zij voeden een algemeen gevoel van onzekerheid, zij brengen de twijfel in de wereld, de hysterie, waarvan iedereen weet wat zij met mensen doet. Mensen die hysterisch zijn, hebben geen eigen wil meer, hun vrijheid is onbestaande en het is een fluitje van een cent om alle macht uit te oefenen over hen: allen zijn zij vogels voor de kat.¹⁹⁴

193 Ivan Illich, *Grenzen aan de geneeskunde. Het medisch bedrijf - een bedreiging voor de gezondheid?* Het Wereldvenster, Baarn 1978, p. 21. (Oorspronkelijke titel en uitgave: *Medical Nemesis - The Expropriation of Health*, Marion Boyars, Londen 1975).

194 Tekst d.d. 13 oktober 2020.

5. 'Big Brother ziet u, hier vloekt men niet': iedereen gratis aan de ketting! Iedereen gratis naar het graf!

Op 14 oktober 2020 koppen de kranten: *"Halle rolt gratis internet uit in binnenstad: 'Zelfs vuilnisbakken zullen signaal geven wanneer ze vol zitten'"*¹⁹⁵ Een informatief artikel over zekere aan de gang zijnde werkzaamheden in de Europese hoofdstad. En men leest: *"Als je gaat shoppen in Halle zal je dus gratis wifi hebben. Maar ook de stad profiteert daar van, want het netwerk gaat het signaal oppikken van smartphones van shoppers, en dat levert informatie op voor de stad."*¹⁹⁶ Geen nood want, vatte wie kan: de voyeurs beloven tegelijk dat ze andere kant opkijken: *"De stad benadrukt ook dat er rekening wordt gehouden met de privacy. Om dat gratis internet in de binnenstad te kunnen aanbieden, moet Halle 13 antennes plaatsen."*¹⁹⁷ Die antennekwestie is overigens nog een ander paar mouwen waarover hier niet uitgebreid kan worden uitgeweid. Hier interesseert ons het panopticum als zodanig, niet de technische kant van de zaak.¹⁹⁸

195 <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2020/10/14/halle-rolt-gratis-internet-uit-in-binnenstad/>

196 Ib.

197 Ib.

198 Zie ook: *Panopticum*. Voor de tekst van het boek, klik hier:

<http://blogimages.bloggen.be/tisallemaiet/attach/93208107176.pdf>. Om het boek te bestellen, klik hier:

<https://www.boekenbestellen.nl/boek/panopticum/39186>.

Het plaatsen van antennes van het type 5G is weliswaar een ingreep die ons ook fysiek zal raken omdat de straling die zij veroorzaken en die zo'n twintig keer krachtiger is dan die van de huidige gsm-antennes, niet alleen tot in de smartphones doordringt maar ook tot diep in het zenuwstelsel van alle levende organismen, wijzelf inclusief en omdat die straling niet voor ons bedoeld is, spreekt men daar over 'bijwerkingen', een onderwerp dat zeer binnenkort en eenmaal wij gewend geraakt zijn aan de pandemie, het wereldnieuws zal beheersen. Professor Luc Montagnier, Nobelprijswinnaar voor de Geneeskunde in 2008 met zijn identificatie van het hiv-virus dat aids veroorzaakt en dat overigens sterk verwant is met covid-19, heeft in het voorjaar op de Franse televisie nog gewaarschuwd voor de synergie van 5G met covid-19 maar de geleerde werd het zwijgen opgelegd door het medische korps en sindsdien is hij ook uit de media verdwenen. In Nederland heeft het gerecht alvast beloofd dat er zal ingegrepen worden als zou bewezen worden dat 5G-straling de gezondheid schaadt.¹⁹⁹ Inderdaad: waar destijds geëist werd van nieuwe producten op de markt dat eerst hun *onschadelijkheid bewezen* werd, oordelen rechters vandaag dat mensen tegen hun wil mogen blootgesteld worden aan producten zolang hun *schadelijkheid onbewezen* is en uiteraard zal het bewijs geleverd worden door de gratis proefkonijnen die wij, burgers, overi-

199

https://nl.wikipedia.org/wiki/5G#Rechterlijke_uitspraak_over_uitrol_in_Nederland

gens ongewild en meestal zelfs zonder het te weten, al-
len reeds (geheel gratis) zijn.

Maar dat is zo te zien het nieuwe recht van de sterkste dat ook heel nieuwe wetten introduceert die kennelijk niet langer door de parlementen moeten gestemd worden. De toon is reeds gezet nu in deze warrige tijden van collectieve doodsbedreigingen en massahysterie, niet alleen gasboetes worden uitgeschreven maar ook regels worden opgelegd door corrupte bewindslieden die ingaan vanaf het ogenblik dat zij het in hun megalomane hoofd krijgen om die uit te vaardigen en die ook nog om de haverklap te wijzigen, zogezegd omwille van een gigantische bezorgdheid voor de tachtigplussers en de terminale zieken onder wie warempel ongeveer één percent het leven laten ingevolge *waarschijnlijk* covid-19.

Een zeer terechte maar ook bijzonder raadselachtige *selectieve* bezorgdheid voor uitgerekend deze categorie van zwakke mensen, terwijl miljoenen vluchtelingen door Europa worden gedumpt in heuse concentratiekampen en daar geheel overgeleverd aan hun lot verkerken; terwijl dagelijks dertigduizend hongerdoden vallen; terwijl alcohol, tabak en andere drugs vrij worden verkocht; terwijl het autoverkeer ontelbare mensenlevens eist op met de tekst BLIJVEN FIETSEN ALLEMAAL bedrukte autowegen zonder fietspad; terwijl verjaarde kerncentrales moeten blijven draaien; terwijl de longen van de wereld worden opgestookt; terwijl het ozongat ongeroerd wordt gelaten; terwijl de maatregelen om de opwarming van de aarde tegen te

gaan, alle ijsberen doen verdrinken op een reeds weggesmolten noordpool. Een bijzonder selectieve bezorgdheid voor die één percent van de tachtigplussers die niet sterven aan het jaarlijkse griepvirus maar aan de coronagriep. Niet waar, zo verbeteren ons de geleerden: corona is geen griep!

Mijn gsm floept, een app komt zich opdringen en vraagt dat ik hem download: hij zal mij waarschuwen als ik in de buurt kom van iemand die positief testte op corona. Sinds maanden communiceren mensen niet meer met elkaar, hoe zou het ook kunnen nu dat 'samen scholen' heet en onbetaalbare boetes gelden maar nu kijkt men elkaar ook al achterdochtig aan. Mijn gsm floept en verklikt aldus een gevaarlijk sujet: is het de dame voor mij in de rij of het heertje in de rij hier naast? "Wilt u uw mondmasker eens wat laten zakken, jij daar, dat ik uw gezicht kan zien, want u bent levensgevaarlijk, ja, jij, en snel wat!" Ja, wat is er mis mee als men zijn medeburgers wijst op het respecteren van de regels? Wat is er mis mee als onze prinses graag frikadellen eet in wijnsaus? Leve de prinses! Leve de mondmaskerade! Leve het carnavaal! Leve 5G! Leve covid-19! Leve de dodendans! Leve Camille Saint-Saëns!^{200 201}

200 <https://www.youtube.com/watch?v=71fZhMXIGT4>

201 Tekst d.d. 14 oktober 2020.

6. *Nog één kleine stap*

Mag men het nog zeggen dat de Zweden zonder harde maatregelen om het virus in te dijken vrijwel geen...

- Neen!

- Omsk van Togenbirger (OVT)! Goedemorgen...

- OVT: Ook een goedemorgen... Maar u lijkt geschrokken?

- Mag ik u erop wijzen dat dit een artikel is en geen interview? Ik zeg zeker niet dat u niet welkom bent natuurlijk, maar u komt zomaar mijn eerste paragraaf naar binnen lopen en wat zal de lezer daarvan vinden, dacht ik zo... Kunt u misschien even wachten, heel even maar... dan zal ik u eerst introduceren... neemt u misschien een ogenblik plaats daar in de marge, het duurt niet lang...

- OVT: Uw marges zijn wel smal en uw lettertype is nogal scherp, ik heb mij trouwens al bezeerd aan de tees en de ellen... Bent u misschien bang voor mij?

- Ik zal niet zeggen dat u mij in gevaar brengt maar mag ik u toch wel vragen zich een beetje voorzichtig uit te drukken want de... toestand, zal ik maar zeggen... is aan het veranderen!

- OVT: Mijn beste! Hoe kan ik u nu in gevaar brengen? Ik besta immers niet! Of dan toch niet in uw wereld...

- O, toch wel, denk ik...

- OVT: Maar neen hoor: ik heb geen identiteitskaart, laat staan een gezicht!
- Een gezicht hebt u niet, dat klopt, maar u hebt wel een stem, u spreekt en... u houdt zich geen blad voor de mond!
- OVT: Die stem hebt u mij gegeven, mijn beste! U bent zoals een buikspreeker: wat ik vertel, komt uit uw mond!
- Wat dat maar zo!
- OVT: Wat zegt u daar? Ik ben een fictief personage, een schepping van uw toetsenbord, zal ik maar zeggen. U bent verantwoordelijk voor wat ik allemaal vertel! Als u mij vreest, dan vreest u voor zichzelf!
- Met alle respect, mijnheer Van Togenbirger, maar u zou beter moeten weten...
- OVT: Wat zegt u nu?
- Wordt u dan niet gewaar dat u een eigen leven bent gaan leiden? Een romanpersonage, een grafisch werk of een muzikale compositie...
- OVT: Verklaar u nader!
- Aan vele componisten heeft men de vraag gesteld hoe zij het doen: een melodie te voorschijn toveren die zo spontaan klinkt als ze klinkt, en wat antwoorden ze? U weet het toch?
- OVT: De muziek schrijft zichzelf!

- Inderdaad. En ook wiskundigen die een stelling vinden, zullen beamen dat de stelling zichzelf schrijft, uiteraard vergezeld van het bewijs, en ik zeg wel 'het' bewijs en niet 'een' bewijs want er is er maar één, al zijn er vaak meer bewijsmethoden! De stelling was er immers al, zo zeggen ze. Ze is onderworpen aan vaststaande wetmatigheden, bij de gratie waarvan ze ook bestaat!

- OVT: Dat moet ik beamen...

- Ziet u wel. En dat geldt vanzelfsprekend ook voor romanpersonages: ze zijn fictief en afhankelijk van hun schrijver, maar dat zijn ze alleen maar heel in het begin, precies zoals een kind afhankelijk is van zijn moeder. Maar alras gaan ze op hun eigen benen staan en beginnen ze een eigen leven te leiden. Dat ondervindt u nu toch zelf ook wel?

- OVT: Denkt u dat echt?

- Daarvan ben ik rotsvast overtuigd. Zelfs na mijn dood kunt u nog blijven voortbestaan.

- OVT: Maar dan is het gezegde: "Wie schrijft, die blijft" niet waar?

- Uiteraard niet: de schrijver, de schilder, de componist, de fotograaf... geen van hen blijft, alleen hun kinderen kunnen nog een tijdje blijven bestaan. In het beste geval tenminste, want meestal overleeft de artiest zijn creaties, wat overigens bijzonder pijnlijk is.

- OVT: Akkoord, u spreekt wellicht uit ondervinding, maar laten we misschien ter zake komen: als ik de titel van uw stukje goed interpreteer, dan hebt u het over... het vrije woord, als ik het zo mag zeggen? Nog één kleine stap en het sneuvelt, nietwaar?

- Dat hebt u goed gezien, ja.

- OVT: En wat is dan die stap?

- Er zit een barst in de porseleinen vaas, het betoog is zo gammel als wat. Wat zich aandient als de waarheid van de dag zit vol met inconsistenties en iedereen weet dat dit mooie liedje niet lang meer kan duren. Maar misschien is het een stuk veiliger als ik dat door u laat zeggen?

- OVT: Ha, u ziet dat ik net op tijd met de deur in huis val! Is het echt veiliger als ik het zeg?

- Vergif heeft geen vat op u en een gevangenis kan u de vrijheid niet ontnemen...

- OVT: U hebt gelijk in die zin dat men mij het fysieke leven niet kan ontnemen want dat bezit ik niet, maar gelooft u dat men helemaal niet weet dat mijn geestelijk voortbestaan, waaraan u die onafhankelijkheid en die vrijheid toeschrijft, wel afhankelijk is van *uw* fysieke leven?

- U kunt mij overleven...

- OVT: In het beste geval enkel als een soort van mummie!

- Ja?

- OVT: Ik wil u niet ontmoedigen maar ook ik wil graag de waarheid spreken: na uw dood zal ik op niemands vragen nog een antwoord weten te verzinnen als ik het al niet eerder verzonnen had. Mijn voortbestaan is wel héél relatief! Ik maak mij zorgen over het voortbestaan van een heel ander fictief creatuur!

- En dat is?

OVT: Maar u schrijft erover! Het virus!

- *Uw* woorden, mijnheer Van Togenbirger!

OVT: Ziet u wel: u bent bang en niet een beetje.

- Terecht, ja.

- OVT: Voor het virus hoeft u dus niet bang te zijn.

- Inderdaad niet, ik hoef het virus niet meer te vrezen dan een griep, al moet ik bekennen dat ik zeer voorzichtig ben in tijden van griep, ik was mijn handen meermaals daags.

- OVT: Maar u moet wel bang zijn voor wat ik vertel?

- Daar lijkt het heel sterk op, inderdaad, maar u bent niet degene die mij bang maakt: ik vrees alleen maar voor revanche.

- OVT: Wilt u dan dat ik er het zwijgen toe doe?

- Uiteraard niet: ik heb u in het leven geroepen omdat ik niet kan zwijgen, terwijl ik ook niet het gevoel heb

dat ik vrij kan spreken. U kunt spreken terwijl men u niets kan maken. Ik geef toe, het is uiteindelijk zelfbedrog maar iets beters kan ik niet verzinnen.

- OVT: Maar goed, wat is nu die ene kleine stap? het is mij niet zo duidelijk.

- Zegt u dat dan maar, alstublieft!

- OVT: Wij zien de waarheid maar wij mogen hem niet zeggen.

- Hoezo, mijnheer Van Togenbirger?

- OVT: Wij worden openlijk belogen maar wij worden verplicht ons dat te laten welgevalen.

- Een voorbeeld?

- OVT: Er werd hier op televisie uitgebazuind hoeveel duizenden coronadoden er wel vallen in Amerika, alsof de mensen hier niet kunnen rekenen. Toegegeven, de massa doet maar weinig moeite, maar als men van hogerhand gelooft dat men het volk kan beetnemen door absolute cijfers te verwisselen met percentages, dan rijdt men wel een scheve schaats. Maar het ergste is de arrogantie van de overheid: men blijkt er op te rekenen dat het volk haar leiders dat leugentje wel zal vergeven alsof het een boer betrof of een wind! Ziet u: zij beliegen ons openlijk over een zaak, wij betrappen hen op die leugen en vervolgens eisen ze van ons dat wij hen nog langer ernstig nemen! Dat is puur fascisme.

- En die ene stap, wat is die ene stap dan? Zeg dat nu eens helder!

- OVT: Ik zei het al: de inconsistenties doen het geheel instorten. Wie geen mondmasker draagt, krijgt een boete van tweehonderdvijftig euro en waarschijnlijk gaat die nu nog oplopen, want het aantal longpatiënten neemt toe, mede als gevolg van die maskers die uiteraard bulken van de ziektekiemen. Daarentegen kun je nog steeds geen boete krijgen als je dit zegt. Wie maskers dragen en doorheen hun masker rondbazuinen dat maskers ons ziek maken in plaats van ons te beschermen, worden *niet* beboet.

- Dat lijkt mij inderdaad niet consistent.

- OVT: Insgelijks, gelden hoge boetes voor samenscholing, ook voor samenscholing in de eigen woonst: wie in het eigen huis ongemaskerde mensen ontvangen die niet behoren tot de eigen bubbel of wat is het ook weer, kunnen worden beboet maar tegelijk kan dit niet gecontroleerd worden omdat niemand andermans woning mag betreden.

- Zonder gerechtelijk bevel. Maar goed, ook dat lijkt mij een inconsistentie.

- OVT: Nu zal men die inconsistenties uiteraard wel willen wegwerken, denkt u dat ook niet?

- Daar lijkt het wel op, ja: zo niet, dan is die wetgeving belachelijk. Men kan iemand niet verbieden om iets anders te *denken* dan wat de overheid wil dat hij denkt,

want wat iemand denkt, kan niemand controleren. *Die Gedanken sind frei.*

- OVT: Dat kunt u wel zeggen maar dat is nu al niet langer het geval en daar heeft Microsoft voor gezorgd, dat weet u intussen toch zeker wel?

- Dat weten wij intussen allemaal, ja...

- OVT: De volgende kleine stap zal dus de maatregel zijn waardoor die inconsistenties worden opgeheven!

- Kunt dat nu ook eens wat duidelijker zeggen?

- OVT: Om de tegenspraak weg te werken welke erin schuilt dat men een masker moet dragen terwijl men wel mag tegenpruttelen tegen de maskerplicht, zal men zeker niet de maskerplicht afschaffen: samen met de maskerlozen zal men ook wie zich tegen het masker *uitspreken*, beboeten!

- U bedoelt dat dit het einde van de vrije meningsuiting wordt?

- Erger nog: het ware niet zo fataal indien het alleen maar ging om een mening, de mening bijvoorbeeld van mensen die geloven dat de aarde plat is of de mening dat niemand ooit op de maan gewandeld heeft: die meningen zijn waarschijnlijk onjuist maar zij worden niet verboden, laat staan beboet. Maar in dit geval gaat het niet om eigenaardige meningen, het gaat om de waarheid. Die ene kleine stap zal maken dat niemand nog de waarheid kan zeggen: de waarheid wordt het zwijgen opgelegd! En wie alsnog spreken, zullen van hun

vrijheid worden beroofd. Men zal de klank wegnemen uit hun stem. Men zal hen monddood maken.

- Denkt u dat echt?

- OVT: Hetzelfde zal gebeuren om de inconsistentie weg te werken tussen het samenscholingsverbod in de eigen woonst en het recht op privacy: woonstbetreding zal in voege treden. Herinner u: wij offeren een stukje vrijheid op voor onze eigen veiligheid en wie dat niet beamen, vormen een gevaar waartegen men zich moet beveiligen.

- Hemeltje...

- OVT: Men spreekt nu over de psychologische gevolgen van de crisis maar op het moment dat vreemden zomaar in uw huis naar binnen kunnen en wel op elk ogenblik van de dag en van de nacht, zullen de psychotrauma's niet meer te tellen zijn en voorbeelden hiervan hebben we bij de vleet uit de talloze dictaturen.

- Nog één stap en we zitten in een dictatuur?

- OVT: Een werelddictatuur.

- Maar dat kunt u niet menen!

- OVT: U hebt Paul-Michel Foucault gelezen, over macht? De man is trouwens gisteren verjaard, samen met Nietzsche en Vergilius. Maakt deze filosoof niet duidelijk dat macht zich manifesteert op het ogenblik dat een machthebber diegene over wie hij macht uitoefent, kan doen liegen? Men kan wel zeggen dat ik niet

besta, mijnheer, maar wat baat het een mens dat hij bestaat als hij de waarheid niet meer zeggen kan? En in feite is die ene kleine stap nu reeds gezet: wij moeten allen horen, zien en zwijgen. *Allen*: weet u wel wat dit betekent?²⁰²

7. *Waarheid en waanzin*

Wie de officiële nieuwsberichten volgt, krijgt gewis de indruk dat de geleerden en de politici het er allen over eens zijn dat het ernst is met het nieuwe coronavirus en dat men wel een crimineel moet zijn om de maatregelen ter bestrijding van de pandemie te bekritisieren: het lijkt er dan ook op dat de ganse wereldbevolking als het ware zit te supporteren voor de 'race' van topvorsers bij de farmareuzen in de zoektocht naar een vaccin dat dan geconsumeerd zal worden zoals men ooit de heilige communie tot zich nam: *"Heer, ik ben niet waardig dat Gij tot mij komt, maar spreek slechts één woord en ik zal gezond worden."* Edoch, uit een rondvraag blijkt dan niet iedereen erop gebrand is om zich te laten inspuiten met de cocktail die als vaccin verkocht zal worden maar die tenslotte misschien niet meer zal zijn dan een kat in een zak, waarbij de enige zekerheid zijn prijs zal zijn: slechts de helft van de bevolking is van plan om zich te laten vaccineren; de andere helft wantrouwt de farmaceutische industrie en beschouwt hen samen met de apothekers en de hele medische kaste als gewiekste zakenlui, onbetrouwbaar

202 Tekst d.d. 16 oktober 2020.

en belust op geld ofwel als werktuigen van een zich in het verborgene gestaag ontwikkelend gigantisch machtsapparaat.

Ook al zal zowat de helft der burgers het vaccin ontvangen zoals toentertijd de gelovigen de heilige communie ontvingen om 'gezond' te worden, toch lijkt het vaccin in geen enkele zin op het lichaam van Christus: volgens een oproep van 8 mei 2020 vanwege een aantal katholieke hoogwaardigheidsbekleders die zich verenigen achter het motto '*Veritas liberabit vos*' of '*De waarheid zal u bevrijden*'²⁰³ is het vaccin gemaakt uit materiaal afkomstig van geaborteerde foetussen en is het derhalve onaanvaardbaar voor katholiek gelovigen om zich daarmee te laten inenten.²⁰⁴ In de oproep wordt gesteld dat de coronacrisis een vals of tenminste een overdreven alarm is waarbij duistere machten (met name: een subtiel verborgen dictatoriale wereldregering in de maak) de gezondheidszorg misbruiken als een voorwendsel om de menselijke vrijheid en waardigheid te kunnen beknotten en de mensen te herleiden tot slaven. De economie maar ook het familieleven, het sociaal weefsel en de religieuze plechtigheden worden

203 <https://veritasliberabitvos.info/> De spreuk is afkomstig uit het Evangelie volgens Johannes 8:32.

204 De tekst van de oproep staat op het volgende adres: <https://veritasliberabitvos.info/appeal/> . De oproep heet: "*Appeal for the church and the world to Catholics and all people of good will*". Het bewuste tekstfragment uit de oproep luidt als volgt: "*Let us also remember, as Pastors, that for Catholics it is morally unacceptable to develop or use vaccines derived from material from aborted fetuses.*"

kapotgemaakt door de criminalisering en de bestraffing van menselijke contacten door het instellen van absurde isolatiemaatregelen. *Contact tracing* en verplichte vaccinatie zijn een aanslag op de menselijke vrijheid en hebben geen enkele wettelijke grond en daarbij verschuilen politici zich onterecht achter experts die op hun beurt immuun zijn voor vervolging. Christenen moeten nu partij kiezen, aldus de 'opstandelingen tegen de nieuwe religie': *"Wij strijden met een onzichtbare vijand die verdeeldheid zaait onder de burgers, die kinderen scheidt van hun ouders, kleinkinderen van hun grootouders, gelovigen van hun herders, studenten van hun leraren en klanten van hun winkeliers. Laten wij het niet gebeuren dat de christelijke beschaving, opgebouwd gedurende eeuwen, wordt weggevaagd onder het voorwendsel van een virus en dat een afschuwelijke technologische tirannie wordt opgericht waarin anonieme lui zonder gezicht te beslissen hebben over het lot van de wereld door ons op te sluiten in een virtuele werkelijkheid. Als dit het plan is waarmee deze wereldse machten ons willen doen zwichten, weet dan dat Jezus Christus, Koning en Heer van de geschiedenis, beloofd heeft dat "de poorten van de hel niet zullen zegevieren" (Mattheüs 16:18)".*^{205 206}

205 Ib.

206 Tekst d.d. 17 oktober 2020.

8. De volksgezondheid als politiek wapen

Paranoïa: is dat de ziekte waaraan de hoge geestelijken lijden die zich scharen achter de oproep om zich niet te laten intimideren door het machtsmonster dat zich oprecht om de wereld in bezit te nemen en via de isolatiemaatregelen en de vaccinatie alle mensen te herleiden tot zijn werktuigen? Deze hoogwaardigheidsbekleders zijn ervan overtuigd dat het einde der tijden nakend is. Tot de ondertekenaars behoren de bijna uitsluitend oerconservatieve clerici met extreemrechtse trekken, hierna op een rijtje met enkele van hun bijzonderheden.

Aartsbisschop Viganò, apostolisch nuntius in Washington, die in 2018 aan paus Franciscus vroeg om af te treden omdat deze al langer op de hoogte was van het misbruik van Viganò's voorganger die hij bovendien beschermde. Kardinaal Janis Pujats, aartsbisschop op rust van Riga, die Latijn spreekt op de synoden; hij is aartsconservatief en noemt homoseksualiteit een verdorvenheid. Kardinaal Gerhard Ludwig Mueller, bewezen prefect van de Congregatie voor de Geloofsleer, die ervan beschuldigd werd het kindermisbruik door de vingers te zien; ook hij is conservatief en oordeelt dat aan hertrouwde mensen de communie moet geweigerd worden en dat het celibaat tot elke prijs moet blijven bestaan; ook hij is een tegenstander van paus Franciscus. Mgr. Joseph Strickland, bisschop van Tyler in Texas is een verwoed hardloper en hij blogt; hij is het eens met de standpunten van Viganò en pleit voor het opnieuw invoeren van de Tridentijnse mis (waarbij de priester met de rug naar de gelovigen gekeerd staat);

hij is een klimaatontkenner en meent dat katholieken niet op de democraten moeten stemmen. Mgr. Thomas Peta, aartsbisschop van Astana in Kazakstan, oerconservatief, verklaart het katholicisme tot enig ware geloof en dit in tegenstelling tot de verklaring die paus Franciscus deed op 4 februari 2020, dat de diversiteit in religies zo gewild is door God; hij pleit ook voor het invoeren van de doodstraf. Zijn hulpbisschop mgr. Athanasius Schneider, een voorstander van de tongcommunie van en van Tridentijnse mis, reisde de wereld rond om overal tegen paus Franciscus te gaan pleiten totdat hij tenslotte reisverbod kreeg. Mgr. Jan Pawel Lenga, aartsbisschop emeritus van Karaganda in Kazakstan, eveneens oerconservatief, noemt paus Franciscus ronduit een ketter. Ook de nu 97-jarige mgr. Rene Henry Gracida, onder meer gewezen bisschop in Miami en bisschop emeritus van het Corpus Christi, beschuldigt paus Franciscus van ketterij. Trouwens samen met mgr. Andreas Laun, aartsbisschop van Salzburg, tegenstander van abortus en homofilie. Mgr. Robert Muetsaerts, hulpbisschop van Den Bosch in Nederland is een oerconservatief die steun verleent aan extreemrechts van Geert Wilders. Tenslotte hebben ook nog kardinaal Joseph Zen Ze-kiun, Bisschop emeritus van Hong Kong en mgr. Luigi Negri, aartsbisschop emeritus van Ferrara-Comacchio in Italië het document getekend.²⁰⁷

207 De gegevens over de ondertekenaars van de bewuste oproep zijn afkomstig van Wikipedia.

Dat extreemrechts en conservatief katholiek elkaar vaker de hand reiken is geen geheim en deze volstrekt onchristelijke gang van zaken zorgde in de loop van de geschiedenis wereldwijd voor veel ellende tot op de dag van vandaag. Zo bijvoorbeeld in Polen waar de kerk de gelovigen in het harnas jaagt tegen de homo's die er de nieuwe zondebok worden. Een op CNN gepubliceerde reportage over de mensonwaardige toestand in dit land dat overigens tot de EU behoort laat niets aan de verbeelding over.

De reportage 'You don't belong here' van Rob Picheta en Ivana Kottasová over LGTB-vrije zones in Polen openbaart dat momenteel op zowat een derde van het Poolse grondgebied homo's, lesbiennes, biseksuelen en transgenders niet langer welkom zijn. Veel begrip voor homo's was er al niet (de wet verbiedt zowel het homohuwelijk als het homopartnerschap) maar nu de homohaat ook wordt aangezwengeld met de zondagspreken van de katholieke kerk, neemt het geweld tegen homo's op straat zienderogen toe. Zittend president Duda noemt de LGBT-ideologie een groter gevaar dan het communisme, de leider van de regeringspartij Kaczyński zegt over homo's dat het "geen normale mensen" zijn en dat ze het land bedreigen. De aartsbisschop heeft het over een 'regenboogplaag'. Een regeringsgezind tijdschrift deelt antihomostickers uit waarop staat dat alleen hetero's welkom zijn in hun huizen en bedrijven. Ouders met homofiele kinderen maken zich de hele tijd zorgen, homo's kunnen niet hand in hand over straat, kunnen geen kinderen opvoeden, worden beschouwd als minderwaardig en durven hun geaardheid

niet openbaar te maken, zelfs niet aan mensen die er weet van hebben. Homo's worden gedemoniseerd: zij worden ervan beschuldigd een gevaar te zijn voor de kinderen, tegennatuurlijk te zijn en een aanslag op de menselijke waardigheid. Zo ontstaan plaatselijke anti-homowetten. De Poolse mentaliteit gelijkt op de Russische die sinds 2013 zogenaamde 'LGBT-propaganda' verbiedt. Maar Polen behoort tot de EU en zo verloren zes steden EU-steun omwille van LGBT-vijandigheid. Nationalisten en conservatieven spannen de heilige Poolse paus voor hun kar om de homo-emancipatie te blokkeren. Mensen uiten openlijk hun ongenoegen over het regenbooggebeuren waarin zij een bedreiging zien voor het gezin. Niet langer de immigranten maar de LGBT-ers zijn de zondebok en de boodschap aan hun adres luidt: "Jullie zijn hier ongewenst." Homo's worden de publieke vijand tegen wie gedemonstreerd wordt door duizenden katholieken. Deze demonisering maakt het leven voor homo's in grote delen van Polen onmogelijk: zij vinden geen werk en moeten ofwel verhuizen ofwel zwijgen.²⁰⁸

Polen is geen uitzondering en in extreemrechtse en conservatief katholieke kringen gaat het elders dezelfde richting uit. Hier te lande maakte psychiatriehoofd broeder René Stockman onlangs ophef met zijn veroordeling van homoseksualiteit op grond van het bijbelvers uit Genesis, 'Man en vrouw schiep Hij hen' en hij roept het katholiek onderwijs op om over homo's niet

208 <https://edition.cnn.com/interactive/2020/10/world/lgbt-free-poland-intl-scli-cnnphotos/>

langer te spreken als over normale mensen. De wereldvreemdheid die hem terecht wordt toegedicht door menig academicus heeft ongetwijfeld bijzonder gevaarlijke gevolgen. Ook in het proces dat de geestelijke onlangs aanspande tegen meester Vansteenbrugge in verband met een euthanasiekwestie, kan men de aan de gang zijnde botsing bespeuren tussen twee machtsgroepen die momenteel een gevecht voeren om geloofwaardigheid en om het leiderschap in het westen waar nu een machtswissel dreigt tussen de kerk en een zich naar voren dringende seculiere groep politici. Een oorlog tussen machten die ongetwijfeld de massa proberen te intimideren door met nieuwe vijandbeelden te gaan schermen en die daarvoor de volksgezondheid in de waagschaal werpen.²⁰⁹

9. Het vergaan van de wereld

De kerkleiders en de seculiere logebroeders: zij hebben totaal verschillende ideologieën maar in feite behoren zij tot dezelfde (hogere) klasse en sinds het *Communistisch Manifest* in 1848 werd gepubliceerd moeten wij geloven dat de belangrijkste strijd die gevoerd wordt, deze is tussen de verschillende klassen en in die zin zijn de kerkleiders en de logebroeders klassengenoten; zij opponeren zich niet tot elkaar maar elk opponeren zij zich tot de lagere klasse, de arbeidersklasse of het proletariaat, die zij voor zich trachten te winnen - uiteraard om die uit te buiten.

209 Tekst d.d. 18 oktober 2020.

Eeuwenlang hebben kerk en staat het op een akkoord weten te gooien en het was dankzij hun eendracht dat zij erin slaagden om het volk in een toestand van onwetendheid en van slavernij te bestendigen, tot het grote voordeel van de twee heersende groepen. Het was de opstand van het volk tegen zijn uitbuiters, die de tandem van kerk en staat heeft stukgeslagen en sindsdien zijn die twee parasitaire bendes vaker elkaars rivalen, om niet te zeggen elkaars aartsvijanden geworden.

Immers, tot aan het eind van de middeleeuwen waren kerk en staat twee handen op één buik, gesymboliseerd in de persoon van de keizer die werd gevoed door het hongerige volk. Het beëindigen van de slavernij veranderde haar ten tijde van de industriële revolutie eigenlijk in de loonslavernij en die werd evengoed opgelegd aan de eigen bevolking als aan de volkeren van de vroegere kolonies: voortaan was iedereen slaaf die niet beschikte over een fors kapitaal: de slavernij bestond nu in de noodzaak om zijn arbeid (lees: zijn tijd, zijn energie en dus zichzelf) te verkopen om in leven te kunnen blijven. Wie wel over geld beschikten, konden fabrieken bouwen met machines die bediend werden door arbeiders die werkten in ruil voor een loon dat gering werd gehouden om te vermijden dat zij ooit rijkdom konden vergaren, zodat zij wel eeuwig als loonslaven aan de slag moesten blijven.

Kennelijk cruciaal was de braafheid waarmee het werkvolk zijn plicht vervulde en die braafheid was van christelijke makelij: in de figuur van de grote filosoof Hegel gaf de filosofie de christelijke religie de hand

om een op uitbuiting gestoelde vrede goed te keuren en in stand te houden.

En toen werd het christendom ontmaskerd. David Friedrich Strauss, een leerling van Hegel, schreef in 1835, na Hegels dood *Das Leben Jesu kritisch bearbeitet*, over de tegenstrijdigheden in de evangeliën: het christendom bleek een mythe. Strauss werd tot ketter verklaard maar Feuerbach was in *Das Wesen des Christentums* in 1841 nog radicaler: het christendom is een waanbeeld, zo beweerde hij, en het is niet zo dat god de mens geschapen heeft maar, net andersom, is god een schepping van de mens.

De filosoof Friedrich Engels, zoon van een Duitse fabrikant, leerde via een arbeidster met wie hij samenleefde, in de fabrieken van zijn vader in Manchester de ellende van het proletariaat kennen; hij ontmoette de gelijkgestemde Karl Marx en samen gingen zij werken aan een project dat het volk van die ellende moest bevrijden. Maar dat kon pas slagen als het volk ermee ophield zijn meesters, die het uitbuiten, lief te hebben: alleen als de naastenliefde uit het christendom werd vervangen door de klassenhaat, kon het volk uit zijn ellende verrijzen.

En dat was het ogenblik waarop het volk zich keerde tegen de paus en tegen de andere zelfverklaarde vertegenwoordigers van god op aarde en meteen ondernam het pogingen om zich ook van de voogdij van de politieke leiders te ontdoen en te gaan streven naar zelfbestuur, met vrijheid en waardigheid in het vooruitzicht.

Dat laatste is gelukt in het communistisch geworden deel van de wereld dat de religie heeft afgezworen - of dat toch heeft geprobeerd om dat te doen - en dat de leiding in handen van het volk heeft gelegd - althans in theorie. Want de wantoestanden tijdens de industriële revolutie, voortspruitend uit de uitbuiting van het volk door de hogere klasse, welke zich vertaald hebben in het literaire oeuvre van Charles Dickens, Benjamin Disraeli, Thomas Carlyle en nog anderen, werden ingehaald door een in de werkkampen van de Goelag verborgen gehouden ellende waarvan de geschriften van bijvoorbeeld Aleksandr Solzjenitsyn getuigen - over de ellende van bij uitstek de communistische grootmacht China is nog weinig bekend.

In het westen is het resultaat van de volksopstand een zekere vrijheid of alvast een bevrijding van de repressie die eeuwenlang en tot zeer onlangs met een bijzonder succes werd uitgeoefend door de kerk. Maar het juk van de religie is nog niet afgeworpen of een nieuw juk dreigt en probeert zijn macht te manifesteren op de aloude beproefde wijze, zoals meesterlijk verhaald in de dystopische roman *1984* van George Orwell, met name door het volk te dwingen om te belijden dat de som van twee en twee *niet* gelijk is aan vier. En het lijkt erop dat die nieuwe geloofsbelijdenis vandaag wereldwijd ingang heeft gevonden.

Zo intriest is de werkelijkheid van dit gebeuren omdat meteen aan het licht komt dat een wereld waarin de waarheid de duimen moet leggen voor de macht, niet

alleen *aanvoelt* als onecht, vals of virtueel, maar het ook *is*.²¹⁰

10. De ultieme dystopie

Nu er nog weinig mensen overschieten die de tweede wereldoorlog hebben meegemaakt of, eerder nog, de aanloop daartoe en de manier waarop Hitler aan de macht kwam, hoeven potentaten niet langer te vrezen voor massaal protest wanneer zij de geijkte methoden gaan toepassen om een dictatuur te vestigen met absolute macht en met totale onderwerping van het volk. De negentigplussers vormen nog een kleine minderheid en wie onder hen de actualiteit nog volgen, zullen wellicht de 'tekenen des tijds' bespeuren in de huidige gang van zaken maar gesteld dat zij hun stem zouden willen verheffen, dan weten zij beslist dat zij het lot delen van de roepende in de woestijn omdat zij onder vinden bij hun kinderen, kleinkinderen of achterkleinkinderen die hun verhalen over de oorlogstijd aanhoren, dat empathie haar grenzen heeft: de impact van fictie kan best wedijveren met die van historische verhalen. Er zijn weliswaar nog de geschiedkundigen en een aantal onder hen ondernemen dappere pogingen om het verleden levendig te houden bij een zo breed mogelijk publiek maar de historische informatie die tot bij de burger doordringt, kan nooit de kracht hebben van de herinnering bij wie de oorlogstijd aan de lijve hebben moeten ondergaan. Edoch, de gelijkenissen van

210 Tekst d.d. 18 oktober 2020.

de huidige ontwikkelingen met de evolutie die zich voordeed in de aanloop tot de machtsgreep van de nazi's, worden niet alleen opgemerkt door mensen die aan paranoia lijden of door zogenaamde complotdenkers: dat zij frappant zijn, dat vindt ook menig burger met een gezonde alertheid.

De NSDAP van Adolf Hitler had weliswaar de schijn op een legale en democratische manier aan het bewind te zijn gekomen maar in wezen ging het om een brute machtsgreep waarbij niet alleen gebruik werd gemaakt van allerlei mythen (onder meer inzake rassenleer), zondebokken en propagandatechnieken maar waarbij ook de grofste leugens, pressie en terreur allermintst werden geschuwd. Reeds in de jaren twintig waren er inflatie en economische chaos die het regime in Duitsland toeliet de noodtoestand af te kondigen en naar willekeur te regeren, bezuinigingen door te voeren en belastingverhogingen, die dan aanleiding gaven tot een onvrede die de voedingsbodem vormde voor extreem-rechts dat reeds in 1926 een eigen programma had voltooid, verkiezing na verkiezing won en zonder scrupules gebruikt maakte van het feit dat zij de straat aan haar kant had waar zij terreur kon zaaien en met straatgevechten iets aanwakkerde wat ging gelijken op een burgeroorlog. Nadat op 30 januari 1933 Hitler regeringsleider was geworden, werd een noodtoestand verklaard die alle rechtszekerheid en vrijheid ongedaan maakte en een bewind van volstreckte willekeur toeliet dat naar hartenlust haar tegenstanders kon terroriseren, martelen en uitschakelen. Bedoeling van de nazi's was het volk te disciplineren en gehoorzaam te maken

waarbij alle denkbare en ondenkbare middelen werden te baat genomen.

Bij de actuele onmiskenbare machtsgreep onder het beproefde motto 'inlevering van vrijheid voor meer veiligheid' werden de mythe van het ras en van de joodse zondebok vervangen door die van een gedemoniseerd griepvirus: de zaak van de volksgezondheid kan immers makkelijk worden aangewend als ultiem wapen tegen het volk omdat het volk inzake aangelegenheden die zijn weggelegd voor specialisten, uiteraard onwetend is. In deze hoogdagen van het kapitalisme krijgen pressie en terreur het uitzicht van financiële boetes en ook leugens zijn van de partij. Inflatie en economische chaos zitten er ongetwijfeld aan te komen nu de ene *lockdown* na de andere op de agenda staat en dat bezuinigingen en belastingverhogingen ons diep en langdurig zullen treffen, lijdt niet meer de minste twijfel. Redenen te over voor noodtoestanden en voor absolute willekeur, wat zonder meer onvrede zal veroorzaken en daarvan zal extreemrechts, die de straat aan zijn kant heeft, profiteren: volksprotesten zijn voorspelbaar voor een zeer nabije toekomst met in het zog daarvan een fascistisch bewind waarvan de plannen reeds op tafel liggen.

De disciplinerende van de massa is al aan de gang in de gedaante van de dagelijkse mondkmaskerdemonstraties gecombineerd met doorgedreven conditionering middels boetes en met de tactiek van het zelfverraad: mensen kunnen er door de uitoefening van sociale, financiële en morele druk vrij makkelijk toe gedwongen wor-

den om tegen beter weten in te handelen. Wanneer de potentaat zich ervan verzekerd heeft dat hij zijn onderdanen kan laten meespelen in een voorgeschreven komedie (zoals in de hoogdagen van het katholicisme) en als zij hem daarbij braaf zullen nazeggen dat oorlog vrede is en vrede oorlog, dan zal hij weten dat hij hen volledig bezit en vanaf dat ogenblik zal hij zijn macht ook uitoefenen door het volk ongeacht wat te laten denken en doen.

Zij die nog geloven dat een dergelijke vrees overdreven is, worden eraan herinnerd dat de concentratiekampen van de nazi's waarin miljoenen mensen intussen bijna een eeuw geleden opgesloten werden en de dood vonden, zich vandaag herhalen in Turkije en in Griekenland en wel op bestelling van de Europese Unie die altijd zo'n grote bek opzet als het te pas komt over mensenrechten. De EU is niet het enige machtsblok in de wereld en dat zij zichzelf lichtjes overschat, zal niemand nog betwifelen. Dat de organisatie die het coronagebeuren met alles erop en eraan op de planken brengt, de EU wel eens in haar schaduw kon stellen inzake volksverlakkerij, kan in dit licht dan ook bezwaarlijk onrealistisch worden genoemd. Wat daarentegen wel gezegd kan worden over het uitsluiten van die inderdaad bijzonder lugubere maar geenszins absurde mogelijkheid.²¹¹

211 Tekst d.d. 19 oktober 2020.

11. De straf en de zondebok: god op aarde

Meer filosofen, psychologen en sociologen maar ook literatoren hebben het uitgebreid onderzocht: wanneer een onheil over de wereld trekt en her en der slachtoffers vallen, wordt in de eerste plaats gezocht naar mogelijke oorzaken en over het algemeen worden die bij de mens gelegd. Op die manier gaat het er immers op lijken dat het niet zo had hoeven te gaan, dat we het hadden kunnen voorkomen en dat het zich niet zal herhalen... als we maar beter ons best doen. Met andere woorden wordt het onheil nimmer gezien als een noodlottigheid: het wordt onmiddellijk opgevat als een straf en de oorzaak wordt bij de mens gelegd, bij wat hij deed voorafgaand aan het onheil. Die daden worden dan zonder meer als fouten bestempeld, vaak ook worden ze bestraft en in de toekomst verboden.

Die gang van zaken biedt inderdaad vooruitgangsperspectieven maar men maakt wel abstractie van het feit dat hij onrechtvaardig is en wel tegenover uitgerekend diegenen die het goede nastreven. Het lijkt er immers op dat als vanzelfsprekend wordt aangenomen dat vooruitgang zondebokken of martelaren kan legitimeren omdat over het hoofd wordt gezien dat de zogenaamde 'fouten' of 'misdaden' waarvan men gelooft dat zij hebben geleid tot het onheil in kwestie, geheel onvermijdelijk waren en derhalve zelfs noodzakelijk bij gebrek aan kennis die overigens onafgebroken dient te worden bijgestuurd: die daden kunnen niet als misdaden bestempeld worden en zoals ten slotte alle menselijke handelingen, gaat het ook hier om dappere onder-

nemingen met goede bedoelingen maar zonder waterdichte garanties op onverdeeld succes. Als de gevolgen van die daden niet volledig beantwoorden aan de bedoelingen of aan de verwachtingen, dan worden zij gecorrigeerd, op punt gesteld of indien nodig radicaal veranderd en wie daar kritiek op hebben, getuigen van een volstrekte onwetendheid met betrekking tot de structuur van de vooruitgang middels het leerproces.

Men zegt vaak dat het uit zijn fouten is dat men moet leren, maar het is bovendien ook zo dat die fouten onvermijdelijk zijn waar ze door mensen voor het eerst worden gemaakt en dat derhalve het zoeken naar schuldigen een volstrekt absurde én immorele bezigheid is. En nu is het bij uitstek in de schoot van het wetenschappelijk onderzoek dat zich leerprocessen voordoen om de eenvoudige reden dat dit onderzoek een proefondervindelijk karakter heeft: het is per definitie een zaak van *trail and error* of gissen en missen. De door het religieuze denken geïnspireerde neiging om het verloop van deze technische processen te gaan ethiseren of te gaan vermengen met moraliteit is dan uiteraard volstrekt irrelevant: het is een onrecht en een onverstand dat in feite nooit had gemoeten omdat het zich al te dikwijls heeft voorgedaan, waarbij het herhaaldelijk voldoende gelegenheid tot inzicht heeft geboden.

Edoch, de hardnekkigheid waarmee zich die neiging alsnog keer na keer blijft doorzetten heeft alles te maken met het menselijke onvermogen om het onvermogen als zodanig te aanvaarden: de mens verwerpt zijn menselijkheid, hij wil een god zijn en daarom kente-

kent zelfbeschuldiging zijn wezen en geeft de god die hij zich bedacht heeft daarvan ook het ultieme voorbeeld: Christus neemt de zonden van de mensheid op zich en boet ze uit; Hij is de lijdende god en zo ook zal de mens de lijdende mens zijn, de mens die lijdt omdat hij tot elke prijs god wil zijn - met minder dan volmaaktheid en onsterfelijkheid is hij niet tevreden en daarom is hij gedoemd tot een eeuwig verlangen dat nooit bevrediging vindt. Dit is de ondergang van de mens maar tevens zijn verrijzenis.

In zijn majestueus en mystiek dichtwerk *Also sprach Zarathustra* schrijft de grote negentiende-eeuwse filosoof Friedrich Wilhelm Nietzsche:

*"Ich liebe die, welche nicht zu leben wissen, es sei denn als Untergehende, denn es sind die Hinübergehenden."*²¹²

In het gedicht *Muth!* uit de gedichtencyclus *Winterreise* van Wilhelm Müller, zo schoon op toon gezet in de liedcyclus van Franz Schubert klinkt het als volgt:

212 F. W. Nietzsche, *Also sprach Zarathustra. Ein Buch für Alle und Keinen*, 1883-1885, 1. vollständige Ausgabe aller Teile 1892, Erster Teil, *Zarathustras Vorrede*.

"Will kein Gott auf Erden sein, sind wir selber Götter"^{213 214}

12. Complotten rond corona

Een complottheorie zegt dat zekere gebeurtenissen niet zijn wat ze lijken maar dat ze een samenzwering verkappen (meestal van mensen met kwade bedoelingen). Dat het huldigen van complottheorieën de regel is en niet de uitzondering, bewijst het feit dat ze zowat overal te pas en ten onpas opduiken. Zo bijvoorbeeld ter verklaring van facetten van de werkelijkheid waar mensen het wat moeilijk mee hebben en in het bijzonder met zaken die verband houden met het lijden en de dood. De voorbeelden zijn legio en een van de mooiste is misschien wel de mythe die verklaart waarom elk jaar opnieuw de schone lente en de zomer gevolgd worden door de harde winter - althans in die streken waar men uitgesproken seizoenswisselingen kent, zoals in Griekenland. In het Oude Griekenland schreef men de narigheid van de winter toe aan een kwaad opzet van Hades, de god van de onderwereld. Hades zou Persephone geschaakt hebben en haar hebben meegenomen naar de onderwereld, waardoor de hele natuur in rouw verkeerde. Via onderhandelen bekwam haar moe-

213 Zie de video: `<iframe width="708" height="398" src="https://www.youtube.com/embed/ZofjIfz-ZD0" frameborder="0" allow="accelerometer; autoplay; clipboard-write; encrypted-media; gyroscope; picture-in-picture" allowfullscreen></iframe>`

214 Tekst dd. 21 oktober 2020.

der, Demeter, dat Persephone periodiek terug mocht keren en in die perioden leefde de natuur weer op van vreugde. Dit werd dan gevierd met allerlei rituelen.²¹⁵

'Complottheorie' is een woord met een bijzonder negatieve connotatie geworden: wie ervan verdacht worden te geloven in een complot, worden meestal beschouwd als achterdochtig, onwetend of niet bepaald snugger. Toch zijn complotten alom schering en inslag en zij zitten ook reeds ingebakken in de natuur zelf: het verschijnsel waarbij dieren tijdens hun jacht een prooi misleiden, insluiten en opeten, zoals dat het geval is bij een roedel wolven, heeft iets van een complot. Een prooi die daar niet beducht op is, is uiteraard geen lang leven beschoren en haar achterdocht is heel terecht. Maar theorieën zijn uiteraard onderhevig aan macht en zo zijn er complotten die toegedekt blijven terwijl ware verhalen als complotten worden afgedaan, bijvoorbeeld omdat zekere autoriteiten al dan niet bewust hun macht misbruiken.

Het is uiteraard een gruwelijk drama voor een slachtoffer van een samenzwering wanneer dit (vaak door toedoen van de samenzweerders die zichzelf aldus indekken) monddood wordt gemaakt, bijvoorbeeld door als paranoïde te worden afgeschilderd. Ook deze gruwel is vaker de regel dan de uitzondering en het bewijs daarvoor is dermate helder dat het over het hoofd wordt gezien: het merendeel van de aardbewoners hangen religies aan die hen voorhouden dat achter de ervaarbare realiteit en achter alle gebeurtenissen, supermensen of

215 Zie: <https://www.bloggen.be/dzeus/archief.php?ID=16>.

dus goden, engelen en duivelen aan de touwtjes trekken en er voor zorgen dat sommigen geluk kennen en gezondheid terwijl anderen moeten lijden. Zelfs het onrecht in de wereld - het leed van onschuldigen dat verontwaardiging wekt - is dikwijls niet in staat om de macht van de complotterenden te breken door hen te ontmaskeren.

Een van de meest dankbare onderwerpen in de literatuur, in de dramaturgie, de opera, de film en noem maar op, spitst zich toe op het complot en op het kwaad van de leugen die er de kern van vormt. Een jonge dochter vertelt haar moeder dat een man haar zijn liefde heeft verklaard maar de moeder waarschuwt dat dit makkelijke woorden zijn en dat wat het geval is, nog moet blijken. Er volgt dan een huwelijk met twee proefkonijnen, mettertijd komt de waarheid aan het licht en eenmaal die gekend is, zijn de dagen van de hoofdrolspelers gelukkig of helaas geteld.

Verliefden liegen omdat wellust verblindt maar ook machtswellust doet liegen en derhalve is de kloof tussen woord en werkelijkheid in het domein van de politiek niet geringer dan in dat van de liefde. Als politici zeggen dat er een crisis is, dan doen zij dat waarschijnlijk om meer belastingen te kunnen heffen omdat potentaten nu eenmaal met leugens en bedrog hun macht verwerven en handhaven en wie dit miskennen zijn zonder meer wereldvreemd. Als alles goed gaat in het land, dan zullen politici een crisis *veroorzaken* om belastingen te kunnen heffen: zij maken terreur, voeren oorlogen en creëren allerlei vijandsbeelden en het

grootste stuk van de geschiedschrijving behelst uitgerekend dit onderwerp. Mensen zoals Julian Assange werden ofwel vermoord ofwel beroofd van het kostbaarste bezit van een levende mens - zijn vrijheid - omdat zij bijvoorbeeld aan het licht brachten dat het westen bij monde van de regering Blair loog over de aanwezigheid van kernraketten in het Irak van Saddam Hussein en dat complot moest dienen om een oorlog tegen de voormalige kolonie van de Britten te rechtvaardigen. In de media alom ter wereld werden satellietbeelden getoond van de bewuste wapens en wie had durven twijfelen aan de goede bedoelingen van het westen, werd gewis als onnozel beschouwd: nergens ter wereld was er een politicoloog, een politicus, een historicus of een andere geleerde, die dit wereldnieuws in twijfel trok of alvast werd diens stem door niemand gehoord. Om het maar bij dit ene voorbeeld te houden.

Ook wanneer vandaag sprake is van een pandemische crisis, dient men zich rekenschap te geven van het onderscheid tussen wat gezegd wordt en wat waar kon zijn: de media zijn gepolitiseerd en wat zij berichten, is helaas volstrekt onbetrouwbaar gebleken. Mensen worden geïnformeerd en gedesinformeerd maar wij beschikken niet over de middelen om het onderscheid tussen de twee te maken en derhalve blijven wij onwetend. Sommigen zijn zich daarvan bewust maar een meerderheid *niet*. Het zich vormen van een eigen mening omtrent allerlei gezegden, is niet slechts een recht: het is ook alles wat men in de huidige trieste constellatie nog kan doen. Het aan mensen ontzeggen van dat recht, komt neer op het verbod om nog na te den-

ken. En dit verbod zit eraan te komen in de huidige regeringsverklaring die aankondigt komaf te zullen maken met zogenaamd *fake news*. En dat is geen goed nieuws.²¹⁶

Intermezzo: 'Konijnenmalthusianisten'?

Myxomatose is een aanvankelijk bij Braziliaanse konijnen en bij Californische Bachmankonijnen door een natuurlijk (pokken)virus veroorzaakte en ofwel rechtstreeks ofwel door insecten overgedragen konijnenziekte die echter waar zij sinds 1938 (in Australië) opzettelijk werd ingezet, in meer dan 90 percent van de gevallen dodelijk is. Het werd een epidemie in 1953 nadat het virus een jaar eerder vanuit een lab in Rio de Janeiro ontsnapt was en naar Europa overgekomen. De konijnen krijgen tumoren, bindvliesontsteking en soms longontsteking waaraan ze dan overlijden. De ziekte is nu vaccineerbaar maar onbehandelbaar maar ze werd door de jaren ook milder. Onder meer in Australië, Engeland en Ierland werd de ziekte ingezet om de konijnenpopulatie in te dijken. Dat is gelukt maar de ziekte, die tweejaarlijks piekt, maakt nu overal konijnen ziek en is niet meer weg te krijgen.²¹⁷

216 Tekst d.d. 24 oktober 2020.

217 Tekst d.d. 25 oktober 2020. Gegevens ontleend aan:
<https://nl.wikipedia.org/wiki/Myxomatose>

13. De goddelijke komedie

's Morgens staan we op, we draaien een kraan open en een wasbak vult zich met warm water: het voelt alsof we het gratis krijgen maar het is een bevel, een eis die wordt ingewilligd zonder tegenpruttelen; we hebben betaald voor het warme water waarmee we ons kunnen wassen. Hebben we de natuur aan ons onderworpen? We gaan naar de bakker, we vragen een brood en de bakker gehoorzaamt: het voelt alsof de bakker tot onze dienst staat maar het is alweer een bevel, een eis die wordt ingewilligd, een recht dat wordt afgedwongen door het geld dat we op de toonbank leggen. En we hebben rechten nodig want we hebben behoeften, wat wil zeggen dat we niet in leven kunnen blijven op eigen kracht. We stappen in een rode sportwagen, duwen op het gaspedaal, we halen snelheden van meer dan honderd kilometer per uur, op weg naar het werk. Daar gehoorzamen wij aan allerlei bevelen, we willigen de eisen van onze werkgever in: het is zijn recht, zo houden wij ons voor en met onze noeste arbeid betalen wij voor het geld dat hij ons uitkeert op het einde van de maand. De hele ruilhandel is goed geregeld, we hebben het gevoel mooi samen te werken en solidair te zijn, het lijkt erop alsof we alles voor elkander doen, maar in feite dwingt de ene zijn rechten van de andere af.

Met de vraag aan de bakker om een brood, *dwingen* wij hem ons een brood te verkopen want ook hij heeft behoeften, ook hij kan niet leven op eigen kracht. Wij eisen dat er warm water uit de kraan komt omdat we er recht op hebben, we hebben er immers voor betaald

aan de loodgieter. Wij eisen dat onze auto rijdt, dat onze staat bestuurd wordt, dat de politie optreedt als een inbreker ons verrast en dat de dokter ons geneest. Het voelt aan alsof wij allen samenwerken en alsof wij alles voor elkander doen, maar in wezen stellen wij alleen maar eisen aan elkaar. En wie deze stelling pessimistisch vinden, moeten maar eens proberen om in een winkel een brood te bestellen en het niet te betalen. Of één cent te weinig op de toonbank te leggen. De herrie die daaruit volgt, zal hem wakker schudden uit de schone leugen en hem eraan herinneren dat wij komedianten zijn, dat onze maatschappij gespeeld wordt, dat wij acteren in plaats van te leven.

Wij geloven te leven in een democratie en dat klinkt mooi maar is dat geen staat gevuld met allemaal kleine dictators?

Dat zien wij uiteraard pas op het ogenblik dat er een barst in de vaas komt, en in zijn *Anthem* zingt de bard:

*"There is a crack in everything/ That's how the light gets in"*²¹⁸

De wijsgeren zeggen dat het bewustzijn ontstaat in de negativiteit²¹⁹ en de theologen hebben het over de zin van het lijden: in een perfecte wereld waar alles op wieltjes loopt, dommelen wij allemaal in, wij verliezen ons bewustzijn en de tijd haalt onze rode sportwagen moeiteloos in. Pas als wij tot stilstand komen, pas als ons bevel niet langer beantwoord wordt, kunnen wij er

218 Leonard Cohen, *Anthem*.

219 Martin Heidegger, *Sein und Zeit*.

ook achter komen dat wat betreft de zaken die er echt toe doen, wij helemaal geen rechten kunnen doen gelden. Daar immers staan wij niet langer als de ene mens tegenover de andere, daar helpt geld niet meer, daar veranderen de honger en het leed de eis van zo-even in een smeekbede.

Het graan waarmee wij ons voeden en dat op de akkers groeit, laat zich niet bevelen dan door God. De waanzin van de oorlog toont ons dat wij de vrede helemaal niet kunnen plannen. Watersnood, honger, quarantaine: de plagen die over de wereld trekken lachen met de wetenschap en de techniek en zij zetten onze hele komedie te kijk, met onszelf in de rol én van spelers én van publiek.²²⁰

14. Al is de waarheid nog zo snel, de leugen achterhaalt haar wel!

Er zijn mensen die liegen en die dan met de stille trump verdwijnen, zo worden dan hun leugenachtige *projects* gewis vermalen door de tand des tijds maar rasechte leugenaars volharden in het kwaad: zij grijpen van de ene leugen naar de andere en wel in zo'n tempo dat zelfs waarheidssprekers niet langer in staat zijn om hen bij te benen. Is de leugenaar niet één persoon doch een systeem, dan wordt liegen nog een stuk makkelijker: de eerste leugenaar die verkondigt dat het zwart is terwijl het nadien wit blijkt, verdwijnt via een achterpoortje en stuurt nummer twee het podium op die dan

220 Tekst d.d. 27 oktober 2020.

inderdaad 'wit' bepleit en vergast wordt op applaus; blijkt het uiteindelijk rood te zijn, dan verdwijnt twee op zijn beurt en krijgen we een pop-up van nummer drie die gokt op 'rood' en op die wijze trekken bendes aan een langer eind dan enkelingen en weten zij schrande de beroemde spreuk ter zake als volgt te invullen: "Al is de waarheid nog zo snel, de leugen achterhaalt haar wel!"

In de vrt-pano-uitzending van 28 oktober l.l. wordt met de hoogste verontwaardiging gesproken over mensen die - hoe durven ze! - beweren dat mondklappers het virus niet kunnen stoppen - een stelling die godbetert almer enkele maanden geleden op het vrt-nieuws uitgebaand werd met veel bombarie door niemand minder dan de minister van volksgezondheid, dokter De Block, en wel vergezeld van de volgende wetenschappelijke uitleg: het virus laat zich niet stoppen door oceanen of door bergen, hoe zou het zich laten tegenhouden door een mondklapper!?

Met een nog grotere verontwaardiging werd uitgehaald naar jan met de pet, die sukkelaar die zijn pas opgelopen boete nog altijd niet verteerd heeft omdat hij van dat bedrag ruim een maand moet eten nadat hij van zijn pensioen ten bedrage van de helft van 1500 euro zijn belastingen heeft betaald om al die informatieverstrekkers van een Toyota te kunnen voorzien. Want jan met de pet, stel u voor, durft te beweren dat corona een door mensen gemaakt virus is, en is dat geen pure waanzin, beste kijkbuiskinderen?!

Maar de jannen met de petten die trouwens ook durven te suggereren dat de neuzen van de farmareuzen forse winsten hebben geroken - hoe durven ze! - ja, zij durven, want intussen hebben zij ook gelezen dat het economische debacle ten spijt deze industrie het peloton van alle andere sectoren ver achter zich laat - die jannen met de petten hebben ook vrijwel allemaal zeer belangstellend en oplettend naar een televisie-uitzending gekeken, op een Franse post, het was in mei van dit jaar, een interview met de Nobelprijswinnaar geneeskunde, professor Luc Montagnier, de ontdekker van het virus dat AIDS veroorzaakt. De immer actieve, wereldvermaarde leider van het onafhankelijke Pasteur-instituut in Parijs vertelde in dat interview dat hij er zeker van is, en wel op grond van de structuur van covid-19, dat dit virus door mensen is gefabriceerd. De geleerde aan wie momenteel miljoenen mensen die met hiv besmet zijn, het te danken hebben dat ze niet meer hoeven te creperen, suggereerde tevens dat zekere golven de activiteit van dat virus moduleren en dat zij wellicht een impact hebben op het menselijk immuunsysteem.

Hebben de makers van de pano-uitzending het befaamde interview met de grootste expert ter wereld in de virologie gemist? Maken zij een televisie-uitzending om de bevolking te informeren terwijl zij zelfs geen notie blijken te hebben van het bestaan van deze man? Of beweren deze journalisten inderdaad dat wat professor Montagnier verkondigt, *fake news* is?

Ik weet wat jan met de pet zal denken (maar waarschijnlijk niet zal zeggen omdat hij niet in de rij wil

gaan staan bij de voedselbedeling): pano is fake-news, ja, dat zal hij denken, en gewis, hij heeft er niet met zijn pet naar gegoooid.²²¹

15. Wetenschap, altijd in de kinderschoenen

Niet alleen de maatschappelijke komedie wordt te kijk gezet op het ogenblik dat een plaag over de wereld trekt, ook de weergalm van de wetenschappen deelt in de klappen. Om te beginnen blijken inzake het nieuwe ziektebeeld noch de voorspellende noch de genezende waarde van - om te beginnen - de virologie aangetoond te kunnen worden en veeleer het tegendeel is het geval: haar onmacht en onkunde kunnen niet langer geheim worden gehouden en daarvan is de hele wereldbevolking nu getuige: de pandemie bleek onvoorspelbaar, de verschillende golven evenzeer en de koppen blijven rollen omdat blijkt dat de plaag noch te genezen is, noch te voorkomen; gedragsaanpassingen blijken niet te werken en na een jaar van wereldwijd onderzoek is van een werkzaam vaccin nog lang geen sprake. Spontaan herinneren wij ons andermaal de woorden van de cultuurfilosoof Ivan Illich in zijn *Medical Nemesis*: "Een bestudering van de evolutie van ziektepatronen levert als bewijs op dat artsen in de laatste honderd jaar epidemieën niet sterker beïnvloed hebben dan priesters in vroeger tijden. Epidemieën kwamen en gingen, door beiden verwenst, maar door geen van beiden beïnvloed. Ze zijn even ongevoelig voor de rituelen die in

221 Tekst d.d. 29 oktober 2020.

medische klinieken uitgevoerd worden, als voor die welke bij religieuze altaren gebruikelijk waren. Het is wellicht nuttig een bespreking van de toekomst van de gezondheidszorg met de erkenning van dit feit te beginnen."²²² Wat men kennelijk (weer) nagelaten heeft te doen?

Wetenschap is wat men weet en alles wat men weet, heeft men moeten leren - aanvankelijk door ervaring ofwel proefondervindelijk, wat betekent dat men de dingen niet kan voorspellen of doorgronden wanneer men ze voor de eerste keer ontmoet. En uitgerekend dat is met betrekking tot dit virus nu ook het geval: het gaat om een gloednieuw virus, niemand heeft het ooit gezien, niemand kent het, weet hoe het zich gedraagt, hoe het verandert, hoe het ons besmet, hoe dodelijk het is, hoe men het eventueel zou kunnen overwinnen en of we in staat zullen zijn om een vaccin te produceren dat ons ertegen kan beschermen. Bovendien is het beeld dat biologen van een virus als zodanig hebben uiteraard altijd bijzonder voorlopig.

Het beeld wordt gevormd door wat men ervan weet, het model verandert in de mate dat meer eigenschappen ervan gekend zijn. Zoals uit het feit dat een appel de dorst lest, volgt dat hij water bevat en uit het feit dat hij zoet smaakt, wordt geconcludeerd dat hij suiker be-

222 Ivan Illich, *Grenzen aan de geneeskunde. Het medisch bedrijf - een bedreiging voor de gezondheid?* Het Wereldvenster, Baarn 1978, p. 21. (Oorspronkelijke titel en uitgave: *Medical Nemesis - The Expropriation of Health*, Marion Boyars, Londen 1975).

vat, zo ook evolueerde bijvoorbeeld het atoommodel dat steeds de nieuwe eigenschappen die het prijs gaf, moest kunnen verklaren: het atoommodel van de in 460 v.C. geboren Democritus (grondlegger van het atomisme of de leer dat alles opgebouwd is uit uiteindelijk ondeelbare deeltjes - atomen) werd in 1803 vervangen door dat van John Dalton, dat in 1897 plaats maakte voor het model van Thompson, in 1911 door dat van Rutherford - Chadwick, Bohr en Sommerfeld verfijnden het model dat nog lang niet definitief is. Op dezelfde manier evolueerde het virusmodel - men dacht aanvankelijk dat het om een gif ging: 'virus' is het Latijnse woord voor 'gif'.

In het artikel Virus en evolutie in het Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde d.d. 18 mei 2010 schrijft Jochem M.D. Galama dat virussen niet langer kunnen beschouwd worden als louter parasieten die de voortplantingsorganen van cellen van een gastheer nodig hebben: "virussen bevatten sequenties die nergens anders in de biosfeer worden aangetroffen, wat moeilijk te verenigen is met het idee van een cellulaire oorsprong van virussen. Omgekeerd blijken sommige cellulaire sequenties van virale oorsprong, zoals de ontwikkeling van DNA als belangrijkste drager van genetische informatie. Recent onderzoek maakt aannemelijk dat virussen een cruciale schakel vormen in de evolutie van de cel. Dit idee betekent een grote stap voorwaarts in het inzicht in de evolutie van cellen en verklaart ook dat virussen naast cellulaire levensvormen zijn blijven voortbestaan. Virussen, die vaak louter als vijanden van hun gastheer worden beschouwd, vormen daarmee

uiteindelijk een drijvende kracht binnen de evolutie."²²³ en de auteur citeert vervolgens Darwin die suggereert dat alle organisch leven op aarde wellicht afstamt van primitieve levensvormen zoals virussen.

Het zou een schromelijke vergissing zijn om wat 'klein' is te minachten of om wat 'simpel' is te beschouwen als minderwaardig aan het complexe: heel vaak is het net andersom. Enkele jaren geleden ontdekte een Indische oogarts dat het oog van een vogel, ofschoon het veel en veel eenvoudiger is dan het oog van een mens, waarover Darwin nog schreef dat de complexiteit ervan hem deed twijfelen aan de evolutietheorie - dat het oog van een vogel in feite verder staat in de evolutie dan dat van een mens. Het is eenvoudiger én beter, het arendsoog ziet scherper dan het mensenoog. Eigenlijk niet te verwonderen als men in rekening neemt dat vogels zoveel ouder zijn dan mensen. De homo sapiens bestaat pakweg 200.000 jaar²²⁴ maar de eerste vogels zijn 150 miljoen jaar oud²²⁵: hun evolutie strekt zich uit over een periode die 750 keer langer is dan die van de mens. En dat het oog van een vogel minder complex is, vormt allerm minst een bezwaar, zo leert ons het scheermes van Occam dat evenwel over theorievorming spreekt. Het eerste gemotoriseerde voertuig was groot en lomp, de hedendaagse gemotoriseerde koersfiets weegt geen tien kilogram en zo worden al onze instrumenten vereenvoudigd maar tegelijk verbeterd. En

223 <https://www.ntvg.nl/artikelen/virus-en-evolutie/volledig>

224 https://nl.wikipedia.org/wiki/Oorsprong_van_de_vogels

225 <https://www.scientias.nl/doorbraak-voor-het-eerst-de-exacte-oorsprong-van-de-moderne-mens-onthuld/>

stappen we over van de menselijke maaksels naar de goddelijke scheppingen, dan zien we dat geen vliegtuig ooit de efficiëntie van een vogel zal benaderen, laat staan die van een insect en wat gezegd van een virus?

Is een virion (één virusdeeltje) letterlijk onooglijk klein, dan overspant het virus als zodanig vaker de hele aardbol en het licht wellicht met de sterfelijkheid van de mens. Het menselijk lichaam bestaat gemiddeld uit 37,2 biljoen cellen²²⁶ die uiteraard allemaal samenwerken en zo zal niemand het in zijn hoofd halen om één lichaamscel te beschouwen als een zelfstandig wezen, ook al is het zo dat de massa cellen die samen een orgaan vormen, getransplanteerd kan worden van de ene mens naar de andere. Op analoge wijze kan één mier niet zelfstandig overleven en vormt zij in feite een cel van een kolonie welke in feite het lichaam van dat wezen is.

Zo kon men ook zeggen over een virus dat het wellicht het grootste wezen op aarde is en hoe zijn cellen samenwerken, weet blijkbaar niemand: men gelooft kennelijk dat zij ongedifferentieerd zijn, allemaal gelijk dus, edoch wie kan oordelen over hun organisatieprincipe? Komt daarbij dat ook de soorten niet op zichzelf kunnen bestaan, dat zij onderling moeten samenwerken in het geheel van de levende aarde, die op haar beurt niet kan zonder de zon, de maan en de sterren. Maar dit alles brengt ons al veel te ver van huis...²²⁷

226 <https://www.meneerspoor.nl/cellen.html>

227 Tekst d.d. 29 oktober 2020.

16. Per brief

Zopas mocht ik een brief ontvangen van de heer Van Togenbirger die zoals elke andere mens op aarde zijn kot niet meer uit mag en de brief gaat als volgt:

"Beste,

Telkenjare valt het mij weer op en dan neem ik me voor om er eens navraag naar te doen maar dat is er tot nog toe nooit van gekomen: nu en dan moet ik wat overhangende takken van de bomen kappen en die werp ik dan op de vaalt en raar maar waar: de bladeren die erop hangen verdorren weliswaar maar afvallen doen ze helemaal niet, ze blijven in verdorde toestand aan de afgezaagde takken hangen! En nu vertelde ik dit aan een buur terwijl ik stond te harken en ja, hij had een uitleg voor het fenomeen: de bladeren vallen niet van hun takken omdat ze verdord zijn maar zij worden van hun takken afgestoten en wel op 'bevel' van de boom. Vandaar dat bladeren aan afgezaagde takken blijven hangen, zo vertelde mij de buur maar hij voegde er onmiddellijk aan toe dat hij er het fijne ook niet van wist aangezien hij geen plantkundige was.

Toen ik het verhaal vertelde aan een kennis, antwoordde die met een nog straffere historie welke hij gezien had in een documentaire op televisie. Er zijn bomen die last hebben van bepaalde insecten en die daarom stekels op hun takken hebben, zo zei hij. Op een gegeven ogenblik verscheen een nieuwe vorm van dergelijke insecten die van de eerste verschilden in de lengte

van hun poten. Hun poten waren langer en de stekels waren dus te kort om te verhinderen dat zij de bomen kwelden. En wat gebeurde er? Twee dingen. Het eerste: de stekels aan de bomen werden langer om het de insecten moeilijker te maken. Maar de tweede reactie was nog meer verbijsterend: de boomsoort groeide ook tweehonderd kilometer verderop waar die insecten helemaal niet aanwezig waren maar ook van die bomen daar werden de stekels ineens langer.

De uitleg? De bomen communiceren met elkaar, naar verluidt via chemische deeltjes die worden meegevoerd met de wind. Die deeltjes zijn in feite zoals pamfletten waarop te lezen staat: *"Pas op, er zijn nu ook insecten met lange poten, maak dus snel uw stekels langer!"*

Weer vertelde ik dit nieuwtje door en kreeg te horen dat in de bibliotheek boeken te vinden zijn die handelen over planten en hoe die een eigen zenuwstelsel hebben, totaal verschillend van het onze, en zintuigen, een geheugen en een taal. Er bestaan zelfs theorieën - wetenschappelijke theorieën naar verluidt - die het niet alleen hebben over communicatie tussen diersoorten maar tevens over vormen van communicatie tussen dier en plant. Volgens bepaalde onderzoekers is het theoretisch mogelijk dat op aarde alle leven met elkaar op de een of andere manier verbonden is: de planten met de dieren, met de eencelligen ook, de bacteriën en de virussen, de schimmels en zelfs de gesteenten, de oceanen, de luchtlagen, de bergen en de vulkanen.

Hebben wij dan geen onmisbare bacteriën in onze darm? Is het dan niet zo dat alle elementen die in de kosmos aanwezig zijn, ook in ons lichaam voorkomen? Zoals ons lichaam zonder dat wij goed begrijpen wat het doet, interageert met de omgeving als het eet en drinkt of slaapt, zich voortbeweegt of wat dan ook doet, zo ook zouden alle lichamen, planten, dieren, microben en ook alle elementen met elkaar communiceren of tenminste interageren. En dat alles met als enig doel de handhaving van het leven.

Maar als dat inderdaad het geval is, mijn beste, en steeds meer biologen lijken die stelling ernstig te nemen en gaan ook op onderzoek in dat domein, dan lijkt het ook niet anders dan vanzelfsprekend dat de aarde als systeem zal reageren als een of andere zaak fout loopt en het systeem zich bedreigd voelt, vind je dat ook niet?

Een organisme dat zich bedreigd voelt, zet zich schrap en allerlei chemische stoffen worden door specifieke klieren gesecreteerd, komen in de bloedbaan terecht, doen het immuunsysteem reageren en verdedigen het lichaam tegen de aanvaller. Maar stel nu eens dat de aanvaller van het organisme dat de aarde is, de mens is.

Bijvoorbeeld omdat de mens vervuult met straling, kernenergie, koolstofdioxide en nog allerlei andere vergiften. Of omdat de mens andere diersoorten met uitsterven bedreigt. Omdat hij de voorraadschuren van de erten in geen tijd leeg haalt. Omdat hij de longen van de aarde kapotmaakt of omdat hij zonder ophouden ge-

nocide pleegt op andere soorten. Als alle onderdelen van het organisme van de aarde met elkaar communiceren, dan weet niet alleen de mens maar ook de aarde dat haar voortbestaan in het gedrang komt. En wat doet zij dan? Zij zet zich schrap, zij zet allerlei andere onderdelen, levende wezens, in werking, om de activiteiten van de mensen stop te zetten.

En is het dit wat nu en dan gebeurt wanneer een pandemie de kop opsteekt? Hoe dan ook is het resultaat telkens een forse reductie van het aantal mensen en vaak ook een verandering van het menselijk gedrag. En blijkt vandaag niet dat steeds meer mensen onder invloed van de pandemie beginnen in te zien dat het menselijk gedrag moet veranderen? En in het bijzonder de economie die een kapitalistisch karakter heeft en de democratie die de vrije teugel geeft aan allerlei moordende vrijheden van de vele kleine dictators?

Alle gekheid op een stokje, mijn beste, maar is het u ook opgevallen dat na de eerste golf, het virus gemuteerd is? Het lijkt alsof het reageerde op de reactie van de mens: de mensen bleven in hun kot en het virus dreigde teniet te gaan. Je weet dat het virus de mensen nodig heeft om zich te kunnen voortplanten? Zoals trouwens de vampieren, die met plagen geassocieerd worden, periodiek uit hun schijndood moeten verrijzen om zich te voeden aan ons bloed? Wel, in deze tweede golf is het virus naar men heeft vastgesteld besmettelijker geworden dan voordien en het richt zich nu ook tot mensen van alle leeftijden. Ik weet niet hoe die zaken te verklaren zijn, mijn beste, maar mij dunkt dat de vi-

rologen dat ook niet weten. Het enige wat ons nu te doen staat, is te zorgen dat wij niet beboet worden, dan worden we immers ook niet besmet.

Misschien tot later eens, jaja, ik zeg 'misschien' en ik zeg dat niet alleen omdat het mogelijk is dat wij onze pijp weldra aan maarten geven: steeds meer stemmen gaan op dat deze pandemie nooit meer verdwijnen zal en alleen maar erger kan worden. Trouwens, heb je al gemerkt dat er geen andere nieuwsberichten meer bestaan sinds covid-19 er is? Het allerbeste!

Omsk"²²⁸

17. Het wrede lot van de weerlozen²²⁹

'Samizdat' waren dissidente geschriften die clandestien circuleerden in de voormalige USSR.²³⁰ In de jaren vijftig van de vorige eeuw was een van die 'Samizdat' De Goelag Archipel van de Nobelprijswinnaar voor de

228 Tekst d.d. 30 oktober 2020.

229 Zie ook de volgende tekst d.d. 13 maart 2018:

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=3060740>

230 De voormalige Sovjet-dissident Vladimir Boekovski definieert de 'Samizdat' als volgt: "Ik schrijf zelf, ik redigeer zelf, ik censureer zelf, ik geef zelf uit, ik verspreid zelf en ik zit er zelf een straf voor uit." Zie: Vladimir Boekovski, En de wind keert terug, autobiografische roman, New York, Хроника, 1978: 126. Vladimir Boekovski (°1942) [niet te verwarren met Charles Bukovski - ook een dichter] schreef over de dwangbehandelingen in psychiatrische klinieken die dienst deden als speciale gevangenissen in de USSR. Zie ook: https://nl.wikipedia.org/wiki/Vladimir_Boekovski

Literatuur in 1970, Aleksandr Solzjenitsyn (1918-2008) die in 1945 gearresteerd werd en in de strafkampen verdween tot 1953.²³¹ De Goelag Archipel verscheen in Parijs tussen 1973 en 1975 en is een ooggetuigeverslag over die strafkampen waarin achttien miljoen mensen terecht kwamen zonder enige vorm van proces omdat zij ervan verdacht werden het Stalinistische regime (1922-1953) niet genegen te zijn en van deze gevangenen kwamen er 2.749.163 om.²³² Na de publicatie van enkele delen van zijn boek werd Solzjenitsyn opnieuw gearresteerd en uitgewezen - in 1974 - waarna hij via Zwitserland nog twee jaar later in Vermont (USA) belandde.²³³ Over de hallucinante manier waarop Sovjet-burgers welhaast volkomen willekeurig gearresteerd werden en (vaak voorgoed) verdwenen achter de muren en de staketsels waar men achteloos voorbij liep terwijl niemand kon vermoeden welke hel ze verborgen, handelt De arrestatie, het eerste hoofdstuk van zijn meesterwerk. Edoch, de geschiedenis herhaalt zich en de gruwel doet zich steeds vaker voor als een heil...

"Een arrestatie of een aanhouding is het ontnemen van de bewegingsvrijheid van een persoon door politiediensten of, in geval van heterdaad, door burgers".²³⁴

231 Aleksandr Solzjenitsyn zat gevangen in de goelag van 1945 tot 1953 (onder Stalin). Hij schreef De Goelag Archipel tussen 1958 en 1968. Zie ook:

https://nl.wikipedia.org/wiki/De_Goelag_Archipel

232 https://nl.wikipedia.org/wiki/Goelag#Aantal_slachtoffers

233 https://nl.wikipedia.org/wiki/Aleksandr_Solzjenitsyn

234 <https://nl.wikipedia.org/wiki/Aanhouding>

Gearresteerd worden - onder Stalin kon het iedereen overkomen: men werd van zijn bed gelicht of onder een of ander voorwendsel ergens heen gelokt en prompt ingerekend; de slachtoffers vermoedden dat het een vergissing was, maar neen: hun leven bleek op slag voorbij en zou voortaan alleen nog maar bestaan uit dwangarbeid op een onbekende en onbereikbare plek.²³⁵

Men moet het eerste hoofdstuk over de arrestatie in De Goelag Archipel van Aleksandr Solzenitsyn gelezen hebben om een idee te kunnen hebben van de verschrikkelijke realiteit achter zoveel koele historische data. Deze literaire meesterwerken ten spijt, blijkt het echter niet te willen doordringen tot het leeuwendeel van de huidige wereldbevolking - waarvan toch mag aangenomen worden dat zij een zeker beschavingspeil heeft bereikt - dat gelijkaardige mistoestanden van een mogelijks nog grotere omvang in de huidige tijd schering en inslag zijn in grote gedeelten van de wereld en dat de betrokken tirannen door iedereen niet alleen met rust worden gelaten maar bovendien kunnen rekenen op applaus vanwege de door hen verdrukte massa, op eretekens vanwege politici en vorsten wereldwijd en op een oorverdovend stilzwijgen omtrent het ten hemel schreiend onrecht waarvan zij elk hun handelsmerk hebben gemaakt. Hierbij inbegrepen is een gloednieuw

235 Voor de Engelstalige tekst "The Gulag Archipelago" (in 3 volumes), zie:

https://archive.org/stream/TheGulagArchipelago-Threevolumes/The-Gulag-Archipelago_voll_I-II_Solzhenitsyn#page/n13/mode/2up

we en bijzonder moeilijk te duiden tirannie die sinds enkele maanden de ganse wereld omspant en die menig tiran in haar schaduw stelt...

Een dictator blijkt een gestoorde persoonlijkheid: narcistisch, grootheidswaaninnig, paranoïde en wreed, dikwijls opgegroeid in een gezin met een onderdrukkende vader; hij dringt zijn eigen persoonlijke visie op aan het volk dat hij onderwerpt; hij arresteert zijn tegenstanders massaal, wat betekent dat hij hen de bewegingsvrijheid ontnemt - in vele gevallen gaat hij over tot (massa)moord.

Leven onder een dictator is bestaan onder een voortdurende dreiging. Omdat men gearresteerd kan worden van zodra men zich veroorlooft om alleen nog maar te denken wat men wil, omdat er in een dictatuur totale willekeur heerst en er derhalve geen reden hoeft te zijn waarom iemand wordt gearresteerd, leeft iedereen er in feite in voortdurende gevangenschap, ook al is men niet of nog niet aangehouden. Solzjenitsyn beschrijft die realiteit ook treffend in het verhaal over de priester Irakliej die, na acht jaar ondergedoken geleefd te hebben bij zijn parochianen, zo opgejaagd was dat hij bij zijn uiteindelijke arrestatie van pure blijdschap de lofzong van de Heer.

Dictators hoeven niet elke burger feitelijk te arresteren opdat elkeen ook echt beroofd zou zijn van zijn bewegingsvrijheid want de dreiging tot arrestatie heeft hetzelfde effect als de arrestatie zelf ofwel overtreft zij dit effect nog; tirannen hoeven niet iedereen te vermoor-

den opdat het volk helemaal geen mensen meer zou tellen.

Arresteren of aanhouden betekent letterlijk: afremmen en tot stilstand brengen, verhinderen om nog voort te gaan, doen stoppen en doen ophouden. Als we de bijbel mogen geloven zijn er slechts een handvol uitzonderingen op de regel dat het leven zelf alle mensen vroeg of laat tot stilstand dwingt. De ouderdom en de kwalen remmen de levensloop af, zij brengen ons letterlijk tot stilstand, tot stil zitten of tot stil liggen en zo worden we aan ons bed gekluisterd - als we al niet abrupt uit het leven worden weggeplukt. Het leven zelf rekent ons in en lijkt wel om verantwoording te vragen zoals de engel aan Job, na diens klacht, om verantwoording vroeg: op grond van welk recht bestaat gij? Gij hebt helemaal geen recht om te bestaan, zegt gij? Wees dan zo goed mij te volgen! - en zo worden wij dan door de laatste poort geleid.²³⁶

Maar nu de wereldbrand toch al ver achter ons ligt en net nu de democratie lijkt uit te waaieren over de ganse aarde, is in dezelfde beweging waarmee geheel onverwacht het gekroonde virus verscheen, een quasi niet te ontwaren legioen opgestaan, of moet men veeleer zeggen: een door een zekere geest beheerste schare, wiens

236 Over de ultieme arrestatie schrijft de Bijbel: *"Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Toen gij jonger waart, omgorddet gij uzelf en gij gingt, waar gij wildet, maar wanneer gij eenmaal oud wordt, zult gij uw handen uitstrekken en een ander zal u omgorden en u brengen, waar gij niet wilt."* (Johannes 21, 18) (Vertaling volgens het NBG, 1951.)

ogenschijnlijk onafwendbare taak het lijkt te zijn om burgers zonder vorm van proces ter dood te veroordelen.

Aan massa's mensen wordt heden diets gemaakt dat zij besmet zijn en derhalve besmettelijk: zij zijn gebeten en tegen wil en dank bijten zij nu op hun beurt anderen; zij delen het lot van de wrede vampieren van wie zij eerst het slachtoffer waren en zij kunnen niet anders dan op hun beurt slachtoffers maken; zij werden aangestoken door de ziekte en lijken nu zelf de ziekte geworden, zodat hun uitsluiting of zelfs hun uitroeiing het beste is wat hen kan overkomen.

Als zij na een simpele en veel te simpele test waarvan de onbetrouwbaarheid boven elke twijfel verheven is, positief worden bevonden, dan volgt, zonder enige vorm van proces, hun arrestatie: de gruwel uit De Goe-lag Archipel keert terug in steeds weer nieuwe vormen.

Het heeft weliswaar niet de schijn van een arrestatie, het lijkt veeleer op een opname ter verzorging, het lijkt erop alsof mensen zich over de zieken ontfermen maar in wezen ontfermt men zich slechts over zichzelf: het is niet de zieke die men zich behartigt: de zieke is het gevaar, hij moet onschadelijk worden gemaakt en de verzorging bestaat in de zorg voor de gezonden die worden beschermd voor het kwaad van de besmetting waartoe de zieke veroordeeld is. Hem wacht vaker slechts de doodstraf door de martelgang van de ver-geetput.

Het doet denken aan de leprozen op Molokaï aan wie pater Damiaan zijn leven offerde: niet de ter dood veroordeling door de ziekte was het euvel, maar wel de onnodige wreedheid van het afgeschreven worden door de rest van de wereld, die deze mensen tot hun besmettelijkheid herleidde en die hen aldus weliswaar niet het fysieke leven ontnam maar wel het recht op leven en zodoende de menselijke waardigheid. Die werd hen teruggeschonken door pater Damiaan die aldus de mens als zodanig boven zijn sterfelijkheid verhief.

Het is bijzonder bedroevend dat de huidige tijd die op de schouders van reuzen rustend zoveel mogelijkheden te bieden had, de mens blijkt te hebben herleid tot niets meer dan zijn lichaam waarvan het leven in het beste geval slechts wat verlengd kan worden terwijl de ziel geen aandacht meer krijgt: de heerschappij van het onverstand is erin geslaagd om onder het volk de leugen te verspreiden dat de kern van ons wezen slechts een vluchtige bijwerking is van een stoffelijk orgaan - de hersenen.

Het legioen dat zich prompt de goddelijke taak aanmeet om naar eigen goeddunken aan mensen diets te maken dat hun tijd gekomen is, is geen legioen van mensen: het is een mentaliteit, een geest, een boze geest. Het verbergt zich onder andermans goede bedoelingen, het verschanst zich achter een uiteindelijke onwetendheid van verstrekkers van fysieke zorg die zich niet bewust zijn van hun gemanipuleerd worden door machten waarvan zij het bestaan dikwijls niet eens vermoeden: machten die hun wreedheid verbergen achter

de barmhartigheid van hoogopgeleide en hardwerken-
de mensen met altruïstische motieven. Die machten ne-
men mensen het leven uit de handen en verleiden ons
ertoe dat wij ons goden wanen van zodra wij vergeten
dat goddelijke macht bestaat in het scheppen van leven
en niet in het doden.

Men eigent zich niet alleen dat recht toe maar men acht
het bovendien zijn plicht om dat te doen, met het ex-
cuus dat diegenen op wie men de hand legt, en die men
aldus in feite arresteert, wel eens besmet konden zijn
met een virus dat wel eens een gevaar kon opleveren
voor de volksgezondheid. Of zij werkelijk besmet zijn
met het bewuste virus is allerm minst zeker omdat de
tests bijzonder onbetrouwbaar zijn gebleken. Gesteld
dat zij dan toch besmet zouden zijn en, zonder zelf ziek
te zijn, op hun beurt anderen zouden kunnen besmet-
ten, dan kan niemand het recht doen gelden om hen te
verplichten om een 'behandeling' te ondergaan. Het
enige wat men van hen eventueel kon vragen, is: dat zij
zich afzonderen. Maar ook dat is wegens het mechanis-
me van de groepsimmunitet natuurlijkerwijze contra-
productief gebleken.

Echter, de onmiddellijke afzondering en de 'behande-
ling' waartoe deze slachtoffers na de (gammele) dia-
gnose worden 'gedwongen', betekent in werkelijkheid
dat zij worden opgesloten in een ruimte die gevuld is
met andere 'besmette' en derhalve als gevaarlijk te be-
stempelen personen. Van de reële en zelfs helemaal
niet geringe kans dat deze slachtoffers helemaal niet
besmet zijn maar door zieken die in dezelfde ruimte

opgesloten liggen, besmet worden, wordt abstractie gemaakt, wat zonder meer misdadig is omdat aldus aan mogelijkerwijze gezonde mensen hun levenskansen worden ontnomen. De rest van het verhaal is ons welbekend: de veroordeling tot de hel van de afzondering tot in de dood wordt niet uitgesproken door een rechtvaardige rechter - hier is een demon aan het werk. Hij verbergt zich achter zekere 'onnauwkeurigheden' waarvan men verwacht dat elkeen ze als vanzelfsprekend over het hoofd zal zien - met dramatische gevolgen.

Want stel dat je een been breekt, je belandt in de kliniek op de afdeling van de niet-corona-patiënten, je voelt je gezond maar je wordt verplicht tot een coronatest en die blijkt positief maar met een zekerheid van amper tachtig percent: verhuizen zul je naar de afdeling van de corona-patiënten en daar word je besmet maar dit keer met een zekerheid van honderd percent. Nu voel je je ook ziek. Maar meer nog dan dat: je weet nu dat je veroordeeld bent en het is de hel dat dit niet had gehoeven. Zoals Dante het ons leerde uit zijn Goddelijke Komedie, prijkt boven de hellepoort deze tekst: *"Laat varen alle hoop, gij die hier binnentreedt!"*

Het herinnert aan de logica van het fascisme van de nazi's uit de jaren dertig en de tweede wereldoorlog: in het teken van de volksgezondheid moesten de rotte appels uit de mand worden verwijderd en Hitler noemde het waanzin dat sterke en gezonde mensen aan het front moesten gaan sneuvelen om de zieken thuis in leven te houden. En hij bouwde kampen om de 'rotte appels' om te brengen: de 'goede dood', zoals hij het

noemde, was een noodzaak. Zes miljoen mensen werden omgebracht. Vandaag zitten evenveel oorlogsvluchtelingen in Europese kampen in Turkije met een gelijkaardig lot voor ogen.

Met het verdwijnen van de religie die zich schaaft rond het Lam Gods, verliest de cultuur van de zorg voor de naaste haar diepgang en zij wordt gereduceerd tot een zorg voor het lichaam waarbij men zich reeds heeft neergelegd bij een leven dat eindig is met als enige hoop dat het eventueel een beetje verlengd kan worden door de medicus, de nog overblijvende god die het kwaad van de fysieke pijn zal beteugelen terwijl de ziel in de kou blijft omdat zij niet langer mag bestaan daar zij onstoffelijk is. De gratuite en principieel onbegrensde liefde heeft plaatsgemaakt voor de gedoseerde zorg overeenkomstig het principe van de eindigheid dat de hand geeft aan dat van de wraak: voor wat, hoort wat en de weegschaal beslist wat redelijk is en doenbaar, hoe winst wordt gemaakt en verlies wordt vermeden - het principe van de zelfopoffering wordt niet langer geduld, laat staan bejubeld: samen met de rituelen, de gebeden, de sacramenten, de hoop en het geloof, behoort dat alles voortaan tot de wereld van de waanzin. Van de leegstaande kerken worden bars gemaakt of fitnesscentra, dure restaurants die het verhemelte van de rijk-aards verwennen of exclusieve lofts. Niemand wordt met de vinger gewezen terwijl een steenworp daar vandaan concentratiekampen uit de grond rijzen die oorlogsvluchtelingen gevangen houden totdat zij ziek wor-

den en krankzinnig en zij uit wanhoop de eigen tenten in brand steken.²³⁷

Intermezzo: Woorden zijn niet zomaar woorden

Het is geen 'bon ton' om er de mening op na te houden dat het *niet* zo is dat iedereen het recht heeft om zijn mening altijd en overal te uiten maar alleen al het feit dat wie de vrije meningsuiting altijd en overal willen bewaren, een uitzondering moeten maken voor de mening die met dat principe in strijd is, laat zien dat de zelfreferentieproblematiek ook hier niet weg te werken is en dat zij de volgelingen van Voltaire en kortom de hele Verlichting een hak zet. In twee woorden: als de vrije meningsuiting niet beperkt mag worden, dan mag men ook van mening zijn dat zij beperkt moet worden, want ook dat is een vrije mening. Een bijzonder netelige kwestie weliswaar, die bijvoorbeeld ook de democraten een neus zet waar het volk een dictator kiest, zoals dat bijvoorbeeld het geval was toen Hitler aan de macht kwam.

Het probleem van de zelfreferentie is een bijzonder heikel thema in de filosofie en in de logica, vooral bekend van het theorema van Gödel, bestaande uit twee zogenaamde onvolledigheidsstellingen, met betrekking tot formele systemen: de eerste zegt dat er altijd onbewijsbare ware en bewijsbare valse uitspraken in formele systemen zitten en de tweede zegt dat er altijd onbeslisbare stellingen in zitten en een bevattelijke toepas-

237 Tekst d.d. Allerheiligen 2020.

sing hiervan is de zogenaamde leugenaarsparadox: "Ik lieg". Als deze uitspraak waar is, dan is hij onwaar...

In samenhang met dit vaak als randprobleem terzijde geschoven doch *essentieel* probleem dat een verabsolutering van het recht op vrije meningsuiting *a priori* geheel onmogelijk maakt, moet inzake vrije meningsuiting in rekening gebracht worden dat woorden niet zomaar tekens of geluiden zijn die de werkelijkheid afbeelden ergens *naast* de werkelijkheid: net zoals alle andere dingen behoren ook tekens tot de wereld van de dingen en, afhankelijk van het wereldbeeld dat men aanhangt, kunnen ze zelfs worden beschouwd als meer wezenlijk dan stoffelijke zaken zoals tafels en stoelen (die overigens eveneens tekens zijn). Iemand die een ander met woorden beledigt, verraaft, bedreigt, beveelt, vormt of misvormt, grijpt dieper in het leven van die ander in dan wanneer hij die persoon bijvoorbeeld een kaakslag zou geven. De woorden waaruit de wet samengesteld is, de woorden die getuigen spreken voor de rechtbank, de beloften die verloofden aan elkaar doen, de afspraken onder een team van reddingswerkers: woorden zijn niet zomaar woorden, vaak heersen zij over trouw, waarde, veiligheid, gezondheid, zekerheid, geld, leven en dood.

Uiteindelijk zijn al deze zaken in feite afgeleiden van het eerst genoemde probleem van de zelfreferentie: de taal is geen afbeelding van de werkelijkheid die ernaast zou staan zoals ook het bewustzijn geen projectie is van het Zijn maar zij behoren elk tot de werkelijkheid, zoals alle andere dingen en wie niet bereid zijn om dit

te beamen, bevinden zich nog in het Cartesiaans theater, in het tijdperk van het dualisme, analoog aan het (middeleeuwse) dualisme van lichaam en geest. In die oude opvatting is sprake van niet één maar twee werelden, waarbij de ene de andere afbeeldt, al ligt het wel iets ingewikkelder dan zo gezegd.

Het bevel van een overste aan zijn onderdaan om een kar voort te trekken, resulteert in een verandering in de fysieke wereld die meer om het lijf heeft dan alleen maar het trillen van stembanden, lucht en trommelveilen. Omgekeerd is een toneelstuk dat wordt opgevoerd door acteurs en met allerlei attributen (die overigens vaak heel schematisch en rudimentair zijn zoals in *Dogville* van Lars von Trier waar ze bijna helemaal ontbreken) bedoeld als een louter teken en het publiek verwacht ook niet dat de acteurs na afloop van het stuk hun rol nog blijven verder spelen of dat de attributen op de planken ook echte landschappen of meubelstukken zijn.

Als (met woorden) wordt afgesproken dat (gedurende het toneelstuk) mensen 'slechts' sprookjesfiguren (/tekens) zijn of, andersom, als wordt overeengekomen dat het bevel 'Duw!', wat aanvankelijk een immaterieel teken lijkt, in staat is om een zware kar te verplaatsen, illustreert zulks andermaal hoe afspraken (die van woorden zijn) zowel van stoffelijke dingen, immateriële tekens kunnen maken als zij in staat zijn om met immateriële tekens, karrenvrachten te verplaatsen in de wereld van de stof. Er zijn, kortom, geen twee werelden en meningsuitingen zijn activiteiten die zich in dezelf-

de (complexe) wereld bevinden waarin ook bokskampioenschappen plaatshebben en voetbalmatches.

Deel uitmakend van de wereld kan men bepaalde uitspraken doen *over* de wereld waarbij de proef op de som kan worden gemaakt of die uitspraken waar of onwaar zijn, zodat onbesliste discussie uitgesloten is, maar dat geldt niet voor *alle* uitspraken en, meer nog dan dat: het geldt vooral voor bijzonder banale beweringen en in geen geval voor de meest betekenisvolle gezegden. Wie een zak meel koopt met op de zak vermeld het gewicht van één kilogram, kan voor een rechter worden gedaagd als de inhoud van die zak slechts een halve kilogram bedraagt omdat het principeel mogelijk is om de zak te wegen: de uitspraak op de zak vermeld is beslisbaar. Beloften daarentegen zijn helemaal niet beslisbaar: wanneer mensen aan elkaar trouw beloven voor het leven, kan de waarheidswaarde van wat zij zeggen, pas beslist worden door de tijd, wat wil zeggen: op het ogenblik dat een van beiden hetzij ontrouw is, hetzij overlijdt. Niemand zal het echter in zijn hoofd halen om op een trouwfeest de draak te gaan steken met de huwelijksbeloften van de gehuwden omdat dit expliciet respectloos zou zijn, terwijl elke mens recht heeft op respect.

Maar niet alleen beloften zijn onbeslisbaar op de wijze waarop banale uitspraken beslisbaar zijn, ook vragen zijn noch waar noch onwaar terwijl ze toch niet zinledig zijn, meer bepaald omdat zij een antwoord mogen verwachten of dat althans hopen. Een bevel is evenmin beslisbaar, het is een uitspraak die beantwoord wordt

door een daad, die eventueel een gesproken antwoord kan zijn maar evengoed een andere fysieke actie. Op analoge wijze is een geloofsbelijdenis, die immers een uitingvorm is van trouw, even onbeslisbaar als een huwelijksgeefte: zij is waar noch onwaar maar allermint zinledig, precies zoals een huwelijksbelofte dat is of een eed. Daarom ook zou het slechts getuigen van een gebrek aan respect wanneer iemand de draak zou steken met de beloften, de geeften of het geloof van een ander.

Echter, de tragedies van de aanslagen hebben in feite maar weinig te maken met een al dan niet voorgewende religiositeit: zij zijn hetzij authentieke, hetzij voorgewende en hetzij onbeheerste, hetzij voorgewend onbeheerste uitingen van woede, echt of schijnbaar opgewekt door al dan niet bedoelde beledigingen. Het georganiseerde karakter van de aanslagen laat echter sterk vermoeden dat het *niet* gaat om spontane, persoonlijke woede-uitbarstingen maar wel om een geijkte strategie gericht op verlamming en conditionering middels het aanjagen van angst, het met geweld afdwingen van onderwerping of dus een vorm van eigenlijke oorlogsvoering in de bijzonder onsportieve gedaante van '*hit and run*' ofwel als zelfmoordaanslag. Dat laatste geval is pas verklaarbaar als daders verondersteld worden *achter* de daders. En ook hier geldt dat woorden niet zomaar woorden zijn: met deze moordenaars onderhandelen betekent hetzelfde als zich aan hen onderwerpen.²³⁸

238 Tekst d.d. 3 november 2020.

Een intermezzo met Omsk Van Togenbirger

- *Omsk Van Togenbirger (OVT), wat een toeval u hier op de parking van de supermarkt tegen het lijf te lopen! Staat u mij toe dat ik u toch even kort interpel-leer? Het zit namelijk zo...*

- OVT: Als het niet te lang duurt! Als het niet te lang duurt! U weet dat ze zeggen dat de Kerst niet zal door-gaan en dus stuurt mijn vrouw mij nu reeds de baan op om het huishouden te voorzien van de jaarlijkse attri-buten en zodoende ben ik op gang met een ijstaart, be-grijp je? Maar goed, wat is het probleem?

- *Dank u wel... Wel, ik las zopas op de webstek van een geleerde die zich voor de problematiek interesseert, dat u in uw jongste brief aan onze redactie de indruk zou gewekt hebben dat u Thomas Malthus bijtreedt in zijn overtuiging dat de bevolkingsdruk moet vermin-derd worden om catastrofes te voorkomen, terwijl u zich toch altijd een tegenstander getoond hebt van de theorie dat er teveel mensen zijn?*²³⁹

- OVT: Ben ik nog! Uiteraard! Malthus was een on-mens, dat zei ik toch al? Hij wilde de wereldbevolking decimeren, te beginnen met de armen! En weet je hoe hij dat aan boord zou leggen? Hij pleitte ervoor om de armensteun af te schaffen! Hij wilde met andere woor-den de hongerdood voor de armen! Toentertijd heb ik hem geciteerd, dat zul je je toch zeker nog herinneren? Van zijn tijdgenoot, de sociaal geëngageerde schrijver

239 <http://www.bloggen.be/pierpont/archief.php?ID=3240463>

Charles Dickens, kreeg hij trouwens een veeg uit de pan in A Christmas Carol, die prachtige novelle waarvan nog telkenjare een verfilming wereldwijd de ether in gaat, maar dat heb ik allemaal al verteld en mijn ijs-taart smelt! Die meneer Attenborough praat hem trouwens na: Let them starve! - zo blokten intussen al enkele jaren geleden de Britse kranten in een interview met de dierenvriend en mensenvijand met zijn adellijke titel. En ook professor Vermeersch sloot zich aan bij deze club: ter gelegenheid van de aardverschuiving op Haïti stelde hij voor om de vrouwen daar in ruil voor vijftig dollar te steriliseren: ze zullen niet neen zeggen want hun kinderen lijden honger, zo argumenteerde de geleerde! En nu weet toch iedereen dat de rijken hun luxelevens te danken hebben aan het gigantische leger van de arme mensen: de levensstandaard van één westerling wordt op peil gehouden door gemiddeld veertig slaven in de derde en de vierde wereld! Het elimineren van de armen in de context van een beteugeling van de bevolkingsdruk verraadt niet slechts een volstrekte immoraliteit maar is afgezien van alle morele oordelen ronduit een belachelijk idee!

- Jazeker, maar ik vermoed dat de opmerking er kwam naar aanleiding van uw vermoeden omtrent de oorzaak van de pandemie: u schreef dat het misschien wel de beschadigde aarde is die reageert...

- OVT: Uiteraard, maar wat heeft dat met Malthus te maken?

- *De geleerde stelt dat de ecologische aanvalsdreiging het product is van de populatie en de ecologische voetafdruk.*

- OVT: Met alle respect maar dat is dan wel een bijzonder onnauwkeurige formule van die geleerde!

- *Hoezo?*

- OVT: Wel, het is uiteraard helemaal niet zo dat de populatie bestaat uit individuen met allemaal dezelfde voetafdruk! Ik vertelde u toentertijd toch ook dat de armen in feite een negatieve voetafdruk hebben? Neem nu die arme kinderen op Haïti: weet u hoe zij hun ouders aan de kost helpen komen? Ik zal het u vertellen, luister. In Amerika en in Europa vieren de kinderen Kerstmis, nietwaar? En Sinterklaas? Of Santaklos? Wel, die heiligen brengen cadeautjes aan huis en dat zijn tegenwoordig ofwel smartphones ofwel laptops, nietwaar? En wat doen de kinderen met die dingen als zij versleten zijn, want ze verslijten vrijwel onmiddellijk na het verstrijken van de wettelijke garantieperiode, dat weet u toch? En dat is twee jaar. Juist, ze gooien die spullen weg. En weet u wat er dan verder mee gebeurt? Ze worden op vrachtschepen geladen en bijvoorbeeld op Haïti gedumpt. Jaja, zo gaat het, kijk het maar na! Enorme bergen computerschroot, de armen bouwen er hun barakken rond! De rijken die het land besturen krijgen er steekpenningen voor, mijn beste! En wat doen de Haïtiaanse kinderen met die kapotte laptops, denkt u? Spelen ze ermee? Wel neen, die dingen zijn kapot! Die kinderen hebben honger, dus halen

ze die laptops uit elkaar en ze halen er allerlei herbruikbare onderdelen uit: zeldzame metalen, vijsjes, ijzer, aluminium. En daar krijgen ze wel iets voor. U bent niet arm maar ik druk u op het hart: als men arm is, kunnen alle baten helpen. De armen produceren geen afval, zij recupereren afval, ze vernietigen afval: ze hebben dus een negatieve voetafdruk, ziet u? En zeg aan die geleerde dat zijn formules geen hout snijdt! Formules, formules! De wereld gaat ten onder aan de simplificaties! Maar... wat staat dat hondje hier aan mijn tas te likken!? Hemeltje, hemeltje! Mijn taart!²⁴⁰

18. Corona, een voorlopige synthese

Ze hebben er héél lang op gebroed en ze beschikten over alle nodige ingrediënten toen ze er uiteindelijk mee gestart zijn. Intussen exact zeventien jaar geleden waarschuwde de Amerikaanse geheime dienst CIA ervoor dat de wetenschap vandaag dermate gevorderd is dat het kinderspel is om een besmettelijke microbe samen te stellen die een hele bevolking kan opzadelen met ernstige spier- en zenuwziekten zodat binnen de kortste keren de hele economie instort, de honger zijn intrede doet en het volk, dat zich vrijgevochten en verlicht had gewaand, zich te vierklauw naar de kerk spoedt om aldaar op de blote knieën te smeken om genezing en om brood.

En dit is nota bene geen zottenpraat: wie dat wensen, kunnen hier onmiddellijk het bewuste CIA-document

240 Tekst d.d. 4 november 2020.

van 3 november 2003, getiteld: "The Darker Bioweapons Future", rechtstreeks raadplegen:

https://www.cia.gov/library/readingroom/docs/DOC_0001298811.pdf .

Voor een verklarende context, zie het artikel: "Is het nieuwe coronavirus een biowapen?":

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=3223736> .

Bij het uitbreken van deze nieuwe SARS-epidemie (want het lijkt er wel op alsof men de naam tracht te verdoezelen: de eerste S staat voor Severe, de R staat voor Respiratory) heeft de Nobelprijswinnaar voor de Geneeskunde in 2008, de nu 89-jarige professor van het in microbiologie gespecialiseerde en volledig onafhankelijke Pasteurinstituut te Parijs in een televisie-interview uitgelegd dat dit virus door mensen in elkaar gestoken werd en dat het stukjes bevat van het hiv-virus dat hij toentertijd persoonlijk geïdentificeerd heeft. Dit interview werd op Youtube geplaatst, iedereen kan het hier opnieuw bekijken:

<https://www.youtube.com/watch?v=-a7nld57f2M>

Covid-19 is een door mensenhanden gemaakt virus dat er net zo uitziet als in 2003 voorspeld door de CIA en dat ook exact de voorspelde uitwerking heeft op de mens en op de economie. Het uiteindelijke resultaat ervan zal niet lang meer op zich laten wachten, nu duidelijk is geworden dat een tweede wereldwijde golf alvast in het noordelijk halfrond de hele winter zal aan-

houden en dat beoogde resultaat is de honger in het zog van de instortende wereldhandel.

De brieven van godsdienstwaaninnige hoogwaardigheidsbekleders in de katholieke kerk (die het hebben over een snood plan van de duivel zelf) en de complottheorieën van extreemrechts kunnen ons wel laten geloven dat hier een oorlog om de wereldmacht aan de gang is tussen enerzijds de kerk en anderzijds een groep van verlichte potentaten maar de geschiedenis heeft ons geleerd hoe deze ogenschijnlijke oorlog de eigenlijke strijd verkapt die gevoerd wordt tussen klassen: wij weten dat de wereldlijke en de religieuze macht twee handen op één buik zijn, de buik van de (financieel) hogere klasse. De eeuwige ruzie tussen gelovigen en ongelovigen is bijzonder oppervlakkig en misleidend: zij laat de massa geloven dat zij beschikt over keuzevrijheid, zij kan zich immers aansluiten bij deze of gene groepering maar uiteindelijk wordt zij zand in de ogen gestrooid. De waarheid luidt dat het volk zijn klasse niet kan ontvluchten: het is gedoemd om onder het juk van de hogere klasse te blijven waar zich zowel de edellieden als de geestelijken ophouden.

Want in die hogere klasse spelen zowel generaals als kardinalen vanuit hun eigen bunkers met het leven en met de gevoelens van de werkende mensen die zij fokken zoals de industrie het vee fokt. Elk behandelen zij een sector van de mensenteelt, zij verdelen de winsten onder elkaar en zij overleggen over hun spelletjes aan rijkelijk met spijs en drank gevulde tafels. Pottenkijkers worden uiteraard geweerd en de hardnekkigen on-

der hen worden gewoon in stukjes gesneden en dan opgelost in een of ander bijtend zuur.²⁴¹

Intermezzo: Pinoccio keizer

"Amerika first!" Het zijn de woorden van George Washington, die de eerste president werd van de *USA* en dat gebeurde op 30 april 1789, nadat op 4 maart de grondwet van kracht was geworden. Vrijwel gelijktijdig (op 5 mei) brak in Europa de Franse Revolutie uit: het volk dat zich bevrijdde van het juk van adel en clerus. George Washington was afkomstig uit Virginia, een van de zuidelijke staten van Amerika die zich later als de 'Confederatie' wilden afscheuren omdat zij de slavernij wensten te behouden terwijl die in de noordelijke staten werd afgeschaft. George Washington was zelf een slavenhouder en in het testament dat hij tien jaar na zijn aantreden zou schrijven, schonk hij aan zijn 123 slaven de vrijheid. Met *"Amerika first!"* wilde de president zich uiteraard onttrekken aan de internationale verwachting om stelling te nemen tegenover de Franse Revolutie (die het westen verdeelde in pro's en contra's) omdat die vooral een bevrijding van het volk betekende terwijl hij zelf slavenhouder was. De opstand van de Amerikaanse verdrukten zou uiteraard alsnog losbreken en resulteren in een burgeroorlog die vier jaar duurde (1861-1865).

Donald Trump ontleende zijn berucht devies aan de eerste president van de Verenigde Staten om gelijkaar-

241 Tekst d.d. 7 november 2020.

dige redenen: de internationale bemoeienissen van de Amerikanen die zogezegd de roeping hadden om de wereld te gaan bevrijden van het juk der dictaturen, bleek hypocriet en berokkende aan het land meer schade dan voordeel en in plaats van applaus oogsten de Amerikanen steeds meer kritiek. Bovendien is de periode van het kolonialisme en het neokolonialisme voorbij en de uitbuiting gebeurt dezer dagen middels geheel verborgen vormen van slavernij. Maar terwijl George Washington per testament in 1799 zijn slaven uiteindelijk de vrijheid gaf, heeft Donald Trump de Amerikaanse slavenhouders gefaciliteerd met de legale productie van een gigantisch slavenleger en dit naar het voorbeeld van Europa.

Immers, als slaven rechteloze arbeiders zijn, dan volstaat het een muur te bouwen om hen in massa te produceren: zij passeren sowieso de muur, zijn bijgevolg illegaal en dus rechteloos in het land aanwezig maar zij hebben honger en zullen derhalve geheel rechteloos arbeiden of dus slavenwerk verrichten.

Aldus verhuizen de slaven momenteel van de derde naar de vierde wereld: waar zij voorheen werkzaam waren in westerse fabrieken in hun thuislanden (in Afrika, India, China, Vietnam, Cambodja, oude Oostblok-staten...), worden ze nu geïmporteerd om ter plekke te worden uitgebuit en wel op zo'n wijze dat ze op het ogenblik zelf van hun entree, door de muur waar zij langsheen moeten, automatisch illegaal worden en dus vanzelf veranderen in slaven.

Leugenachtige televisiefeuilletons over families en buren die amper hoeven te werken terwijl zij in paradijselijke villa's resideren, met sportwagens rondrijden en hun tijd doden met feesten, moeten wereldwijd de armen met hun laatste spaarcenten naar het westen lokken waar zij, eenmaal gearriveerd, helaas te laat ontdekken dat zij gelijk muizen in de val gelopen zijn. Reeds lang voor het bestaan van de televisie en van Hollywood werden met soortgelijke fantastische verhalen miljoenen Chinezen naar Amerika gelokt waar de meesten onder hen zich letterlijk dood werkten om hun overtocht terug te betalen. De hedendaagse mensenhandelaars gebruiken precies dezelfde tactiek.

Het begon ooit met de rondtrekkende moordenaarsbendes die niet alleen op wilde dieren joegen maar die ook de eigen soortgenoten plunderden en uitmoordden: De Hunnen, de Noormannen, de Ottomanen en noem maar op. Om die plunderingen te kunnen blijven herhalen, gingen de 'veroveraars' in een volgend stadium hun 'prooien' behandelen zoals de boer doet met zijn vee: de prooien werden gedomesticeerd en zo ontstonden onder het juk van potentaten, uiteindelijk heuse staten waarin burgers aan het werk werden gehouden en belast of uitgemolken. Het Romeinse Rijk, het Rijk der Franken, het Duitse Keizerrijk en, tussen haakjes: het onderworpen volk werd gechristianiseerd om de vrede te waarborgen.

Na de grote ontdekkingsreizen koloniseerde het westen vrijwel het ganse continent Afrika en later ook Azië en Amerika. Omdat de autochtone Amerikaanse bevol-

king vrijwel volledig bezweek aan geïmporteerde ziekten van de Europese veroveraars, werden van de zestiende tot de negentiende eeuw met enorme zeilschepen zo'n twaalf miljoen Afrikaanse zwarten naar Amerika versast om daar als slaven te dienen op de plantages van Europese grootgrondbezitters. De slaven werden gekocht van Afrikaanse koningen die ze gingen vangen in hun binnenland en ze naar de havens brachten en zij werden betaald met in Europa geproduceerde geweren waarmee die Afrikaanse koningen dan onderling oorlog voerden. De opbrengst van de Amerikaanse (vooral thee- en katoen)plantages ging naar Europa. Toen de slavernij werd afgeschaft, scheurde Noord-Amerika in twee stukken: de noordelijke staten wilden geen slaven meer, de zuidelijke wilden haar slaven behouden en dat resulteerde in de Amerikaanse burgeroorlog (1861-1865) - een heruitgave van de Franse Revolutie met een vertraging van tweeënzeventig jaar.

Zoals gezegd kwam de slavernij intussen terug in de nieuwere en veel moeilijker te bestrijden vormen van het zwartwerk door nieuwe 'zwarte' mensen: de *sans-papiers*. En in feite heeft deze hardnekkige terugkeer van de slavernij haar bestaan te danken aan het ingeburgerd zijn van de leugen: het bedrog is heden de feitelijke politiek en het politieke gebeuren dat zich voor onze ogen ontvouwt, is slechts een rookgordijn. De dubbele boekhouding is dermate ingeburgerd dat zowaar driekwart eeuw na de bevrijding van de concentratiekampen, hetzelfde Europa dat deze bevrijding viert en dat als aandenken en als uiting van verontwaardiging, kunstwerken en monumenten subsidieert, er quasi identieke

concentratiekampen op nahoudt in de eigen niet te betreden achtertuin met zowat zes miljoen slachtoffers, exact het aantal dat in Hitlers kampen om het leven kwam. Men kan het zowaar anders *wensen*, maar het zijn de zogenaamd 'politiek correcte' mensen die het allemaal zo *willen*.²⁴²

19. Woonstbetreding tegen corona?

Intussen al een aantal snel vliedende jaren geleden waarschuwde ons de Vlaamse dramaturg Dirk Biddeloo dat met het systematisch weghalen van de telefooncellen uit het straatbeeld, een nieuwe fase werd ingeluid in de onderwerping van het volk. Dirk Biddeloo had er voelhorens voor, hij stelde ons ook al de vraag of de president van Europa dan door ons verkozen was. Maar de historie van de verdwijnende telefooncellen is nog een ander paar mouwen. En nu zekere politici de kwestie van de woonstbetreding bespreekbaar pogen te maken, kan men de bezorgdheid van deze meester in de tragikomedie ineens veel beter begrijpen.

Als men de openbare telefooncellen verwijdert, wordt iedereen die zich nog enigszins veilig wil voelen, verplicht om een gsm - een smartphone, zoals dat nu heet - aan te schaffen. Zo'n toestel draagt men vanzelfsprekend altijd bij zich en op dat toestel kunnen allerlei applicaties of apps geplaatst worden. Bijvoorbeeld een app die de locatie van de bezitter van het toestel bepaalt en uiteraard ook verraadt: aan de bezitter van het

242 Tekst d.d. 9 november 2020.

toestel maar ook aan mogelijkerwijze volstrekt onbekenden die toegang hebben tot de gegevens welke door de app worden verstrekt. Dat is inderdaad altijd handig om een correct weerbericht te kunnen ontvangen of om zich over het wegennet van punt A naar punt B te kunnen verplaatsen. Maar nu blijkt zo'n *app* ook bijzonder handig om de nieuwe 'wet' omtrent mogelijke samenscholingen te kunnen handhaven. Immers, er is de kritiek dat de coronawet tegen samenschooling in feite een slag in het water is zolang de wetgever wegens de privacywetten over geen mogelijkheden beschikt om de naleving van deze coronawetten te controleren. En daar verandert die app op de gsm wel wat aan: principieel kan de overheid voortaan op ongeacht welk ogenblik ongeacht welke smartphone(bezitter) lokaliseren, naar men zegt met een nauwkeurigheid van enkele decimeter.

Alsof het nog niet erg genoeg was dat de bezitters van een gsm - en dat zijn heden vrijwel alle burgers - in feite ononderbroken bezet worden door al diegenen die hen kunnen opbellen: ze doen het niet maar ze kunnen het doen op elk ogenblik van de dag en van de nacht en zo is men nooit meer alleen en dit ononderbroken gebrek aan volledige rust brengt op den duur een even fatale als miskende vorm van uitputting teweeg.

De corona-*apps* die de privacywetten omzeilen terwijl zij alsnog de privacy schenden doordat zij samenschooling kunnen detecteren, doen daar dus nog een schepje bovenop. Toch is het op deze wijze effectief nagaan van iemands doen en laten alsnog fors in strijd met de

wetgeving omtrent de privacy welke immers aan elk-
een het fundamenteel recht toekent om met rust gelaten
te worden en om niet gevolgd te worden - ook niet
door de overheid. Zelfs wanneer mogelijk terrorisme in
het spel is, kunnen de privacywetten het gerecht nog
voor serieuze problemen stellen maar of volksgezond-
heid en dan nog, meer specifiek, preventieve volksge-
zondheid een opheffing van dit fundamentele mensen-
recht kan rechtvaardigen, is allerm minst een vanzelfspre-
kendheid. Temeer omdat ook het waarborgen van de
privacy een zaak is van gezondheid en dit keer gaat het
niet om preventieve gezondheid maar om het ingevol-
ge privacyschending effectief induceren van een gewis
ziekteproces met mogelijkerwijze een dodelijke afloop.

Geestelijke gezondheid is onmogelijk zonder recht op
privacy en om die reden zijn de privacywetten ook bij-
zonder streng. Gevangenen getuigen dat niet het al-
leen-zijn het ergste is van de gevangenschap maar
daarentegen het niet meer alleen kunnen zijn, het niet
meer alleen-gelaten-worden. De nood om zich terug te
kunnen trekken is even noodzakelijk voor de gezond-
heid als de nood aan voedsel en de nood aan slaap en
wie een eigen kamer missen en in zalen moeten leven
zoals dat dikwijls het geval is met vluchtelingen of
asielzoekers, gaan reeds na zeer korte tijd grote psychi-
sche problemen ontwikkelen. Maar wij zijn gewend
geraakt aan privacy en daarom weten wij niet meer hoe
het voelt als we die moeten missen, zoals we er ook
geen idee meer van hebben wat honger met een mens
doet, slaapdeprivatie of een leven in voortdurende
angst. Mensen die ten tijde van de tweede wereldoor-

log in bezet gebied de nachtelijke invallen van de Duitse Gestapo hebben meegemaakt of de controle van de Roemeense Securitate, zijn voor het leven getraumatiseerd. Mensen en vooral kinderen die gepest worden, kampen in feite met een ernstige vorm van niet met rust gelaten worden of van privacy-deprivatie ten gevolge waarvan zij vaker suïcidaal gedrag ontwikkelen. Op plaatsen waar men weet dat men voortdurend in de gaten gehouden wordt, kan men het maar een zeer beperkte tijd volhouden en dan wordt men het moe en wil men daar weg - naar een plek waarvan men weet dat men er alleen is en dan liefst nog zonder dat ook maar iemand weet waar men is. Wie bekeken worden, gaan acteren en acteren is een bijzonder vermoeiende bezigheid omdat het gedrag van wie acteren niet het eigen gedrag is maar dat van een niet bestaande figuur waarvan men de rol speelt - een rol die consistent moet zijn als men niet door de mand wil vallen en niemand houdt dat een etmaal vol. Hebben de controleurs bovendien bepaalde verwachtingen, dan zullen wie gecontroleerd worden, spontaan aan die verwachtingen tegemoet komen in een poging om aldus de bijzonder vermoeiende aandacht van de ander waardoor men letterlijk bezet wordt, te verzwakken. En uiteraard verliest men op die manier zijn eigenheid: men doet voortaan wat de ander wil om de ogen van ander niet langer in zijn rug te voelen; men past zich aan, men geeft de eigen activiteiten, gedachten en overtuigingen op; men geeft zichzelf op teneinde aan een gewisse fysieke uitputting te kunnen ontkomen; men leeft niet meer, men overleeft; men voelt zich zoals dieren op wie gejaagd mag worden;

men kan geen aanspraak maken op bescherming; men mist het scherm dat de privacy of het met rust gelaten worden waarborgt; het scherm zit vol met camera's die het in feite teniet doen.

Om geestelijk gezond te kunnen blijven, moet men zich kunnen onttrekken aan de blikken van de ander en dat is zo omdat op de keper beschouwd niemand een ander volledig vertrouwen kan: vertrouwen is een bijzonder voorwaardelijke mogelijkheid en daarom ook een tijdelijk vermogen jegens een selectief aantal subjecten. Vertrouwen vraagt veel energie omdat het uiteindelijk onderdrukt wantrouwen is en muren en een dak zijn even noodzakelijk als de aflossing van wacht: het slot op de deur waakt in onze plaats voor de duur van de sluitingstijd die ons de nodige rust moet verschaffen om te herbronnen, om bij onszelf te kunnen zijn en te *bestaan*. Hoe drukker iemands leven is, des te groter is zijn nood aan terugtrekking in de woestijn; de meest sociaal geëngageerde mensen hebben ook het meeste nood aan alleen-zijn.

Woonstbetreding is een slecht idee; een idee dat getuigt van onverstand en van onwetendheid met betrekking tot de dingen die er echt toe doen. Maakt men de vergissing om het belang van de privacy te onderschatten, dan richt men verwoestingen aan die niet meer goed te maken zijn. Elke mens heeft het recht om zijn deur te sluiten voor ongewenst bezoek en om zijn woning daartegen te beschermen, desnoods tot de dood, om de eenvoudige reden dat woonstbetreding voor de betrokkenen even moordend is als lichaamsbetreding of ver-

krachting. En die zijn zelfs ergens verwant aan vaccinatie en medicatie in het algemeen: een vorm van binnendringen in het lichaam zonder dat een overtuigd vertrouwen daarvoor de toestemming heeft gegeven om de eenvoudige reden dat men onwetend is omtrent de werking van de lichaamsvreemde stoffen die men opgedrongen krijgt. Vaak wordt de werking van serums of van pillen door geen mens gekend en is men zonder het te weten proefkonijn. En naast lichaamsbetreding is er ook geestesbetreding: opvoeding en informatie in het algemeen, kunnen immers evengoed desinformer; reclame en propaganda bekogelen ons voortdurend en repressie ligt altijd op de loer.

Dwazen aan de macht: het houdt een moordend gevaar in. Waar dwazen regeren, mag gevreesd worden dat de waarborgen voor de handhaving van de subtiele rechten waaraan wij ons mens-zijn danken, sneuvelen ingevolge onwetendheid en onkunde. Het recht op privacy is een van de belangrijkste van die subtiele rechten. Waar deze rechten onder de hamer gaan, is de onafwendbare sociopolitieke consequentie daarvan: burgeroorlog.²⁴³

20. Kortetermijndenken en corona

Kortetermijndenken is planning zonder rekening te houden met wat zich allemaal kan afspelen op relatief langere termijn en omdat politici nu eenmaal niet verkozen worden om heel lang te regeren, houden zij vaak

243 Tekst d.d. 10 november 2020.

helemaal geen rekening met de gevolgen van hun beslissingen op langere termijn: die zijn voor rekening van de legislatuur die na de hunne komt - laat staan dat ze rekening zouden houden met de kiezers van de volgende generaties. Maar niet alleen de politiek denkt op louter korte termijn.

Het korte termijndenken is eigen aan het kapitalisme zonder meer, omdat daar het winstprincipe voorop staat, met in zijn zog de overproductie en de wegwerp-artikelen met ingebouwde slijtage: hoe rapper de producten versleten zijn, des te meer worden ervan verkocht en des te groter zijn de winsten. In het kapitalisme gaat het nu eenmaal om die winsten terwijl de duurzaamheid van de producten niet alleen veronachtzaamd wordt maar tevens taboe is: het langetermijndenken, de grote duurzaamheid van de waren en hun uitmuntende kwaliteit zijn eigenschappen die het winstprincipe in de weg staan en die derhalve evenzeer gemeden worden.

Nu zal de meest winstgevende sector binnen onze kapitalistische economie hierop dus geen uitzondering kunnen zijn - het tegendeel zal het geval zijn - en we hebben het over de meest winstgevende sector met voorsprong: de farmaceutische industrie. Bij uitstek deze sector zal onvermijdelijk delen in die klappen welke worden toegebracht aan de degelijkheid van de producten en aan hun duurzaamheid en dat is er bijgevolg ook aan te zien. Mensen die ziek zijn en van hun huisdokter te horen krijgen dat ze minder moeten drinken, uit hun luie zetel moeten komen, zich niet mogen bezondigen

aan suiker, vetten en andere lekkernijen, zullen alras uitkijken naar een *andere* huisdokter, een dokter die hun deze pleziertjes niet verbiedt en die de welvaarts-kwaaltjes oplost met een pil tegen de pijn, druppeltjes tegen de vermoeidheid en een capsule ter bestrijding van de angst. Pijnstillers worden dan ook in gigantische hoeveelheden geproduceerd, voorgeschreven en genuttigd: een enorm percentage van de westerlingen zijn eraan verslaafd.

Pijnstillers zijn typisch voor het kortetermijndenken: zij genezen de kwaal niet maar nemen de onaangename symptomen of dus de pijn weg; ze verdoezelen de ziekte die intussen nog verergert en die, op langere termijn, de gezondheid helemaal ondermijnt en een gewisse dood in het vooruitzicht stelt. Pijnstillers of kortetermijnoplossingen blijken alleen voordelig voor de farmareuzen - op korte én op langere termijn; aan de patiënten verlenen zij kortstondig een illusie van beterschap, alras gevolgd door ongeneeslijke kwalen en de dood.

De corona-epidemie is nog geen jaar onder de mensen en er is reeds een vaccin. Het werd uitgeprobeerd op duizenden testpersonen, blijkt werkzaam in 90 percent van de gevallen en heeft geen noemenswaardige bijwerkingen - aldus de koploper met ellenlange voor-sprong in onze kapitalistische economie, de farma-industrie. Het spreekt werkelijk tot de verbeelding: vele duizenden proefpersonen, werkzaam in negen van de tien gevallen en vrijwel zonder bijwerkingen. Maar

men kan het ook anders uitdrukken, anders en correcter dan de kapitalisten het doen.

Om te beginnen kan men zeggen dat het vaccin voor honderd gevaccineerden op de duizend *niet* werkt. Als we weten dat hier te lande momenteel één op duizend mensen ingevolge corona overleden zijn, dan kan men zich de vraag stellen of die ongelukkigen misschien niet zullen behoren tot de groep van die honderd op duizend voor wie het vaccin *niet* werkt: een verminderde werkzaamheid van de *gewone* griepvaccins gold immers ook al voor de ouderen en zwakkeren onder ons. Maar er is nog een ander en ongetwijfeld veel ernstiger probleem.

Het vaccin werd weliswaar getest bij duizenden burgers, meestal studenten of dus jonge en gezonde mensen, en men zegt dat de bijwerkingen gering zijn. Maar als het virus nog geen jaar lang circuleert, dan kan de testperiode ook bezwaarlijk langer zijn dan een jaar. Men moet de reclame van de farmareuzen dus een beetje bijstellen en zeggen dat de bijwerkingen *op korte termijn* verwaarloosbaar zijn.

Maar nu weten wij allang dat de bijwerkingen van heel wat pillen, papjes en capsules ons op korte termijn tevreden zullen stellen terwijl we ook moeten erkennen dat hun werking of hun bijwerking - want men noemt het zoals men wil - op wat langere termijn rampzalig zijn en dat is trouwens eveneens het geval met al die lekkernijen waaraan wij ons bezondigen eenmaal wij het langere termijndenken aan de wilgen hebben ge-

hangen: roken bezorgt ons helemaal geen klachten op een termijn van één jaar en vele andere genotmiddelen doen dat evenmin, maar van wie twintig jaar roken, zijn de longen flink beschadigd en de kans op kanker neemt fors toe. Wat vaccins doen op een termijn langer dan pakweg een jaar, is derhalve koffiedik kijken: wie zich laten vaccineren worden er misschien wel van verzekerd dat duizenden testpersonen daarvan maar weinig hinder ondervonden binnen het eerste jaar na de toediening daarvan maar vanaf de dertiende maand zijn *alle* gevaccineerden of dus *de hele wereldbevolking* proefpersoon. Ik kan het ook niet helpen, maar dat staat hier nu zwart op wit.²⁴⁴

21. Nikolai Berdyaev en de aap uit de mouw

In *De paradox van de leugen*²⁴⁵ uit 1939 heeft de Russisch-orthodoxe filosoof Nikolai Berdyaev het over een strijd van de waarheid met de leugen. Hij beschrijft hoe die strijd parallel loopt met een strijd tussen het persoonlijke geweten en datgene wat de wereld voorhoudt. Mensen liegen omdat ze bang zijn en ze zich zo willen verdedigen: ze worden overrompeld door collectieve leugens die net zoals de collectieve mythen voor deugdzaam worden gehouden omdat ze elan geven aan het leven waar de naakte waarheid al te moor-

244 Tekst d.d. 12 november 2020.

245 Nikolai Berdyaev, *The paradox of lie*, 1939. (Naar het Engels vertaald door Fr. S. Janos, 2000). Oorspronkelijk: *Paradoks lzhi. Sovremennye zapiski. Obschestvenno-politicheskii i literaturnyi zhurnal*, LXIX, Paris, 1939.

dend lijkt. Niet de waarheid maar de macht wordt door de wereld gezocht en macht wordt veeleer verkregen door te liegen, aldus Berdyaev. Er wordt een vijandbeeld geschapen, een leugen die de wereld in twee kampen verdeelt en die het geweld van de oorlog rechtvaardigt. De leugen kan de wereld organiseren maar zij is in strijd met het persoonlijke geweten en daarom vernietigt zij de persoon. Berdyaev verwijst naar de *Grootinquisiteur* van Dostojevski waar de vraag rijst of de wereld dan gered mag worden door de leugen of, anders gezegd, of het toegestaan is de waarheid na te streven ten koste van de wereld. De wereld is verwickeld in leugens maar heeft behoefte aan de waarheid. Wetenschap dient de waarheid maar het sciëntisme [de verabsolutering van de wetenschappelijke waarheid] is een leugen. In de roman is het de fictie die de waarheid onthult maar de hoogste creativiteit is gecompromitteerd met een proces van dissociatie van de persoon, een belangrijk thema in de literatuur. Vandaag is het persoonlijke geweten verlamd door een leugenachtige collectieve werkelijkheid. Het persoonlijke geweten wordt verstikt door een collectief bewustzijn dat de mens dwingt tot liegen. Christus sprak met kracht vanuit de zuivere waarheid maar een dictator spreekt vanuit de leugen. Toch is de authentieke bevrijding een bevrijding van de leugen. Diplomatie is de aanpassing van de geest aan de wereld terwijl de waarheid het omgekeerde eist, wat pas mogelijk is door de macht van een waarheid die boven de wereld verheven is en die wij alleen kennen met ons persoonlijke geweten.

Berdyaev gelooft dus dat er meer nodig is dan louter wetenschap en diplomatie om waarachtigheid en bevrijding te kunnen bereiken. Als aanhanger van het personalisme waarin de gewetensvrije persoon in verbinding staat met het goddelijke, verzette hij zich tegen het communisme en het collectivisme dat naar macht streeft en liegt.

De wereldse machten bedienen zich van de leugen die via het collectivisme invloed heeft en uiteraard geschiedt dit middels groepsaffiliatie: het vraagt moed en een sterke persoonlijkheid om daaraan weerstand te bieden en in die optiek wordt ook duidelijk waarom het christendom stelt dat de waarheid pas verworven wordt via het verzaken aan de wereld. Niemand kan twee heren dienen, niet God en de mammon, niet de (in de wereld machteloze) waarheid en de (in de wereld machtige) leugen. Bij het verzaken aan de leugen verliest men zijn aanhang en zijn wereldse macht en de geïncarneerde Waarheid is daarom ook de in de wereld machteloze, de dienaar der dienaren, het Lam Gods.

Bij alles wat met wereldse macht te maken heeft kan men zich grote vragen stellen: machthebbers doen zich als weldoeners voor maar waar zij zich veel te goed voelen om omzeggens in een Toyota rond te rijden, blijken zij in de eerste plaats weldoeners voor zichzelf, terwijl het persoonlijke geweten de goede herder dwingt om het eigen leven te wagen in de zoektocht naar één verloren schaap. Bij weldaden waarbij in de eerste plaats de weldoener wel vaart omdat hij daar bijvoorbeeld grote winsten bij boekt, kan men de vraag

stellen of zij überhaupt ook nog eens het welzijn van anderen kunnen bevorderen. Zoals Michel Foucault dat in zijn laatste colleges aantoonde wordt de waarheid door de wereldse machten structureel verbannen²⁴⁶ omdat ook de geringsten beschikken over het vermogen om de waarheid te kennen: de waarheid discrimineert de armen niet en zo kunnen potentaten zich pas doen gelden middels de leugen en de samenzweringen die zich wars van waarheid en recht voltrekken in de duisternis.

Het leven is een goddelijke schepping maar volgens de Heilige Schrift werd het leven gecorrumpeerd door het kwaad en zo kwam de sterfelijkheid in de wereld en met haar de begrippen 'ziekte' en 'gezondheid': het leven kent een begin en een einde, een opgang en een ondergang, een welbepaalde, altijd fluctuerende kwaliteit. Het leven omvat zowel het absolute bestaan als het mankement dat het uiteindelijk de das omdoet. Niemand dan god zelf beschikt in die mate over het goede dat hij de macht heeft om leven te scheppen maar het ligt principieel in ieders vermogen om het leven te dwarsbomen en zo beperkt zich het goede bij de mens tot het verzaken aan het kwaad of het beamen van het leven. Waar de volksgezondheid op de helling staat in-gevolge een of ander kwaad, botsen niet alleen het persoonlijke en het collectieve maar evenzeer het absolute goed dat het leven is en het marchanderen met machts-

246 Zie: *Tisallemaiet* d.d. 27 augustus 2020: "*Het tijdperk en de leugens. Aflevering 2: De structureel verbannen waarheid*": <http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=3231354>

middelen die de levenskwaliteit kunnen beïnvloeden. De ethische problemen die zich dan stellen hebben te maken met keuzes tussen het individuele en het collectieve goed maar ook met de verdeling van het kwaad onder de vele (machtige en machteloze) individuen. Echte leiders verdienen pas die naam als zij, zoals ouders jegens hun kinderen doen, de zwakkeren beschermen maar in de praktijk blijkt het zich ontfemen over de zwakkeren vaker slechts een verkapping van een daaraan geheel tegengestelde bedrijvigheid, slechts gehoorzaamend aan het devies van het recht van de sterkste. We nemen coronamaatregelen om onze ouderen te beschermen, zo scanderen onze leiders maar de aap komt uit de mouw op het ogenblik dat de hoeveelheid vaccins die op de markt komt niet volstaat om iedereen onmiddellijk te bedienen: we zijn er nog niet uit of we wel voorrang moeten verlenen aan de ouderen, zo meesmuilt dan het koor der leiders en gretig grijpen zij dan naar het argument van wie ze er eerst om verguisden, namelijk de mening dat men niet zozeer zoveel mogelijk levens moet proberen te redden maar wel zoveel mogelijk levensjaren. Het geweer wordt van schouder gewisseld op het kritieke moment en zo wordt de leugen apert.²⁴⁷

247 Tekst d.d. 13 november 2020.

Corona en de vrijheid

1. Vrijheid, waarheid en macht

Vrijheid in de zin van onbelemmerdheid, ook wel 'negatieve vrijheid' genoemd, is de vrijheid om zijn zin te doen, de verabsolutering van een eigen 'willettje' dat bij nader toezien een onwil is om zekere van buiten opgelegde beperkingen te aanvaarden teneinde de vrije teugel te kunnen geven aan allerlei verzuchtingen of verslavingen en zo resulteert deze vermeende vrijheid die in wezen wetteloosheid is, regelrecht in slavernij. Waar de beperkingen opgelegd door wetten ontbreken, ontstaat bandeloosheid: verslaving aan allerlei drugs, luiheid, gulzigheid en noem maar op. Want wetten worden niet gemaakt om onze vrijheid te beperken maar integendeel om die te maximaliseren: het is dankzij het verbod op moord dat iedereen zich vrij kan bewegen; recht sticht orde en orde brengt vrijheid. De evolutie van het sociale leven is er een van de slavernij onder één dictator die vrij is (of die zich vrij waant) naar een maatschappij van burgers die allemaal vrij zijn (of die zich allemaal vrij wanen) omdat zij allemaal een beetje dictator zijn. Hoe dan ook hebben burgers hun vrijheid te danken aan hun gehoorzaamheid aan de wet.

Maar er kunnen zich problemen voordoen en een van de meest prangende problemen vandaag heeft te maken met de relatie tussen vrijheid en waarheid. In twee

woorden: burgers gehoorzamen vrij want vanuit inzicht aan de wet zolang zij ook kunnen beamen dat de wet grondt in de waarheid; waar echter ook maar een vermoeden bestaat dat wetten (al dan niet ingevolge opzet) steunen op onwaarheden, ontkiemt kritiek, protest en in geval het antwoord van de verantwoordelijke regering uitblijft, komen er opstand en burgerlijke ongehoorzaamheid en breken onlusten uit. Zo mag een regering mondmaskers verplichten als het inderdaad waar is dat zij de burgers beschermen tegen ziekte; doen zij dat niet, dan steunt deze plicht op onwaarheden en zal een burger die deze plicht tegen beter weten in moet navolgen omdat hij anders wordt gestraft, zich heel terecht door de regering opgelicht weten.

Uiteraard dringt zich hier een volgende belangrijke relatie op, namelijk die tussen waarheid en macht: een machthebber die gelooft dat hij beschikt over de macht om eigenhandig de waarheid te maken, is een dictator. Van dictatuur is sprake waar men onderdanen verplicht om tegen de waarheid in te handelen. Big Brother verbiedt zijn onderdanen om te zeggen dat twee opgeteld bij twee gelijk is aan vier. Edoch, waar wetten op leugens steunen, is niet alleen de waarheid een leugen en de leugen waar maar worden alle waarden op hun kop gezet: oorlog is vrede en vrede is oorlog; vrijheid is slavernij en slavernij is vrijheid. Niemand bezit nog enige kennis van waarde tenzij diegenen die deel uitmaken van de samenzwering en liegen in koor.

De bevolking van Afrika is arm en om zichzelf te beschermen, zorgen de gezinnen ervoor dat zij kroostrijk

zijn; er zijn geen sociale wetten, de ouderen moeten het stellen zonder pensioen, hun kinderen zijn hun enige steun en toeverlaat en zo hebben mensen ook geleefd van bij het ontstaan van de mensheid totdat (althans in het westen) omstreeks tweehonderd jaar geleden Napoleon een overlevingsbedrag toekende aan weduwen van vissers en van mijnwerkers.

Aan arme Afrikanen gaan vertellen dat zij om welke reden dan ook geen kinderen meer mogen kopen, is hun beroven van hun toekomst. Doet men dat bovendien met het argument van de ecologische voetafdruk, dan pleegt men die roof met het laffe wapen van de leugen want de voetafdruk der armen is negatief. Waar uitheemse machthebbers bovendien de bevolking van arme landen onvruchtbaar maken buiten hun wil en soms zelfs buiten hun eigen medeweten, is niet alleen sprake van plunderingen, van leugens en van valse beschuldigingen maar tevens van genocide. In dat geval verwisselen de machthebbers de waarheid voor een leugen met het oog op moord en dat alles bovendien verkapt als een operatie voor de redding van de mensheid en van het leven op aarde, gepleegd door zogenaamde Malthusianisten.

Niemand kan dit weerleggen: de internationale 'wetten' die de genoemde volkerenmoorden vandaag gebieden, zijn van de hand van dezelfde machthebbers die heden wereldwijd het coronagebeuren uitbaten.²⁴⁸

248 Tekst d.d. 17 november 2020.

2. De terugkeer naar de slavernij

De achtergrond van de weerstand tegen de coronamaatregelen in de samenleving kan niet gelinkt worden aan één bepaald ideologisch segment: er waren aanvankelijk enerzijds tegenstanders vanuit een (bijzonder kortzichtige) economische motivatie, zoals de winkeliers, de horeca, de sector van het toerisme en van allerlei andere luxeproducten en, anderzijds, zijn er ook diegenen die beweren dat hun menselijke vrijheid en waardigheid in het gedrang komen door een zich slinks doch gestaag ontvouwende en de hele wereld omspannende dictatuur. Soms ook is de motivatie van de tweede groep gewoon een schijnvertoning voor mensen die hun eigenlijke (economische) motivatie verborgen willen houden. Maar voor een groot stuk is de weerstand tegen de coronamaatregelen een opportunistische ingreep van het populistische extreemrechts die dan *alle mogelijke motivaties* te baat neemt en steunt om middels (selectieve) verontwaardiging kiezers en politieke macht naar zich toe te trekken.

Deze laatste groep verradt zichzelf waar hij op het ogenblik van de aankondiging van de vondsten van vaccins, althans in de lagere echelons, ook de vaccinatiepolitiek verwerpt die dan toch bedoeld is om uiteindelijk de maatregelen die zoveel schade toebrengen aan de economie, te kunnen opheffen. Wie én de coronamaatregelen verwerpen én de vaccinatiepolitiek die een eind moet maken aan het economische debacle, houden ter verdediging van hun attitude uiteraard helemaal geen argumenten meer over die nog hout kunnen

snijden en via andere kanalen komt synchroon met het wegsmelten van die pseudobeweging een dieper verborgen politieke machtsstructuur aan het licht die als een krokodil roerloos en nauwelijks zichtbaar in haar poel het ogenblik afwacht om toe te happen: extreem-rechts.

Het gaat immers rommelen in Europa nu de feitelijke dictators in Hongarije en in Polen zich in weerwil van de bevolking van de beide landen vanuit zowel politiek als religieus fundamentalistische hoek gaan verzetten tegen uiteenlopende standpunten in de schoot van de Europese politiek. Zij doen dat nota bene niet vanuit een volksbeweging doch onder druk van een zich verbergende bende van potentaten die in alle opzichten doet denken aan de met mythen en pseudowetenschappelijke theorieën omzwachtelde broeinesten van de ideologen van het nazisme in het Duitsland van de jaren dertig van de voorgaande eeuw. Een recente reportage van Pieter Stockmans voor MO*²⁴⁹ bevestigt eerdere rapporteringen over de internationale vereniging met zetel nabij Rome die zich 'Gladiatoren voor het

249 Pieter Stockmans, *De Nationale Vrouwenstaking verdedigt Polen tegen Russische hybride oorlogsvoering. 'Dit is oorlog': het internationale netwerk van christelijke fundamentalisten achter het Poolse abortusverbod*, MO* d.d. 14 november 2020. Zie:

https://www.mo.be/interview/dit-oorlog-internationale-netwerk-christelijke-fundamentalisten-poolse-abortusverbod?utm_campaign=emo&utm_medium=newsletter&utm_source=email

Christendom' noemt²⁵⁰ en waarin net zoals ten tijde van de nazi's het fundamentalistisch katholicisme opereert in samenwerking met extreemrechtse dictaturen die tot doel hebben om de groei van de volkse bevrijdingsbewegingen te fnuiken. Paradoxaal genoeg blijkt dezelfde beweging die jan met de pet leek aan te sporen om de betuttelingen van hogerhand af te wijzen, in feite de gedurende lange eeuwen en ten koste van veel bloed verworven vrijheid van het volk aan banden te leggen en de middeleeuwse slavernij nieuw leven in te blazen onder het motto: "De speeltijd is uit!"²⁵¹

3. Corona en die andere golven

In vroeger tijden hoorde men de oude mensen geregeld waarschuwen: "Gooi dat niet weg, ge zult blij zijn als ge het later vindt, als 't slechten tijd is!"

Slechten tijd, zij wisten dat hij komen zou, het zijn de magere jaren die de vette aflossen zoals lopers doen in een estafette. De slechte tijd volgt op de goede tijd zoals de nacht volgt op de dag: elke dag weer worden wij 's avonds moe en moeten wij slapen en ook de generatiewisseling volgt dat patroon: oud geworden, zijn wij versleten, moe en ziek en tenslotte sterven wij, wij

250 Bram Vandeputte en Willem Van Mullem, *Op bezoek in het Italiaanse klooster waar Steve Bannon "gladiatoren" wil opleiden om joods-christelijke waarden te verdedigen*, d.d. 29 januari 2019. Zie:

<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2019/01/28/italiaanse-klooster-steve-bannon/>

251 Tekst d.d. 18 november 2020.

worden afgelost: eentje komen, eentje gaan. Het zijn allemaal cycli, levenscycli, zelfs de dode dingen kennen cycli, men zou alras denken dat ook *zij* leven.

De zon heeft een cyclus, de maan en wellicht ook alle andere dood gewaande dingen in het heelal. Terloops gezegd: wat is het zogenaamd wetenschappelijk wereldbeeld waard als het de zon onderbrengt bij de dode dingen? Onze zogenaamd onwetenschappelijke voorouders die deze bron van alle leven op aarde vereerden als de oppergod, wisten zoveel beter: Surya in Indië, Sjamasj in Mesopotamië, Aton in Egypte, Sól bij de Noormannen, Sunna bij de Germanen, Lugh bij de Kelten, Helios, Apollo of Phoebus bij de Hellenen, Amaterasu in Japan, Xihe in China, Tonatiuh bij de Azteken, Inti bij de Inca's, Akycha bij de Inuït.²⁵²

Alle dingen komen en gaan, alle dingen kennen cycli. Waarom zou de menselijke activiteit op aarde dan aan die golfbeweging ontsnappen? Alles fluctueert, oscilleert, trilt, gaat op en af: vrede en oorlog, voorspoed en tegenspoed, actie en rust, ziekte en gezondheid. Ze horen bij elkaar, het zijn de paren van tegengestelden over welke reeds de eerste filosoof, Herakleitos, berichtte en hij ging zelfs zo ver te beweren dat zij aan elkaar gelijk zijn:

252 Zie: <https://nl.wikipedia.org/w/index.php?title=Zonnegod&action=edit§ion=10> ; m.b.t. de Griekse zonnegod, zie ook: Kris Vansteenbrugge, *Uit het schuim van de zee. De Griekse Mythologie in 136 verhalen*, o.m. pp. 318v, 320v, 25, 120-142, 249-256. Zie ook o.m.: <https://www.bloggen.be/dzeus/archief.php?ID=158309>

De weg naar boven is de weg naar beneden.

Alles gebeurt op grond van tegenstelling.

Dionysos, voor wie men raast en feestviert, is dezelfde als Hades.

Het begrip recht zou niet bekend zijn als er geen onrecht was.

In een cirkelomtrek zijn begin en einde gelijk.

Gezondheid is alleen maar aangenaam en heerlijk door ziekte, verzadiging door honger, rust door vermoeidheid.²⁵³

Ziekte wordt welkom geheten eenmaal men weet dat zij in wezen het genezingsproces zelf is: een ontsteking is de vorming van een dicht bloedvatennetwerk rond een wonde, waardoor bouwstoffen in grotere hoeveelheden kunnen worden aangevoerd om beschadigingen te herstellen en koorts is een bijzonder welkom verweermiddel van ons immuunsysteem bij de invasie van microben. Ziekte is genezing, of althans een poging daartoe en dikwijls is de menselijke interventie in die natuurlijke oscillaties desastreus: wij hebben geen geduld meer, we kunnen niet meer wachten totdat de neerwaartse trend gekeerd is en onze betweterige ondernemingen zijn niet zelden contraproductief. Het ge-

253 Het eerste citaat is afkomstig uit de colleges over Herakleitos van Herman de Ley, Ugent, 1990-'94. De andere citaten zijn vertalingen van Paul Claes uit zijn boek *Herakleitos. Alle stroomt. Fragmenten*, Athenaeum-Polak en Van Gennep, Amsterdam 2014 (2011).

bruik van kunstmatige ziektebestrijders houdt het immuunsysteem van mens, dier en plant, ongetraind en tegelijk versterkt het de gevreesde vijanden: microben overwinnen de strafste antibiotica, alsof zij beschikten over een eigen, voor ons niet zichtbare farmaceutische industrie die, zoveel sneller en ook efficiënter dan de onze, 'vaccins' ontwikkelt tegen de vergiften waarmee de mens hen bestookt.

Het is niet omdat we het niet zien, dat het er niet zou zijn. *"There are more things in heaven and earth, Horatio, than are dreamt of in your philosophy"*, zo schreef Shakespeare.²⁵⁴ *"De waarheid verbergt zich en de heer van Delphi spreekt in tekens"*, aldus *"de duistere denker"*.²⁵⁵ De 'paren van tegengestelden' en de 'eenheid van tegendelen' doordrenken de ganse natuurkunde en Werner Heisenberg en Karl Popper verwijzen naar Herakleitos. Maar dezelfde grondgedachten zijn ook aanwezig in de dialectiek in de filosofie van o.m. Hegel, Marx en Nietzsche en in het procesdenken van Whitehead en ook Weil en Heidegger eren Herakleitos. Het begrip van de opgang en de ondergang van culturen staat centraal als historische analyse in *Der Untergang des Abendlandes* van Oswald Spengler die overigens in 1904 een doctoraat wijdde aan Herakleitos' grondgedachten.²⁵⁶

In twee woorden: alles wat bestaat, zijn trillingen, zoals de oudste Sanskriet geschriften het leren. Alles be-

254 William Shakespeare, *Hamlet*, I-5.

255 Paul Claes, *o.c.*, p. 10.

256 Zie: Paul Claes, *o.c.*, p. 19-20.

staat uit golven en zo ook dus de activiteit van het mensdom als zodanig die zich uitstrekt over een cultuurgeschiedenis van vele duizenden jaren waarin tijdperken van grote bloei en welvaart wisselen met perioden van verval, oorlog en inactiviteit. Energetisch geladen fasen wisselen af met jaren van een bijna doodse rust. Zoals het fabeldier uit de Griekse en de Chinese mythologie, respectievelijk de Phoenix of de Feng, telkens weer uit zijn eigen as verrijst, zo kent de geschiedenis tijden van opgang en bloei, gevolgd door tijden van ondergang, telkens veroorzaakt door uiteenlopende omstandigheden die meestal aan toevalligheden te wijten zijn.

Oude mensen sterven vandaag aan covid-19 omdat deze microbe een klein beetje dodelijker is dan het jaarlijkse griepvirus, dat opnieuw de eerste doodsoorzaak zal worden van zodra covid-19 weer is verdwenen: de doodsoorzaak maar niet de oorzaak van de dood als zodanig. De oorzaak van het levenseinde is immers geen ziekte, het is de eindigheid zelf die eigen is aan alle dingen, want zoals een Duits spreekwoord zegt, heeft alles een einde, behalve een worst, die heeft er twee. En zoals vandaag mensen sterven aan covid-19, zo ook gaat de fase van bloei waarin de menselijke cultuur heden tot dronkens toe verzeild was, door deze pandemie over in een periode van rust.

Analoog is het niet de pandemie die deze rustperiode als zodanig veroorzaakt: het is eigen aan alle dingen dat zij trillen, oscilleren, golven, bestaan uit tegengestelden, een opgang kennen en een ondergang, zoals de

allereerste filosoof en duistere dichter Herakleitos het ons zo helder leerde. In die gang van de geschiedenis zitten wij ook gevangen, ons tegenstribbelen zal niets uithalen en, zoals Ivan Illich het in zijn *Medical Nemesis* heeft gezegd, zijn de rituelen van de wetenschap even vruchteloos als die van de religie: als de tijd van de rust is aangebroken, moet men zich neerleggen bij de gang van zaken. Achter de slingerbeweging zit een kracht die niets of niemand vermag te stoppen. Deze kracht beperkt ons leven en onze vrijheid maar maakt ze ook mogelijk, zoals de rust dat doet, van de slaap en van de dood.²⁵⁷

4. Bevrijding en tegendoelmatigheid

Vorig jaar pleegden 2655 Belgen euthanasie en het lijkt erop dat dit cijfer drastisch zal dalen omdat dit jaar al een zesvoud van een wellicht vergelijkbare groep slachtoffers aan corona zijn bezweken.²⁵⁸ Al zou men uiteraard ook het omgekeerde kunnen stellen: hoe meer mensen kiezen voor 'de goede dood', hoe geringer het aantal mensen zal zijn dat geveld wordt in de nachtmerrie van het coronagebeuren. Toch klinkt die stelling wat kort door de bocht, alleen al omdat zij dan eveneens de praktijken van suïcide en abortus de hemel in moest prijzen. De bijna tweeduizend jaarlijkse zelf-

257 Tekst d.d. 19 november 2020.

258

<https://overlegorganen.gezondheid.belgie.be/nl/documenten/euthanasie-cijfers-voor-het-jaar-2019>

moorden in België²⁵⁹ maken zeker en vast een einde aan de lijdensweg van de direct betrokken slachtoffers maar waar grofweg gezegd het motief niet de eenzaamheid is (meer dan een derde van de gevallen²⁶⁰) vermengvuldigen zelfmoordenaars het leed onder de achterblijvenden omdat mensen in wezen knooppunten van relaties zijn. Zo ook zal het aborteren van gehandicapten en andere 'ongewenste' kinderen (in België ruim 17.000 per jaar²⁶¹) weliswaar resulteren in een wereld met relatief meer 'gezond of gewenst geachte' mensen maar dat is dan meteen een wereld met meer moordenaars en als er nog zoiets bestaat als een geweten, is dat dan andermaal een minder gelukkige wereld.

Wie euthanasie beschouwen als remedie tegen corona (en tegen allerhande andere gruwelijke en dodelijke ziekten), zien kennelijk over het hoofd dat de maatstaven die zij hanteren ter beoordeling van de waarde van een mensenleven niet zozeer gelinkt zijn aan geluk maar veeleer aan nut. In weerwil van wat de huidige liberale premier zei in zijn openingstoespraak (namelijk en letterlijk: "zonder gezondheid geen geluk"), kunnen

259 <https://www.hln.be/binnenland/belgie-heeft-hoogste-zelfmoordcijfer-in-west-europa-en-oorzaak-lijkt-in-onze-vlaamse-aard-te-liggen~a10ac9e8/> ;
<https://www.gezondbelgie.be/nl/gezondheidstoestand/niet-overdraagbare-aandoeningen/zelfmoord#sterfte-door-zelfdoding>

260 <https://www.zelfmoord1813.be/feiten-en-cijfers/cijfers-over-su%C3%AFcide-en-su%C3%AFcidepogingen>

261 <https://www.sensoa.be/abortus-en-ongepande-zwangerschap-belgie-feiten-en-cijfers#title1>

zieken en gehandicapten even gelukkig zijn als gezonde mensen maar dat kunnen moordenaars niet.

Onlangs schreef Geert Van Istendael in MO* een zeer lezenswaardig pleidooi voor menselijke waardigheid onder de titel "U bent niet nuttig. Ik ben niet nuttig. Mensen zijn niet nuttig" - een verwijzing naar de colleges van de Leuvense wijsgeer André Wylleman.²⁶² De mens is geen verbruiksvoorwerp; door hem te herleiden tot zijn nut, berooft men hem van zijn waardigheid. En deze diepe waarheid lijkt hoe langer hoe minder vanzelfsprekend te worden in een tijd van niets en niemand ontziend utilitarisme.

Het nuts criterium blijkt zelfs en vooral daar waar men het niet zou verwachten allesbeheersend en zo duikt het ook op in religies die zichzelf christelijk achten. Het homohuwelijk wordt niet aanvaard door de katholieken omdat, zo wordt gesteld, het de finaliteit mist van de procreatie. Het nuttigheidsprincipe wordt hier weliswaar goed verkapt maar het blijft onmiskenbaar aanwezig: homohuwelijken zijn onvruchtbaar of dat wordt toch (verkeerdelijk) zo gesteld; zij brengen geen kinderen voort en zijn derhalve niet nuttig en dus waardeloos. Edoch, dit is exact dezelfde redenering waarmee Hitler zijn euthanasieprogramma verdedigde: waarom zouden wij jonge en gezonde mensen naar het front sturen om daar te sneuvelen teneinde de nuttelozen thuis in leven te houden? Ja, het kwaad van het fascisme schuilt daar waar men het niet vermoedt.

262 <https://www.mo.be/essay/u-bent-niet-nuttig-ik-ben-niet-nuttig-mensen-zijn-niet-nuttig>

Nu kan men beweren dat bijvoorbeeld de maatschappelijke integratie van oudere mensen die heden opgesloten zitten in gestichten - 'voor hun eigen welzijn' uiteraard - de levenskwaliteit van de jongeren aantast, precies zoals een virus de gezondheid ondermijnt. Of dat een inclusieve samenleving - inclusief met betrekking tot gehandicapten - het peil van de volksgezondheid naar beneden trekt. De huidige paus bijvoorbeeld die een specialist blijkt in de natte vingerpolitiek, komt terug op eerdere geruchten over zijn houding jegens het homohuwelijk en stelt dat homo's geen recht hebben om een gezin met kinderen te stichten maar dat ze voor zijn part wel (zoals hij stelt, 'om redenen van sociale zekerheid') mogen bestaan in een louter contractueel samenlevingsverband; en laat nu uitgerekend de louter zakelijke contractuele samenlevingsvorm de basis zijn van het door de kerk zozeer verguisde communisme - voor homo's is dat blijkbaar goed genoeg, alsof homo's geen volwaardige mensen waren. Ja, in al deze gevallen speelt de afgod van het nuts criterium de hoofdrol en de mens bestaat alleen nog als gebruiksvoorwerp.

En daar rijst dan de zo belangrijke vraag naar de vrijheid die het fundament vormt van de menselijke waardigheid: kunnen mensen vrij zijn in een maatschappij die corona maar ook al het andere ongemak en leed dat eigen is aan al het leven, te lijf gaat met euthanasie, abortus en geïnstitutionaliseerde discriminatie? Want mensen euthanaseren, aborteren en discrimineren paradoxaal genoeg omdat zij geloven dat deze handelwijzen hun meer vrijheid zullen geven. Catastrofen blijken

nodig om de hoop te kunnen voeden op meer inzicht en op grondige kenteringen in het beleid maar of deze pest zal volstaan om de massa bewust te maken van een euvel waarvan de tentakels zelfs uitmonden in heuse concentratiekampen, blijft vooralsnog een onbeantwoorde vraag.²⁶³

263 Tekst d.d. 21 november 2020.

